

АХМЕТ БАЙТҰРСЫНҰЛЫ

Он екі томдық шығармалар жинағы

Қазақ және орыс тілдерінде

Бесінші том

БАЙАНШЫ

САУАТ АШҚЫШ

Астана, 2022

ӘОЖ 070
КБЖ 76.01
Б 20

**Л.Н.Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті
«Алаш» мәдениет және рухани даму институты
Ахмет Байтұрсынұлы «Тіл – құрал» оқу-әдістемелік,
ғылыми-зерттеу орталығы**

ҚР Мәдениет және спорт министрлігі «Мәдениет және өнер саласындағы
бәсекелестікті жоғарылату, қазақтың мәдени мұрасын сақтау,
зерделеу мен насихаттау және мұрағат ісінің іске асырылу тиімділігін
арттыру» бағдарламасы «Әдебиеттің әлеуметтік маңызды
түрлерін сатып алу, басып шығару және тарату»
кіші бағдарламасы бойынша жарық көрді

Құрастырып, баспаға дайындағандар:

*С. Жүсіп, Р. Имаханбет, Д. Қамзабекұлы, С. Жұмағұл, Қ. Кемеңгер,
Х. Маслов, А. Мырзағали.*

Жауапты редактор: *Р.С. Имаханбет*

Жауапты шығарушы: *С. А. Жүсіп*

БАЙТҰРСЫНҰЛЫ АХМЕТ

Б 20 Шығармалары – Сочинения. Он екі том. Байаншы; Сауат ашқыш.
*Қазақ және орыс тілдерінде /Ахмет Байтұрсынұлы. – Астана: «Алашорда»
ҚҚ, 2022.*

ISBN 978-601-337-719-3

Т. V: –384 б.

Ахмет Байтұрсынұлы – қазақ балаларының ана тілінде сауат алуына
арналған алғашқы әліппелер мен қазақ тілі грамматикасын танытатын
тұңғыш оқулықтардың авторы, қазақ баспасөзінің негізін қалаушы.
Жинақтың 5-томына «Оқу құралы: қазақша алфбаға байаншы» (1921),
«Сауат ашқыш» (1926) және осы оқулықтардың кейінгі басылымдарының
факсимилесі қосымшада берілді. «Шура» журналы, «Қазақ» газетінің
1914–1915 жылдарғы оқу-ағарту мәселелері көтерген түрлі тақырыптағы
мақалалары топтастырылды.

Жинақ ЖОО студенттері мен оқытушыларына, магистранттар мен
докторанттарға, ғалым-зерттеушілерге, сонымен бірге мектеп оқушылары
мен мұғалімдеріне, жалпы әдебиетті сүйетін оқырман қауымға арналған.

**ӘОЖ 070
КБЖ 76.01**

ISBN 978-601-337-719-3
ISBN 978-601-337-727-8

© Байтұрсынұлы А. 2022
© «Алашорда» ҚҚ., 2022
© А.Байтұрсынұлы «Тіл–құрал» ОӘҒЗО., 2022

БІРІНШІ БӨЛІМ

БАЙАНШЫ

А. Байтұрсынф

ОҚҰУ ҚҰРАЛЫ

Усул сотие жолымен тәртіб етілген

ҚАЗАҚША АЛФАҒА БАЙАНШЫ

Методические записки
по родному языку
(На киргиз. яз.)

«ТГИЗ» №926

Тираж 10,000

Түркістан мемлекетінің басба ісдерін басқаруу махкамасы
Ташкенд – 1921

تورکستان ئىمگىزىدە قورولغان تورکستان كىتەپخانىسى رېسپوبليكاسى.

ا. بايئورمونت

لوقوو قورالى

اصول صوتيه جولى مېن توتېب اېلىگەن

قازاقچا الفباغا بايانچى

Методические записки
по родному языку.
(На киргиз. яз.)

Киргизская Республика
Книжное дело
г. Алма-Ата, пр. Астана, 31

"Тира" № 926

Тираж 10,000.

تورکستان مەمەلەكەتىنىڭ ياشايدىغان ئاسفارىۋۇ مەھكەمەسى.
تاشكەنت ۱۹۲۱

А. Байтұрсынф

ОҚҰУ ҚҰРАЛЫ

Усул сотие жолымен тәртіб етілген қазақша алфбаға

БАЙАНШЫ

Балалар, бұ жол басы даналыққа
Келіндер, түсіб, байқаб қаралық та!
Бұ жолмен бара жатқан өзіңдей көб;
Соларды көре тұра қалалық ба?
Даналық өшпес жарық, кетбес байлық,
Жүріндер іздеб тауыб алалық та!

А. Б.

Бастырұушы:

Түркістан Республикасының Халық ағартұу камиссариаты

اوقوو قورالی

اصول صوتیه جولی مین ترتیب ایتلگن قازاقچا الفباغا

بیایانچی

بالالار! بو جول بلسی دانالتا
کیلگدر، توصیه بايقاب قازاقچا!
بو جول مین بارا جاتان اوز گدهی کوب.
سولاردی کوره توروا قالاتبا?
دانالقی اوچیس جارق، کیتبس بایلق
چورگمر ازدهب تلوب آلاتقا!
۱. ب.

باجتیروویسی:
تورکستان ریسپوبلیکاسیله خلق آخارتوو کامیاریاندا.

СӨЗ БАСЫ

Үйрену һәм үйрету ең басында қиын. Балалар оқудың басында қиналмаса, оқудан тауы шағылмай, көңілі қайтыб, мұқалмайды, оқуға ықыласдаб, оқыған сайын қызығады. Үйретушінің де жігері құм болмай, ісі ілгері оңай жылжыған сайын көңілденіп оқытуға жаһады зорайыб, шабыттанады. Оқу басында қиын болса, балалар миға (ұйыққа) түскен мал сықылды малтығыб, жылжи алмай қиналады. Үйретуші сүйреб, шығара алмай қиналады. Екі жағында жігері кейіб, шабыты болмайды. Шабытданыб істемеген іс онды да болмайды.

Сондықтан алфба кітабы оңай болып, оқытқанда балаларды неғұрлым аз қинаса, соғұрлым жақсы болмақшы. Алфбаны балалар қиналмай оқып шықса, онан әрі оқуға ықыласданып талабдар қанат байлағандай көтеріліп, зораймақшы. Осыны ойлап, алфба оңай болмағын көздеп, әуелі алфбаның басынан айағына шейін оңай һәм қысқа сөздерді алдым; Қазақ сөзіндегі харіфлерні оқып шыққанша, балалардың жолында малтықмандай һеш қиындық, Құдай біледі ұшырамас. Екінші, бұ алфбада һәр дыбысқа, өзіне деб анықтап, харіф арналды; Олай болғанда бұрынғыдай бір харіф һәр түрлі орында һәр түрлі оқылмай, қай орында да болса, бір харіф бір-ақ түрлі оқылады; бұл һәм оқуды жеңілдетеді.

Ғараб сөздерін оқұтқанда да: менің ойымның көшесіне түсінген үйретуші қиналмас һәм балаларды да қинамас. Менің ойым: ғараб сөзінің оқуын қазақ оқу – ойына түйіншексіз жалғау. Екі оқуды жалғау түйіншексіз болу үшін, ғараб оқу ондағы белгілерді бұлай айтыб ұқтыру керек: Ғараб сөзінде дауысты дыбыстар жазылмайды; Олардың орнына һәр түрлі белгілер қойылады. Мысалы, жінішке «ә» орнына «ـَ» белгісі, «ы» орнына «ـِ» белгісі, «о» орнына «ـُ» белгісі, «а» созылатын орнында «ـْ» белгісі, «ы» созылатын орнында «ـً» белгісі деб һәр белгіні оқытардың алдында түсіндірсе, ғараб сөздерін оқу қазақ сөздерін оқудан артық қиын болмас. Неге десек, ا ب ت ж белгілерінің орнына тиісті дыбыстар балаларға жат дыбыстар емес һәм

سوز باسى

اوپرە توھم اوپرە تو ايلىق باسندە قىيىن. بالالار اوقۇدۇق باسندە قىنالماسە اوقۇ-
دەن تاۋى چاغلىماي. كۆكلى قايتىپ موقالمايدى؛ اوقۇغا اخلاساداب. اوقۇغان
سايىن قۇرغادى. اوپرە توچىنىڭدە جىگەرى قوم بولمايدى، 'اسى' لىگارى اوڭاي
چىققان سايىن، كۆكلىدەنب اوقۇتۇغاجەدى زورايىپ، چاپقانادى، اوقۇر باسندا
قىيىن بولسا، بالالارغا (اويىغا) توسكان مال سىلدى، ماتىق چىلجى آلماي قىنالايدى.
اوپرە توچى سۈرەپ، چىقارالماي قىنالايدى. ايىكى چاغندە جىگەرى كىيىپ، چايتى
بولمايدى چاپتەنداب استىمەگەن 'اس' اوكىدە بولمايدى.

سۈندەن القى كىتابى اوڭاي بولۇپ، وقۇتقاندا بالالاردى نەغۇرلەم آز
قىناسە، سۈغۇرلەم چاقسى بولماقچى. القىنى بالالار قىنالمى اوقۇپ چىقسا، اوتان
'آرى، اوقۇغا اخلاسدان، طلبدار قانات بايلاغا-ندى كوتارلپ، زورايماقچى.
اوسونى اويلاپ، القى اوڭاي بولماق كۈزدەپ، اولى، القىنىڭ با-غان ياغانا
چىيىن اوڭاي ھەم قىسقا سۈزدەردى آلدەم؛ قازاق سۈزىدەكى ھەرغلەرنى اوقۇپ چىققانچا،
بالالاردىڭ جولىندا مالتىقانداى ھېچ قىيىندىق، خەلى پىلدى اوچىراماس، ايىنچى بو
القىدە ھەر دىسقا اوزنە دىپ آتقەتاپ، ھەر آرنالدى؛ اولاي بولغاندە بورونقىداى
بىر ھەر ھەر تورلى اورندە ھەر تورلى 'اوقۇلماي' قاى اورنىدا بولسا، بىر ھەر
بىراق تورلى اوقۇلادى؛ يول ھەم اوقۇدى جىگىلتەدى.

عرب سۈزدەرن اوقۇتقاندا: مىنىڭ اويمنىڭ كۈچىنى ئۈستىگەن اوپرە توچى
قىنالماس ھەم بالالاردىدا قىنالماس، مىنىڭ اويم: عرب سۈزنىڭ 'اوقۇور، قازان اوقۇ-
ويتا توينچەكسز جالغاۋ. ايىكى اوقۇدى جالغاۋ توينچەكسز بولۇ اوچىر، عرب اوقۇ
ونداغى بىلىگەردى بولاي آيتب اوتىرو كىزەك: عرب سۈزىدە داۋستى دىستار
جازلمايدى؛ اولاردىڭ اورنىنا ھەر تورلى بىلىگەر قوپىرلادى، مىثلا: جىگەكە دە، آ،
اورنىنا = د، بىلىگى، دى، اورنىنا = د، بىلىگى، د، اورنىنا
= د، بىلىگى، د، سۈزلەن اورندە د، بىلىگى، دى، سۈزلەن
اورندە د، بىلىگى دىپ ھەر بىلىگى اوقۇتاردىڭ آلدەنە توسقىدە، عرب
سۈزدەرن اوقۇ، قازاق سۈزدەرن اوقۇدان، آرتىق قىيىن بولماس، نىگە دەيدىڭ،
بىلىگەردىڭ اورنىنا تىستى دىستار بالالارغا چات دىستار اچىسە ھەم

Ғараб сөздерінен алған сөздерім қазақ арасында көб айтылұб құлақтарына сіңген таныс сөздер.

Усул сотие (Жаңа оқу. – Құраст.) жолымен таныс емес оқытушылар төмендегі «Қазақ дыбыстары һәм олардың жазу белгілері» деген һәм «Дыбыспен жаттау» деген екі сөзді оқыб, алфба қалай тәртіб етілгенін көріб, оқу бастауы афзал. Бұл екі сөз оқушылар емес, оқытушылар үшін жазылған.

Адамның өзінде кәмілдік болмаған соң, ісінде де кәмілдік жоқ. Сондықтан: 14 жыл бала оқытыб аңғарған, сезген, білген, іс көргендігім болса да, алфба мінсіз болады демеймін. Ұнамсыз мінді жерін аңғарған адамдар көрсетсе, көб-көб алғыс айтамын.

А.Байтұрсынф

عرب سوزدەرنەن آلفان سوزدەرم قازاق آراسىندە كوب آيتاوب قولاقناوينى سىڭگەن تانى سوزدەر.

اصول صۇرىيە جولى مېن تانى ايمەس اوقوتوچىلار تومەندەگى «قازاق دېستارى ھەم اولاردىڭ جازو يىلىگلىرى» دېگەن ھەم «دېس مېن جاتقە» دېگەن ايگى سوزدى اوقوب، الفبا قالاي تەرتىپ ايتىلگەنن كوروب، اوقو باستاوى افضل بول ايگى سوز اوقوچىلار ايمەس، اوقوتوچىلار اوچون جازلىغان.

آدمنىڭ اوزىندە كمالدىڭ بولباغانىنىڭ اسىندەدە كمالدىڭ چوق. سوندەدەن: ۴. جل بالا اونوتوب آڭغارغان، سىزگەن، يىلگەن، ھاس كورگاندىگم بولسادا، الفبا مەنسىز بولانى دېمەيمەن. اونا مەنسىز، مەنسى چىرىن آڭغارغان آدمدا كورسەنسە، كوب كوب آلفا آيتامەن.

۱. بايتورسونى.

ҚАЗАҚ ТІЛІНДЕГІ ДЫБЫСТАР ҺӘМ ОЛАРДЫҢ ЖАЗУ БЕЛГІЛЕРІ

Қазақ тілінде 24 түрлі дыбыс бар. Оның бесеуі дауысты, он жетісі дауыссыз, екеуі жарты дауысты. Дауысты дыбыстар мынау: ^۱ (а), و (о), ۇ (у), ى (ы), ە (э). Дауыссыз дыбыстар мынау: ب (б), پ (п), ت (т), ج (ж), چ (ш), د (д), ر (р), ز (з), س (с), غ (ғ), ق (қ), ك (к), گ (г), ڭ (ң), ل (л), م (м), ن (н). Жарты дауысты дыбыстар: шолақ ۇ (у) һәм шолақ ى (й).

Бұл дыбыстардың ішінде ق «қ» һәм غ (ғ) ылғи жуан айтылады. ك (к), گ (г), һәм ە (е) ылғи жіңішке айтылады. Өзге 19 дыбыстардың һәрқайсысы бірде жуан, бірде жіңішке айтылады. Егерде бұл 19 дыбыстың жуан айтылуы үшін бір белгі, жіңішке айтылуы үшін бір белгі керек десек, мысалы: ت – ط (т), س – ص (с) сықылды, онда 19 дыбысқа 38 белгі керек болар еді. Бұған дайым жуан айтылатын ق «қ» бен غ (ғ)-ны қосқанда, дайым жіңішке айтылатын ك (к), گ (г), ە (е) -лерді қосқанда, һәммесіне 43 белгі (харіф) керек.

Ғараб алфбасында 43 жететін харіф жоқ. Өзге алфбаларды қазақ қабыл алмайды. Ғараб алфбасы қазақ арасына дінмен бірге жайылған. Дінмен байланысқан алфбаны тастап, қазаққа басқа алфба алдыру – қиын жұмыс. Бұлай болған соң, ғараб харіфлерін қазақ дыбыстарына жеткізу амалын табу керек. Ғараб харіфлерінде түрін тым бұзып жіберсек, халық тағы қабылдамайды. Ғараб харіфлері қазақ дыбыстарына жетбесе, түрін тым өзгертіп бұзуға болмаса, қалай амалын таббақ керек. Мұның амалы менің ойымша мынау: дауысты дыбыстар сөздің жаны есебінде, дауыссыз дыбыстар һәм жарты дауысты дыбыстар сөздің тәні есебінде. Тәнді жан қандай билейді,

فازاق تلىندەگى دېستار ھەم اولاردىڭ جازو يىلگەلىرى.

فازاق تلىندە ۲۴ تۈرلۈك ھېس بار. اۈننىڭ بېسەۋى داۋستى، اۈن جېتىسى داۋسىز، اېكاۋى جارتى داۋستى، داۋستى دېستار مئاۋ: آ (a) ۋ (o) ۋ (y) ى (i) ىمە (e) داۋسىز دېستار مئاۋ: ب، پ، ت، ج، چ، د، ر، ز، س، غ، ق، ك، گ، ل، م، ن، جارتىسى داۋستى دېستار چولاق ۋ ۋە (y) ھەم چولاق ەى (e).

بول دېستاردىڭ اجىندە ق ھەم غ اۈننى جوان آيتلادى. ك گ ھەم ە (e) اۈننى ج كچىكە آيتلادى. اۈزگە ۱۹ دېستاردىڭ ھەر قايسىسى بىردە جوان، بىرە جىكچە آيتىدۇ. اكرە بول ۱۹ دېستىڭ جوان آيتلۇۋى اۈچۈن بىر يىلگى، جىكچە آيتلۇۋى اۈچۈن بىر يىلگى كېرەك دېسەك، مىثالا: ت - ط، س - سى سىقلىدى، اۈتە، ۱۹ دېستى ۲۸ يىلگى كېرەك بولار ايدى. بوغان دائىم جوان آيتلان ق بىن غ - نى قوشقاندا، دائىم جىكچە آيتلان ك، گ، ە - لەردى قوشقاندا، ھەممە ۴۳ يىلگى (ھەرڭ) كېرەك.

عرب آلفبائىدە ۴۳ جىتائىن خەرف چوق، اۈزگە آلفبالاردى فازاق قبول آلمىدى. عرب آلفباى فازاق آراستا دىن مېن بىرگە جايلىغان، دېن مېن بايلىغان آلفباى تاستاب، فازاققا پاشقا آلفبا آلدرو قېيىن جومى. بولاي بولغانسۇڭ، عرب خەرفلەرنى فازاق دېستارغا چىتكىزۈ آمالنى تابو كېرەك. عرب خەرفلەرنىڭ تۈرۈن تىم بوزب جېرەسەك، خلق تاغى قبول دامىدى. عرب خەرفلارى فازاق دېستارغا چىقىسە، تۈرۈن تىم اۈزۈرتىپ بوزوغا بولماسا، قالاي آمالنى تايىاق كېرەك. مۇنلا آمالنى مېنىڭ اۈيلاۋمچا مئاۋ: داۋستى [دېستار سوزدەك جانى ايسەپتەدە] داۋسىز دېستار ھەم جارتى داۋستى دېستار سوزدەك مئاۋى - ايسەپتەدە، مئاۋى جان قانداق يىلەيدى.

дауысты дыбыстар басқа дыбыстарды сондай билейді; Йәғни дауысты дыбыстар жуан айтылса, дауыссыз, иә жарты дауысты дыбыстар да жуан айтылады: Дауысты дыбыстар жіңішке айтылса, басқа дыбыстар да жіңішке айтылады. Бұлай болғанда дауысты дыбыстардың жуан жіңішке айтылмағын белгілеб айырсақ, басқа дыбыстардың да жуан-жіңішке айтылатындығы да айрылғаны.

Дауысты дыбыстар: ١ (а), و (о), ة (ұ), ى (ы) осы тұрған күйінде жуан айтылады, мысалы: аз, оз, тор, сары. Бұлардың жіңішке айтылатын орнын айыратын белгілер аламыз «ء»-ні (Дәйекше. – Құраст.) (Ғаламат фарқы). Бұл белгі сөздің алдында дәйекшеге тұрып, ол сөздің жіңішке оқылмағын хабарландырады йәғни бұл белгі тұрған соң, сөздің ішіндегі дауысты дыбыстарды жіңішке айтамыз. Дауысты дыбыстар жіңішке айтылса, олардың қатарындағы басқа дауыссыз иә жарты дауысты дыбыстар да жіңішке айтылады; Мысалы: арман – әрмен, нұр – нүр, тор – төр, жоны – жөні. Жіңішкелік үшін жалғыз ғана белгі алып ٤٣ түрлі дыбысды 25 белгімен дұрыстап жазуға болады. Сонда қазақ тіліндегі сөзге жазылатын белгілер мынау болады: ١ (а), ١ (ә), ب (б), پ (п), ت (т), ج (ж), چ (ч), د (д), ر (р), ز (з), س (с), ع (ғ), ق (қ), ك (к), گ (г), ه (һ), ل (л), م (м), ن (н), و (о), ة (ұ), ى (ы), ~~ه~~ (э), ء (е) ء (дәйекше).

Бұнан басқа харіфлер ғараб, иә фарсы, иә өзге түркі сөздеріне керек болса да, қазақ сөзіне керек емес.

43 түрлі дыбысды 25 белгілермен қалай жазып, қалай оқу жайын айтайын:

5 дауысты дыбыс үшін алдық мынау жеті белгіні: ١ (а), و (о), ة (ұ), ى (ы), ي , ـ , ء (е) бұларды жіңішке айту үшін бір белгі «ء» һәм оларға сүйеу есебінде бір белгі «١» (тайақ).

«١» (а) сөздің басында «>»-бен тұрса, «١» (а) болып оқылады; «>» жоқ «١» (а) сөз басында басқа дауысты дыбыстардың харфына сүйеу үшін жазылып, «١» (а) болып оқылмайды. Мысалы: اوت (от), أرت (өрт), ارم (ырым), اير (ер) дегендей орындарда.

«١» сөздің ортасында иә ақырында «>» жоқ болса да, «١» (а) болып оқылады: قازاق (қазақ), قالماق (қалмақ), قالقا (қалқа), قارا (қара).

«¹» (а) – анық дыбыс; оның харфін қалдырып жазсақ, басқа түрлі оқып, басқа мағана беріп қаталасуға ықтимал. Мысалы: тамақ-ды (تاما ق) тымақ (تيمق) деб жазсақ, қарау-ды (قارا ؤ) кырау (قرا ؤ) деб жазсақ, адам-ды (ادام) «адым» (ادم) деб жазсақ, менің ойымша сөз жазылу керек айтылуы бойынша йағни: сөз ішінде қай дыбыс естілсе, сол дыбыс-дың харфі жазылсын, ол жазылмай, басқа харіф жазылатын орны болса, естілген дыбысдың харіфі жазылмай, басқаның жазылатын себебі ғылым, наху иә ғылым сарф жолыменен ыспат етілсін.

«^آ» (а) жазылған сөздің алдында дәйекше «^ء» тұрса, «^{آء}» (а) жіңішке айтылады. Мысалы: ابدان (әбдан), ان (ән), عسان (сән) деген сөздер ішіндегідей.

«^و» (о) – боқай, тоқай, қомағай деген сөздерде де: б-ның, т-ның, қ-ның соңынан қандай дыбыс естіледі, сол дыбыс-дың белгісі. Бұл харіфді оқығанда һәм оқытқанда, сол естілген қалбында айтарға керек. «^و» (о) қазақ тілінде анық дыбыс. Оны қалдырмай жазу тиіс. «^و» (о) жазылған сөздің алдында дәйекші «^ء» тұрса, «^و» (о) жіңішке айтылады. Мысалы: اوت (от) – ءاوت (өт), تور (тор) – ءتور (төр), بوز (боз) – ءبوز (бөз).

«^ۇ» (у) алу, бару, қалу деген сөздерде: л-ның, р-ның, н-ның соңынан қандай дыбыс естіледі, сол дыбысдың белгісі. Бұл дыбысдың харфін «у»-дан айыру үшін үстіне «^ء» дәйекше қойамыз. У-ды оқығанда һәм оқытқанда сол естілген қалыбында айтарға тиіс. «У» сөз басында көмескілеу – шолақтау айтылады, мысалы: құрғақ, құрақ, құлақ деген сөздердің ішіндегідей. Сөздің айағында анық естіледі, мысалы: ағу, ату, асу, азу дегендей.

«^ۈ» (ү) сөз басында иә ортасында анық һәм ұзын естілсе, ол екі дыбысдың қатар келгенінен; Мысалы: تۇۋرا (тұура), تۇۋس (тұуыс) деген сөздер ішіндегідей. Басқа түркі тілінде екінші «^ۈ» (ү) орнына «^غ» (ғ) келеді. Мысалы: تۇغرا (тұғра), تۇغج (тұғыш). «^و» (о) мен «^ۇ» (ү) екеуіне зор ілтипат керек. Бұлардың жазылуы ұқсас болғанмен, айтылуы ұқсас емес. Қой (мал) деген сөзбен құй

«آ» آتق دېس؛ اونڭ حرفىن قالدروب جازساق، «باسقا» تورلى اوقوب باسقا مېنا بېرب حطالاسوغا احتمال مثلاً: تاماق - دى ئماق دېب جازساق؛ قاراۋ - دى قراۋ دېب جازساق؛ آدام - دى آدم دېب جازساق؛ مېڭاۋ بېچە سوز جازلو كېرەك آيتوۋى بويىنچا، يەنى: سوز اچىندە قاي دېس ايستىلسە، سول دېسنىڭ حرفى جازلسن؛ اول جازلماي باسقا حرف جازلاتىن اورنى بولسا، ايستىلگەن دېسنىڭ حرفى جازلماي باسقانىڭ جازلاتىن سېبىي علم نحو يا علم صرف جولى مەن اثبات ايتىلسن.

«آ» جازلغان سوزنىڭ آلدىدا داپەكچى «ء» تورسا، «آ» جېڭىكە آيتىلادى؛ مثلاً: «آبدان، «آن» سان، دېگەن سوزدەم اچىندە كېدەي.

«و» (۰) بوناي، توقاي، قوماغاي دېگەن سوزدەردە: ب - ئا، ت - ئا، ق ئا سوڭىنان قانداي دېس ايستىلدى، سول دېسنىڭ بېلىگىسى. بول دېسنىڭ تورى. ھاندا ھم اوقوتقاندا سول ايستىلگەن قالىندە آيتارغا كېرەك. «و» (۰) قازاق تىلىدە آتق دېس؛ اونى قالدردىمى جازو تېيىس. «و» جازلغان سوزنىڭ آلدىدا داپەكچى «ء» تورسا، «و» جېڭىكە آيتىلادى، مثلاً: اوت، - «اوت؛ تور - «تور؛ يوز - «بوز.

«و» (۷) آلو، بارو، قالو دېگەن سوزدەردە: ل - ئا، ر - ئا، ن - ئا، سوڭىنان قانداي دېس ايستىلدى، سول دېسنىڭ بېلىگىسى. بول دېسنىڭ حرفى. «و» دان آيرو اوجون اوستىنە. «و» توپامز. «ۇ» دى اوقوغاندە ھم اوقوتقاندا سول ايستىلگەن قالىندە آيتارغا تېيىس. «ۇ» سوز باسندا كۈمەسكىلەۋ - چولاتتار آيتىلادى. مثلاً: قۇرغاق، قۇراق، قۇلاق دېگەن سوزدەردىڭ اچىندە كېدەي. سوزدۇر آياغىندە آتق ايستىلدى، مثلاً: آغۇ، آتۇ، آسۇ، آزۇ، دېگەندەي.

«ۇ» سوز باسندا يا اورتاسىدا آتق ھم اوزون ايستىلسە، اول ايكى دېسنىڭ قاتار كېلىگەنچە: مثلاً: تۇۇرا، تۇۇمس، تۇۇس، دېگەن سوزدەم اچىندە كېدەي. سونداي سوز اورتاسىدا يا باسندا آتق ھم اوزون ايستىلەن جېرلەردە ايكى «ۇ» جازىغا تېيىس. باسقا تۈركى تىلدە ايكنچى «ۇ» اورنىنا «غ» كېلەدى. مثلاً: توغرا، توغىش (۰) مېن «ۇ» (۷) ايكا، وپنە زور اثبات كېرەك. بولاردىڭ جازاۋى اوجاس بولغانچى، آيتاۋى اوجاس ايماق. قى [ال] دېگەن سوز بېي قۇي

(шай кұй) деген сөздердің мағыналары қандай басқа болса, айтылуы һәм сондай басқа. «ۇ» (ұ) көмескі айтылса да, қалдырмай жазу керек. «ۇ» (ұ) жазылған сөздің алдында дәйекші «ء» тұрса, «ۇ» (ұ) жіңішке айтылады; Мысалы: اور – اور (ұр) – (ұр), عتور (тұр) – تور (тұр). بور – بور (бұр) – (бұр).

«ى» (ы) – «жаны», «малы», «тары» деген сөздерде: н-ның, л-ның, р-ның соңынан естілетін дыбысдың белгісі. Бұл дыбысқа тура келетін ғараб алфбасында харіф жоқ. Сондықтан аламыз «ى» (ы) белгісін. Оны қалдырмастан жазамыз сөздің айағында, ортасында иә басында ашық естілетін орында һәм жазбасақ кемшілік болып жоқтығы еленетін орында. Мысалы: جاننا – جانی (жаны) – (жанына).

Сөздің басында, ортасында «ى» (ы) қысқа һәм көмескі естіліп бар-жоғы еленбейтін орындарда жазбаймыз. Мысалы: قن (қын), قر (қыр), قرغن (қырғын), جلم (жылым), جلتز (жылтыр) деген сөздердің ішінде «ى» (ы)-ның барлығы аз сезіледі, хатта сезілмейді деб айтуға да болады. Бұл сөздерді ى (ы)-ны жазғанда да осылай оқимыз. Жазбағанда оқуымызға кемшілігі болмаса, оны жазуға да қажет жоқ. قانى (қаны), جانی (жаны), مالی (малы) деген сөздерді ى (ы)-ны жазбай, солай оқи алмаймыз, сондықтан сөздің айағында ى (ы) жазу қажет.

Сөз басында ى (ы)-ның өзі жазылмаса да, сүйеніш харфі «ا» жазылады. Мысалы: اقتن (ықтың), انتق (ынтық), اراعق (ырғақ), از عرق (ызғырық), اسقرؤؤ (ысқыру), اجقتؤؤ (ышқыну).

«ى» (ы) жазылған сөздің алдында дәйекші «ا» тұрса, «ى» (ы) жіңішке айтылады, мысалы: سانی – سانی (саны) – (сәні), جونی – جونی (жоңы) – (жөні), بوزى – بوزى (бозы) – (бөзі).

«ى» (ы)-дан жарты дауысты «ى» (й) басқа. Жарты дауысты дыбыстар – дауысты дыбыстардың жанында ғана қосымша болып айтылады. Дауысты дыбыс жоқ жерде олар болмайды. Сондықтан қай жерде «ى» (ы) тұрса, оның алдында иә артында дауысты дыбыс боларға керек. Мысалы: قيقم (қиқым), سيقم (сиқым) деген сөздерде жарты дауысты «ى» (й)-дің алдында «ى» (ы) бар, قين (қиын), تيين (тиын) деген сөздерде жарты дауысты «ى» (й)-дың алдында, артында, екі жағында да «ى» (ы) бар. Сондықтан, бір жарым «ى» (ы, и, й) келетін қиқым, сиқым, ит, кит деген сөздер жалғыз «ى» (ы, и)-мен жазылады. Екі жарым «ى» (ы) келетін قين (қиын), تيين (тиын), كيم (киім), كييك (киік) деген сөздер екі «ى» (иы, иі)-мен жазылады.

«ه» (е) جيه (шеше), كيمه (кеме), كيرمه (керме) деген сөздерде ш-ның, к-ның, м-нің соңынан естілетін дыбысдың харіфі. Бұл дыбысқа тура келетін ғараб алфбасында харіф жоқ. Бұл дыбысты осы күнде жазып жүрміз: Сөз басында бұлай «ا-ه» ортасында, айағында

иә бұлай «**ه**» иә бұлай «**و**» . Мұны осы жөнімен жазып, бірақ қайсысы қай жерде жазылатын орындарын айырыб, жана да басқа харіфтерден анық айыру үшін түсін азырақ ғана өзгерту қажет деб ойлаймын. Бұрын бұлай «**و**» жазған орнына енді бұлай «**ي**» жазылса деймін. Мұнан ғараб харіфі онша бұзылмайды. Жазудың тәртіблi болуы үшін бұлай ету қажет. Мысалы: ايت (ит) деген сөз бен (ет) деген сөзді бірдей жазсақ, ол жазумыздың тәртібсіздігі болар еді. Бұл екі сөздің мағынасы қандай басқа болса, айтылуы һәм сондай басқа. Айтылуы басқа сөздерді бірдей жазуға жол жоқ. Негізгі жол: айтылуы басқа сөздерді (мағынасы басқа болсын, бір болсын) басқа жазу, айтылуы бірдей сөздерді (мағынасы басқа болсын, бір болсын) бірдей жазу.

«**ي**» (е) жазылады сөздің бас буынында. Мысалы: اير (ер), ايرك (ерік), ايركن (еркін), مين (мен), مينك (менің), مينكى (менікі), басқа орында оның орнына «**ه**» жазылады: ايركه (ерке), سيركه (серке), كيله (келеке). Қосылмайтын харіфлардың соңынан «**ه**» (е) орнына «**و**» (е) жазылады. Мысалы: كره (кіре), تزه (тізе), كيره (керек), كيده ي (кедей). «**ي**» (е), «**ه**» (е), «**و**» (е) жазылған сөздердің алдына дәйекші «**و**» қойылмайды; себебі бұл дыбыс ол болмаса да жіңішке айтылатын дыбыс.

Дауыссыз дыбыстар үшін біз алып тұрмыз мынау харіфларды: ب (б), پ (п), ت (т), چ (ш), د (д), ر (р), ز (з), س (с), غ (ғ), ق (қ), ك (к), گ (г), ل (л), م (м), ن (н). Бұдан көрінеді: осы күнде қазақ сөздеріне жазыб жүрген «**ط**» мен «**ص**»-ларды алмағанымыз: жоғарыда айтылу бойынша, дауыссыз дауысты дыбыстардың иелігінде боларға, йағни олардың жуан иә жіңішке айтылуы дауысты дыбыстардың жуан иә жіңішке айтылуына қарай. Оған көнбейтін дауыссыз дыбыстар: ق (қ), غ (ғ), ك (к), گ (г).

«**ط**» (т)-ның орнына «**ت**» (т) жуан айтылатын болған соң, «**ص**»-ның орнына «**س**» жуан айтылатын болған соң, «**ط**» мен «**ص**»-лардың бізге керегі жоқ. Олар жазу емлесіне оралғы болады: қай жерде «**ط**» (т) қай жерде «**ت**» (т) жазуды білмей осы күнде де шатасамыз. Егерде екі түрлі айтылатын дыбыстарда жуан айтылуы үшін бір харіф, жіңішке айтылуы үшін бір харіф керек десек, ондай дыбыстардың әрқайсысына екі харіфтен керек болар еді. Олай етуге болмайтын жайын жоғарыда айттық. Басқадан ала-бөле «**ت**» мен «**س**»-ның жуан айтылуы үшін өз алдына басқа харіф керек десек, онымыз жөнсіз болар еді: дауыссыз дыбыстардың бірінен-бірінің артықтығы жоқ – дәрежесі бірдей.

«**ش**» (ш)-ды алмай «**چ**» (ч)-ды алғанның мәнісі: қазақ тілінде жазылған кітаблар,

يا بولاي ۴ يا بولاي ۵. موني اوسى "جونى مېن جازب، براق قايسى قاي جېردە جازلاتىن اورتىدان آيروب، جنادا باسقا حرفلاردان آنىق آيرو اوچون "توسون آزارقانغا اوزگەرتىو حاجت ھېب اويلايمەن. بورون بولاي ۶" جازغان اورنىنا ايندى بولاي ۷ "جازسا دەيمەن. مونان عرب حرفى اونچا بوزولمايدى. جازودىڭ ترتىبلى بولوى اوچون بولاي - يتو حاجت مثالا: ايت - يېگەن سوز بېن ايت دېگەن سوزدى بىردى جازساق، اول جازومىڭ ترتىبىزلىكى بولمايدى. بول ايكي سوزدىڭ معناسى قانداي باسقا بولسا، آيتلوى ھەم سونداي باسقا، آيتلوى باسقا سوزدەردى بىردى جازوغا جول چوق نېگىزلى جول: آيتلوى باسقا سوزدەردى [معناسى باسقا بولسون، بىر بولسون] باسقا جازو؛ آيتلوى بىردى سوزدەردى [معناسى باسقا بولسون، بىر بولسون] بىردى جازو.

"۲" جازلادى سوزدىڭ باس بووندا؛ مثالا: اير، ايرك، ايركى، مېن مېنىڭ، مېنىكى، باسقا اورنىدە اونىڭ اورنىنا ۴ "جازلادى؛ ايركە، سېركە، كېلەكە قوسلمايتىن حرفلاردىڭ سونىن ۴ "اورنىنا ۵" جازلادى مثالا: كىرە، ئىرە، كىرەك، كېدەي. ۴، ۵، "جازلغان سوزدەردىڭ آلدنغا ھايەكچى ۶" قويمايدى؛ سەيى بول دېسى اول بولماسادا كىچىككە آيتلاتىن دېسى.

داوسىز دېسدار اوچون بىز آلب تورىمىز مئاو حرفلاردى: ب، پ، ت، ج، د، ز، س، غ، ق، ك، گ، ل، م، ن، بودان كورنەدى: اوسى كۆلدە قازاق سوزدەردە جازوب جورگەن "ط" مېن "س" لاردى آلمانغا: جوغارىدا آيتلو بويىنچا، داوسىز داوستى ھېسداردە ھېلگىنە بولارغا، يىغنى اولاردىڭ جوان يا جىكچىكە آيتلوى داوستى دېستاردە جوان يا جىكچىكە آيتلونا قاراي. اوغان كوتەيەن داوسىز دېسدار: ق، غ، ھ، گ، ك.

"ط" نىڭ اورنىغا "ت" جوان آيتلاتىن بولغانسوك، "س" نىڭ اورنىغا "س" جوان آيتلاتىن بولغانسوك، "ط" مېن "س" لاردىڭ بىزگە كېرەكچى جوق. اولار جازو املاستە اورالغى بولادى: قاي جېردە "ط" قاي جېردە "ت" جازودى بىلمەي اوسى كۆندە چاتىلماستە. اگرەدە ايكي تورلى آيتلاتىن دېسدارغا جوان آيتلوى اوچون بىر حرف، جىكچىكە آيتلوى اوچون بىر حرف كېرەك دېسەك، اونداي دېستاردىڭ ھەر قايسى سەتە ايكي حرفدان كېرەك بولمايدى؛ اولاي ايتوگە بولمايتىن جاين جوغارىدا آيتدىق: باسقادان آلا - بولا "ت" مېن "س" نىڭ جوان آيتلوى اوچون اوز آلدنغا باسقا حرف كېرەك دېسەك، اونىمىز جوتىمىز بولار ايدى؛ داوسىز دېستاردىڭ بىرەن بىرنىڭ آرتقى جوق - دەرەجەسى بىردى.

شى - دى آلماي چ - دى آلماننىڭ "مانسى: قزاق تلىدە جازلغان كىتابلار،

жорналдарды қарасақ, «ش» (ш) жазылған сөздер тіпті аз, жоқ есебінде. Көбіне «ش» (ш) орнына «چ» (ч) жазылыпты. Басқа түркі тілдерін қарасақ, қазақтың «ش» (ш) келетін жеріне оларда «چ» (ч) келеді. Мысалы: اقشا – اقچا (ақша – ақча), قانشا – قانچا – (қанша – қанча) كيش – كيش (кеш – кеч).

Шамада «ش» (ш) дыбысы «س» (с-тен) гөрі «چ» (ч-ға) жақын, олай болғанда харіфінің түрі де «چ» (ч-ға) жақын болғаны ұнамдырақ көрінеді. Осы айтылған оймен қазақ тіліне «ش» (ш) харіфі алынбай, (ч) харіфі алынды. Мұны алғаннан кемшілік аз, ұнамы көб. Мысалы: екінші, үшінші, бесінші уа ғайри сондай «ش» (ш) келетін сөздерді екінші, үшінші, бесінші деб жазсақ, бастапқылары ұнамдырақ көрінеді; Себебі менің ойымша мынау боларға: «ش» (ш) ғараб тілінде «س» (с-ға) жақын дыбыс боларға керек, сондықтан басқа түркі тілінде біздің «س» (с) орнына жұмсалады. Мысалы: – باس – باش (бас–баш), كاس–قاش (кас–қаш) قاش – قاس (кас–қаш) деген сөздерде «ق» (қ) һәм «غ» (ғ)-бен дәйім жуан айтылады, жіңішке айтуға көнбейді. «ك» (к) һәм «گ» (г) дәйім жіңішке айтылады, жуан айтуға келмейді. «ق» (қ) мен «غ» (ғ) жазылған сөздердің алдында дәйекші «و» қойылмайды: оны қойғанмен бұл харіфтер жіңішке айтылмайды. «ك» (к) мен «گ» (г) алдында дәйекші «و» қойылмайды, оны қоймаса да жіңішке айтылатын болған соң. Ескерту: жоғарыда бір жерде қосылмайтын харіф дедік; Қосылмайтын харіф деб айтылатын – сол жағымен жалғаспайтын харіфтер. Мысалы: ا (а), ل (д), ر (р), ز (з), و (о), ة (е). Оң жағымен жалғыз ة (е)-ден басқа харіфтің бәрі де жалғасады.

Дыбысбен жаттығыу

Оқу үйренгендегі бас мақсат – керек сөзді жаза білу, жазылған сөзді оқи білу. Сөз – дыбысдың мағыналы болып тізілгені. Сөз айту дыбысды ауызбен тізу, сөз жазу – дыбыстардың белгісін қағаз бетіне тізу. Оқуға келген балалар сөйлей білсе де, дыбыстарды тізіб сөз қыла білмейді. Себебі: олар сөздің дыбыстан тізілетінін білмейді, оқуға балалар дыбыс үйренеміз деб келмейді, оқу, жазу үйренеміз деб келеді.

جورنالدارى قاراساق، مەن، ھازىرقى سۆزدە تىنى ئاز، چوقايىسى بىندە، كۆپىنچە «ش» ئورنىغا «چ» جازىلانىدى، بىراق تۈركىي تىنىمەن قاراساق قازاقنىڭ «ش» كىلانن جېرىزىدا «چ» كىلەدى، مۇلا: آقشا - آقشا، قانشا قانشا؛ كىش - كىچ.

جامادا «ش» (III) دېسىس - نان گورىچ - غاچاق، اولاي بولغاندا ھەرقىلىك نۇرىدە چ - غاچاق بولغانى ئونامدراق كۆرۈنىدى. اوسى آيتقان اوىمىن قازاق تىلىمە «ش» ھەرقىلىك آلباي، چ ھەرقىلىك آلبى مۇنى آلتاننان كىمچىك ز، اونامى كۆپ. مۇلا: ايكىچى، اوچونچى، بېسىنچى ۋە غىرى سۇنداق ش كىلانن سوز دىدى ايكىشى، اوشونشى، بېسىنشى دىپ جازىسا بىستاقىلارى اونامدراق كۆرۈنىدى؛ سېبى مېنىك اويىچا مەن بولارغا: ش ھەرب تىلىمە س - غاچاق دېس بولارغا كىرەك، سۇنداقدان بىستاقىلى تىلىمە بۇدۇك س اورتىغا چومىسادى، مۇلا: باس - باش؛ كاس - قاش؛ قاس - قاش دېگەن سۆزدەردە ق ھەم بىن غ دائىم چوان آيتىلدى، چىچىكە ايتوغا كۆتۈرىدى. ك ھەم ك دائىم چىچىكە آيتىلدى، چوان آيتوغا كىلەيدى ق بىن غ جازىلان سۆزدەردىك آلتىدا دايەكچى «م» قويلمايدى؛ اونى قويغان مېن بول ھەم فلر چىچىكە ايتمايدى ك بىن گە آلتىدا دايەكچى «م» قويلمايدى؛ اونى قويلماسادا چىچىكە آيتلان بولغانسۇك. ايسىكەر نوو چوغارىدا بىر جىردە قوسىلايتىن ھەرقىلىك؛ قوسىلايتىن ھەرقىلىك آيتلان - سول چاغى مېن چالغاسايتىن ھەرقىلىك، مۇلا: اددىر، ز و ھ، اوكچاغى مەن حالقىز «ە» دەن بىستاق ھەرقىلىك بارىدە چالغاسادى.

دېس بىن جانتىنو

اوقۇر بىر نەكەندەگى باس مقصود - كىرەك سۆزدى جازىلو، جازىلان سۆزدى اوتى بىلو. سوز - دىسىك مەنالى بولۇپ تىزلىگەن، سوز آيتىلو دىستى آواز بىن تىزو، سەز جازو - دىستار دىك بىلىگىن كاغىر بېيتى تىزو اوقۇغا كىلگەن بالالار سويلەي بىلسەدە دىستاردى تىزو سوز قىلا بىلەيدى؛ سېبى: اولار سۆزدىك دىستان تىزلاتىن بىلەيدى، اوقۇغا بالالار دېس اويرەنە مەز دىپ كىلەيدى، اوقۇ، جازو اويرەنە مەز دىپ كىلەيدى؛

Бірақ дыбысды білмей, дыбысдың қалай тізілетінін білмей, оқу, жазу үйрену қиын. Сондықтан осы күнде оқуы тәртібін жұрттар балаларға харіф көрсетпей тұрып, әуелі дыбыспен жаттықтырады. Дыбыспен жаттықтыруға көп уақыт кетпейді, онан келетін пайда көп: дыбыстарды тізіп үйренсе, харіфтарды тізу қиын болмайды; Сөздің ішінде қанша һәм қандай дыбыстар бар екенін айыруды білсе, харіфтар қойыу қиын болмайды.

Бұл усул сотиенің ең жақсы жолы; Мұны түсініп, біліп істесе, бұл үйретудің ауырлығын көп жеңілтеді. Мұндағы негізгі қағида мынау: әуелі балаларға һәр түрлі дыбыс бар екенін білдіру; екінші – балаларға таныс сөздерді алып, олардың ішінде қандай дыбыстар барын айырту; үшінші бөлек-бөлек дыбыстарды тіздіріп сөз етуді білдіру. Мұны білген соң балаларға харіф көрсетіп оқытса, оларды құрастырып, сөз етіп айтуға балалар қиналмайды. Мұны білмей тұрғанда балаларға харіф көрсету жарамайды; Ол жайпақпен жүрмей, жармен шыққан сықылды балалардың күшіне тиеді. Балалар дыбыспен оқып жүрген уақытта, оларға харіфтардың сүгіреттерін жаздырып үйрету керек. Мысалы: «.» (ноқат), «...» (қатар ноқат), «:» (қабат ноқат), «”» (үш ноқат), «...» (жоғарғы), «...» (төмендегі), «...» (мәд), «!» (тайақ), «⤵» (тұтқа), «ف» (ілгекті тұтқа), «ل» (қармақ), «ن» (шеңбер), «ق» (ілгекті шеңбер), «>» (тұйақ), «ر» (шана бас), «و» (шақша), «م» (шоқпар), «س» (ирек), «ه» (құстұмсық), «ح» (таға), «ء» (ашық ауыз), «ی» (шәйнек иін), «ك» (ожау), «و» (шығыршық), бұларды харіф деб жаздыру емес, жазылған әрқайсысының атымен жаздыру йағни сүгіретін салдыру. Мысалы: ноқат, қармақ, тұтқа уа ғайри.

Енді дыбыспен қалай оқыту жайын айтайын:

Мұғалім созып «ا» деб айтады да, балалардан сұрайды: не дыбыс естілді? Балалар: «ا» деген дыбыс естілді. Мұғалім созып басқа бір дыбыс айтады. Мысалы: «>», мұның турасында да «не дыбыс естілді?» деб сұрайды, Балалардың жауабы дұрыс болса, мұғалім тағы бір басқа дыбыс айтады. Мысалы: «س» мұның турасында жоғарғыдай сұрайды. Онан соң, «ل», «ر». Онан басқаларын алады. Осылай бірнеше дыбыстарды айтқаннан кейін балалар дыбысдың һәр түрлі болатұғынын біледі һәм бір дыбыстан бір дыбысды

بىراق دېستى بىلمى دېستىڭ قالاي تۇلاتىن بىلمى، اوقۇ جازۇ، ايرەنوقىن سوندقدان بوسى كوندە اوقۇي تۇنبىلى جورىتدار بالالارغا. حرف كورسەتباي تورۇپ، اولى دېس بىن جاتتەقراي دېس بىن جاتتەقروغا كۆپ وقت كېتەيدى؛ اونان كېلەتن فائىدە كۆپ استارىدى تورۇپ لىزىنسە، غىرلاردى تۇزۇ قىيىن بولمايدى؛ سوزىڭك اچىدە، قانچام قانداي دېستار بار ايگانن آيرودى بىلسە حرفلار قۇيۇقىيىن بولمايدى.

بول اصول سوتىەنڭ اياڭ چاقسى جولى؛ مونى تۇسونۇپ بولۇپ استەسە بول اويرەتۇڭك آورلغن كۆپ چېگلتەمى مونداغى نىگىرگى قاعدە مناو؛ اولى بالالارغا ھەرتۇرلى دېس بارايگانن بىلدۈرۈ؛ ايكنچى - بالالارغا تانس سوزدەردى آلۇپ لولارۇڭك اچىدە، قانداي دېستار بارن آيرتۇ اوچونچى بولۇك - بولۇك استارىدى تۇزىدۇپ سوز اتۇدى بىلدۈرۈ. مونى بىلگەنسۇڭ بالالارغا حرف كورسەتەن وتۇرسا، اولاردى توراستىرپ سوزايتىپ ايتۇغا بالالار قىنالمايدى، مونى بىلمى تورغاندا بالالارغا حرف كورسەتۇ جازامايدى؛ اول جايباقى بىن جورەمى، جارمىن چىققان سقايمى بالالارۇڭك كوچىنە تىەدى. بالالار دېس بىن اوقۇپ جورىگەن واھىدا، اولارغا حرفلارۇڭك سۈگرەتلرن جازىدۇپ لويىرەتۇ كېرەك؛ مثالا: (توقات)، (طارفوقات)، (قاباتتوقات)، (پۇج توقات)، (جوغارغى)، (تۈمەنگى)، (مىد)، (تايلاق)، (توتقا)، (الگەكتى توتقا)، (فارماق)، (ن)، (چىگبەر)، (ق)، (الگەكتى چىگبەر)، (تويلاق)، (ر)، (چانا باس)، (چاچقا)، (م)، (چوتبار)، (س)، (ايرەك)، (قوسنوم-ق)، (ح)، (غا)، (آچق آوز)، (چاينەك موين)، (كا)، (اوجا)، (چىغر چىق)، بولاردى خرف دىپ يازىدۇر ايماس، جازىلغان ھرقاسى سىنڭ آنى مىن جازىدۇر، يەنى سۈگرەتن سالىدۇ. مثالا: توقات، قارماق، توتقا وغىرى.

ايندى دېس بىن قالاي اوقۇتۇ جاين آيتاين؛

معلم سوزۇپ «آ» دىپ آيتىدىدا؛ بالالاردان سورايدى؛ نە دېس استىلدى؟ بالالار: «آ» دېگەن دېس استىلدى. - معلم سوزىپ باسقا بىر دېس آيتىدى مثالا: «ۋ» مونۇڭ تووراستىدا «نە دېس استىلدى؟» دېپ سورايدى؛ بالالارۇڭك جواپى دووس بولسا، معلم تاغى بىر باسقا دېس آيتىدى، مثالا: «س». مونۇڭ تووراستىدە جوغارغىداي سوراپىدى. اوفانسۇڭ «رە» «ل» اونان باسقالارن آلايدى. اوسىيلى بونىچە دېستارى آيتقاننان كىيىن بالالار دېستىڭ ھەرتۇرلى بولاتۇغىن بىلمى ھەم بىر دېستىدان بىر دېستىدى

айырыб тануға күші жетеді. Сонан соң сөз ішіндегі дыбыстарды балаларға айырту үшін әуелі бір буынды сөздер алынады. Мысалы: رأ (ар), زأ (аз), لأ (ал), سأ (ас), لأ (ол), اور (ор), اوز (оз), уа ғайри. Сонан соң екі буынды сөздер. Мысалы: ارا – ا (a-ра), زرا – ا (a-за), سار – ا (a-са), لأ – ا (a-ла), ارا – او (o-ра), راسا – را (са-ра), لاسا – را (са-ла), уа ғайри, онан соң үш буынды сөздер. Мысалы: لار – ا – را (a-ра-ла), سار – لا – ا (a-ла-са), ارا – نو – او (o-ра-ну), مار – را – او (o-ра-ма) уа ғайри, мұғалім «ار» (ар) деген сөзді анық етіп айтыб-айтыб, балалардан сұрайды:

Бұл сөзде неше дыбыс? Олар не дыбыс? Баста қай дыбыс? Айағында қай дыбыс? деб. Балалар айта алмаса, мұғалім сөзді созып, ...ر...أ (a... p...) деб айтады. Созып айтқанда сөздің һәр дыбысы анықталыб балалар танырлық болыб естіледі. Балалар неше дыбыс бар екенін айтқаннан кейін, басында не дыбыстар? деб сұрау, оған дұрыс жауап бергеннен кейін басында не дыбыс? Айағында, не дыбыс? деб сұрау. Оған дұрыс жауап бергеннен кейін, басқа бір буынды сөзден бір сөз алу. Мысалы: «زأ» (аз) деген сөзді. Бұған да «ار» (ар) деген сөз турасында айтылғанның бәрін істеб, келесі бір буынды сөздерді аларға керек. Солай бірнеше сөзді алыб дыбыстарын айыртқаннан кейін, балалар бір буынды сөздердің ішіндегі дыбыстарды айыруды біледі.

Мұнан соң екі буынды сөздің ішіндегі дыбыстарды айыруды үйрету, бұл арада балаларды сөздің буынымен таныстыру керек. Ол үшін екі буынды, үш буынды сөздерді алыб, созыб айту. Созыб айтқанда, сөз буын-буыннан бөлініб естіледі. Сөз ішінде неше буын бар екенін білу балаларға қиын болмайды. Мысалы: افا (аға) деген сөзді созып...ا...فا (a... ға...) деб айтқанда екіге бөлінеді. «اغالار» (ағалар) деген сөзді созып ...ا...فا...لار (a... ға... лар) деб айтқанда үшке бөлінеді. «اغالارفا» (ағаларға) деген сөзді созыб ...ا...فا...لار... (a... ға... лар... ға) деб айтқанда төртке бөлінеді. Осылай бірнеше сөзді созыб айтыб көрсеткеннен кейін – балалар да һәр сөзді созыб айтыб – қай сөзде қанша буын бар екенін айыруды біледі. Сөзді буындаб бөлуді білгенін кейін мұғалім екі буынды, үш буынды алыб, әуелі һәр сөзді буын-буынынан бөлдіріб, һәр буындағы дыбыстарды айыртқызыб, сонан соң тұтас сөздің ішінде қанша һәм қандай дыбыс барлығын көрсетеді. Мұғалім алады, мысалы: «ازا» (аза) деген сөзді анықтаб

آيروب تانوغا کوچى جيتەدى، سوناشەك سوزاچىدەگى دىستاردى بالالارغا آيروتو
 اوچون آژلى بىر بووندى سوزدەر آلتادى، مثلاً: آر، آز، آل، آس، آول، اور،
 اوز، وعيرى. سوناشەك ايكي بووندى سوزدەر. مثلاً: آ-را، آ-زا، آ-سا،
 آ-لا، او-را، سا-را، سا-لا وعيرى اوناشەك اوج بووندى سوزدەر مثلاً: آ-را،
 لا، آ-لا، سا، او-دا، نو، او-را، مل وعيرى معلم «آر» دىگەن سوزدى آتق ايتىپ
 آيتىپ، بالالاردان سورىدى:

بول سوزدە نىچە دىس؟ اولار نە دىس باسداي قايەس؟ آياغندا قاي دىس؟ دىپ
 بالالار آيتالماسا، معلم سوزدى سوزىپ آ... ر... دىپ آيتادى. سوزىپ آيتقاندا سوزدەك
 ھەردىسى آتقالب بالالار تازىلىق بولۇپ ايسىنەدى، بالالار نىچە دىس بار ايكانن
 آيتقاننان كىن باسندا نە دىستاردىپ سوراد: اوغان دورس جواب بىرگەننەن كىن
 باسندا نە دىس آياغندا نە دىس؟ دىپ سوراد. اوغان دورس جواب بىرگەننەن كىن
 باسقا بىر بووندى سوزدەن برسوز آلو، مثلاً «آز» دىگەن سوزدى. بوغاندا «آز».
 دىگەن سوز توراسلدا آيتقاننىڭ بارىن استەپ، كىلەسى بىر بووندى سوزدەدى بالارغا
 سىرەك، سولاي بىر نىچە سوزدى آلوب دىستاردان آيىرتقاننان كىن، بالالار بىر بووندى
 وزدەردەك اچىندەگى دىستاردى آيىرودى بلەدى.

موناشەك ايكي بووندى سوزدەك اچىندەگى دىستاردى آيىرودى اوبىرە نو بول
 آرادا بالالاردى سوزدەك بوونى مېن تانسترو كىرەك اول ارجون ايكي بووندى اوج
 بووندى سوزدەردى آوب سوزىپ آيتقو، سووب آيتقاندا، سوز بوون - بوونى نان
 بولنوب ايسىنەدى سوز اچىندە نىچە بوون بار ايكىنن بىل بالالارغا فېين بولمايدى، مثلاً:
 «آھا» دىگەن سوزدى سوزىپ آ... غا... دىپ آيتقاندا ايكي گە بولنەدى: «آغالار» دىگەن
 سوزدى سوزىپ آ... غا... لار... دىپ آيتقاندا اوچكە بولنەدى: «آغالارغا» دىگەن
 سوزىپ سوزىپ آ... غا... لار... دىپ آيتقاندا تورتكە بولنەدى. لوسىلای بىر نىچە
 سوزدى سوزىپ آيتوب كورسەتكەنن كېيىن - بالالاردا ھەر سوزى سوزىپ آيتىپ قاي
 سوزدى قانچە بوون بار ايكەنن آيىرودى بلەدى، سوزدى بوونداپ، بولودى بلەگەنن
 كېيىن، معلم ايكي بووندى، اوج بووندى سوزدەردى آلب آوولە ھەر سوزدى بوون-بوونى
 نان بولدىروب ھەر بوونداغ دىستاردى آيىرتقوب سوناشەك توتاس سوزدەك اچىندە قانچا
 ھەرقانداي دىس بارلىق كورسەتەدى معلم آلادى مثلاً: «آرا» دىگەن سوزدى، آتقالب

айтады да балалардан сұрайды: неше дыбыс бар? деб. Балалар айта алмаса, сөзді буындаб бөлгізеді. Сонан соң бас буында неше дыбыс? дейді. Балалар: бір дыбыс. – Мұғалім: ол не дыбыс? Балалар – «ا» (а). Мұғалім: – соңғы буынында неше дыбыс? Балалар: – екі дыбыс. Мұғалім: – олар не дыбыс? Балалар: – «ر» (р) һәм «ا» (а). Мұғалім: – әуелі қайсысы? Сонан соң қайсысы? Балалар: әуелі «ر» (р), сонан соң «ا» (а). Мұғалім: – олай болғанда «ارا» (ара) деген сөздің ішінде баршасы неше дыбыс һәм қандай дыбыс екен? Балалар: – «ارا» (ара) деген сөздің ішінде үш дыбыс бар: әуелгі дыбыс «ا» (а), сонан соңғы «ر» (р), онан соңғы тағы «ا» (а). Өзге екі буынды, үш буынды, төрт буынды сөздердің дыбыстарын айырту үшін осылай істеу.

Балалар сөзді буындаб бөле білгеннен кейін, сөздің һәр буынындағы дыбыстарды айырыб, тұтас сөздің ішіндегі дыбыстарды білген болған соң, дыбыстарды қосыб сөз айтуды үйрету. Бұл үшін әуелі дыбыстарды емес, сөздің буындарын бөлек-бөлек айтыб, оларды қосқызыб сөз етіб айтқызу, мұғалім балаларға:

«ال» (ал) менен «ما» (ма)-ны қосындар не сөз шығар екен дейді. Балалар: – الما (алма) деген сөз болады. Мұғалім: «مار» (мар) менен «قا» (қа)-ны қосындар! Балалар – «مارقا» (марқа) деген сөз. Мұғалім: قا (қа)-ны һәм «را» (ра)-ны қосындар! Балалар: «قارا» (қара) деген сөз. Мұғалім: «ا» (а)-ны һәм «سا» (са)-ны қосындар! Балалар: – «اسا» (аса) деген сөз. Мұғалім: «ا» (а)-ны һәм «را» (ра)-ны қосындар! Балалар: «ارا» (ара) деген сөз. Мұғалім: «ا» (а)-ны һәм «ر» (р)-ды қосындар! Балалар: «ار» (ар) деген сөз. Мұғалім: – «ا» (а)-ны һәм «ز» (з)-ны қосындар! Балалар: – «از» (аз) деген сөз. Мұғалім: – «ا» (а)-ны һәм «س» (с)-ны қосындар! Балалар – «اس» (ас) деген сөз. Мұғалім: – «ا» (а)-ны һәм «ت» (т)-ны қосындар! Балалар: – «ات» (ат) деген сөз. Сөздің ішіндегі дыбыстарды айыра һәм қоса білуге аз болса бір жеті, көб болса екі жеті уақыт керек. Балалар әбден білгенше асығыб харіф көрсетпеске керек. Балалар сөздің буындарын һәм дыбыстарын қосыб үйрен-

геннен кейін, харіфларды көрсету мұны бұлай етеді. Мұғалім балаларға айтады: біз талай «ا» (а) деген дыбысды айтдық. Ол дыбыс талай сөздің ішінде келеді. Бұл дыбысды айта білесіңдер. Біреу айтса танысыңдар. Бірақ жаза білмейсіңдер. Жазу дегеніміз – дыбысдың таңбасы. Һәр дыбысдың Һәр елдің таңбасындай таңбасы болады. Таңбасына қарап қай дыбыс екенін танымыз. Мысалы: «ا» (а) деген дыбысдың таңбасы мынау «ا» (а)¹ мұны көрсендер «ا» (а) дыбыс екенін танып «ا» (а) деб айтасыңдар. Сонан соң мұны не дейсіңдер деб, бір-бірлеб бірнеше баладан сұрайды. – Балалар «ا» (а) деб айтқаннан кейін, мұғалім балаларға «ا» (а)-ның харіфін жазғызады. Жазғызарда айтады: тайақты жаза білесіңдер, мәтті жаза білесіңдер, тайақты жазып үстіне мәд қойсаңдар, «ا» (а)-ның таңбасы болады. Балалар қайта-қайта бірнеше рет жазғаннан кейін, мұғалім олардың қисық иәки хата жазғанын түзеткеннен кейін «ر» (р)-дың харіфін көрсету. Бұл турасында да «ا» (а) харіфіне айтқанды айтып, соған істегенді бұған да істейді; Йағни көрсеткеннен кейін оқытады, оқығаннан кейін жазғызады, жазғанда қисық иәки хата жазғандарын түзетеді.

Сонан соң «ا» (а)-ны «ر» (р)-ды балаларға қосып айтқызады. Балалар «ا» (а) һәм «ر» (р)-ды дыбыспен қосуды біледі. Олардың харіфіне қарап қосуға қиналмас. Харіфіне қарап қосуды балалар жатырақ көріп қиналғандай болса,

бұл екі дыбысды әуелі харіфларға қарамай қосқызып, сонан соң харіфларға қарап қосқызу; олай еткенде оңай қосады. «ا» (а)-ны «ر» (р)-дың алдына қойып қосқызғаннан соң, «ار» (а)-ны «ر» (р)-дың соңынан қойып да қосқызу. Балалар «ار» (ар) деб те «را» (ра) деб те қосуды білген соң, «ارا» (ара) деген сөзді оқуға қосу. Бұл үшін әуелі «را» (ра)-ны балаларға айтқызады, сонан соң «ا» (а)-ны «را» (ра)-ның алдына қойып айтқызады, балалар бірден қоса алмаса, «را» (а)-ны созып айтқызып, үзбей барып «ار» (ра)-ны айтқызса, қосылып айтылып кетеді. Балалар бұрын екі буынды сөздердің буындарын қоса білетін, сондықтан бұл сөздің де екі буынын қосып «ارا» (ара) деген сөз етіп айту

¹ Тақтаға жазады, иә баспа ірі харіптерін алып иәки мұғалім өзі үлкен етіп жазған әріптерінен «әліпті» (а)-ны алып көрсетеді.

نگه‌نهن کيڻ، حرفلاردى كورسەتو، موفى بولاي ايتەدى. معلم بالا لارغا آيتادى: بىز تالاي «آ» دېگەن دېسەدى آيتدىق: اول دېس تالاي سوزدەك چىندە كېلەدى. بول- دېسەدى آيتا بلەسەندەر؛ برەو آيتسا تانىسەندەر؛ براق جازا بلەيسەندەر. چارو دېگە نەز دېسەك تاڭباسى. ھەر دېسەك ھەر ايلەك تاڭباسەندەي تاڭباسى بولادى. تاڭباسنا. قاراپ، قاي دېسەن ايگەن تانىمىز. مثلاً: «آ» دېگەن دېسەك تاڭباسى مئار (۱) «آ» مونى كورساڭلار «آ» دېسەن ايگەن تانب «آ» دېپ آيتاەندەر سونانسولك مونى نە دەيسەندەر دېپ بىر - بىر رولەب بىر ئىچە بالادان سورايدى. بالالار «آ» دېپ آيتقانن كېيىن، معلم بالا لارغا «آ» نەك حرفىن جازغرادى. جازغرايدە آيتادى: تايافنى جازا بلەسەندەر، مدنى چازا بلەسەندەر، تايافنى جازوب اوستە مد قوساڭلار، «آ» نەك تاڭباسى بولادى. بالالار قايتا قايتا بىر ئىچە رەت جازغانن كېيىن معلم اولاردەك قىسق ياكە خطا جازغانن تۈزەتكەنەن كېيىن «ر» نەك حرفىن كورسەتو. بول تووراسەندا دا «آ» حرفنا آيتقاندى آيتىپ، سوغان استەگەندى بوغاندا استەيدى؛ يعنى كورسەتكەنەن كېيىن اوقوتادى، اوقوغانن كېيىن جازغرادى، جازغاند قىسق ياكە خطا - جازغاندارن تۈزەتەي.

سونان سولك «آ» نى «ر» دى بالا لارغا قوسوب آيتقزادى بالالار «آ» ھەم «ر» دى دېسەن بىر قوسودى يەلەدى. اولاردەك حرفنا قاراپ قوسوغا قىنالماس. حرفنا قاراپ قوسودى بالالار جاقراق كوروب قىنلغانداي بولسا، بو ايگى دېسەي اولى حرفلارغا قاراماي قوسقزوب، سونانسولك حرفلارغا قاراپ قوسقزو؛ اولاي ايتەكەندە اوڭاي قوسادى «آ» نى «ر» نەك آلدنا قويوب قوسقزغانفانسولك، «آ» نى «ر» نەك سوكنان قويىدا قوسقزو. بالالار «آر» دېيەدە «را» دېيەدە قوسودى بىلگەنسولك «آرا» دېگەن سوزدى اوقوغا توسو. بول اوچون آۋۋەلى «را» نى بالالارغا آيتقزادى سونانسولك «آ» نى «را» نەك آلدنا قويوب آيتقزادى، بالالار بىردەن قوسالماسا، «آ» نى سوزوب آيتقزوب، اوزبەي باروب، «را» نى آيتقزسا قوسولوب آيتىپ كېتەدى. بالالار بورون ايگى بووندى سوزدەردەك بووندان قوسابلەتن، سوندەدان بول سوزدەكە ايگى بوونن قوسوب «ارا» دېگەن سوزايتىپ آيتو (۱) تاتتالغا جازايى با باسبا آرى حرفدان آلب نەكە معلم اوزى اولكەن ايتىپ جازغان حرفلار نەك «آ» نى آلب كورسەتەي.

оларға қиын болмас. Мұнан соң «ر» (p)-дың жазуын көрсетіп, балаларға жазғызады. Бұрынғы чана – бас деб талай жазған нәрсесі болған себебін, мұны жазуға балаларға неш қиындық болмайды. «ر» (p) бірнеше рет жазғаннан кейін, балалар «ار» (ара) деб қайта-қайта дәфтердің бір беті толғанша жазады. Осымен харіф оқудың -1нші сабағы тәмам болады.

Келесі бір күні балалардың жазғанын оқытқызып, онан соң алфабадағы басбасын оқытқызып, екінші сабаққа түсу. Екінші сабақтағы харіф «ز» (з). Бұл харіфті көрсетуден бұрын мұғалім ішінде «ز» (з) келетін бірнеше қысқа сөздерді айтып, балаларға қандай дыбыстар барын айыртқызады. Сонан соң «ز» (з) деген дыбысдың харіфі мынау деб көрсетеді һәм жазғанда қалай жазылады, оны да көрсетіп, «از» (аз), «زا» (аза), «زار» (зар), «ازار» (азар) деген сөздерді кесбе алфбаменен иә болмаса тақтайға жазып, ең болмаса алфбадағы басбаларын оқытады. Бірден қосып оқи алмаған жерлерде сөздерді буындап бөліп қосқызады. Мұнан арғы сабақтардағы харіфларды үйрету жолы һәм реті осылай болады. Йағни һәр жаңа харіф үшін әуелі сол жаңа харіф ішінде келетін қысқа-қысқа сөздерді айтып, дыбысын айырту. Екінші – үйрететін дыбысдың харіфін кесбе алфбадан алып иәки тақтайға жазып көрсету; үшінші – ішінде сол харіф бар сөздерді оқыту, жазғызу; төртінші – жазғандағы хаталарын балалардың көзінше түзету.

А.Б.

اولارغا قىيىن بولماس. موناسولۇڭ ەز، دىڭ جزوون كورسەتە، بالالارغا جازغزادى. بورونقى چانا-باس دىب تالاي جازغان نرسەسى بولغان سىبىلى، مونى جازوفا بالالارغا ھىچ قىيىندىق بولمايدى. ەز، برنيچە رەت جازغاننان كىيىن، بالالار، آرا، دىب قايتا-قايتا دىڭدەردىڭ برىيتى تولغانچا جازادى. اوسى مەن حرف اوقونىڭ (نچى سبتى تمام بولادى.

كەلەسى كۈنى بالالاردىڭ جازغاننى اوقتىزۇپ، اوزاناسولۇڭ آلفاباداڭى باسباسن اوقتىزۇپ، ايككىچى سىبقا توسو. ايككىچى سىبقاداڭى حرف «ز». بول حرفدى كورسەتۈدەن بورون، معلم اچىندە «ز» كىلەتنى برنيچە قسقا سوزدەردى آيتىپ، بالالارغا قانداي دىستار بارن آيرتقزادى. سوناسولۇڭ «ز» دىگەن دىسدىڭ حرفى مئاو دىب كورسەتەدى ھەم جازغاندا قالاي جازلادى، اونىدا كورسەتە، «آر» «آزا»، «زار»، «آزار». دىگەن سوزدەردى كىسبە آلفبا ھىتەن، يا بولماسا تاقتايفاجازوب، ايك بولماسا، آلفاباداڭى باسبالارن اوقتادى. بىرەن قوسوب اوقى آلمانغان خبرلەردە سوزدەردى، بوزىنداب بولوب قوسقزادى. مونان آرخى سىبقادارداڭى حرفلاردى اويرەتۈجۈلى ھەم رەتى اوسىلاي بولادى، يەنى: ھەر جاڭا حرف اوچون آۋۋەلى سول جاڭا حرف اچىندە كىلەتنى قسقا-قسقا سوزدەردى آيتىپ دىسنى آيرتۇ، ايككىچى-اويرەتەتنى دىسدىڭ حرفنى كىسبە الفبادان آلوب، ياكە تاقتايفاجازوب كورسەتە؛ اوچونچى-سول حرف اچىندە بار سوزدەردى اوقتو، جازغزو؛ تورتىنچى-جازغانداڭى خىمالارن بالالاردىڭ كورنچە تۈزەتۈ.

آ.ب.

قازاقىستان وقمۇ كەمەسەرىيەتى.

بايتۇرسىمن ۇلى اقىمەت.

ساۋات اشقىش

دېئىس ۋادىس جولى مەن
تارتىپتەلگەن قازاقشا ۋالبېيى.

ساۋاتسىز ۇلكەندەر مۇشىن 1-كىتاب

سەمەيدىك گۈبىرنەلىك باسپاسى «گۈبىنىزدات»نىڭ باسپاقاناسى.

1926-جىل.

ЕКІНШІ БӨЛІМ

САУАТ АШҚЫШ

1. з ز, 2. p ر, 3. a ا

зар	(з) ز	(p) ر	(a) ا	(a) ا
	(a) ا	(a) ا	(з) ز	(p) ر
а-зар	а-за	а-ра	(аз)	ар

Ар, ара, аз, аза, араз, азар, зар.

4. л ل

зар	ар	алар
зарла	арла	ара
зарлар	арлар	арал

(a) ا	(a) ا
ла	(л) ل
ала	ал

Ал, ала, алар, ара, арал, арла, арлар, аз, аза, азар, зар, зарла, зарлар.

5. с س

рас	сас	сал	ас
сара	сасар	сала	аса
арлас	саз	салар	асар

Саз, аз, ас, асар, алса, алар, салса, сапар, азса, азар.

6. т ت

сатар	тас	таза	ат
артар	татар	тар	ата
тартар	сат	тара	таз

Ат сат. Тал тарт. Ас асат. Ала ат. Тас таза. Арал тар.
Татар ат сатар. Сарт алар.

7. о و

тор	ор	сорар	олар
зорла	торла	от	зор
сор	ол	торлар	отар

Ат озар. Тор тозар. Орта толар. Олар артар. Ол тар-
тар. Ораз осал. Орал озар.

8. н ن

сона	сан	тана	он
оннан	сана	нан	тон
тоннан	санар	нар	ана

Нан аз. Нар зор. Атан арзан. Он тана. Ат азар. Тон
тозар. Асан атар. Атаннан нар зор. Асаннан Осан озар.

9. қ ق

қолқа	сақал	тақа	ақ
қалқа	қатар	сақ	оқ
қалқан	қол	сақа	бақ

Қар ақ. Қарт сақ. Қазан қара. Қазақ тоқ. Қос аласа.
Қонақ қонар. Ақ, қара аралас. Қазақ, татар қаралас.
Асан, Оқас қостас.

10. б Б

азбар	бор	бала	об
қан	боран	саб	обал
қанбас	табан	сабан	бал

Ат албар. Нар бота. Болат балта. Нан қалта. Қар борар.
Боран болар. Боқан бақан алар. Қоқал сабан салар.

11. ы Ы

ырыс	сырық	қаны	ары
қын	ық	алты	арық
қыны	ыс	салты	азық

От бар. Орын тар. Азық арзан. Сарық арық. Алты асық. Қырық қыз. Отыз балық. Он сырық. Бала борық тартар. Қатын қап тоқыр.

12. у Ұ

табу	тау	тау	ау
тану	қауын	тауық	ауа
сауу	салу	ару	ауар

Ақ отау. Асқар тау. Асау атан. Сары қауын. Саулық сауын. Балау ас. Тау тарау. Ауыл алыс. Балық аулау. Орақ ору. Ауру ат. Тал сабау.

13. ұ Ұ

құлан	бұқ	тұр	ұр
құуан	бұқа	тұра	ұра
құуат	бұу	тұу	ұл

Бұзық бұзар. Құлын тулар. Құнан құла. Құлықсұр. Құрақ қу. Отын су. Тура тұр. Тура бұр. Құр атқа құрық сал.

14. ж ж

баж	жол	жұл	жат
таж	жұлқы	жота	жанар
олжа	жұлқу	жоса	жатақ

От жанар. Жол тар. Ат жатар. Жоса қызыл. Жұлын ұзын. Қар жұқа. Жар жақын. Қанжар қару. Жатқан жатақ. Жатақ атақ. Ұрыс жанжал.

15. ш ش

шортан	қаш	шала	аш
шолақ	қашу	шақ	ашар
шошақ	қашан	шақша	шал

Ашу бас. Шашу шаш. Шолақ шаш. Жолақ алаша. Шал шаршар. Шабан ат. Қара шана. Құлаш арқан. Құшақ отын.

16. м م

алма	мол	шам	там
алмас	мола	шама	тамақ
танымас	молалы	шамалы	тамшы

Мал аман. Мас жаман. Тамшы тамар. Малта ашшы. Су тұшшы. Алтын салмақты. Мамық жұмсақ. Сырмақ қатты. Жалшы мал табар. Балық қармақ қабар.

17. ғ غ

жалғыз	алғыр	ағын	аға
қалған	шалғыр	шағал	ағаш
жалған	тарғыл	сағым	шағым

Ат тағалат. Тағалы ат. Жорға ат. Жорға жорғалат. Шаған ағаш. Сағым бу. Алғыр тазы. Ағын су. Омар жазғыш. Мұрат сызғыш.

18. д Ә

барды	жылдам	адыр	адам
балдақ	алды	адым	адал
сандық	қалды	дұға	адас

Адыр адам. Дабыл жол. Жылдам жазу. Омарға Оқас жолдас. Алдында ат, артыңда арба. Адалдық арлы адамнан табылады. Бұзық басы бұурылдан.

19. п Ұ

ақпан	топыр	арпа	апа
балапан	пұл	пара	апан
Оспан	пылан	доп	опала

Аспан ашық. Қора батпақ. Аққу аппақ. Шапан шапшақ. Жас жапырақ. Қара топырақ. Арпа астық. Сорпа тамақ. Ақпанда суық болады.

20. ң Ы

шаңдақ	соңғы	оң	аң
мұнды	шаң	оңды	таң
мұндас	шаңы	соңы	таңда

Қасқыр аң. Дала шаң. Бала тоңды. Мата оңды. Ат маңқа. Асық оңқа. Шапан жаңа. Нар шаңдақта жатыр. Таңдаған тазға жолығар. Оның аты – Оңғар. Мұның аты – Мыңжасар

21. й Ы

қый	бой	тайар	ай
қисық	боя	ой	аяз
қыйын	бойы	ойла	тай

Ай жарық. Бай сараң. Майы жаман, шайы сұйық.
Қойшысы жалаңаш. Сай сайға құйады, бай байға құйа-
ды. Айудан қорыққан ағашқа бармас.

22. ә, 23. і, 24. ұ, 25. ы¹

ән	ыс	ұр	ор
әнім	іс	үр	өр
әнің	ысымыз	ұн	он
әні	ісіміз	үн	өн
сән	тыс	тұз	ол
сәнім	тіс	түз	өл
сәнің	ысы	тұз	от
сәніміз	ісі	түс	өт
сәніңіз	тысы	сүт	тоз
мән	тісі	сүті	төз

26. е •

әуе	мен	зер	ел
әуре	мені	жер	ер
терең	менің	тер	ез

Дем ал, Дорбаға жем сал. Жерде қар жұқа. Терезе
терлеп тұр. Сен оқыдың, мен тыңдадым. Үш жерде бес
– он бес.

27. к К

керек	кем	кел	ек
күрке	кілем	кет	бек
ерке	күлкі	төк	бекіл

⁶ «К» дәйекші деп аталады. Алдында дәйекші тұрған сөз жіңішке оқылады.

Күн шықты. Тұман сейілді. Ат керілді. Келіншек тезек тереді. Серке секіреді. Киік орғыйды. Теке қарғыйды. Кеме жүзеді. Кесірткі жорғалайды. Күйкентай ұшады.

28. Ғ گ

жік	жек	ек	көк
жігі	жегін	егін	көгі
жігер	жегу	шеге	түк
жүген	егеу	шеген	түгі

Көп жасаған білмес, көп көрген білер. Түбі бірге түтпейді. Ексең егін, ішерсің тегін. Бүлінген елден бүлдірге алма. Жүрген аяққа жөргем ілінеді. Бір көрген біліс, екі көрген таныс. Төсегіңе қарап аяғыңды көсіл.

Қазақ тіліндегі дыбыстар және олардың қаріптары (таңбалары):

(а) ا, (б) ب, (п) پ, (т) ت, (ж) ج, (д) د, (р) ر, (з) ز, (с) س, (ғ) ع, (к) ق, (г) گ, (ң) ك, (л) ل, (м) م, (н) ن, (о) و, (у) و, (ұ) و, (е) ه, (ы) ی, (й) ي және жіңішкеліктің белгісі «ё» (дәйекші).

Дауысты дыбыстардың таңбалары:

(а) ا, (о) و, (ұ) و, (е) ه, (ы) ی

Дауыссыз дыбыстардың таңбалары:

(б) ب, (п) پ, (т) ت, (ж) ج, (д) د, (р) ر, (з) ز, (с) س, (ш) ش, (ғ) ع, (к) ك, (г) گ, (ң) ك, (л) ل, (м) م, (н) ن, (у) و, (й) ي

Қазақ тұтынбағанмен, басқа түріктердің тұтынуынан шықпаған араб әліппесінің қаріптері:

چ غ و²

(h) ه шаршағанда шығатын дауыстың аяқ үні.

² Араб әріптерінің бірқатар таңбаларын жоқ болғандықтан бере алмадық.

1. ТОРАЙҒЫР БИДІҢ ТАҚПАҚТАРЫ

Барлы, барлы, барлы тау,
Басы есеннің дені сау.
Ұйықтамаса, қабақ жау,
Ішпей жүрсе, тамақ жау.

Арық атқа қамшы жау.
Жыртық үйге тамшы жау.
Ұрысқақ болса, ұлың жау.
Керіскек болса, келін жау.
Қашаған болса, атың жау.
Қарыспа болса, қатын жау,
Тебеген болса, биен жау.
Сүйкеншек болса, түйең жау,
Түйең менен биенді,
Алып кетсе, жиен жау.
Ұл он беске келгенше
Қолға ұстаған қобызың.
Ұл он бестен асқан соң,
Тіл алмаса, доңызың.
Көкпектен өліп қалмаса,
Жасында күйеу алмаса,
Көрінгенмен ойнаса,
Бәрінен үлкен қызың жау.

(Шорман жиганынан)

2. АЛШЫН ҚАРАЖІГІТ БИ

Алшын Қаражігіт би бала күнінде бір ауылға келсе, сол ауылда Төле би мен Едіге бір үлкен дау бітіру жұмысында жатыр екен. Қаражігіт босағадан орын алып, сөйлескен сөздерін тыңдап отырып, ұнатпай:

«Асқар тау, сенде бір мін бар –

Асу неге бермейсің?

Қара су, сенде бір мін бар –

Өткел неге бермейсің?

Билер, сізде бір мін бар –

Елге тізгін бермейсіз», –

депті де, үйден шығып жүре беріпті. Билер қайтарып, кім боласың деп жөнін сұрағанда, Қаражігіт айтады:

«Шешем қара күң,

Әкем қараңғы түн.

Пышағым бар жетесіз,

Шешем бар некесіз.

Өзім туған бір ұлмын,

Тегімді сұрап не етесіз?».

Билер төрге отырғызып, дау билігін Қаражігітке беріпті. Қара жігіт: «Тұлпардың өзі бітпес, тұйағы кетпес» деген бұрынғының жолы бар, көптен келе жатқан, тозған мал екен, жүз жылқының тұйағы жүз тай болсын», – депті. Екі жағы ырза болып тарапты.

(Шорман жиганынан)

3. АТАҚОЗЫ БИ

Қазақтың бір қанының заманында, елде бір Атақозы деген би болған. Ол би сөзге ұста, шешен кісі болған. Бірақ бұл қан оның сөзін елең қыла қойма-

са керек. Бір күні қан жолдастарымен сейілге шығып келе жатса, бір бүйірден бір жалғыз адам келе жатқанын көріп, қан жанындағы жолдастарынан мына келе жатқан кім екен деп сұраса, жанындағы жолдастары бұл белгілі Атақозы ғой депті. Сүйткенше болмай, Атақозы келіп қалады. Қанмен амандасып болғаннан соң, қан тұрып Атақозыға: «Апырай, сіз қалай арықсыз?» – деп сұраған. Сонда Атақозы қанға айтқаны: «Тақсыр қан, мен қалай семіз болайын. Өленді жерде өгіз семіреді, өлімді жерде молда семіреді, қаралысында қатын семіреді, қайғысыз қан семіреді. Қазақтың жылқысын калмақ алады деп, бір түнде тоғыз ойанып, тоқсан ойланамын. Сүйтіп жүріп мен қалай семірейін», – деген.

Сонда қан жанындағыларына бұл мұндай кісі екенін маған бұрынырақ неге айтпадыңыздар деп, не айтарын біле алмай, сасып қалған дейді.

4. АЛДАР КӨСЕ

Алдар көсе мен шайтан бірлесіп бидай егеді. Егін піскен соң орып, бастырып, бидайын бір бөлек, саламын бір бөлек қойыпты да, шайтанға көрсетіп айтыпты: «Көбін аласың ба? Азын аласың ба?» – деп, шайтан: «Көбін аламын!» – депті. Көбі мынау деп, саламды шайтанға беріп, бидай біткенді өзі алыпты.

* * *

Бір күні Алдар көсе мен шайтан екеуі түлкі қуып соғып алып, қай жасы үлкеніміз алайық дейді.

Алдар көсе шайтанға: «Кәні, сен нешедесің? Жасыңды айт», – дейді. Шайтан: «Мен туғанда көк табақтай ғана, жер кеседей ғана еді», – дейді. Алдар

көсе еңіреп қойа береді. Шайтан: «Неге жылайсың?» – дейді. «Менің үлкен балам нақ сол жылы туып еді, құрдас екен-ау деп жылап тұрмын», – депті. Сүйтіп, Алдар көсе үлкен шығып, түлкіні алады.

5. ҚОЖАНАСЫР

Қожанасыр жарлы болған адам. Бір күні жайау кіре тасып, кәсіп қылып, тамақ асырамақ болған. Базарға келіп, жайау кірешілердің жанында тұрғанда, бір сандық кесе, шыныайақ, тас табақ сияқты шетін нәрселерді алып баруға жалданбақшы болады. Нәрсе иесі айтады: «Алып бару ақыңа мен саған үш ауыз мағаналы, қасиетті сөз үйретемін», – дейді. Ақша басқалардан да табылады ғой, мұның қасиетті, зор мағаналы сөздерін естіп қалайын деген оймен Қожанасыр жарайды дейді.

Сандықты көтеріп иесіне еріп келе жатып, біраз жер жүрген соң: «Кәні, қасиетті мағаналы сөздеріңізді айтсаңыз екен», – дейді. Жалдаушы айтады: «Бірінші сөз мынау: егерде біреу аштық тоқтықтан жақсы десе, еш уақытта нанбағайсың!». «Жақсы, бұл бек мағаналы сөз екен», – дейді Қожанасыр.

Тағы біраз жүрген соң: «Енді екінші сөзіңді айтсаң екен», – дейді. Жалдаушы айтады: «Екінші сөз мынау: аттыдан жайау жүру жанға тыныш десе, еш уақытта нанбағайсың», – дейді. «Бұда зор мағаналы сөз екен», – дейді Қожанасыр.

Үйдің жанына келіп қақпаға кірердің алдында тұрып: «Енді үшінші сөзіңді айтсаң екен», – дейді. «Үшінші сөзім: егерде жайау кірешінің сенен де ақылсызырағы бар деуші болса, асылан нанбағайсың», – дейді.

Қожанасыр төбесіндегі сандықты жерге алып ұрып: «Егерде біреу бұ сандықтың ішінде сынбай қалған нәрсе бар десе, ешуақытта сен де нанбағайсың», – дейді.

6. МҮҢКЕ БИ

Шекті ұлы Мүңке би жеті жасында билік айтып, кісі құны дауды бітірген екен дейді.

Бір судың бойына бір бай аулы келіп қонады. Су бойында бір топ бала ойнап жүрсе, балаларды келіп ауыл иесі ақсақал қуалайды. Байдың астындағы асаулау байтал екен, балалардың біреуі атын үркітіп қалғанда, байдың бөркі басынан ұшып, байталдың алдына түскен кезде, байтал тулап, бай жығылып, жан тапсырады.

Байдың елі балалардан құн алмақ болып жиылады. Үш күн, төрт күн жатады, бітісе алмайды; бес күн, алты күн жатады, бітімге келе алмайды. Сүйтіп дағдарып тұрған уақытта бір тайға мінген жеті жасар бала келеді. Бала қарап тұрады да, бұ жұмыстың билігін маған берсеңіздер, мен бітірейін дейді. Бала бір айтады, екі айтады, оның сөзіне баласынып ешкім құлақ аспайды. Ақырында ақсақалдар дағдарып: «Осы қой асығы деменіз, қолыңа жақса сақадай, жасы кіші деменіз, ақылы жақса атадай» деген қайда? Манағы бала кім баласы екен? Тауып әкеліндерші», – деп іздетіпті. Сұрастырып баланы тауып әкеледі. Баланың аты Мүңке деген, бала келіп айтады: «Билікті маған берсеңіздер, менің айтатын билігім мынау дейді: «Ердің құны жүз жылқы, бұл істе тентек төртеу, әуелі ойнап жүрген бала тентек, екінші, оны қуған бай тен-

тек, үшінші үріккен байтал тентек, төртінші, бастан ұшқан бөрік тентек. Төрт тентекке жүз жылқыны бөлу керек», – дейді.

Сонда жүз жылқының үш бөлімі байдың өзіне түсіп, бір бөлігін ғана бала жағы төлейді. Жұрт бала билігіне ырза болады. Сол бала үш жүзге белгілі Мүңке би атанып, аты аспанға шығады.

7. ҮШ МЕРГЕН

Үш мерген құс атуға шығып, күні бойы жүріп, жалғыз шүрегей атып алады. Елге қайтпай екінші күні тағы құс атпақ болып, көлдің басына түнемек болады. От жағып, шәйнекті отқа қойып отырып, үшеуі шүрегейді қайтеміз деген сөзге түседі. Бұл үйрек үшеумізді тойғызбайды. Біреуіміз жеу жөн болмайды. Мұны қалай етеміз дейді.

Бұлардың біреуі қу жігіт екен, ол айтады: «Мұны қалай ету ақылын мен айтайын. Үйректі пісірейік, орап қойайық та, жатайық, ұйықтайық. Кім жақсы түс көрсе, сол жесін үйректі», – дейді. Дұрыс деп, осы ақылды ұнатады да, үшеуі шай ішіп, үйректі пісіріп, орап қойып, ұйықтауға жатады.

Екі жолдасы ұйқыға кете бергенде-ақ, қу жігіт тұрады да, үйректі жеп, орнын үйрек ораған сияқты қылып, жауып қояды.

Ертең жолдастары ойанған соң, қу сұрайды: «Қаны, жолдастар, не түс көрдіндер?» – деп.

Біреуі айтады: «Мен ақ боз ат мініп, алтын таж киіп, патша болып жүр екенмін», – дейді. Екіншісі айтады: «Мен жұмаққа кіріп, қор қыздарын құшып, кәусар суын ішіп, рақатта жүр екенмін», – дейді.

Сонда қу айтады: «Бірің «патша болған соң, бірің жұмаққа кірген соң, отқа пісірген үйректі жей қоймас деп, мен жеп қойдым», – дейді.

(Алтынсары ұлының кітабынан)

8. ҚУЛЫҚ

Алтай Айман деген қу жігіт жолдастарымен қыс кезінде қала шығып келе жатып, адамы өлген бір ауылға келеді. Ол ауыл молдасы жоқ ауыл екен. Өлікке иман айтуға ешкім табылмаған. Келген қалашылардан араларыңда молдаларың жоқ па деп сұраған соң, Айман: «Бар, мен молда едім», – дейді. Өлігі бар үйдің адамы: «Олай болса, жүріңіз, өлікке иман айтыңыз, иман білмеген соң, өлерде айта алмап едік», – дейді. Айман: «Аты кім еді? – деп сұрайды. «Аты Қазақпап еді», – дейді үй иесі.

Айман түк оқу білмейтін, Құраннан құлағына тиетін сөздерді ғана айта алатын адам, иман айт деген соң естіген сөздерін теріп иман айтқан болады.

«Ағуз билла минашшайтан ражим ан илла қазифұл қап, қалимат, шайбат, иллаһа, илалайын», – дегенде үй иесі: «Ардағыңнан айналайын, Алтай бабамның баласы-ай! Манадан бері білмей отырған сөздеріміз тап осы еді», – деп жылап жібереді.

Иман айтып болған соң, жаназасын да шығар деп өтініп, шарифат пидаасына не қосады екен деп үй иесі сұрайды. Айманның алдымен ойлайтыны жол азығы – бір ту қой, бір қағаз шай, бір шана шөп, онан кемді шарифат қоспайды дейді. Үй иесі Айманның айтқанын істейді.

Жаназа намазын оқып тұрып, Айман құлақ қағып дауыстап: «Мал тараку, жан тараку, иман тараку, бір қадақ шай, бір қой тараку» дегенде артында тұрған жолдасы да өзіндей молда болса керек, Айман ұмытып тұрған шығар деген оймен есіне салайын деп сыбырлап: «Тұржағуны бар еді ғой», – дейді. Айман: «Жаның шығып бара ма? Жаңа келді таржағуны, – деп екі жағына сәлем береді де, – апарып көміндер» деп, жүре береді.

(Шорман жиганынан)

9. ДАУКЕСТЕР СӨЗІ

Алтай Нау деген кісі «битін жоқтап құн сұрайтын» өте даукес болған. Нау біреуден ешкі даулап, Ақмырза биге жүгініске барыпты. Ақмырза би сұрағанда Наудың ешкісін сипаттағаны:

Саусам бұлақ еді,
Іші толған ылақ еді,
Терісі бұтқа қап еді,
Мүйізі пышаққа сап еді,
Тоқты қарын майы бар еді,
Тоқсан шақпақ құрты бар еді, – депті.

Ақмырза осының билігін өзің айтшы дегенде, Наудың айтқан билігі.

«Бидің билігіне бір ат, ешкінің мойнына қосақ, соңына тіркеу, төрешіге түк жоқ», – деген. Ақмырза: «Ал, бірақ Нау құрымай, дау құрымас, өмірің даумен өтер», – деген.

* * *

Нау жолаушылап бір жақтан келе жатса, өзеннің ар жағынан біреу: «Насыбайың бар ма? Мұрным қаңсып өліп барамын», – дейді. Нау: «Бар», – дейді.

Анау ар жақта тұрып: «Насыбайың болса, атшы», – дейді.

Нау шақшасын суырып алып, ердің қасына қағып-қағып, аузына салып жібергенде, ар жақтағы атынан мұрттай ұшып, құлап қалады. Біраздан соң тұрып, атын жалдап келіп, Наудан насыбай атады.

Насыбай атып тұрып, тамыр болайық, шақшанды бер, шақшаның қолқасына мен де жарармын дейді. Нау шақшасын беріп, аты-жөнін сұрап, біліп алып, жүріп кетеді.

Бір жыл өткен соң, шақшасының қолқасын алуға, Нау тамырын іздеп барады. Шақшаны алған кісі тұтамдай сиыр мүйізіне не алмақшы болып келдің деп, Науға сөз бермейді. Қадалған жерінен қан алмай, айрылмайтын Нау жабысып айырыла қойа ма? Екеуі дауласып Бағаналы Барлыбай биге жүгініске барады. Наудың даукес бәле екенін білгеннен кейін, Шақша алған кісі Наудан бұрын барып бидің аузын алып қойады.

Би екеуінің басын қосып отырып, Науға айтады: «Е, Нау, сонша жерден ат қинап іздеп келіп, жүгініске түскендей, қу мүйізіңде не қасиет бар еді?» – дейді.

Нау: «Уай, несін айтамыз. Шақшам жақсы еді: тау текенің мүйізінен істеген тақысы еді. Қырық қой, төрт ат істеген кісінің ақысы еді, сексен маржан көзі бар еді, тоқсан қой, тоғыз ат болар деген істеген кісінің сөзі бар еді. Берген ақыны азсынып, тау жайлаймын деп, бар шамды алды. Ой қыстаймын деп, шотымды алды, қыр қыстаймын деп, балтамды алды, қалауың деп, бөрте атымды алды; жау шапты деп, төрт атымды алды, қайқы келген қара атымды алды, тілік құлақ сары атымды алды, сары аттың енесі кішкентай ғана бием еді, әкесі түлпарға жиен еді», – дейді.

Шақша алған кісі Наудың сөзінен қысылып, сасқа-
лақтап, не айтарын біле алмай:

«Қыстың қатты боларын ылақ білер,
Күннің суық боларын құлақ білер.
Берген нәрсең тұтамдай сиыр мүйізі,
Төрелігін Барлыекең өзі-ақ білер», – дейді.

Сонда Нау тұрып:

«Қыстың қатты боларын тоқты білер,
Қарақойын³ жайылымы қоқты келер.
Пара беріп қоймасаң Барлыекеңе,
Айтпаған сөз мәнісін боқты білер», – дейді.

Барлыбай би алғанымды біліп қойған ба екен деп
қысылып, «төрешіден қалмайды, айтушыдан қалады»,
көп сөйлемей Наудың ақысын бер деп, шақша алғанға
ақырыпты. Науды ертіп апарып, қасқа тоғыз беріп,
ырзаласыпты.

(Шорман жинағынан)

10. КӨСЕМ БАЛА

Қалмақ пен қазақтың соғысып жүретін заманын-
да,бір соғыста қалмақ қазақты жеңіп, қазақтардың
жылқыларын алып кеткен. Қалмақтар жылқыны
алып барған соң, артынан қазақтар кісі жіберген,
ол жіберген кісіге қалмақтың қаны айтқан: «Қазақ
сендерден үш ауыз сөз сұрайын, сол сұраған сөзіме
жауап тауып берсеңдер, жылқыларыңды қайтарамын»,
– деген. Сол сөзді жіберген кісі еліне айтып келген.
Қазақтан баратын адам шыға алмаған, егер барған
адам жауап бере алмаса, қалмақтың қаны басын алатын
болған соң.

³Қарақойын – Нау қыстауының аты.

Қалық жиылып бір адам да бара алмай, сасып тұрғанда, бір жас бала келіп, қалмаққа жауап беруге мен барамын деген. Бір адам табылмай тұрған қазақ қалқыбалаға, барсаң бар десіп қаулы қылысып, жібермекші болған. Сонда бала айтқан: «Маған бір түйе, бір ешкінің текесін әкеліп беріңдер», – деп. Қалық сұрағанын тауып берген.

Сол нәрсе мен құралды сайлап алып, жалғыз өзі жүріп кеткен, жолда келе жатып бір аз қалыққа жолығып, менің жолымда кімдер бар деп сұраған, қалық балаға баратын жолында бір білгіш данышпан адам бар, соған, соға кет деген. Бала жолда кез болып, Данышпанның үйіне келіп, сырттан сөйлес қылып тұрған. Данышпан: «Балам, түс. Тапсам қонақ асыңа бір қой, таппасам екі қой сойып беремін», – деп үйіне қондырып, баланы тамаққа тойдырып, жақсылап жайлап жатқызады. Ертеңіне баланы жөнелттірерінде, бала данышпаннан сұраған: Мен қалмаққа жауап беремін деп бара жатсам да, сіздің кешегі бір сөздеріңізге түсіне алмадым деп, сонда данышпан айтқан: «Сізге тапсам бір қой сойамын дегенім: бойдақ қойым иә қысыр қойым болса, соны сойармын деп едім, егер таппасам, екі қой сойармын дегенім: буаз қой сойармын дегенім еді. Сол уақытта маған жолдас боларлық адам екен деп, қалмаққа бірге ертіп алып кеткен. Жолда бірнеше күн жүріп, қалмақтың шәріне жақындап келіп, кірейін деп келе жатса, қалмақтың шәріне кіретін жолына абайға қойған көп иті бар екен. Бұларға қарсыласып жібермеген соң, бәрін де бала атып, қырып тастап, кіріп келе жатса, иттің бәрін қырып біреу келеді деп қанға қабар барған. Қан шақырып көрсе, жауап бере келген қазақ баласы екенін

көрген. «Сен баласың, еліңнің үлкені қайда?» – деген. Бала: үлкен десең, түйе әкелдім деген. Қан: ақсақалыңды айтамын деген. Бала, ақсақал десең, ешкінің текесін әкелдім, сақалы бір кез деген. Қан, жоқ, олай сөйлемем, адамдарыңды айтамын деген. Бала, адам десең, өзім келдім деген. Қан: тіліңді тәңір кессін деп, жауаптан тоқталып, сөзін қойған.

11. ӘДІЛ БИ

Бір адам далада жол жағалап келе жатса, жайылып жүрген бір топ түйеге ұшырайды. Бұл адам өзіне жол ашпақ үшін қолындағы тайағын түйелерге лақтырып жібереді. Тайағы құрғыр ұшып барып бір түйенің көзін шығарады. Түйеші түйенің құнын даулайды. Бұл бәледен құтылайын деп түйенің көзін шығарған адам тұра қашыпты. Бір биік жардың кенерінен секіріп түскен екен, салмағымен көлеңкелеп жар астында жатқан бір бишара қартты басып өлтіреді. Мұны сол маңда жүрген қарттың баласы көріп қалады.

Жолаушы қашады, мұны қарттың баласы түйешімен қуып келеді. Сорлы қашқын бір дарианың жиегіне келіп жетсе, қайықшыға ұшырайды, сасқанынан қайықшыға: «Мені дарианың ар жағына шығарып сал, бір ширек ет берейін», – дейді. Қайықшы қашқынды өткізеді. Ал енді қашқынның қайықшыға беруге еті жоқ. Не қыларын білмей, дағдарады. Қайықшы қашқынды жағасынан алып жібермейді. Сүйтіп тұрғанда кейінгі екі даугер келіп жетеді. Даугер енді үшеу болады: біреуі түйенің көзін, екіншісі атасының құнын, үшіншісі қайық пұлын сұрайды. Қашқын не қыларын білмейді.

Қайықшы қашқынға айтады: – Егер төлеуге етін болмаса, айағыңның балтыр етін кесіп бер, – дейді.

Бұлар қанша дауласса да, келісе алмай, ақырында сол маңдағы бір данышпан биге барып жүгініседі.

Би түйешіге айтады:

– Әй, балам, бір түйені мен анадай жерге тұрғызайын, сен қолыңа тайақ алып, сол түйенің көзіне дәл тигізсең, түйенің көзі түгіл, бүтін түйенің өзін төлеуге үкім қылайын. Тигізе алмасаң өзің жазалы боласың.

Бұл сөздерді есіткен соң, түйеші ойға қалып, дауын кешіп, кетіп қалады.

Би енді қарттың баласына айтады:

– Шырағым, мен осы адамды (қашқынды) жардың астына жатқызып қойайын, сен жарға шығып үстіне секіріп түс; егер өзіңнің салмағыңмен қашқынды өлтірсең, мен саған өз жанымнан әкеңнің құнын төлейін, өлтіре алмасаң, өзің өлесің.

– Бұл сөзді естіп, қарттың ұлының зәресі ұшып, құн даулаудан қашады.

Ал енді жалғыз-ақ қайықшы қалады. Данышпан қайықшыға айтады:

Мынау адамның балтырынан бір ширек ет кесіп ал, бірақ бір ширектен артық та, кем де болмасын; мұнан не артық, не кем болса, өз обалың өзіңе, басыңды аламын.

Соны естіп қайықшы қашады.

Бұл ертегіге қосымша бір билік өлең бар, соны төменде айтып өтелік.

Әділ бидің алдынан іс кетпейді,
Жебірлікті нәпсі үшін істетпейді,
Ердің құнын екі ауыз сөзбен ептеп,
Абыройын кісінің еш төкпейді.

Қылар жақсы түймедей түйедейді,
Жөнін тауып әр істің жүйелейді,
Жаман болса, төрешің ептей алмай,
Ақ ісінді қаралап, күйелейді.
Дұшпандарды жақсы би дос қылады,
Дауыңа дау жаман би қостырады.
Бұ бір мақал: «Киікті ата алмаған
Атамын деп, үркітіп бостырады».
Ұрысқанды жақсы адам табыстырар,
Ақылменен жапсарды қабыстырар.
Жаман адам от қылып жандырмаққа,
Сөніп жатқан шаланы қағыстырар.
Жақсыларға жалқын от саз болады,
Жатқан бәле жаманнан қозғалады.
Жақсы менен жаманның парқы басқа,
Айта берсең бірталай сөз болады.
(Әбубәкір Диваев)

12. ЖӘНІБЕК БАТЫР

Жәнібек батыр бала күйінде ақыл, білім үйренуге Қаракерей Соқыр Абыз деген кісіні іздеп келген екен. Сәлем беріп кіріп келсе, қарттықтан екі жағын жібекпен таңып отырған кісі екен. Жәнібекті көріп: «Сен қай ұлсың?» – деді. «Қошқар ұлымын», – дейді Жәнібек.

«Қошқардың адам иісті бір ұлы бар деп еді, сол боларсың ба?» – деді.

Жәнібек: «Болармыз», – депті.

«Балам, не жұмысың бар? Бұл жақта неғып жүрсің?» – деді.

«Осы жақта бір қарт атамыз бар дегенге қолын алып, бір-екі ауыз ақыл, білім алайын деп жүр едім», деді.

«А, а... Ел бастап, жұрт алайын деген ұл екенсің, сөз бастап би болайын деген ұл екенсің. Алдыңа келсе, әділдігіңді аймама: аймағың кетпес алдыңнан. Қол бастап, жол алайын деген екенсің. Жолдастың мыңын алма, бірін ал: мың кісіге бір кісі олжа салатұғын. Олжанды айамасаң, жолдасың қалмас қасыңнан.

Жүз жиырма алтыға толып отырмын. Жас күнінде қалың бер де, қатын ал: жігіттің қан болатын, қыздың қарым болатын кезі сол, қартайған соң өкінбе, ұлым. Қару жисаң, мылтық жи: жайау жүрсең – тайағың, қарның ашса – тамағың».

Жәнібек мұнан шығып, Кіші жүзде тоқсанға келіп отырған Тайған деген биге келді.

Келсе, бидің елі көш екен. Көш үстінде кез болып, сәлем беріп, ат үстінен көріседі. Мұнысын жақтырмай, би: «Жаным, қай ұлсың?» – дейді.

– «Қошқар ұлымын», – дейді Жәнібек.

«Ұлым, неғып жүрсің?» – дейді.

«Осы жақта бір қарт атамыз бар дегенге жолығып, қолын алып, бір-екі ауыз ақыл сұрайын деп едім», – дейді Жәнібек.

«Е, е... – деді би, – азуы алты қарыс арғынның Қошқарының ұлы Жәнібек, алшынның бір алжыған шапын келемеж қылып кетейін деп едім десеңші!» – дейді.

«Мен сөз сұрайын деп келсем, көңілімді қайтарды ғой», – деп, Жәнібек атының басын бұрып алып, жүріп кетті.

Анадай бара жатқанда, би: «Әй, Жәнібек!» – деп шақырды.

Жәнібек артына қарады. Сонда би: «Атыңның басын бұрма, солай тұр. Жүзімнің кішілігінен бір ауыз сөзбен көңіліңді қайтардым. Өгізді өрге салма, қанатың талар, жаманға жүзінді салма, сағың сынар», – депті.

(Алтынсары ұлының кітабынан)

13. ҚОЖАНАСЫР АҚЫЛЫ

Жиын үй. Жиылған жұрт. Әркім мінбеге шығып, жұртқа білген ақылын, үгітін айтып жатыр. Бір уақытта мінбеге Қожанасыреддин шығып: «Жамағат, менің сөйлейін деп тұрғаным не нәрсенің жайы, білесіндер ме?» – деді. Жұрт: «Жоқ, білмейміз», – дейді. «Білме-сеңдер, білмейтін нәрселерің жайынан қалай сөйлеймін», – деп Қожа мінбеден түседі.

Жұрт қамтама қалып, білмейміз деп ағат айтқан екенбіз, енді сұраса, білеміз деп айтайық деседі.

Басқалар сөйлеп жатқан соң, Қожа шыдап тұра алмайды, тағы қалықтан сұрайды: «Жамағат, мен не жайын сөйлемекпін, білесіндер ме?» – дейді. Жұрттың бәрі: «білеміз, білеміз», – деп шулай қойа береді.

«Өздерің біліп тұрсаңдар, мен несін айтайын», – деп Қожа сөйлемейді. Тағы мінбеден түседі.

Жиында болған адамдар, Қожа енді сұрай қалса, білетініміз де, білмейтініміз де бар делік, онда не дер екен дейді.

Басқалар мінбеге шығып, анау жақсы, мынау жақсы, олай ету керек, бұлай ету керек деп, ақылдарын айтып жатқан соң, Қожа төзіп отыра алмайды, тағы мінбеге шығады.

Жұрттан үшінші рет тағы сұрайды. «Жамағат, мен нені айтайын деп тұрмын, білесіндер ме?» – деп. Жұрт: білетініміз де, білмейтініміз де бар», – дейді.

«Олай болса, білетіндерің білмейтіндерінді үйретсін, білмейтіндерің білетіндеріңнен үйренсін», – деп Қожа мінбеден түседі.

14. ШАЙҚ САҒДИДАН

Қалтасында біреудің,
Жұпары болса сақтаулы.
Жұпарын ол дауыстап,
Көрмейді лайық мақтауды.
Мақтамай-ақ әркімге,
Жұпардың өзі-ақ білдірер.
Үндемей-ақ төңірекке,
Тәтті иісін жайып сіндірер.
Дүниеде көркем күйлер көп,
Жаны бар оны сезбей ме?
Сезбейтін оны құр тұлып,
Тұлыптан кісі безбей ме?
Ән мен күйге түйе де,
Шаттанар қайуан десек те,
Сезбейтін оны адамды,
Салпаң құлақ есек де.

(«Асау тұлпар»)

15. ТУҒАН ЖЕР

(Жуковскийден)

Туған жер! Көрген жаман, жақсылықты,
Не түрлі татқан тәтті, ашшылықты.
Кең дала, қалың тоғай, таныс ағаш,
Бірінен-бірі болып қызғылықты.
Сүйікті аспан көктің сәулелері,
Қайғысыз сабақ алып жүргендері.
Бірінен-бірі басып, асып түсер,
Түрлі ойын балалықтың әурелері.

Жарықтық қасиетті туған жер-ай!
Әркімге сенің жолың емес оңай.
Қалпында қандай жүрек тұрады екен?
Сен десе орынынан қозғалмай, жай!
(Бекет)

16. ӨМІР

Мана көкті қаптап еді қара бұлт,
Күн күркіреп қорқытып, ұшырып құт.
Көк тұнжырап, мұңайып, қабақ жауып,
Көз ашқанша аспанда жарқылдап от.
Бұрқыратқан екпінді дауыл еді.
Сабап құйған жеркеніш жауын еді,
Қорқып-сасып жан-жануар есі шығып,
Бәрі-ақ іздеп баспана тауып еді.
Бұлт айықты көк жүзі болды ашық,
Бар нәрседен қайғы-мұң кетті қашып.
Күн сәулесі жер жүзін құшақтады,
Қосылуға қашаннан болған асық.
Бейне алтындай көкте бұлт тұр ғой жайнап,
Енді жел жоқ мазалап оны айдап.
Жанға рақат, гүлдерден қош иіс аңқып,
Жан беріп, кең далаға құстар сайрап.
Өмір осы бірде ол болар бұлтты,
Қатты желді, дауылды, кейде отты.
Құрып демің, қайғырып жас төгерсің,
Бұлт ашылар –қайғының бәрі бітті.

17. ЖАТЫРСЫҢ НЕГЕ ҰЙЫҚТАП?

Жатырсың неге ұйықтап қара шекпен?
Жарық жаз қайта келді былтыр өткен.
Қарашы, анау сенің көршілерің,
Әлі жүр қызметінде ертеңгі еткен.
Баққаның күндіз-түні тек бір ұйқы,
Адамсың талабың жоқ мұнша неткен?
Қарашы, көз жіберіп өзіңе-өзің.
Кім білер, қата шығар менің сөзім.
Бидай жоқ сарайыңда жалғыз түйір,
Білмеймін, не ойлап жүрсің сенің өзің?
Тап-тақыр шарбағың тұр босқа жайнап.
Кеткендей шоланың тұр пері жайлап,
Атыңды алдақашан борыш алды,
Ақырда жайау қалдың сорың қайнап.
Сандығың мынау жатқан төңкеріліп,
Үйің тұр қарт кемпірше бүкірейіп.
Басыңды енді, жаным, көтермесең,
Сөз айтпас қайтып саған жұрт түңіліп.
Есіңе ал, бұрын қандай болғаныңды,
Барында бақ-дәулетің оңғаныңды.
Жөнелтіп астығыңды әр шақарға,
Толықсып сол бір күнде тұрғаныңды.
Көруге қалық сені асық еді.
Әр жерде-ақ есік саған ашық еді.
Төр болса қонақтықта сенікі еді,
Қадірің осылайша асып еді.
Бұл күнде жарлы болдың адам нанбас,
Болған соң жалқау адам ұйқың қанбас.
Бидайың көптен піскен орусыз тұр,
Жарқыным, жетер енді ұйқыңды аш!

Құс шоқып, жел ұшырып тамам болды.
Етесің, өзіңе-өзің не үшін қас?
Ұйқыңды, қара шекпен, бөлсең нетер?
Мінекей, жаз мезгілі тағы да өтер,
Ауладан көзін салып күз қарайды.
Артынан қатты ызғарлы қысы жетер,
Қар жауып шанамен жұрт жүріп жатыр.
Базарға не сатасың жалқау пақыр.
Арбалап астық сатып көршілерің,
Қарашы, пайда көріп оңып жатыр.
(Бұйраұлы)

18. ҚАСҚЫР МЕН МЫСЫҚ

(Крыловтан)

Орманнан қасқыр келді елге қашып,
Алақтап, не қыларын білмей сасып.
Соңынан бір топ аңшы қиқу салып,
Ит қосып келе жатыр шапқыласып,
Жалынып қасқыр сонда мысыққа айтты.
Шетінде бір ауылдың ұшырасып.
«Мысықжан, бұл жердегі жұрттар қандай?
Жау қуып келе жатыр арттан қалмай.
Ит үрген, қиқу салған адамдардың
Дауысын естимісің тартқан керней?
Айта гөр қайырымды ел бар болса,
Тасалап мені жаудан құтқарғандай».
«Бара ғой», – мысық айтты, Қойанкөзге,
Жігіт кем ер көңілді онан өзге.
Адамды анау-мынау тоқтатарлық
Аузының ебі де бар сөйлер сөзге».
«Оны қой, – қасқыр айтты, – ол жасырмас,

Жеп едім бір ту қойын былтыр күзде».
«Барып көр олай болса, Құрамысқа
Адам кем жасыруға онан ұста.
Шамасыз өзі асқан жақсы жігіт,
Жалғыз-ақ тоны келте, қолы қысқа».
Мысықжан, оны да қой өзгесін айт.
Жеп едім бір лағын өткен қыста».
«Иесі анау үйдің Көпберген бай,
Жақсылық, жамандықты көп көрген бай.
Қонақжай, өзі асқан дәулетті адам,
Жатсаң да ауырламас бірнеше ай».
«Баруға, – қасқыр айтты, – жүрексінем:
Оның да қозыларын жеп ем талай».
«Білмеймін сілтерімді енді қайда?
Барып көр Қисықбасқа анау сайда.
Болғанмен басы қисық, өнері көп,
Әр түрлі табылады онан айла».
«Мысықжан, оны да айтып әуре болма,
Жеп едім бір бұзауын өткен айда».
«Мен қайран, – мысық айтты, – істеріңе!
Залалдан басқа нәрсе істедің бе?
Байдың көбі, жарлының жалғызы да,
Тиіпті тыңдап тұрсам, тістеріңе,
Залалгер жұртқа тегіс болып әбден,
Енді не іздеп келдің, іштеріңе?
Жынды жоқ, сені аман құтылдырып,
Алғандай бәле тілеп үстеріңе.
«Не ексең, соны аларсың» деген сөз бар,
Ор, енді егініңді, піскенінде».

(«Қырық мысал»)

19. ТҮТҚЫН ЗАРЫ

(Красовскийден)

Күн шығып, күн батады мезгілімен,
Қаталық бұл қапаста әлденеден?
Жүреді ерсең-қарсаң күзетшілер,
Алланың ырза болып бергенімен.
Мен түстім бұл түрмеге қапылыстан,
Көңілін бұрғандықтан қатын дұшпан.
Кінәм сол – көзін жойдым құпия емес,
Кінәсін әшкерелеп емес бостан.
Сол үшін мұндай күйге түстім міне!
Тағдырдың кезі шығар, мені тосқан.
Түбіме жеттің жауыз... менің дағы,
Еріңнің адал пейіл, ақ жолдағы
Белгілі түзік жолдан шығып, сайқал,
Жаныңа дажал болдың жана тағы.
Балалар артта қалды жетімсіреп,
Қалайша олар енді естер қорек?
Кім білед? Аш-жалаңаш болмайтынын!
Ата-ана болмаған соң тұрар демеп.
Жатырмын мен тұтқында қапаланып,
Азаптың неше түрлі дәмін алып.
Күн-түні бір тоқталмай, қиналамын,
Кей-кейде тасыған жас көзден ағып.
Темірден әдейі соққан нық шынжырлар,
Бекітіп екі айағым алыпсыңдар.
Сыңғырлап жар шақырып бір тынбайсың,
Шамам жоқ босануға айла табар.
Қарасам, күзетшідей күн мен түнге,
Түнеріп бағысып тұр мені неге?
Е! Менің сыңғырлаған шынжырларым,
Сендермен өлем шығар... келмей жөнге!

(Бекет)

20. ТАЗА БҰЛАҚ

Бар екен таудан аққан таза бұлақ,
Түк ел жоқ маңайында қылған тұрақ.
Жағалай біткен ағаш жапырақты,
Жайқалып күн мен желден тұрған қорғап.

Шілденің тас қыздырған ыстық күні,
Мөп-мөлдір суы салқын әйбат түрі.
Шыныдай жалтыраған тазалығы,
Көрініп айнадай боп жатқан түбі.

Жақанкез үш жолаушы келе жатқан,
Шөлдеген ыстық күнде, таңдай қатқан.
Кез болып бақытына әлде қалай,
Су ішіп, мейірі қанған сол бұлақтан.

Рақат сусын қанып, жан жайланып,
Қарап тұр аққан суға қайран қалып.
Көреді су ағардан жазулы тас,
Жағалап жоғарырақ жүрсе барып.

Үшеуі мұны көріп қалды тоқтай:
Жапанда жазуы бар неткен тақтай?
Жазылған оқып көрсе сөзі мынау:
«Болсаң бол, ей жолаушы, бұ бұлақтай!»

Сәудегер екен бірі үшеуінің,
Тыңдаңыз сондағы айтқан сөзін мұның:
«Апырай, бұл жазылған ақыл екен,
Өткізбей ағар бұлақ күні-түнін.

Алысқа бармақшы ол тынбай ағып,
Қосылмас өзге бұлақ бұған нағып.
Зорайып ақырында өзен болып,
Суынан пайдаланар тамам қалық.

Меніңше, мұнан мұрат-мағына сол:
Кәсіп қыл, жалқауланбай талапты бол.
Бұлақтай мақсұтыңа сен де жетіп,
Басыңа тигізерсің пайданды мол».

Екінші ғалым екен аса зерек,
Ол айтты басын шайқап назданып бек:
Бұл сөздің мағанасы сіз айтқаннан
Меніңше, болса керек тереңірек.

Бұл сөзден ғибрат сол адамзатқа:
Тегін қыл, жақсылықты пұлға сатпа.
Бұлақтай кез келгенге дайар болып,
Міндетсіз біліміңді тарат, қалыққа».

Жас жігіт жолаушының үшіншісі,
Әдемі көрер көзге көркем кісі.
Тоқталып ешнәрсе айтпай тұрып еді,
«Не ойласаң, сөйле, мырза!» – деді өзгесі.

Бұл жігіт берді жауап сонда тұрып:
«Орнында ақпай бұлақ тұрса тұнып,
Шөп-шалам, шаң-топырақ, селеу басып,
Сарқылып қалар еді әлі құрып.

Жұрт құмар бұлақ таза болғандықтан,
Жазудан мағанам сол менің ұққан:

Көңіліңді, бойың менен таза сақта,
Пәктікпен артыларсың сонда жұрттан.

Ақ пейіл, таза жүрек, жүзің жарқын,
Секілді мөлдір бұлақ суы салқын.
Болғандай дертке шипа жаны сүйіп,
Шүбәсіз пайдаланар болсын қалқың».

(Азамат)

21. КІСІ МЕН АРЫСТАН

(Крыловтан)

Бір аңшы ұстаушы еді, аңды қырып,
Ішіне қалың ағаш торын құрып.
Бір күні арыстанға кез келіпті,
Сырттан құрған торын бағып тұрып.
Арыстан ақырды оған аузын ашып,
Қанекей, қимылдап көр қарсыласып.
Шекірейіп, жан біткенге патшамын деп,
Мақтанып жүруші едің, судай тасып.
Қайратың мақтанатын қандай екен,
Кел бері, байқасалық күш сынасып.
«Адамым, рас бізге патша болсаң,
Жүріп көр айағыңды қадам басып!»
«Арыстан, сенен артық емес күшім,
Сөзімді ілтипатпен тыңдап түсін.
Ететін мені артық қайуаннан,
Күш емес, өнеріммен еткен ісім.
Ол рас сендей онша батыр емен,
Мақтаншақ өтірікке жақын емен.
Қаншама күш жетпейтін қиын істі,
Орнына келтіремін ақылыммен.

Бұл саған айтып тұрған нағыз шыным,
Шындығын көрсетейін кәзір мұның.
Егерде сөзім жалған болып шықса,
Жейсің ғой сонан соң да, жарықтығым.
Сен қара, қылдай өрмек анау тұрған,
Мен едім азаптанып соны құрған.
Кішкене желге де өзі селкілдейді,
Көресің темір емес, иә тас қорған.
Жүрсем де қайратыңа сырттан қанып,
Көзіммен көргенім жоқ әлі анық.
Әуелі мен өтейін ар жағына,
Өтерсің мықты болсаң бұзып, жарып».
«Тұрсың ғой күш сынарға қылдай тормен,
Ол түгіл айқасқанмын онан зормен.
Сен барып ар жағында дайар боп тұр,
Жетермін мен де қазір тура жолмен».
Жөнелді көп сөйлемей адам пақыр,
Қуанып жылдам жүріп бара жатыр.
Астынан тор-торлардың өтіп алып,
Жүрді енді келсең кел, деп біздің батыр.
Арыстан шапты торға атқан оқтай,
Қомсынып бейне алдында нәрсе жоқтай.
Өте алмай торды бұзып шырматылып,
Сол жерде қолға түсті ұрмай-соқпай.
Оралып жатты торға арыстаным,
Ақылдан білді күштің қалысқанын.
Терісін арыстанның сойып алып,
Олжалы қайтты аңшы данышпаным.

Бұл жазған бозбалаға бір өсиет,
Өнерсіз қара күште жоқ қасиет.
Ойламай күшке сеніп еткен істің,

Залалы әр уақытта басқа, тиед.
Демеймін күш керексіз адамзатқа,
Өнер, ой онан да артық мал мен баққа.
Өнердің жоқтығынан азып жүрміз,
Нағыз бұл арыстандай болмасақ та.
Бұл күнде күштен ойды бұрын жұмса,
Қара күш бәйге алмайт осы шақта.
Амал ет, заманыңның ыңғайына,
Бәйгесіз құр ұлағып босқа шаппа.
Ақылдан күшінді артық көріп жүрсең,
Жадына бұл кеңесті оқып сақта!
(«Қырық мысал»)

22. ИТТЕР ДОСТЫҒЫ

(Крыловтан)

Бір байдың Төрткөз, Мойнақ төбеттері,
Өздері ит болса да әдепті еді.
Түнде үріп, күндіз үрмей жай жататын,
Болады әдепті иттің әдеттері.
Түс мезгіл еді төбет тойып жатып,
Кемпір наз өкпелерін қойып жатып.
Ас үйдің алдындағы күн шуақта,
Сөйлесті әр нәрсенің басын шатып.
Сөз қылды жақсылықты, жамандықты,
Жомарттық, мырзалық пен сараңдықты.
Достықтың, дұшпандықтың жайын сөйлеп,
Қолға алды татулық пен араздықты.
Тілмарсып сол уақытта айтты Мойнақ:
«Менсіз-ақ қара, Төрткөз, өзің ойлап,
Дүниеде онан артық не нәрсе бар?
Тұрғаннан татулықпен күліп-ойнап.

Дос болсаң, құшақтасып жанға балап,
Сөз айтсаң бір-біріне шырақ-қарақ.
Алты күн ашаршылық көрсең дағы,
Жемесең бірің жоқта бірің тамақ.
Достың дос жұлдырмаса жауға түгін,
Еш нәрсе айырмаса, ара жігін.
Бірінің қабағына бірі қарап,
Білмесе күннің қалай өткендігін.
Не бар деп дүниеде мұнан артық,
Мен қалып бір қиалға тұрмын бүгін.
Жолдыайақ, ақсақ Құтпан, жаман Сарқұс,
Солар да тап-тату жүр біздер түгіл.
Сөйлейді маңызданып енді Төрткөз:
«Мойнеке, мұның әбден айтарлық сөз.
Тұрмайтын бір күн тату неміз бар деп,
Мен дағы ойлаушы едім осыны әр кез.
Не келіп, тірі жүрсек не кетпейді?
Араз боп екеумізге не жетпейді?
Тамақ тоқ (өркені өссін иеміздің),
Тиіссіз сөгіп соқпай құрметтейді.
Расын рас демей танасыз ба?
Бір сәтке татулық жоқ арамызда.
Тұрмайтын ренішке сәл нәрсеге,
Екеуміз таласамыз барамыз да.
Мұндай іс арасында болған емес,
Көз салсақ бұрынғы өткен бабамызға.
Атаның жолын қумай ылаққанда,
Тура жол сонан артық табамыз ба?».
Бұл сөзге көңілденіп Мойнақ тасты,
Ол үлкен, онан гөрі Төрткөз жасты.
Төрткөзім, Мойынекем деп бірін-бірі,
Дос болып, серт айтысып, құшақтасты.

Екеуі бірін-бірі сүйді, құшты,
Қызығы басылмаған достық күшті.
Ас үйден лақтырған бір омыртқа
Солардың нақ жанына келіп түсті.
Көрген соң майлы сүйек ит тұрар ма?
Құшағын жазып ала жүгірісті.
Достықты, айтқан сертті былай қойып,
Екеуі бір-біріне салды тісті.
Досты дос мұнан артық қалай сыйлар,
Жүндері бұрқыраған аспанға ұшты.
Су құйып екеуіне жиылған жұрт,
Екеуін зордан ғана айырысты.

* * *

Иттерге таласса да жарасады.
Етпесе, ит әдетін адасады.
Дос болған адамдарды қарап тұрсақ,
Биікпен теңдеп болмас аласаны.
Сүйектей арасына нәрсе түссе,
Иттерден олар артық таласады.
(«Қырық мысал»)

23. ШЫРЫЛДАУЫҚ ШЕГІРТКЕ

(Крыловтан)

Шырылдауық шегіртке
Ыршып жүріп ән салған.
Көгалды қуып гөләйттап,
Қызықпен жүріп жазды алған.

Жазды күні жапырақтың
Бірінде тамақ, бірінде үй,

Жапырақ кетті, жаз кетті
Күз болған соң кетті күй.

Жылы жаз жоқ, тамақ жоқ,
Өкінгеннен не пайда?
Суыққа тоңған, қарны ашқан,
Ойын қайда? Ән қайда?

Оныменен тұрмайды:
Қар көрінді, қыс болды.
Сауықшыл сорлы бүкшиді,
Тым-ақ қиын іс болды.

Секіру қайда сүрініп,
Қабағын қайғы жабады.
Саламда жатып дән жиған
Құмырсқаны іздеп табады.

Селкілдеп келіп жығылды,
Айағына бас ұра.
«Қарағым, жылыт, орын бер,
Жаз шыққанша асыра».

«Оның, жаным, сөз емес,
Жаз өтерін білмеп пе ең?
Жаның үшін еш шаруа,
Ала жаздай қылмап па ең?».

«Мен өзіңдей шаруашыл,
Жұмсақ илеу үйлі ме?
Көгалды қуып ән салып,
Өлеңнен қолың тиді ме?».

«Қайтсін қолы тимепті!
Өлеңші, әнші есіл ер,
Ала жаздай ән салсаң,
Селкілде де билей бер!».

(Абай)

24. ҚЫЗ ӘКЕСІНЕ

Сөзіме, қыз әкесі, құлағың сал!
Биыл сен іс жасадың бір ақуал.
Қызыңды бір соқырға бердің ұстап,
Қарамай обалына, ақымақ шал.

Гүлайым он төрт жасқа биыл шыққан,
Кеткен жоқ ерніндегі сүті жұққан.
Жыласа, қарт адамға бармаймын деп,
Ұрсадың білмейсің деп балалықтан.

Гүлайым білмейді емес, бек біледі,
Әншейін әкем білсін деп жүр еді.
Еншісі қыз баланың алған жары,
Ол сенен онан басқа не тіледі?

Ақымақ, төрт есе қарт берген байың,
Ит еді құлқы қатты, білем жайың.
Сыпырып барлық малын өзің алып,
Қалдырдың қалай қиып қотыр тайың.

Сабайсың оңашада қызыңды өзің,
Бармаса, ойамын деп екі көзін.
Баланың بازیнасын көтермесең,
Айтады ол бишара кімге сөзін?

Гүлайым қорқып кеткен сойылыңнан,
Жылы қан ағызасың мойынынан?
Тал түсте қара шашын қанға бойап,
Ойнасын ұстап па едің қойынынан?

Қор қылдың Гүлайымды қыз тәуірі,
Тек жанды, бағын таппай, бақ дәуірі.
Қаның мал, жаның да мал, малдың құлы,
Қадырсыз, мақұлықсың жоқ бауыры.
(Малабай ұлы Рақымжан)

25. ТҮН ЕДІ

Түн еді, көкті қаптап бұлт тұрды,
Жел жылап, долы дауыл ұлып тұрды.
Секіріп сары шашы жындар билеп,
Әлдекім сылқ-сылқ қана күліп тұрды.

Жапан түз, отсыз-сусыз бетпақ шөлде,
Жын шайтан мекен еткен тағы жерде.
Жас бала, жолдасым жоқ жапа-жалғыз,
Мен келе жаттым, баттым қанды терге.

Көзімнен жас ақпады, қандар ақты,
Табанды тілгіледі тастар қатты.
Қарқылдап, қиқу салып қарға-құзғын,
Жалпылдап жүрегімді шоқып жатты.

Шашымды жұлды әлдекім талдап-талдап,
Ыстық жас домалады көзден парлап.
Есіркеген жалғыз жан болды ма? – Жоқ!
Жыладым жапан түзде жалғыз зарлап.

Әлдекім: «Тәйт! Шығарма үнің!», – деді.
«Сен бір мал – бір бес байтал құның», – деді.
«Шоқысын қарға-құзғын жүрегінді,
Тырт етпе, жылама да, күнім», – деді.

«Ойлама, деді күнді, сен мал, күң сен,
Сөксем де, соқсамдағы шыда, көн сен.
Шыдамасаң, қарсы «ләм» деуші болма,
Тұншығып көз жасыңа көміл, өл сен!».

Деді де, сол әлдекім сылқ-сылқ күлді,
Сол күлу жүрегімді жүзге тілді.
Күйік кеулеп, жүрегім от боп жанды,
Жұбатуға сол кезде қайсың келдің?

Ашу кернеп амалсыз жанып іштен,
Жалынған бәріңе де мен емес пе ем?
Сол уақыт: «Бас жақсысы пәлен ат» деп,
Саудаласқан аға екем сен емес пе ең?

Сасық доңыз, жануар, жуан қарын,
Сататын малға тәңірін, иман, арын.
Тастағандай боламын жүз тілгілеп,
Кеткенде қайнап, ойнап, ыстық қаным.

Сүйетін еркелетіп әжем, атам,
Өміріңше жыла! деп бердің батаң...
Құшақтап қысып, күрсініп жылай бердің,
Сарғайған сорлы болып бишара апам...

Қысты күні, боранды ұзын кеште,
Сорлының қасірет зары сыймай ішке.

«У-у» дегенде аузынан жалын шығып,
Отырушы ед қолына алып кесте.

Күрсініп, кестені алып тігуші еді
Мөлдіретіп көз жасын тосушы еді.
Нәркес көз жасқа толып, шала шаншып,
Кестесін қайда тағы сөгуші еді...

Үһ, Алла! Жай болды ма бізден мұңдық?
Дариға! Не көрмедік, не көрмедік?
Көргенше сонша қорлық, сонша зорлық,
У ішіп, отқа түсіп неге өлмедік?!

Өлмедік! Зар еңіредік, сабыр еттік:
Шашатын алтын сәуле таңды күттік.
Көп күттік, сөгілдік те, соғылдық та,
Сатылдық та, тілекке ақыр жеттік!

Мынау ту кімнің туы? – әйел туы,
Мынау шу кімнің шуы? – әйел шуы.
Улаған жанымызды сансыз жылдар
Жойылды бүгінгі күн қасірет уы.

Анау таң кімнің таңы? – әйел таңы.
Бүгінгі күн шын азат әйел жаны.
Соқыр құрт, сасық доңыз, кет жолымнан,
Басар сені төгілген әйел қаны!

(Мағжан)

26. ӨРБУ

Дүниеде өзгермейтін нәрсе жоқ. Дүниенің табиғи, негіздің жолы өзгеріс, өзгергенде кер кетіп, кеміп өзгеру емес, ілгері басып, жеттіге, жетіле, өсіп-өне өзгеру. Мұны ғылым тілінде «еуолиютсиа» (табиғат тағдыры) дейді.

Үстіміздегі шегі, шеті жоқ көк күндіз болса дүниені жарық еткен күн, түн болса аспанда күлімсіреп тұрған ай мен жұлдыздар, іздесең тіршілігіңе керек нәрсенің бәрі табылып, анаша асырап отырған мынау жер, ол жердің үстіндегі жанды, жансыз мақұлықтар бәрі осы түрінде, осы күйінде, осы қалпында болмаған. Мәселен, жер осы түр, осы күй, осы қалпына жеткенше, ғалымдар айтуына қарағанда, 5 – 6 мілілійон жылдар өткен. Жердің тұман сияқты буға ұқсаған замандары да болған, онан келе-келе қойылып, балқыған қорғасынға ұқсаған замандары да болған. Онан бері келе тас болып қатып қалған замандары да болған. Сонан соң тас ұсатылып, үгіліп, топырақ болып жерге айналған. Жерге айналған соң су пайда болған. Су пайда болған соң өсімдік аталған түрлі жер түктері ағаш, бұта, шөптер, жануар аталған түрлі жәндіктер пайда болған. Ол айтылған жердің түктері де, ол айтылған жәндіктер де осы түр, осы қалпында болмаған. Өзгеріле-өзгеріле келіп, осы күй, осы түр осы қалыпқа түскен. Адам да осы түр, осы кескін, осы қалыпты болмаған. Тұрмысы, істеген кәсібі, ұстаған жолы, жұмсаған білімі, тұтынған нәрсесі осы күнгідей болмаған.

Адамзат адам болғаннан бері де неше мың жылдар өткен. Неше мың жылдарды өткізе, неше түрге түсіп,

жеттіге, жетіле келіп, осы күнгі тұрмыс түрін тапқан. Бұл тұрмысқа жеткенше адамның тұрмысы, қалпы, салты талай өзгерген, талай құбылған. Өнер-білім де талай күйді басынан кешірген, талай жанып, талай сөніп, тағы көтерілген. Бірақ ілгерінің ақылы, білімі кейінгіге қалып, кейінгілер оған қосып жамай келіп, тіршілік әдісі артылып, ақтығында өнер-білім ауданы ұлғайа, кеңі берген. Күн көріс тәсілі молайа берген. Пайдалы тәсіл алынып, пайдасыз тәсіл қалынып, тіршілікке керек білімдер атадан балаға, үлкеннен кішіге, нәсілден нәсілге қалып, білім сабасына құйылып отырған. Осы күнгі білім-өнер дегеніміз адам болғаннан бергі адам баласының тапқан тіршілікке керек әдіс-амалы. Өнер-ғылым білген адам тіршіліктің ісіне керек әдіс, амалды жақсы білген.

Күн көріс ісі оған оңай, барлық қақпасының неше есігі, неше тесігі оған мәлім. Жылдық жерден көз ашып жұмғанша жылдам қабар алып отырған, атсыз арбамен жүріп, суды балықтай кезіп, құстай аспанға ұшып отырған жұрттар ғылым мен өнер арқасында, дүниенің есік-тесігін білгендіктен істеп отыр. Бұл ғылым-өнер табиғат тағдыры бойынша аса бермек, өсе бермек. Бірақ адам баласының бәрі қатар жетілу, қатар жетігу жоқ.

Табиғат тағдырының жолы — жарыс, талас, тартыс, күрес. Бәйге өнерлі жүйріктікі, әдістінікі. Қарасақ қатар жетіліп отырған жұрт жоқ. Біреу ілгері, біреу кейін, біреу көкке ұшатын, біреулер терінің де жөндеп илеуін білмей, қаудырлаған тері мен сірі киіп отыр.

27. ОЛАҚТЫҚ ПА, САЛАҚТЫҚ ПА?

Егін салу жағына көз салсақ, біздің қазақтың егін кәсібі мүлдем шала. Дұрыстап еңбек сіңіріп айырған жер мен қазақтың шашқан жерінің арасы жер мен көктей. Дұрыстап айырған жердің шығыны да таза, дәні де толық. Арам шөп болмайды. Мұның себебі мынау: алдымен, қандай жерге қандай астық шығатынын білу керек. Білу үшін жер мамандарының айтқанына құлақ салу керек. Екінші, егін шашатын жерге суды көп ұстайтын амал істеу керек. Бұл амалдың бірі мынау: жазғытұры егін шыққан уақытта жердің үстіне әр жерге бір-бірден қатарлап айқабағын шашып тастау керек, күздігүні басындағы айқабағын алып, сабағын тіке қалдырып кетсе, қар ұстауға себеп болады.

Жана да жерді күзге қарай қарадай айырып тастаса, жұмсақ жер тақталанып жатқан жерден суды көбірек ұстайды. Тұқым шашқанда, қолмен тастаған тұқым тегіс түспей, бір жерге бір көп, бір жерге аз түседі, бұда егіннің шығуына шалығын тигізеді. Әрбір жерге түскен дәнге өзіне тиісті жер керек. Сол себепті бір жерге екі-үш дән түссе, біразы шыға алмай қалуы, яки шайланып шығуы мүмкін. Мұның үшін тұқымды машинамен шашқан дұрыс. Құрғақшылық жылы тұқымның сирек шашылғаны дұрыс.

Қазақтың жері мол, бозы көп болғандықтан, жер айырып ескі жерді тыңайтуға тиіс. Ескі жерді де бір жыл болса да, пайдасыз жатпас үшін жоңышқа иә болмаса басқа шөптер шашып жаңартып алуға болады, бір жағынан, жер жаңарады, екінші жағынан, малға жақсы шөп алады.

Біздің қазақ бақша шашуды әдет қылмаған. Шашса, оның да пайдасы мол. Мал кесіп, бұрынғыдай етпен күнелтудің заманы өткен, картоп, асқабақ жана капуста сияқты нәрселерді шашса, тамақтың түрін кіргізеді, міні осының бәрі де көрмей жүрген іс емес, бірақ істеуге құнтталмай жүрген. Құнтына алып кіріссе, қолдан келмейтін де іс емес.

Қазақтың үйіне келсек, жазғы киіз үй мезгілінде жақсы, бірақ жаңа болса ғана, жыртық болып, төбесінен жұлдыздар көрініп тұрса, үйге сәндігі жоқ. Қысқы үйін алсақ қандай дәулетті болса да землеңкесі қора екенін білмейсің, үй екенін білмейсің, айырарлық емес.

Бұл неліктен?.. Бұл қазақ қалқының салақтығы. Салақтықты тастап, ерінбегенде ғана үйді таза ұстауға болады.

Қазақ малдың төлін кішкене ғана үй салып, бөлек қамауға ерініп, өзі отырған үйіне төлін – қотыр өгізше, қашарын бірге қамап, үйінің жартысын қора қылып, былықтырып жібереді. Бұл үйде тазалық болады деп айтуға болмайды.

Өте-мөте қыстың күні далаға шығып, таза ауамен дем ала алмайтын жас балалар ауруға шалдығып өлуіне себебі мол.

Үлгілі елдің, кедейінің үйі де қазақтың байының үйінен артық. Бұған себеп – жалғыз-ақ қазақтың жалқаулығы.

Бұрынғыдай мал айдап жайлауға көшіп шықпайтұғын болған соң, екі үй ұстап, екі расқот ұстап жүру өте-мөте қазақтың жарлысына пайдасы жоқ іс.

(«Ауыл»)

28. ҚЫПШАҚ СЕЙІТҚҰЛ

Қыпшақ Сейітқұл жанындағы отыз үйлі тобырын қалай етсем жұрт қатарына қосармын деп, ойға қалды. Ол уақыт аттаныс, барымта туын тіккен, есалаңдар еңбексіз елдің малымен күн көреміз дейтін заман. Барымта мен мал бағудан басқа қазақта бөтен кәсіп жоқ уақыты. Сейітқұл мен отыз үй тобырында мал жоқ болған. Барымтамен мал табу Сейітқұл сияқты есті адам істейтін орынды кәсіп емес, «Жортуыл басы жолда қалар» деп бабаларымыз айтқан екен ғой деп, барымтаға көңілі шаппай, егін кәсібін істеуге қолайлы жер іздейді. Көп жерлерді аралап кезіп келіп, Торғай жанамасындағы Қабырға деген судың бойына тоқтайды. Мына жақта Үргеніш, Қоқаннан, мына жақта естек, қалмақтан шетірек екен жана жаманшылық болса, қалың ел қыпшақ руына жақын екен дейді.

Түркістанда қалсам, қоқаны қоқандап, өзбегі өкіректеп, тыныштықпен кәсіп істетпес деп, Қабырғаны ұнатып қайтқан соң, қысты өткізіп, жазына күннің жылы кезінде жалаңаш-жайдақ кедейлерін көшіріп, Қабырғаға алып келеді. Ұрлық пен барымта қызығына түскен бір ағасы бар екен. Сейітқұлдың айтқан ақылын алмай, қасындағы үш-төрт үйімен Түркістанда қалады.

Қабырғаның бойына келген соң қалай егін егуді, Түркістанда көргені бар, Сейітқұл кедейлермен бірге кетпенді қолға алады. Жерді шабады, арық қазады, атыз тұрғызады. Тұқым шашып, су жібереді. Егін піскен соң, орып, өздерінен артылғанын маңайындағы көшпелі елге сатып, мал қылады. Жаңа мекен еткен жеріне орныққан сайын, егінді жылдан-жылға күшейтіп, арық басына шығыр орнатып, егінді шығырмен суаратын етеді.

Егін күшейген сайын, маңайындағы елдің малына айырбастап қара-құра мал жийыуы да күшейіп, ақырында бәрі ауқаттанып, байыуға айналды. Мұны көріп көшпелі елдерден де қызығушылар болып, Сейітқұлға қосылып, бес-алты жылдың ішінде «Сейітқұл елі» деген төрт жүз шамалы үй болады.

Сейітқұлдың малды табу реті басқалардан өзгеше болғанда, малды бағу, жаудан қорғау реті де басқалардан өзгеше болады. Елінің адал еңбегі, табан ақы, маңдай тері сіңген дәулетін андыған жаудан, ұрыдан, бөріден қалай сақтау қамын ойлап, шымнан биік етіп қорған салдырады, мал күндіз далада бағылып, түнге сол қорғанға қамалады. Бақташыларды іреттеп, жан-жаққа қарауылшыларды тәртіптеп қояды. Бұлардың осындай күтініп, бекініп отырғанын көрген-білген ұры-қарылар, барымта-сарымташылар оңай жатқан мал деп қызыға алмайды.

Бұл жағын бүйтіп жөндегеннен кейін, Сейітқұл Бұқарға, Қоқанға мал айдатып, ол кенттерден қазақ қолы түрлі тауарлар алдырып, жылда егін піскен кезде манағы қорғанда жәрмеңке ашады. Көшпелі қалық белгілі кезде малын, жүн-жабағы, тері-терсегін әкеліп егіншілерге беріп, астық жана тауар алатын болады. Сүйтіп, бір жағы сауда, бір жағы егін – екі кәсіпті бірдей істеп Сейітқұл елі әбден байыған елдің бірі болады.

Манағы жоғарыда айтылған Сейітқұлдың ағасы жұрттың малын ұрлап, барымтамен алып, байимын деп жүргенде, Қоңырат жағында қолға түсіп, кім екені де белгісіз, біреу өлтіріп кетіпті. Қалған мал-мүлкін ұрының малы деп, Түркістан ұлықтары талап алыпты. Ағасының қатын-баласын Сейітқұл неше жылдай іздетіп, жанына көшіртіп алдырыпты.

Сейіткүл 1830-ыншы жылы дүниеден қайтыпты. Сол данышпан кісінің ақылымен егінді әдет еткен ел Қабырға суының бойында осы күнде де көп. Жарлы болып, басқа кәсібі болмаған ел Торғай жағында тез егінге айналады. Ерінбей бейнеттенгендері біраз жылдың ішінде-ақ егін арқасында жұрт қатарына қосылады.

(Алтынсары ұлының кітабынан)

29. ҚАЗАҚ САЛТЫ

Қазақ – малмен күнелтетін көшпелі ел. Бұрын қазақ түгелімен көшпелі еді, қазір де шала көшпелі болып қалды. Бұрын қазақ жаз Арқаны жайлап қысқа қарсы күні жылы Сыр бойына, Жетісу жаққа көшіп баратын еді, қазірде олай қазақ даласының бір шетінен бір шетіне көшіп жүру сиреді. Қазақтың қысы қатты Арқада да тұрақты қыстауы болатын болды, қазақ малға пішен жиатын болды, егінге де айнала бастады.

Бұрын қазақ Сырдан қырға дамылсыз көшіп жүретін заманда, қолындағы малының аман болып, өсіп-өнуі үшін, қыс суықтан қашып жылы жаққа бару, жаз оты-суы жайлы Арқаға келуден басқа, табиғаттың түрлі құбылысына қарсы ешбір амал қыла алмайтын еді. Малға түрлі індет келсе, әр түліктің құдайына өз алдына жалбарынып, жалыну шараларын істейтін: жылқы үшін Қамбар бабаға сыйынатын, түйені індеттен сақтау үшін Ойсылқараға жалбарынатын... Ол күнде қазақ табиғаттың қолайсыз құбылыстарына қарсы ештеңе істей алмайтын. Табиғатты өзіне бағындырып, пайдасын шығару қазақтың түсіне де кірмейтін еді, қазақ табиғаттың сөзсіз құлы еді.

Мал өсіру үшін қолда тұқымдық мал болу керек, онсыз еңбекпен мал табу болмайтын еді. Малсыз кедей тамақ асырау үшін байдың малын бағатын, бірақ онымен кедей байи алмайтын, өзі де бай боламын деп ойламайтын; байға жалданған кедейдің есебі байыу емес, тамақ асырау ғана болатын. Малсыз кедей еңбекпен мал таба алмайтын болған көшпелі елдің түсінуінше, ұрлық-зорлық – бұзықтық емес, адал кәсіп, кәсіптің ішіндегі ардақтысы болып шыққан; ол кәсіпті жақсы істей білген кісі елге беделді батыр атанған.

Адам баласының тұрмысы – талас, тартыс. Адам баласы, бір жағынан, табиғатпен тартысады, екінші жағынан, өзара бірімен-бірі таласып, тартысады. Көшпелі елде табиғатпен тартысу жоктың аз-ақ алдында болғанда, өзара талас, тартыс ашық түрде бола келген. Сонымен көшпелі елдің салтында өзара талас, тартыстың жалаңаш түрі – ұрлық-зорлыққа табыну болған.

Бері келген соң қазақ орысқа бағынды, жерінен айрылды, қонысы тарылды, жалпы көшу қалды, ептеп отырықшы бола бастады. Аздап болса да табиғатпен тартысу басталды. Қазақ қысқа қарсы малына пішен жиатын болды, ептеп егін сала бастады. Сүйтсе де табиғатты өзіне бағындырарлық даражаға жеткен жоқ, табиғатқа құл болған күйінде қалды. Егінге белсеніп кірісе алмады. Темір жол жоқ, базары алыс болғандықтан, егін көп шыққан жылы арзан болатын болды да, шықпай қалған жылы сұрапыл қымбат болатын болды. Сүйтіп, бұрыннан миына сіңген еңбектен жирену салты қала қоймады.

(«Елдес»)

30. ШАРУА ЖАЙЫ

Тоқсан түрлі себептердің түйіні бір келіп, қазақ шаруасының қаласы бұзылып, саны азайып, ауданы тарылып отыр.

Көп жерлерде өріс толған жылқы, қора толған қой ертегінің ауданына кетті. Шаруа көркінен айрылған елдердің тұрмыс көркі де қалған жоқ.

Ендігі әңгіме: өткенді көксемей, сары уайым сала бермей, сағым қуып сандала бермей, шала жансарланған шаруаны түзеудің шарасын істеу керек.

Жеке кісі түгіл, жалпақ ел – заманның бұйдалап, жетектеген түйесі. Бұдан қазақ елінің тұрмысынан бірсыпыра мысал келтіруге болады:

Бір кезде қазақ бала оқытудан қашты, енді іздеп таба алмай жүр. 2) Бір кезде ырымға жаман деп сүт машинесіне жоламаған қазақ енді қолына түссе босататын емес. 3) Ұлықтыққа жуан атадан басқаны қоймайтын қазақ енді кедейдің, жіңішке атаның билегеніне бойсұнып отыр. 4) Әке-шешемді ренжітпеймін дейтін қазақ қызы сүйгенімен кетіп жатыр. Мұны ерсі көріп отырған ел де жоқ. Осының бәрін істетіп отырған – заман.

Бұрын қазаққа малыңның тұқымын асылдандыр, егінді жаңа ретпен сал, бақша орнат деп айтқандай болсаң, еріккендікпен айтасыңдар, көре-біле бейнетке белшесінен бат дегенің не? Ата және бабаларымыздың ізімен жүре береміз деп үстірт қарайтын. Енді ол болмас: заманның жетегіне жүрмеген шаруаның мұрны жырылмақшы.

Осы күні тұрмыстың қай саласына болса да шаруашылық көзімен қарау қажет.

Шаруашылықтың заңы: шаруаның қай тарауынан

шыққан заттар жақын базарға өтімді, пайдалы болса, сол тараудың өнімді болуына артық күш салу керек. Мәселен: үлкен қаланың айналасындағы жері аз шаруаларға астық салғаннан, топтан мал ұстағаннан бақшашылық және сүт шаруасы аса пайдалырақ болады. Темір жолдан қашық жерде бақшашылықтан астық салу пайдалы, темір жолдан 200 шақырымнан әрі жатқан аудандарда астық салғаннан мал өсірген пайдалы.

Шаруашылық көзімен қарағанда қазақ даласында шаруашылықтың өнетін салалары: 1) мал өсіру, астық салу, 3) шөп, жем егу, 4) сүт шаруасы, 5) бақшашылық.

Шаруаның қай саласын болса да түзеу үшін, гүлдендіру үшін білімге қоса шыдамдылық керек. Бақытсыздығымызға қарай, шыдамдылық – қазақ қанына толық сіңбеген сипат. Қазақта әлі жалқаулық, тұрлаусыздық мол, шыдамдылық жоқ: бірі істі бастаса, айағына жеткізбей, тастай береді. Бірақ жалқаулық пен тұрлаусыздық бір жола шегеленген, «қиаметке шейін қалмайды» деп ұғынуға жарамайды. Табанды тәрбиемен, заманның айдауымен шыдамдылық тумақшы.

(«Агроном»)

31. ДАҒДЫЛЫ ЖОЛ МЕН АЙЛАЛЫ ЖОЛ

Дүниеде өзгермейтін ештеме жоқ. Дүниедегі нәрселер неше түрлі болып өзгереді, құбылады, бір күйден екінші күйге түседі, зорайады, кішірейеді, қалпын, пішімін де өзгертеді. Осы күнгі қара жер бір кезде газ тәрізді болған; жүре келе суынған, бірсыпыра заттары сұйық күйге түскен; онан кейін жердің сұйық заттары

қойыулана келе қатайа бастаған; сонан соң көп замандар өткен соң ғана барып, қой батпақ болып жатқан тас темірлер осы күнгі қатты күйіне түскен. Дүниедегі бар нәрселердің бәрі де солай құбылады да тұрады, дүниеде тастай қатып, бір қалыпты болып қалған жалғыз да нәрсе жоқ. Түрлі жан-жануарлар да, адам да соның ішінде солай неше түрлі болып құбылып келді де, құбыла беруге тиіс те.

Бірақ құбылыстың өзі де түрлі болады. Дүниедегі нәрсе табиғаттың заңына бағынып, тиісті жөнімен де құбылады, оның үстіне ақыл-айламен табиғатты қолдан өзгертуге де болады. Данышпан Шарліз Даруин жан-жануарлардың тұрмысын көрсетіп, табиғаттың жалғаулы заңы мен тұрмыс тартысы заңын тапқан. Жан-жануарлардың ол заңға бағынбайтыны жоқ. Қойан сол заңға бағынып, қысты күні қардай ақ болады да, жазды күні көк шөпке ұсап, көк болады. Қойанның олай түсі өзгермей қалғаны болса, ол табиғаттың талғауына жарамай, тұрмыстың тартысына шыдай алмай, жоғалуы тиіс: қысты күні ақ қардың үстінде түсі басқаша болып жүрген көк қойан да, жазды күні қара жердің үстінде өзгеше болып жүрген ақ қойан да бүркіттің тырнағына, тазының тісіне, мергеннің оғына басқа қойандардан бұрын түсуге тиіс. Ондай қойаннан тұқымда қалмақшы емес. Қойанның бұлай қысты күні ақжазды күні көк болып, тұрмыстың тартысына әдіс қыла алатын болып шығуы бірден болмаған: қойан неше мың жылдай табиғаттың талғауына түсіп, сұрыптала келе, осылай түсін өзгертетін болған. Қойанның бұлай түсін өзгертуі, түсін өзгертетін болып шығуы – табиғаттың заңы, оған адамның айласы қосылмаған.

Бір кезде ағылшынның ақсүйек серілері, тұрмыстың қызығына тоймайтын сұлулары, шолақ тұмсық көгершінге әуес болған, сұлу қатындардың көңілін аулау үшін қолда ұсталатын көгершіндердің тұмсығы шолақтары аса қымбат болған да, ұзын тұмсықтары бағасыз болған. Қолда өсіп үйренген ағылшынның көгершіндері тұмсығы ұзын болып, қожасына ұнамай, еркіне жіберілген соң, өз бетімен күн көре алмай қырыла берген, олардан тұқым да қалмаған. Тұмсығы қысқа көгершіндер өсіп, көбейе берген. Әуесқой әйелдердің (табиғаттың емес) талғауына түскен соң, бұл шолақ тұмсық көгершіндер де сұрыптала келе, тұмсықтары мүлде қысқарып, ақырында балапандары жұмыртқаның қабығын өз тұмсығымен жарып шыға алмайтын болған. Оларды күні толғанда қожалары жарып шығаратын болған.

Араб жылқысы ежелден жер үстіндегі жылқынын жүйрігі деп саналатын еді. Ағылшынның атбегілері сол араб жылқысының жүйріктерін жиып, жүйрігін жүйрікке салып, сұрыптап өсіре келе, араб жылқысынан артық жүйрік қылып шығарды. Ағылшынның сол араб жылқысынан сұрыптап шығарған жылқы тұқымын осы күні ағылшын жылқысы деп атайды. Ағылшын жүйріктері минөтіне шақырым шабады.

Міні, бұл ағылшын көгершінінің шолақ тұмсық болып шығуы, ағылшын жылқысының сұрыпталып өрен жүйрік болып шығуы өз бетімен ғана емес, жалғыз ғана табиғат заңынша емес, бұған адамның ақыл-айласы қосылған, табиғат құрылысын, адамның айласын, өзінше үлгіртіп шығарған.

Сүйтіп, табиғаттың құбылысы екі түрлі болады: бір түрі – адамның ақыл-айласы қатыспаған, жалғыз

ғана табиғат заңына бағынып, өз бетімен болатын құбылыс (бұған мысал: қойанның түсінің өзгеруі); екінші түрі – адамның ақыл-айласымен болған құбылыс. Мұның әуелгісіне «дағдылы құбылыс» деп, екіншісіне «айлалы құбылыс» деп ат қойылған.

(«Елдес»)

32. ҚАЗАҚ МАЛЫНЫҢ ТҰҚЫМЫН АСЫЛДАНДЫРУ ЖАЙЫНДА

Бұл күнге шейін қазақ әлі малының санын көбейтумен болып, тұқымын асылдандыру жайында ойланған да жоқ. Сол себепті қазақ малы уақтанып, азып барады. Мұнан бірнеше жыл бұрын Орынбордан Мәскеуге апарған өгіздердің еті 15 пұттан кем болмай жүруші еді, бұл кезде орта өгіздің еті 13 пұттан артпайтын болды.

Мал уақтанған екен – онан қорқуға жарамайды, білім мен еңбек сіңірген кісі малдың тұқымын түзуге болады. Ғалымдарға және мал бағу біліміне жүйрік тәжірибелі адамдарға мағлұм, мал тұқымының асыл жері шет патшалықтарда екені, ол жерлерде жүйрік айғырдың басы 200 мың⁴ сомға шейін барады; бұқаның қымбаты 3 мың, қатта бес мың сом болады, жақсы қошқарларға қымбатсынбай 500-600 сом береді екен. Осы малдардың бойындағы асылы әуелден-ақ осындай болмаған, жүре түзелген. Малдың тұқымын асылдандырушылар көп еңбек сіңірген, ақылмен іс еткен, асырауы, бағып-қағуы жақсы болған, айғыр, бұқа, қошқарларды өз малдарының арасынан-ақ танып салған.

⁴ Соғыстан бұрынғы есеппен

Рас, бұл – ұзаққа созылатын жана көп шыдам керек қылатын жұмыс, бірақ ақыры қайырлы, неге десеңіз, малдың тұқымы асылданып, қазақтың қазіргі отырған жер-суына үйреншікті болып өседі.

Екінші жол оңайырақ жана қызығырақ, бұл жол қазақ малын басқа асыл тұқыммен шатастырмақ – қан араластырмақ. Бұл ірет көрмеге оңай болса да, тәжірибеде қиын. Анық білу керек: әлгі тұқым алмақшы болған малдарға, қазақ жерінің ауасы жарамды ма екен, ол мал қазақ жерін жерсіне ме екен. Осыларды салыстырып, бұл тұқымнан пайда бар-жоғын жете білу керек. Ресейде мал тұқымын осы жолмен асылдандырамыз деушілер көп болған, бірақ соның көбі мақсаттарына жете алмаған. Себебі көбінесе тапқан тұқымдары жарамсыз болып ұшыраған, тұқым түзелу орнына бұзылған, малы жерсінбеген.

Енді қазақ малына келсек, жылқы, қой, ешкі секілді малдардың тұқымын асылдандыру үшін шеттен іздемей-ақ, қазақтың өз малынан таңдап, ең жақсы тұқымынан үйірге айғыр, қошқар салу керек. Қазақ малының тұқымы өте жақсы, жалғыз-ақ соны тағы да арттыруға біраз еңбек сіңіру тиіс. Сиыр тұқымын асылдандыру үшін қазақтың өз малынан табылған жақсыларын, сұрыптап араластыруға керек, болмаса тәжірибеде тәуір пайдасы көрінген қалмақ сиырларынан тұқым алу керек (Астырқандық иаки Тсаритсіндік деген тұқымдардың біреуі болсын). Бұл айтқан іретше тұқымның тазаруына бірінші себеп болатын нәрсе – малды жақсы асырап жақсы күту, егер бұған салақтық қылса, еткен еңбек босқа кетеді. Міні, сол себепті қазаққа шөп шабатын мәшине алу керек. Жаңа шөпті қуратпай, мезгілінде шауып алу керек. Осы

күнге дейін «осы жарайды» деп өлшеп шаппай, шама келгенше көп шабуға керек. Мал қыс күнінде азыққа тарықпаса, іріленіп тез өседі. Қазақтың егін салатын жерінде тай, тайыншаларды, айғыр, бұқаларды сұлымен асырау артық. Жас малды неғұрлым жақсы асыраса, өскіш келеді. Айғырлар, бұқалар күшті болса, балалары да асыл жана берік болып туады. Бірақ айғырлар, бұқалар аса семіріп кетпесін, соны ескеруге тиіс. Қазақ малын жылы орында ұстау жарамайды, аса нәзіктендіріп алып, қысқа тебінге шығуға жарамайтын болып кетпесін. Әрине, тымсуық борандарда далаға шығармай, қолда күту артық.

Жұрттың көбі үйірге қосатын айғыр, бұқаларының жақсы-жаманына көз жібермейді. Малдың еркек, ұрғашы екі жағы да бірдей тәуір болса, тұқым асыл болуын естен шығармасқа керек. Жана қазақ малы құнажын, дөнежінінде балалайды. Бұ да пайдасыз нәрсе, малдың тұқымы уақтанып өспей қалады. Тұқым үшін малдың еркегі болсын, ұрғашысы болсын ең берігін, күштісін, сұлуын таңдап аларға керек. Нашарын тұқымға қоспау тиіс – ол еркектерін піштіріп, ұрғашыларын сатуға немесе сойыуға ылайық.

Жақсы айғыр, жақсы бұқа өздерінде болмаған қазақтар басқа жерден сатып алсын немесе үйірге сала тұруға алсын. Бұлай реті келмесе, өздерінің жақсы биелерін тұқым алу үшін жақсы айғырдың үйіріне қоссын. Қазақ жылқысынан жүйрік, жортақ, жорға көп шығады, міні, осыларды піштіріп тастамай, тұқымға арнау керек, шет патшалықтарда осылай етеді.

Қазақ жылқысының тұқымын асылдандырып, өлшеуге толарлыққа жетістірсе, әскерге керек аттарды өкімет те жақсы бағамен қазақтан алып тұрар еді.

Қазақ сиырының тұқымы онша жаман емес, бірақ сүйегі уақ, сүті аз. Жоғарыда айттық, тұқымды қалмақ сиырынан алу керек деп. Бұл туралы жақсы тәжірибе бар. Жақсы дейтініміз сол: қалмақ сиырының тұқымы өзі әуелде қазақтан шыққан: Бұл тұқым суыққа төзімді, жайылып оттауға көнімді келеді. Бұл сиырлар қазақтың осы күнгі тұтынып отырған сиырынан ірі, етті көп береді, жұмысқа шыдамды, бір айыбы сүтті болмайды.

(Бенкевиш)

33. СҮТТІ СИЫРДЫҢ БЕЛГІЛЕРІ

Қай кәсіпке болса да шаруа көзімен қарап, неғұрлым пайданы көбірек шығаруға ұмтылу керек. Сауулы сиыр ұстағанда да пайдалы жақты ескеру керек. Сиыр тұқымына қарай сүт береді. Бір тұқымнан өрбіген сиырдың да жылына 150-200 шелек сүт беретіні де, 30-40 шелек сүт беретіні де бар. Мүйізді мал ұсталатын орнына қарай үш тарау: 1) жұмыс малы, 2) ет малы, 3) сүт малы. Әр тарау малдың өзіне ылайық тұлға, бітімі болады.

Жұмыс малының күші мол болуы керек. Күш – жуан сүйектен, бұқа мойыннан, кеуде, желке еті қалыңнан, әукесі үлкеннен, терісі қалың кедір-бұдырдан шығады. Ет малының еті, май жиналатын жері толық болуы керек. Ет жиналмайтын сүйек, бас, аяқ қарын толымды болмайды. Ең бағалы жер арқа, белдеме, сан, қол, кеуде жентекті болу керек.

Сүт малының тұлға бітімі жұмыс, ет малына да ұқсамайды. Бар денесі сүттің шығуына байлаулы. Сүтті сиырдың бас белгісі желінінің бітімінде, желін

толған без. Әрбір без есепсіз көп қуықшадан құралады. Қуықшаның ара-арасын қудалаған ет, май, қан жүретін жерінде ыдыс болады. Қуықша сүтке толса, желін керіліп кетеді, сүті суалса, бұзау емсе, қуықшадан сүт кетіп, желін босап қалады. Егер қуықша арасындағы ет, май көп болса желінді өнемейін керіп сауғанда босатпайды. Мұндай ет желінді, май желінді сиыр сүтті болмайды. Сүтті сиырдың желіні төртпақ жалпақ келеді. Әрбір емшек тұрған орын бөлек қолға білінеді. Сауса да саумаса да тікиіп тұратын, жүргенде шапқа соқтығатын желін сүтсіздіктің белгісі. Жақсы желін сүт толған сайын жан жаққа керілсе де, бұлғалақтамайды, соқтығып кернелмейді. Сүйрік желін жақсы болмайды. Сүтті сиырдың желінінің терісі жиырылып, кең жатады. Сүт толып керілуіне бөгет болмайды. Тығыз жабысқан тері желінді қысып керілтпейді. Әсіресе, жиырынды тері алды-артында болады.

Емшек аса ұзын да, жуан да, қысқа да, жіңішке де болмасқа керек. Емшек ортасында буылтық болмасын және атқан оқтай түп-түзу төмен қарап тұрсын, қисайып тұрмасын. Емшек үстері бір-біріне жақындасып кетпесін. Сүттің көп шығуы желінге қанның көп құйылуынан. Жақсы қанды жеткізіп, жаман қанды алып қайтатын тамыр «сүт тамыр» деп аталады. Бұл желіннен бауырға қарай шығады, көзге де көрінеді. Қолымен сипау былай тұрсын, неғұрлым жуан, бұтақты, іркілдеген қанды болса, сүттіліктің белгісі. Нағыз сүтті сиырдың сүт тамырының тарауы желінінің сыртында білеуленіп шығып тұрады. Сүт тамырдың қарынға кіретін орны шұңқыр келеді. Бұл шұңқыр «сүт құдық» аталады. Мұнын тереңдігі де, кеңдігі де сүттілігінің белгісі. Тереңдігін сүт құдыққа саусақпен басып өлшейді.

Сиырдың жүні жоғарыдан төмен қарай жығық, желін ай- наласындағы жүн төменнен жоғары қарай жығық, екі жығықтың астасқан жері тақырлау, ашықтау келеді. Мұны «сүт айнасы» дейді. Неғұрлым бұл кең болып құйрыққа қарай өрлесе сүттіліктің белгісі.

(«Агроном»)

34. КЭПЕРАТСІЙЕ (КООПЕРАЦИЯ)

Кәператсiйенiң шаруаға қандай пайдасы бар жана жастар қалай араласу керек? Әуелi бiр азғантай кәператсiйенiң тариқи жайын айтып өтейiн.

Әрбiр қалықты алып қарасақ, кәператсiйенiң өсу себебi шаруашылықтың күйзелу түрiне қарай болған. Мәселен: Ангiлиеде үлкен, жуан жұдырық байлар жұмыскерлерге үнемі еңбекақы бермей тарылтқан. Мұқтаждық көбейiп, жұмыскерлер ашыққан. Керек заттарын әрқайсысы барып алып келуге күшi жетпеген. Соның үшiн Оуен деген бiр бiлiмдi адамы Ангiлиеде 1854 жылы кедей, жалшы және жұмыскерлер арасында потребител дүкенiн ашқан. Бұл дүкен жер жүзiнде бiрiншi дүкен деп аталған. Себебi мұнан бұрын еш жерде потребител дүкенi ашылған емес. Керек заттары болса, қолы жететiн жұмыскерлер жана жалшылар осы ортасында ашылған өздерiнiң дүкендерiнен орта арзан бағамен сатып алып тұрған. Әуелi Ротшел деген қалада ашылу себептi «Ротшел потребител дүкенi» деп аталған. Кейiнге кәператсiе жолын салған осы: Оуен болған үшiн бұл кiсiнi потребкәператсиенiң әкесi деп атайды.

Ангiлиеден бөтен мемлекетке кәператсiе тарай бастаған, 1864 жылы бiздiң Ресейде Киноуский за-

уытында (Орал) жұмыскерлер арасында бірінші потребител дүкені ашылған. Мұны ашқан жұмыскерлер бастығы Шернышевский деген кісі болған. Киноуский зауытынан Ресейдің бөтен жағына жайылып көбейе бастаған.

1897 жылы Ресейде 18 потребител кәператіп арасынан ұйым (сойууз) ашуға қаулы істеген жиылыс Мәскеуде болып, орны да жаңа сонда тағайындалған. 1898 жылы 16 ийуіндегі жарлық бойынша сойуузкабылданып, сонан потребител дүкендерінің кіндік сойуузы осы күнге шейін Мәскеуде болып келе жатыр. Мұны «жалпыресейлік сентрсойууз» деп атайды.

Сонымен әр жерде ашылған дүкендер саны көбейіп, 1904 жылға шейін сойуузға қосылған кәператіп 144-ке жеткен, 71.937 мүшесі жана істеген саудасы 350 мың теңге болған.

1905 жылы Ресей тоңкерісі мен жапон соғысы 1906 жылы кәператсйе санын азайтады. 1907 жылдан бастап, алға жүре бастап, 1914 жылы сойуузге кірген кәператіп саны 154-ке жетеді. Жергілікті калық дүкенін алсақ, саны 3012 болады. Барлық мүшелері 700 мыңнан асады. Белгілі әлеумет соғысы уақытында тсентрсойууз жаңа жергілікті кәпертіптердің жұмысы ілгері баса алмайды. Себебі әуелі шаруашылық күйзеліп, екінші, кәператсйе жұмысын істеп жүрген мамандарымыз бөтен жұмысқа араласып, шаруашылыққа қарауға мүмкін болмады, бұлар мемлекет жұмысына жасырын кірісе бастады.

Сонымен 1917 жылы ескі өкімет түсіп, мемлекет кедей жана жұмыскер қолына тиеді. Бұл тоңкеріс қалыққа оңай тиген жоқ.

Шаруа күйзеліп басын көтере алмастай, елге қиын-

шылық кіреді. Бұл түрде шаруашылық ұйымын ашу қиын болды. Сонда да кеңес өкіметі барлық қиыншылыққа қарамай, соғыс біткен соң шаруаны оңдауға кіріседі. Жұмыскерлердің жана кедейлердің тұрмысын жөндеуде болып, кеңес мемлекеті 1919 жылы (мартта) жаңа декрет бойынша кәператсйе жұмысын тағы ілгері жүргізеді. Бұл декрет бойынша кәператіп дүкенінде бар нәрсені халыққа текке үлестірмекші болады. Соңынан шыққан 1921 жылғы (7 апірелде) декрет мұны өзгертіп, жаңадан іске кіріседі. Бұл декрет бойынша текке нәрсе берілуін тоқтатып, барлық затты сататын жана сатып алатын болады. Бұл қалыпта сауда жүре бастап, іс ілгеріледі.

Әуелі «кәператіп не нәрсе?» деп сұраушылар болар. Бұған кәператіп қалық ұйымы деп жауап беруге болады. Не үшін десеңіздер, кәператіп жалғыз бір адамның жүргізіп тұрған нәрсесі емес, кәператіп қалық арасындағы жарлы-жақыбайдың жана жұмыскерлердің мұқтажын тауып беріп тұратын ұйым дейміз.

Кәператіп әр түрлі болады. Бұл жерде жалғыз потребител дүкенін ғана алып отырмыз; соның үшін бұл ұйымды ортақ қалық дүкені деп атайды. Осы күні біздің қазақ тұрмысын алып қарасақ, бұрынғы мал кетіп, көшпелі тұрмыстан отырықшы қалыпқа түсіп келеді. Бұлай болған күнде кәсіп түрі өзгерілмекші. Сондықтан ең әуелі кедей арасына потребител дүкенін ашу керек.

Бұл потребител дүкенінің жұмысын алсақ, мұның міндеті – алыпсатарлармен күресу. Біздің қазақта жүн-жұрқа, астық, мал жаңа заттар бар, бұларды сату керек. Алыпсатарларға сатса, арзан баға беріп, шаруаның ақысын өздеріне қаратып, жеп қалады, бұл – бір. Екін-

ші, әрбір шаруаның жайын алсақ, азғантай заты үшін матаның арзан жеріне барып ала алмайды. Шаруаның алыпсатарларға жем болатыны осы. Ал, егерде 20-30 үйдің арасында дүкені болып, бар затын дүкенге беріп, өздеріне киім-кешек жаңа бөтен шаруашылыққа мұқтаж нәрсесін дүкен арқылы алдырып тұрса, әуелі шаруа қолындағы зат тиісті жолына сатылып, өздеріне керек нәрсе арзан орта бағамен алынады. Екінші, алыпсатардың құлқынына түсетін пайда өздерінде қалады. Бұлай болған күнде шаруа ілгері жүреді.

(Қойайдарұлы)

35. КҮН

(Толстойдан)

Қыс бойы күніміз төмендеп жүреді: сәулесін қиялап бір бүйірден жібереді. Сондықтан қыс жер жүзінде суық болады, жанды-жансыз заттың бәрі тоңады. Сұры кетіп табиғат солады; айдай әлем жансыз өлік сықылды болады.

Жарқырап әсем жаз келеді. Жер жүзіне жан енеді. Жылынып, жібімеген зат қалмайды, қыбырлап, қимылдамаған зат болмайды. Қар басына қысым түседі өндетіп мұз бұзылып, күрсілдетіп сең көшеді. Өрден төмен су құлайды; өксіп-өксіп бұлт жылайды. Судан бұлтқа бу асады, дүркін-дүркін жер бетін қара нөсер басады. Мұның бәрін істейтін кім? – Мұның бәрін істейтін – күн.

Дән ісініп өсе бастайды, ескі түбірден бұтақтар тарап, жан-жаққа кете бастайды. Ағаштар көк жапыраққа орана бастайды, көк майса айағыңа орала бастайды. Мұның бәрін істейтін кім? Мұның бәрін істейтін – күн.

Айыулар жатағынан шығады, шыбын-шіркей қысқы ұйқысынан тұрады, су ішінде маса туып, көбейеді, жылымен балықтар өсіп, өнеді. Мұның бәрін күн үлгереді.

Кісі бөренеден үй салады, бөренені ағаш ішінен кесіп алады. Күн ағаш ішіне сәулесін түсіреді, сүйтіп, ағашты да күн өсіреді. Адам қыш кірпіштен үй салады, беріктікке кірпіштен ізбеспен байлайды. Избеспен кірпішті күйдірген отын, отынды әзірлеп қойған – күн.

Адамға тары мен нан керек еді, бұлар күн күшімен өнеді. Адам малдың етін жеп, сүйегін кеміреді, мал шөппен семіреді, шөпті күн өндіреді.

Керек деп адам нан жейді, жеген кісіні нан қыздырады, пеш отынмен жылынады. Қысқа қарай жұрт отын жиады, ол жиғаны күннің жылуы болады. Қыс пешке отын жақтым дегенің үйге күннің жылуын жібердім дегенің.

Жылу тікелей күннің өзінен болады, иә отын мен көмірге, астық пен шөпке сәуле боп түскен күннің көзінен болады.

Жел дермендер, от дермендер айналып жатады, астық тартады. Оларды кім жүргізеді? – Жел мен су. Желді кім жүргізеді? – Желді жүргізетін – жылу. Жылу қайдан шығады? – Жылу күннен туады. Бір жерден ауа жылып жоғары ұшады, оның орнына қарай басқа жерден салқын ауа жылысады. Сүйтіп, жел соғады, олай болса жел де жылудан болады, Суды да жел қуады, жылудың өзі күннен туады.

Пабіріктер де жұмыс қып жатады, от арба мен откемелерді мәшинелер сүйреп зырқыратады. Мәшинелерді жүгіртетін бу болады, бу отыннан туады. Отын ішінде күннің жылуы тұрады.

Қимыл жылудан туады, жылусыз жаның бір сағатта шығады. Міні, енді көреміз, тек жылу болса ғана қимылдап өмір сүреміз, жылу кем болса, қимыл да кем, жылу кем болса, қимыл да кем. Жылу өте күшті болса, қимыл өте күшті.

Сүйтіп, қимылдағаның мен жүргенің,
Жан болып өмір сүргенің,
Қыбырлап жерді басқаның,
Қайратым мол деп тасқаның –
Бәрі күннің арқасы,
Әйтпесе қолынан келмейді басқаның.

(Аударушы: Телжан)

36. ТАМШЫНЫҢ ТАРИҚЫ

Төсін керіп, көк теңіз айнадай жарқырайды. Бір топ тамшы күн шуақта жарысып ойнайды, дірілдейді, қалтырайды. Ішінде біреуі тым еркелейді. Жолдастарының төбесіне ырғып мінеді, мөлтілдейді. Бір кезде ерке тамшының бұлтқа көтерілгісі келді; биіктен теңіз бен жерге көз жібергісі келді.

Ерке тамшы күнге жалына бастады: «Тілегім бер, жоғары көтер», – деп қақсады. Жарық күнге нәрестенің ерлігі ұнады – тамшығақарай сәулелерін қуады. Сәулелер тамшыны қыздырды, қойнына қысты көзге ілінбейтін бу болып, тамшы аспанға ұшты. Жалғыз тамшының жолда іші пысады, сондықтан оның жанына сәулелері тағы жолдастарын қосады.

Ә дегенше тамшылар жоғары көтерілді, бұларды аспанға жел айдап жөнелді. Жел ышқынады, күрсінеді, теңіз үстімен ұйытқып келеді. Тамшылар қызықпен құстан да шапшаң шабады, көзді ашып-жұмған-

ша талай жерлер артында қалады. Бір кезде теңіз де көзден жоғалады. Ауылдарды, қалаларды, далаларды көріп тамшылар қуанады.

Таңданып көрмеген жерін тамшы қарайды, сүйтіп, күннің батқанын байқамайды, түн болады. Салқын соғады. Енді тамшымыз қайда қорғалайды? Жерге түсіп гүлге орануға ойланады.

Жайлап тамшы төмен ұшады, бір мезгілде будан шығып суға түседі. Сүйтіп, гүл жапырағының үстіне барып жатады, әр-беріден соң сарғайып белден таң атады. Көкжиектен күн көрінеді, қуанып тамшы сәлем береді.

«Жарық күнім, мені ал, – дейді, көтеріп көкке тез бар», – дейді. Тамшы сөзін айтып болмай, бу боп көкке кетті, зулады. Талай жерді дем сәтте алды, тау, тас, дала артта қалды.

Күн бек тыншу, өте ыссы еді. Ерке тамшы жолдастарымен жерге түсеміз деді. Бұлар күнге жалынады: «Бізді теңізге жіберсең не ғылады!. Күн бұлардың сөзін тыңдады, нәрестелерді біріне-бірін қосақтап жинады. Енді қара бұлт шығады, қалың тұман ішінде жолдастар біріне-бірі тығылады; ақырында үлкені тамшы болады, тамшылар төмен сорғалады. Нәресте тамшы жерге тырс етіп түседі, түскенінде шуылдап, сылпылдап, сырылдағанын құлақ есітеді. Бірақ адамдар масайрап күліседі: «Жаңбыр жауды» деседі.

Тамшымыз келіп үлкен тасқа соғылады, ырғып түсіп басқа жолдастарымен қосылады. Тамшылар жиылып, сел болады. Сел жиылып, сай толады. Тамшы ілгері аға береді, аралап талай жерді көреді.

Сол кезде қатынға су керек еді, шелек алып өзенге келеді. Шелекпен қатын су алады, тамшымыз шелек ішіне барады. Сумен қатын кір жуып, жайып қойады,

күн көтеріліп, тамшымыз тағы бу болады. Бу көзге ілінбей, жоғары шығады. Көкте мұны тағы жел қуады. Көп уақыт тынбай тамшымыз жолаушылайды. Енді күн мұны көпке шейін тыныштандыруға ойлайды.

Жел ойнақтап тамшыны батысқа ала жөнеледі. Тынбай ілгері айдап келеді, тамшы да бірге ұшып кетеді. Бір кезде жалпақ ақ даланың үстінен өтеді. Бұл жеріміз Қазақстан еді. Қыс болып, жер бетін қар басқан еді.

Тамшы қатты тоңа бастайды, тоңып түсі оңа бастайды. Тоңа, тоңа қатайады, жалтырайды, ағарады, жеп-жеңіл әдемі жұлдыз бола қалады. Түйдек-түйдек ақ жұлдыздар төмен түседі. Адамдар «қар жауды»деседі.

Кішкене жолаушымыз далаға түсті. Қатты ұйқыға кірді суық жел есті – жарты жылдай тамшы ұйқымен болады. Бірте-бірте күн ұзарады, бір кезде жылы жел соғады.

Күн қыздырып, қар еріп, ағады. Қатқан тамшы тағы суға айналады. Тамшылар бірігіп көбейе бастады, сай-саламен жүгіре бастады. Лайланды, шуылдады, бұлдырлады, ақырында жыраға келіп құлады.

Жолшыбай бұларға басқа тамшылар құлайды. Бірте-бірте өзен ұлғайды. Бір кезде бұлар үлкен өзенге жетеді. Алдымен таныс тамшымыз өзенге жүгіріп келіп беріп кетеді.

Ормандар, қалалар, таулар артта қалады, сылдыр қағып тамшылар әлі тынбай жүгіріп барады. Бір кезде көрінбей жер де артта қалады. Өзеннің уақ толқындарына таудай-таудай ашшы толқындар қарсы шығады. Жолаушылап қайтқан балаларын теңіз құшағын жайып қарсы алады, қуанады, күледі; сүйтіп, тамшымыз тағы үйіне қайтып келеді. Көрген-білгенін туғандарына келіп, сөйлейді.

(Аударушы: Телжан)

37. ДҮНИЕ ҚАНДАЙ?

Атақты есепші Ейлер діншіл еді. Берлиннің бір молдасы Ейлерге: «Қалық діннен айрылған: мен шіркеуде дүниені қандай тамаша қылып Құдай жаратқан десем, өткен пилосоптардың айтқанын айтсам, дін кітабының анасы «Библиа» сөзін сөйлесем, жарты кісі мені тыңдамайды, жарты кісі не қалғып кетеді, не мен сөйлеп тұрғанда, шіркеуді тастап шығып кетеді», – деді қамқор молда.

Сонда Ейлер молдаға: «Ескі пилосопты, «Библианы» жауып қойып, осы күні дүниеге білім қалай тарайды, соны жұртыңа айтып қарашы. Ел құлақ қоймаған насикатқа грек пилосопы Анаксагор айтқан деп, күннің үлкендігі грек аралы Пелепенстей деген шығарсын, енді екі де екі 4 болса, осындай анық есеппен есептеген күн жерден бір миллион үш жүз мың қайтара үлкен (1.300. 000).

Он пұт бидайды бір жерге төгіп жаңа бір бидайды тастаса, көп бидай күн, бір бидай жер болады. Иіупитер 1300, Сатурн жұлдыздары 900 қайтара жерден зор.

Жұлдыз бен жұлдыз арасы, жер мен жұлдыз арасы шақырыммен өлшеуге келмейді, мұның кезі күннің жарығының жүйріктігі болсын, күннің жарығы бір секундте 288 шақырым жүреді. Ал енді мынаған қараңыз: бір жұлдыздың жарығы жерге шейін 3 жылдан кем жүрмейді. Ал тағы көп жұлдыздар бар: бұлардың жарығы жерге шейін он, жиырма, елу, жүз жыл жүреді. Сонда жерге жетеді. Тағы мынаған қараңыз: кей жұлдыздар жоғалып, ұшып кеткеннен кейін неше мың жыл жердегі бізге көрініп тұрады. Жоғалардағы жарқ еткен жарығы неше мың жылда ғана жерге келіп жеткені сол болады».

Ейлердің молдаға берген ақылы осы. Бір күні мәлиіп молда Ейлерге келіп: «Ай, Ейлер-ай! Адам баласы шіркеудің, Құдайдың қадырын ұмытты. Мен сенің айтқаныңды қылып едім, мені құрметтеп қабыл алды», — деді молда.

Сүйтіп, дүние біздің жерден үлкен көрінеді. Ал жер қандай?

Жер жұмыртқадай домалақ. Жерді тап ортасынан тесіп, өлшесек бір шеті мен бір шеті 12 мың шақырым болады, жердің белдеуі 38 мың шақырым болады.

Ай қандай?

Жер айдан 49 қайтара зор. Ай мен жердің арасы 360 мың шақырым. Тоқтамай бұлаң құйрықпен отырған қазақ 7 жылда Жерден айға барар еді.

Күн мен жердің арасы шақырыммен санасақ, саны оқуға қиын сипыр болар еді. Сағатына 60 шақырым жүретін темір жолдың арбасы тоқтамай жүре берсе, 266 жылда Жерден күнге жетер еді. Бір шақырымға бір тиін алса, темір жолдың белеті бір миллион 400 мың сом болар еді.

(Қыр баласы)

38. ЛЕНИН

Адам баласының тариқына қарасақ, әр қалықтың өз заманында белгілі бір көш басшысы болған. Әр заманның өзіне ылайық, білгір, жүйрік, данышпандары шыққан. Бұлардың қай-қайсысы болса да, әділдік заңының таразысына тартылғанда, бірлі-жарымы болмаса, көптің тағдырын шешкен, шын адамшылыққа баға бергендері аз-ақ еді. Осылардың бәріне, шетінен қылға тізіп баға беріп өткенде, кешегі атағы жер жарып

шыққан, В.И.Ленин-Улианов деген кісі, бұ заманның пайғамбары деуге болатын еді.

Сабаз бүкіл жер жүзінің езілген, кедей, жұмыскер табына адалдық, адамдықтың жолын ашып, бостандық әперіп, дүние жүзін жауыздық қаптап, бұзықтық өрбіген, уақытта, бұлттан шыққан күндей болып, жылағайды күлдіріп, талайды масайратқан қайран ер!

Осы 24-інші жылы дүйсенбі күні 21-інші ғинуарда опат болды. Ленин жолдас бұдан 54 жыл бұрын 2-нші Александр патшалық құрып тұрғанда, Сімбір қаласында 1870 жылы туды. Ленин жасынан-ақ талапты, өткір, жігерлі болды. Қолға алған ісін айақтамай тынбайтын, ынталы, тағанды, қандай іске болса да тексерулі болды. Оқуды әуелі гимназида оқыды. Гимназианы бітірген кезде, оның үй іші бақытсыздыққа ұшырап, патшаға қарсы болғандығы үшін, ағасы Александрді 3-ші Александр патша дарға асып өлтірген.

Ағасы өліп, Ленин қажы қоймады, қайта онан жаман залым өкіметтің қармағынан құтқаруға, кедей, жұмыскерлердің арасында қызмет істей бастады.

Ол сол уақытта Қазан университетіне түсіп оқыды. Оқуының алғашқы жылдарында-ақ өкіметке қарсылық жасаған студенттердің ісіне қатысқаны үшін, университеттен қуылып, Кукушкин деген жерге жер аударылады. Қанша бейнет көрсе де, қоймай жүріп 1891-1892 жылдарда емтиқан ұстап, университета бітіріп кетеді.

1894 жылы Петербор келіп, жұмыскерлердің арасында бірнеше ұйым ашып, өзінің тілектес жолдастарымен бірге қызмет етеді. Политсиа бұлардың соңына түсіп, ақырында қолға түсіп, жеке-жеке тұтқын қылып

жолдастарын абақтыға жабады да, Ленинді Сібірдегі Лена деген өзеннің бойындағы жерге айдап жібереді.

Бұ кісінің Ленин атануы да, әлгі Ленадан шықса керек. Бұл оқиғасы 1895-1897 жылдарда, бұл жүрісінде де Лениннің қалықты қысымшылықтан құтқару үшін еткен қызметі жұмыскерлерді социализм жолымен таныстыруы, шығарған кітаптары толып жатыр. Айдалса да, жай жүрсе де, өмірін жұмыскерлердің арасында өткізді. Сол жүргендегі уақытын кітапқана, газет, журнал редакциясында алатын болды. Одан 1900 жылдарда, шет мемлекеттерге барып «Ұшқын» дейтін газет шығарады. Лениннің бұл газеті талайдың көзін ашты. Ленин бұл газетінде социализм жолында марксистің деп жүрген мырзалардың адасқандығын айқын ашып беріп, жол көрсетіп жүрді. Олардың түбінде шын марксист бола алмайтындығын біліп, 1903 жылғы Швейтсариада болған социал-демократтардың жиылысында көпшілік жағын алып, өзіне ергендерді бөліп әкетті. Бұдан кейінгі Лениннің істеген жұмыстары толып жатыр. Лениннің атылған оқ, шабылған қылыштың астында жүріп, жауыздықпен алысуы босқа кетпей, 30 жылдай өмірін өксітіп салған жол, көрсеткен үлгісінің арқасында, күн шығыс қалқына, оның ішінде жердің алты бөлігінің бірін билеген Ресей қалқына бостандық туғызып, құрдастық, туысқандық туын тікті. Коммунизм жолын бастап шығарған Маркс десек, түйінін шешіп, тотын аршып, қазып шығарған Ленин болатын. Лениннің білімін, ақылын басқа адамға балауға болмайды.

Лениннің кім екенін, оның қызметін, әділдігін түгел жазсақ, үлкен бір кітап жазу керек болады.

(Сәрсенбіұлы)

39. ЛЕНИН ЖӘНЕ ОРТАҚШЫЛ ПАРТИАСЫ

Ресейдің ортақшыл партиясының тариқы Ленинмен байлаулы, үйткені партияны бастап партия қылып құрып, жөнге салып, неше түрлі қатерлі замандардан шаң жұқтырмай алып шығып, октебір төңкерісінен соң ортақшыл партиясын өкіметтік партия болуға жеткізген Ленин жолдас еді.

Осы күнгі ортақшылдар партиясы әуелден бұл атақпен жүрген жоқ. Бұрын партияның есімі «Жалшылардың сотсиал-демократ партиясы» деген еді. Ертеден-ақ бұл партия екі жолға түсіп кетті: меншевик және болшевик жолы.

Меншевиктер – жалшылар әлі тап болып жеткен жоқ, соның үшін Ресейде жалшылар төңкерісі де болуға мүмкін емес. Төңкеріс байлардыкі ғана болады, жалшылар соларға көмектес болып, бірлі-жарымды шаруалық мақсаттарды ғана көздеу керек жана партияға мүшелікке партияның жолын танып, партиялық салымды өтеген кісі алынсын деді.

Ленин: Жоқ, жалшылар тап болып жетісуге айналды. Ресейде жалшылар төңкерісі ғана үстем болуға тиісті. Төңкерісте жалшыларға байлар жолдас болмайды. Патшадан жана алпауыттардан тайақ жеп жүрген қара шаруалар ғана жолдас болады. Партиялық салымды өтеген кісіні ғана алуға болмайды. Онда партияға кім болса сол кіріп, партияның таптық сипаты жойылады. Партияға мүше болушы партия ұйымдарына қызмет етуге міндетті болсын, сонда ғана партия шын төңкерісшілер партиясы болады», – деді.

Ондағы Лениннің мақсаты партияны жаман адамдардан сақтап, шын таптық төңкерісшіл партия қылып шығару еді.

Осындай сайасатпен ғана бөтен жалшылар партиясымыз дегендер тозып, жалшылардан сырт айналып, майданда байлар жағына шығып кеткенде, жалғыз-ақ болшевик партиясы жалшылардың тап күресін басқарып, жолдан таймастан келді. Кейбіреулер партияны жоғарыдан билеп-төстеу керек емес, еркіншілік болсын дегенді шығарды. Бұған да жолдас Ленин тиісті төтепкі берді. Мұндай қысылшаң, тар заманда партияны бос ұстау, партияны дұшпандар жойсын деген. Партия жаңа партияның басқарған жалшылар табын сүйген төңкерісшіл партияда қатаң тәртіп жүргізу керек деді. Бұған шыдамай қобалжығандарға Ленин қолды бір-ақ сілтеуші еді.

20 жылдай партия көсемі болып, жолдас Ленин осы ұстаған негізгі жолдан танбастан келіп, заманының өзгеруіне қарай, партияның өзі ара аралас қатынас жаңа партияның партиадан тыс жалшылар, қара шаруалармен қатынасы туралы істі замананың жағдайына қарай жаңылмай, дәл орындаумен келді.

Меншевиктер талай Ленинге қарсы үгіт ашып, жалшыларды өздеріне аудармақшы болды жана жалшылардың да қобалжыған уақыттары болды. Бірақ нақ төңкеріс күресіне келгенде іс жүзінде жалшылар кімнің дос, кімнің қас екенін айырып шыға келуші еді. Сонымен ғана жалшылар октебір төңкерісінде меншевиктерден сырт айналып (шынында меншевиктер жалшылардан сырт айналып кетті), болшевиктер артынан кетті.

Жолдас Лениннің ұстаған осындай қатаң, жолдарының арқасында партияның абыройы артып, өзі де күшейіп, неше қысылшаң уақыттардан шаң жұқтырмастан таза таптық партия күйінде келді.

Жиырма жылдай партианы басқарып жүргендегі Ленин жолдастың өзгертпестен ұстаған жолы: партияның кеулі болған құрылыс ұйымдарын жана қатаң тәртіпті жоймау керек. Сонда ғана жалшылар үстемдігі сақталады.

(Жағытар)

40. ҚУАНЫШТЫ КҮН

Бүгін 30-ыншы декабір. Не себепті болса да бір мейрам, бүгін кеңседе жұмыс жоқ, қол бос. Орынборда елдегідей ат үстіне мініп, ауыл қыдырып, көңіл сергіту жоқ болып, бұлайғы күнде өнемейін кеңсе жұмысы кісіні басыр жасайтындықтан, мейрам күні қадірлі таныстарыңа жолығасың, жүресің, қыдырасың, бірталай көңіл көтересің. Күн мейрам. Елегізіп, көңілім әр жолға бір талпынды. Күннің сәске уақыты. Көңілім енді түс болады, онан кеш болады, түн болады, ұйықтайтын уақыт келеді, ертең қайтадан кеңсеге барып, жұмысқа байланасың деп, қалған уақытты азсынып, көншімегендей, бір азырақ бой жазып, көңіл көтеріп қайтуға, бөлмемнен шығып, көшеге жүрдім. Бүгінгі мейрамға бола болып тұрғандай, күн өте жылы, көшенің екі бетіндегі сиректеу-сиректеу теректердің басын зердің шоғындай көркем боз қыраулар ұстаған.

Бассаң бетке соғылғандай жел жоқ. Жер бетіндегі кірлі қардың бетін боз қырау жауып, көшенің екі бойы жайып салған киіздей теп-тегіс. Тек қана ийуілдегі тас төбеге таман шақырайып келіп, ажырайып тұратын күн бүгін де әдеттегіше бесіндіктен бері шықпай, биік үйдің төбелерінің іргелігін бетіне ұстай-

ды, тасаланады. Мені әбден сағынсын, болмаса ыза-лансын деп көңілімді біліп-қойғандай құрттай көрінсе, үйдің тасасына түсіп ала жоғалады. Бүгін бір жақта үлкен той болып жатқандай, ерсіл-қарсыл кісі тасып, соғылысқан езбозшіктер. Көшені қақ жарып, быж-быж етіп, жындай толкып гүрілдеген аптомобилдер. Бәрі де көшенің бұрмаларынан, атой беріп құрттай қайнап сапырылысқан. Күннің бүгінгі әсем тұрысын таңғынған сияқты, көшенің екі бетінде қарашадай қатар түзеп, әрлі-берлі қадаңдап басып жүріске түскен, өңшең әп-әдемі адамдар. Бәрі де көңілді, бәрі де шат.

Қай бір жерлерде дырау етіп алдына қойған қазақ мектептерінің атағы. Бір кісінің баласындай, бір түсті киіммен киініп есіктерінің алдына қызыл керіске түсіп, сөз жөніне таласып жатқан балалар. Осының бәрін көріп келем. Көрген сайын әр түрлі ой, бойымды билеп, терең қиалға шомып келем. Көшеде келе жатқан сұлдем, көңілім қазақ сақарасын кезіп жатыр, осындай жақсы күнде қой соңына салған қазақ кедейінің баласына барып жүр. Кедейдің тұрба қондырып, терезесін жылтитқан, жападай қыстауын көріп жүр. Қазақ кедейінің қайткенде ұлтанды ел болып, бір орынға қалай қор төгерін, қазақ қызының не қылғанда көзі ашылып, қорлықтан құтылатын мүмкіндігін көздеп жүр. Тосыннан құлағыма көңілді лепілдетіп, қазақ Қызының сыңғырлаған әні естіле қалды. Әлдене деп тыңдай қалдым. «Қасірет-шерің жойылды, малға сату қойылды, көтер енді бойыңды», – деген сөз анық естілді құлағыма. Не екенін түсіне алмай, мына сөзге бүтін қазақ қызы жиылып келіп ән салғандай, қорлықтағы мен ойлаған қатын, қыздар да осының ішінде жүргендей көріп, қасымдағы кісілерді иығыммен қаға көшенің бұрмасына шықтым.

Жүрегім жарылып кете жаздады. Орынбордың көшесін қақ жарып, қарсы алдына қызыл туды көтеріп ән салып келе жатқан қазақ қыздары, бұларды қошеметтеп сан-сапат кісі топ жасаған.

Кең сақарада, жазық қырдың қиыр ұшына жететін қоңыраудай таза дауыстарымен бір ауыздан: «Қасірет-шерің жойылды, малға сату қойылды, көтер енді бойыңды», – деп, күңіrentіп келеді, алдында қызыл ту.

Қызыл ту желбірейді. Қазақ әйелдері қызыл туды бастарына көтеріп, көлеңдетіп келеді. Жүгіріп барып сұрап қалсам, бүгін 30-ыншы декабір, қазақ сақарасында қалың малды қалдыру, көп қатын алуды жойыу туралы әділ заңының шыққан күні екен. Қуанғаннан не дерімді білмедім. Көңілдегі шаттыққа шыдай алмай: «Қасірет-шерің жойылды, малға сату қойылды, енді көтер бойыңды», – деп, мен де бірге айқайлап, дауысымды қостым.

(Ғ. Сұлтанұлы)

قازاقىستان وقىڭ كەمەسەرىيەتى.

بايتۇرسىن ۇلى اقىمەت.

ساۋات اشقىش

دېئىس ۋادىس جولى مەن
تارتىپتەلگەن قازاقشا ۋالبېي.

ساۋاتسىز ۇلكەندەر مۇشىن 1-كىتاب

سەھەيدىك گۇپىرنەلىك باسپاسى «گۇپىزدات»نىك باسپاناسى.
1926-جىل.

ھەر جۇزىنىڭ جاللىلارى بىرىگىدە!

بايتۇرسىن ۇلى اقىست.

ساۋات اشقىش

دېيىس ادېس جولى مەن
تارتىپتەلگەن قازاقشا ەللىي.

ساۋاتسىز ۇلكەندەر
ۇشش 1 - كىتاب

Б У К В А Р Ъ
для взрослых
АХ. БАЙТУРСУНОВ

باستىرىۋشى قازاقستان وقىۋ كەمەسىرىيەنى

Народный Комиссариат Просвещения К. С. С. Р.

1926 г.

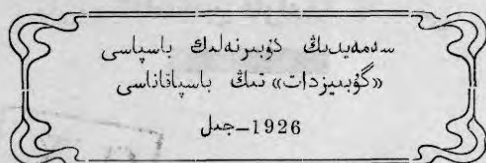
Байтұрсынов, А.

Сауат ашқыш [Мәтін] : дыбыс әдіс жолымен тәртіптелген қазақша әліп-би / А. Байтұрсынов ; Қазақстан оқу комиссариаты. – сауатсыз үлкендер үшін 1- кітап. – Семей : Семейдің губерниялық баспасы, 1926. – 83 б.

Араб графикасымен.

095642

19585 РК

Губ.ито № 285

Тиғаж 7400

Типография Семипалатинского Губернского Издательства.

ا-ر-ز

ا	ا	ر	ز	زار
ر	ز	ا	ا	
ار	از	ا-را	ا-زا	ا-زار

ار، ار، از، از، ارا، ارا، ازار، ازار، زار.

(*) بۇل غۇش قارپىتى ۇيرەتمۇ غۇشىن، اۆەلى، عار قايسىسىن بولەك-بولەك قاعازغا ۇلكەن ەتىپ جازىپ، عار قايسىسىن بولەك-بولەك كۆسەتمۇ كەرەك. ۇقۇشلار عار عىرىدىن جاشىلماستاي بولۇپ تەلگۈنمەن كەيىن الپىدىگە قارائىپ وقىتمۇ كەرەك.

لال *

ا	ا	الار	ار	زار
ل	لا	ارا	ارلا	زارلا
ال	الا	ارال	ارلار	زارلار

ال، الا، الار، ارا، ارال، اول، اولار، از، ازلا، ازار، زار، زارلا، زارلار.

سە مە سى

اس	سال	سامس	راس
اسا	سالا	سامسار	سارا
اسار	سالار	ساز	ارلامس

ساز، از، اس، اسار، السا، الار، سالسا، سالار، ازسا، ازار.

(*) بۇل جەردە ايتىمۇ كەرەك: كەي قارىپتار كەلسى قارىپتار مەن جالغاسادى، كەي قارىپتار جالغاسايدى دەپ. «ا»، «ر»، «ز» جالغاسايتۇن قارىپتار؛ «ل» جالغاساتۇن قارىپ، بۇعان قارىپ جالغاردە، قۇيرىمەن كەسمب قىسقارتامەن دەۋ كەرەك. مۇنان باسقا جالغاساتۇن قارىپتار تۇۋرالى دا وسىنى ايتىمۇ عتەيمەن.

ت ت ت

ات	تازا	تاس	ساتار
اتا	تار	تاتار	ارتار
تاز	تارا	سات	تارتار

ات سات. تال تارت. اس اسات. الا ات. تاس
تاوا. ارال تار. تاتار ات ساتار. سارت الار.

و و

ور	سور	زورلا	تور
وت	سورار	ول	تورلا
وتار	زور	ولار	تورلار

ات وزار. تور توتار. ورتا تولار. ولار ارتار.
ل تارتار. وراز وسال. ورال وزار.

ن ذ ن

ون	تانا	سان	سونا
تون	نان	سانا	ونشان
انا	نار	سانار	توننان

نان از. نار زور. اتان ارزان. ون تانا. ات ازار.
تون توزار. اسان اتار. اتاننان نار زور. اساننان
وسان وزار.

ق ق ق

اق	تا قا	سا قال	قولقا
وق	ساق	قاتار	قالقا
تاق	ساقا	قول	قالقان

قار اق. قارت ساق. قازان قارا. قازاق توف.
قوس الاسا. قوناق قونار. اق قارا ارالاس. قازاق
تاتار قارالاس. اسان، وقاس قوستاس.

ب د ب

وب	بالا	بور	از بار
وبال	ساب	بوران	قان
بال	سابان	تابان	قانباس

ات البار. نار بوت. بولات بالتا. نان قالتا. قار
بورار. بوران بولار. بوقان بافان الار. قوقال
سابان سالار.

د د ی

اری	قانی	سدریق	دریس
اریق	القی	بق	قمن
ازیق	سالتی	سی	قمنی

وت بار. ورین تار. ازیق ارزان. ساریق اریق.
النی اسیق. قمریق قمن. وتمیز بالق. ون سدریق.
بالا بوریق تارتار. قاتمن قاب توقم.

ۋ

اۋ	تاۋ	تاۋ	تابىۋ
اۋا	تاۋىق	قاۋىن	تانىۋ
اۋار	ارىۋ	سالىۋ	ساۋىۋ

اق وتاۋ. اسقار تاۋ. اساۋ اتان. سارى قاۋىن.
ساۋلىق ساۋىن. بالاۋ اس. تاۋ تاراۋ. اۋىل السى
بالىق اۋلاۋ. وراق وريۋ. اۋرىۋ ات. تال ساباۋ.

ۇ

ۇر	تۇر	بۇق	قۇلان
ۇرا	تۇرا	بۇقا	قۇۋان
ۇل	تۇۋ	بۇۋ	قۇۋات

بۇزىق بۇزار. قۇلىن تۇۋلار. قۇنان قۇلا. قۇۋلىق
سۇر. قۇراق قۇۋ. وتىن سۇۋ. تۇراتۇر. تۇۋرا
بۇر. قۇراتقا قۇرىق سال.

ج ج ج

جات	جول	جۇل	باج
جاتار	جوتا	جۇلقى	تاج
جاتاق	جوسا	جۇلقمۇ	ولجا

وت جانار. جول تار. ات جатар. جوسا قىزىل.
جۇلىن ۇرسى. قار جۇقا. جار جاقىن. قانجار قارىۋ.
جاتقان جاتاق. جاتاق اتاق. ۇرسى جانجال.

ش ش ش

اش	شالا	قاش	شورتان
اشار	شاق	قاشىۋ	شولاق
شال	شاقشا	قاشان	شوشاق

اشىۋ باش. شاشىۋ شاش. شولاق شاش. جولاق
الاشا. شال شارشار. شابان ات. قارا شانا. قۇلاش
ارقان. قۇشاق وتىن.

م م م

الما	مول	شام	تام
الماس	مولا	شاما	تاماق
تانماس	مولالى	شامالى	تامشى

مال امان. ماس جامان. تامشى تامار. مالتا اششى.
سۇۋ تۇششى. التىن سالماقتى. مامدىق جۇمساق.
سىرماق قاتتى. جالشى مال تابار. بالىق قارماق قابار.

ع ع ع

جالعدز	العدز	اعىن	اعا
قالعان	شالعدز	شاعىل	اعاش
جالعان	تارعدىل	ساعىم	شاعىم

ات تاعالات. تاعالى ات. جورعا ات. جورعا
جورعالات. شاعان اعاش. ساعىم بۇۋ. العدز تازى.
اعىن سۇۋ. ومار جازعىش. مۇرات سىزعىش.

د د

ادام	ادىر	جىلدام	باردى
ادال	ادىم	الدى	بالداق
اداسى	دوعا	قالدى	ساندىق

ادىر ادام. دابىل جول. جىلدام جازىۋ. ومارعا
وقاس جولداس. الدىندا ارپا، ارتىندا ات. ادالدىق
ارلى ادامنان تابىلادى. بۇزىق باسى بۇۋرىلدىن.

پ پ پ

اپا	ارپا	توپىر	اقيان
اپان	پارا	پۇل	بالاپان
وپالا	دوپ	پىلان	وسپان

اسپان اشىق. قورا باتىپاق. افقۇۋ اپپاق. شاپان
شاپشاق. جاس جاپىراق. قارا توپىراق. ارپا استىق.
سورپا تاماق. افياندا سۇۋىق. بولام

شا ش ك

شا كداق	سو كى	و ك	ا ك
مۇ كدى	شا ك	و كدى	تا ك
مۇ كداس	شا كى	سو كى	تا كدا

قاسقىر ا ك. دالا شا ك. بالا تو كى. مانا و كى.
ات ما كقا. اسىق و كقا. شاپان جا ك. نار شا كداقتا
جانىر. تا كداغان تازما جولبار. ونى ك اتى و كعار.
مۇنى ك اتى مى كجاسار.

پ ي ي

ق ي	بوي	تايار	اي
ق يىستىق	بوي ا	وي	اياز
ق يىن	بويى	ويلا	تاي

اي جارىق. باي سارا ك. مايى جامان. شايى
سۇيىق. قويشىسى جالا كاش. ساي سايغا قۇيادى.
باي بايغا قۇيادى. ايسۇدان قورققان اعاشقا بارماس.

ءو ءۇ ءى ۱۴

ءان	ئاس	ۇر	ور
ءانم	ئاس	ءۇر	ءور
ئانداق	ئاسىمىز	ۇن	ون
ئانى	ئاسىمىز	ءۇن	ءون
ئان	ئاس	تۇز	ول
ئانم	ئاس	ءتۇز	ءول
ئانداق	ئاسى	تۇس	وت
ئانمىز	ئاسى	ءتۇس	ءوت
ئاننىڭىز	ئاسى	ءسۇت	توز
ئان	ئاسى	ءسۇتى	ءتوز

قامىس ور. قامىشى ءور. وڭ اياق. جاقىسى ءوڭ.
 بوز ات. اق بوز. دويىتى ءور. وتتى ءور. اق ءون.
 اشىق ءون. مالشى مال باغىب ءجور. اتداق تورى. ءوپىداق
 ءتورى. توغانىڭ ءىلى. قاسقىمىز ءالى. قويان ءالسىز.
 (*) «ء» دايەكشى دەپ اتلادى. الدىندا دايەكشى تۇرغان سوز جەم
 كىمشكە وقىلادى دەۋ كىرەك.

ه ه

ه	زەر	مەن	اۋە
ەر	جەر	مەنى	اۋرە
ەز	تەر	مەنىڭ	تەرەڭ

دەم ال. دورباعا جەم سال. جەردە قار جۇقا.
تەرەزە تەرلەپ تۇر. سەن وقىدىڭ، مەن تىڭدادىم.
غۇش جەردە بەس-ون بەس.

ك ك

ك	كەل	كەم	كەرەك
بەك	كەت	كەلمە	كۆرگە
بەكىن	توك	كۆلكى	ەرگە

كۈن شىقتى. تۇمان سەيلىنى. ات كەيلىنى.
كەلىنشەك تەرەك تەرەدى. سەرگە سەكىردى. كىيىڭ
ورغىنى. تەكە قارغىيىنى. كەمە جۈزەدى. كەسەرتكى
جورعالايدى. كۆيكەنتاي ۋشادى.

گ گ گ

كوك	ەك	جەك	جىك
كوگى	ەگىن	جەگىن	جىگى
تۈك	شەگە	جەگىۋ	جىگەر
تۈگى	شەگەن	ەگەۋ	جۇگەن

كوب جاساعان بىلمەس، كوب كورگەن بىلەر.
 تۇبى بىرگە تۇتەيدى. ەكسەك ەگىن، شەرسىن
 تەگىن. بۇلگەن ەلدەن بۇلدىرگە ەلما. جۇرگەن اياققا
 جورگەم بىلەندى. ەبىر كورگەن ەبىلىس، ەكى كورگەن
 تانىس. تۈسەگىگە قاراپ، ايامىگىنى كۈسەل.

قازاق تىلىمىدەگى دىبىستار جانە ولاردىڭ قارپىتارى
(تاشبالارى):

ا ب پ ت ج د ر ز س ش ع ق ك گ ش
ل م ن و ۋ ە ى ي

جانە جىڭشىكەلىكتىڭ بەلگىسى «ء» (دايەكشى).

داۋىستى دىبىستاردىڭ تاشبالارى:

ا و ۋ ە ى

داۋىسىز دىبىستاردىڭ تاشبالارى:

ب پ ت ج د ر ز س ش ع ك گ ش ل
م ن ۋ ي

قازاق تۈتىنباعان مەن، باسقا تۈرىكتەردىڭ تۈتىنباشان
شىقباعان اراب الپبەسىنىڭ قارپىتارى:

ث چ ح (ح) د ص ص ط ظ غ ف

(تس) (ش) (ق) (ز) (س) (ز) (ت) (ز) (ع) (ف)

ھ (شارشاعاندا شىعەتۇن داۋىستىڭ اياق ۇنى)

(1) تور ايغىر ۋېيىدىڭ تاقپاقتارى.

بارلى، بارلى، بارلى تاۋ؛
 باسى ۋەسەننىڭ دەنى ساۋ.
 ۋىقتاماسا، قاباق جاۋ.
 شىبەي جۇرسە، تاماق جاۋ.
 اربىق اتقا قامشى جاۋ.
 جىرتىق ۋىگە تامشى جاۋ.
 ۋىرسىق بولسا، ۋىلىك جاۋ.
 كەرسىكەك بولسا، كەلىن جاۋ.
 قاشاعان بولسا، اتىك جاۋ.
 قارىسىپا بولسا، قاتىن جاۋ.
 تەۋەگەن بولسا، بىيەك جاۋ.
 سۈيكەنشەك بولسا، تۈيەك جاۋ.
 تۈيەك مەنەن / بىيەككى
 الپ كەتسە جىيەن جاۋ.
 ۋىل ون بەسكە كەلگەنشە
 قولغا ۋىستاعان قوبىزىك
 ۋىل ون بەستەن اسقان سولك،
 ۋىل الماسا دوڭمىزىك.
 كوكبەكتەن ۋىل قالماسا،
 جاسىندا كۈيەۋ الماسا،
 كورىنگەن مەن ۋىناسا،
 بارىنەن ۋاسكەن قىزىك جاۋ.

(شورمان جىيەننىن)

(2) الشىن قارا جىگىت ۋېيى.

الشىن قارا جىگىت ۋېيى بالا كۈنىدە ۋېيىر اۋىلغا كەلسە، سول
 اۋىلدا تولە ۋېيى مەن ۋەدىگە ۋېيىر ۋىلكەن داۋ ۋېيىتىرۋ جۇمىسىندا

جاتىر ەكەن. قارا جىگىت بوساعادان ورىن الىپ، سويلەسكەن
سوزدەرىن تىكداپ وتىرىپ، ۇناتپاي:

«اسقار تاۋ سەندە عېىر ەمىن بار.

اسىۋ نەگە بەرمەيسىن؟

قارا سۇۋ سەندە عېىر ەمىن بار.

وتكەل نەگە بەرمەيسىن؟

بىيلەر سىزدە عېىر ەمىن بار.

ەلگە تىزگىن بەرمەيسىز»

دەپتى دە ۇيدەن شىعب جۇرە بەرىپتى. بىيلەر قايتارىپ
كەم بولاسىن دەپ ەجونىن سۇراعاندا، قارا جىگىت ايتادى:

«شەشەم قارا كۇڭ،

اكەم قاراشىعى ەتۇن.

پىشاعىم بار جەتەسىز؛

شەشەم بار نەكەسىز.

ەوزىم تۇۋعان عېىر ۇامىن

تەگەمدى سۇراپ نە ەتەسىز؟»

بىيلەر تورگە وتىرعىزىپ، داۋ بىيلىگىن قارا جىگىتكە بەرىپتى.
قارا جىگىت: «تۇلپاردىڭ ەزى بىتپەس، تۇياعى كەتپەس دەگەن
بۇرىنعىنىڭ جولى بار؛ كوپتەن كەلە جاتقان، توزعان مال ەكەن؛ ەجۇز
جىلقىنىڭ تۇياعى ەجۇز تاي بولسىن» دەپتى. ەكى جاعى نىزا
بولىپ تاراپتى.

(شورمان جىيەننىان)

(3) انا قوزى ەبىي.

قازاقنىڭ عېىر قانىنىڭ زامانىدا، ەلدە عېىر اتا-قوزى دەگەن
ەبىي بولغان. ول ەبىي سوزگە ۇستا، شەشەن كىسى بولغان.
ەبىراق بۇل قان ونىڭ ەسوزىن ەلەڭ قىلا قويماسا كەرەك. ەبىي

كۈنى قان جولداسىتارى مەن سەيلىگە شىعەب كەلە جاتسا، ئىبىر بۇيرىدەن ئىبىر جالغىز ادام كەلە جاتقاننى كۆرىپ، قان جانىنداغى جولداسىتارىنان مېنا كەلە جاتقان كىم ەكەن دەپ سۇراسا، جانىنداغى جولداسىتارى ايتقان، بۇل بىلگىلى اتا قوزى عوي دەپ، سويىتكەشە بىولماي اتا قوزى عېيى كەلىپ قالادى. قان مەن امانداسىپ بولغاننان سولشە قىان تۇرىپ اتا قوزىغا، ياپىراي عىسىز قالاي ارقىسىز دەپ سۇراغان؛ سوندا اتا قوزى، قانغا ايتقانى: «تاقىسىز قان مەن قالاي سەمىز بولايىمىز، ئۆلەشكى جەردە وگىز سەمىرەدى، ئولمىدى جەردە مولدا سەمىرەدى، ئارالسىندا قاتىن سەمىرەدى، قايعىسىز قان سەمىرەدى، قازاقتىڭ جىلقىسىن قالماق الادى دەپ، ئىبىر تۇندە توعىز ويانىپ، توقسان ويالانامىن. عسۇيتىپ عۇرىپ مەن قالاي سەمىرەيىن» دەگەن.

سوندا قان جانىنداغىلارنا بۇل مۇنداي كىسى ەكەننىن ماعان بورىنراق ئەگە ايتىدىكىزدار دەپ نە ايتارىن بىلە الماي ساسىپ قالغان دەيدى.

(4) الدار كوسە.

الدار كوسە مەن شايىتان بىرلەسىپ بۇيداي ەگەدى. ەگىن پىسكەن سولشە ورىپ، باستىرىپ، بۇيداپىن ئىبىر بولەك، سالامىن ئىبىر بولەك قويىپتىدا شايىتانغا كورسەتىپ ايتىپتى: كويىن الاسىنبا؟ ازىن الاسىنبا؟ دەپ، شايىتان «كويىن الامىن!» دەپتى. كويى مېناۋ دەپ، سالامىدى شايىتانغا بەرىپ، بۇيداي پىتكەندى عوزى البىتى.

* * *

ئىبىر كۈنى الدار كوسە مەن شايىتان ەكەۋى تۈلكى قۇۋىپ سوعىپ الپ، قاي جاسى ۆلكەنىمىز الاپقى دېدى. الدار كوسە شايىتانغا: كانى سەن نەشەدە سەن؟ جاسىڭدى

ايت دەيدى. شايتان: مەن تۇۋعاندا كىچىك ئاباقتاي عانا، جەم
كەسەدەي عانا دەي دەيدى. الدار كۈسە ەشۋەب قويا بەردەي.
شايتان ئەگە جىلايسىن دەيدى. مەنىڭ ۋاگەن بالام ئاق سول
جىلى تۇۋۇپ دەي، قۇرداس ەكەن ۋا، دەپ جىلاب تۇرمىن دەيتى.
ەسۋيتىپ، الدار كۈسە ۋەكەن شەبىپ، تۈلكىنى الادى.

(5) قوجا ناسىر.

قوجا ناسىر جارىلى بولغان ادام. ەبىر كۈنى جايلاۋ كىرە تا.
سەب كاسىپ قىلىپ، تاماق اسىراماق بولغان. بازارغا كەلىپ جايلاۋ
كىرەشلىرىنىڭ جانىدا تۇرغاندا، ەبىر ساندىق كەسە، شىنى-اياق،
تاس تاباق سىياقتى شەتەن ئارسەلەردى الپ بارىۋغا جالدا.
پاقشى بولادى. ئارسە بىەسى ايتادى: «الپ بارىۋ اقشا، مەن ساعان
عۇش ۋىز بەك ماعانالى، قاسىيەتتى ەسوز ۋىرەتەمىن» دەيدى.
اقشا باسقۇچلاردان تابىلارەوي، مۇنىڭ قاسىيەتتى، زور ماعانالى
ەسوزىن ەستىپ قالايىن دەگەن ۋى مەن، قوجا ناسىر جارىيى
دەيدى.

ساندىقتى كۈتەربى بىەسىنە ەرب كەلە جاتىپ، ەبىر از جەم
جۇرگەن سولڭ «قانى قاسىيەتتى، ماعانالى ەسوزىڭىزدى ايتساڭىز
ەكەن» دەيدى. جالداۋشى ايتادى: ەبىرىشى ەسوز مىناۋ «ەگەردە
بىرەۋ اشىق توقتىقتان جاقسى دەسە، ەش ۋاقىتتا ئانباغايىسىن»
«جاقسى، بۇل بەك ماعانالى ەسوز ەكەن» دەيدى قوجا ناسىر.
تاغى ەبىر از جۇرگەن سولڭ، «ەندى ەكىشى ەسوزىڭى
ايتساڭ ەكەن» دەيدى. جالداۋشى ايتادى: ەكىشى ەسوز مىناۋ:
«اتتىدان جايلاۋ ەجۇرۋ جانعاتىنىش دەسە، ەش ۋاقىتتا ئانباغايىسىن»
دەيدى. بۇدا زور ماعانالى ەسوز ەكەن دەيدى، قوجا ناسىر.
مۇيىنىڭ جانىغا كەلىپ قاقپاغا كىرەلەنكەن الدىندا تۇرىپ، ەندى

غۇشىنىشى سوزىشىدى ايتساڭ ەكەن ديدى. غۇشىنىشى سوزىم: «ەگەردە جاپاۋ كىرەشىنىڭ سەنەن دە اقماسىزىراعى بار دەۋشى بولسا، اسملان نازىباغايىسن» دەيدى.

قوجا ناسىر، توبەسىندەگى ساندۇقتى جەرگە الپ ۇرىپ، «ەگەردە بىرەۋ بۇ ساندۇقتىڭ شىندە سىنباي قالعان نارسە بار دەسە، ەش ۋاقىتتا سەن دە نازىباغايىسن» دەيدى.

(6) مۇشكە غىي.

شەكتى ۇلى مۇشكە غىي جەتى جاسىندا بىيلىك ايتىپ، كىسى قۇنى داۋدى بىتىرگەن ەكەن دەيدى.

غىر سۇۋدىڭ بويناغىر باي اۋىلى كەلىپ قونادى. سۇۋ بويناىدا غىر توب بالا ويناپ جۇرسە، بالالاردى كەلىپ اۋىل بىيىسى اقساقال قۇۋالايدى. بايدىڭ استىنداعى اساۋلاۋ بايتال ەكەن. بالالاردىڭ بىرەۋى اتىن ۇركىتىپ قالعاندا، بايدىڭ بوركى باسىنان ۇشىپ، بايتالدىڭ الدىنا تۇسكەن كەزدە، بايتال تۇۋلاپ باي جىيىلىپ جان تابىرادى.

بايدىڭ ەلى بالالاردان قۇن الماق بولمى جىيىلادى. غۇش كۇن، غورت كۇن جاتادى، بىتىسە المايدى؛ بەس كۇن، التى كۇن جاتادى، بىتىمگە كەلە المايدى. غىۋىتىپ داغدارىپ تۇرغان ۋاقىتتا غىر تايعا مىنگەن جەتى جاسار بالا كەلدەدى. بالا قاراپ تۇرادى دا بۇ جۇمىستىڭ بىيلىگىن ماغان بەرسەشمىزدەر، مەن بىتىرەيمىن دەيدى. بالا غىر ايتادى، ەكى ايتادى-ونىڭ سوزىنە بالاسىنىپ ەش كىم قۇلاق اسبايدى. اقىرىندا اقساقالدار داغدارىپ، «وسى قوي اسمى دەمەشمىز: قولىڭما جاقىسا ساقاداي؛ جاسى كىشى دەمەشمىز: اقلى جاقىسا اتاداي» دەگەن قايدا؟ ماناعى بالا كىم بالاسى ەكەن؟ تاۋىپ اكەلىشەرشى دەپ نىزدەتەدى. سۇراستىردىپ بالانى تاۋىپ اكەلدەدى. بالانىڭ اتى مۇشكە دكەن. بالا كەلىپ ايتادى: بىيلىكتى ماغان بەرسەشمىزدەر، مەنىڭ ايتاتۇن بىيلىگىم مىناق دەيدى:

«دەردىڭ قۇنى عىجۇز جىلقى. بۇل بىستە تەنتەك تورتەۋ: اۋەلى
 ويناب جۇرگەن بالا تەنتەك؛ ەكىنشى، ونى قۇۋعان باي تەنتەك؛
 ۇشىنشى، ۇرىككەن بايتال تەنتەك؛ تورتىنشى، باستان ۇشقان
 بورىك تەنتەك. تورت تەنتەككە عىجۇز جىلقىنى بولۇ كەردەك» دەيدى.
 سوندا عىجۇز جىلقىنىڭ ۇش بولمى بايدىڭ وزىنە تۇسىپ،
 ىمىر بولمىن عانا بالا جاعى تولىيدى. جۇرت بالا بىلىگىنە ىرزا
 بولادى. سول بالا ۇش جۇرگە بەلگىلى مۇڭكە ىمي اتانىپ، اتى
 اسپانغا شىعادى.

17. ۇش مەرگەن.

ۇش مەرگەن قۇس اتىۋعا شىعب، كۇنى بولمى عۇرىپ،
 جاعىز شۇرەگەي اتىپ الادى. ەلگە قايتاي ەكىنشى كۇنى تاعى
 قۇس اتىپ بولمى، كولدىڭ باسنا تۇنەمەك بولادى. وت جاعىپ،
 شايدەكتى وتقا قويىپ وتىرىپ، ۇشەۋى شۇرەگەيدى قايتەمىز دەگەن
 سوزگە تۇسەدى. بۇل ۇيرەك ۇشەۋىمىزدى تويعىمىز بايدى، بىرەۋىمىز
 جەۋ عجون بولمايدى. مۇنى قالاي ەتەمىز دەيدى.

بۇلاردىڭ بىرەۋى قۇۋ جىگىت ەكەن: ول ايتادى: «مۇنى قالاي
 ەتەۋ اقمىن مەن ايتايمىن. ۇيرەكتى پىسىرەيىڭ. وراب قويمايىق دا،
 جاتايمىق، ۇيىقتايمىق! كىم جاقسى ەتۇس كورسە، سول جەسەن
 ۇيرەكتى» دەيدى. دۇرىس دەپ، وسى اقمىلدى ۇناتادى دا، ۇشەۋى
 شاي ەشىپ، ۇيرەكتى پىسىرىپ، وراب قويىپ، ۇيىقتاۋعا جاتادى.
 ەكى جولداسى ۇيىقىغا كەتە بەرگەندە-اق، قۇۋ جىگىت تۇرادى دا،
 ۇيرەكتى جەپ، ورىن ۇيرەك ورانان سىياقتى قىلىپ، جاۋىپ قويايدى.
 ەرتەڭ جولداستارى ويانغان سولڭ، قۇۋ سۇرايدى: «قانى جولداستار، نە
 ەتۇس كوردىڭىزدەر؟» دەپ.

بىرەۋى ايتادى: «مەن اق-بوز ات ەمىنىپ، التىن تاج كىيىپ،

پادشا بولۇپ «جۇر ەكەنمىن» دەيدى. ەكىنشىسى اينادى: «مەن ۇجماققا كىرىپ، قور قىزدارىن قۇشىپ، كاۋسار سۇۋىن ەشىپ، رافاتتا «جۇر ەكەنمىن» دەيدى.

سوندا قۇۋ ايتادى: «ەبرىك پاتشا بولغان سولك، ەبرىك ۇجماققا كىرگەن سولك، وتقا پىسىرگەن ۇيرەكتى جەي قويماي دەپ، مەن جەپ قويىدىم» دەيدى.

(التىنساى ۇلىنىك كىتابىنان)

(8) قۇۋلىق.

التاي ايماي دەگەن قۇۋ جىگىت جولداستارى مەن قىس كەزىدە قالا شىعەپ، كەلە جاتىپ، ادامى ولگەن ەپىر اۋىلغا كەلەدى. ول اۋىل مولداسى جوق اۋىل ەكەن. ولمىككە يىمان ايتىۋعا ەش كىم تابىلماعان. كەلگەن قالاشلاردان، ارالارىدا مولدارلار جوق دەپ سۇزاعا سولك، ايمىل: «بار، مەن مولدا دىم» دەيدى. ولگى بار ۇيدىك ادامى: «ولاي بولسا، جۇرىڭىز، ولمىككە يىمان ايتىڭىز، يىمان بىلمەگەن سولك، ولەردە ايتا الماپ ەدىك» دەيدى. ايمىل: اتى كىم ەدى؟ دەپ سۇرايدى. اتى قازان قاب ەدى دەيدى. ۇي يەسى. ايمىل تۇك وقىۋ بىلمەيتۇن، قۇرانتان قۇلاغىنا تىيەتۇن سوزدەردى عانا ايتا الاتۇن ادام، يىمان ايت دەگەن سولك ەستىگەن سوزدەردىن تەرىپ يىمان ايتقان بولادى:

اغوزبەللا مىناشايتان راجىم ەن اللارقازىيەۋل قاب، كالىمات، شايات، ەمىيلاغا، ەمىيلايىن دەگەندە، ۇي يەسى: ارىۋاغىڭنان اينالايىن، التاي بابامنىڭ بالاسى اي! مانادان بەرى بىلمەي وتىرعان ەسوزىمىز تاب ۋسى ەدى، دەپ جىلاب جىبەردى.

يىمان ايتىپ بولغان سولك، جانازاسىندا شىعار دەپ ەوتىنىپ، شارىيەت پىدىياسىنا نە قوسادى ەكەن، دەپ ۇي يەسى سۇرايدى. ايماننىڭ الدى مەن ويلايتۇنى جول ارىعى- ەپىر تۇۋ قوي،

ئىبر قاعار شاي، ئىبر شانازا ئىشوب، ونان كەمدى شاريىعات قوسىلايدى دەيدى ئوي يىەسى ايماننىڭ ايتقاندىن سىتەيدى.

جانازا نامازىن وقىپ تۇرىپ، ايمان قۇلاق قاعىپ، داۋىستاب: «مال قارا كىۋ، جان تارا كىۋ، يىمان تارا كىۋ، ئىبر قاداق شاي، ئىبر قوي تارا كىۋ» دەگەندە، ارتىندا تۇرغان جولىداسىدا وزىندەي موادا بولسا كەرەك، ايمان ۇمتىپ تۇرغان شىعار دەگەن وي مەن ەسىندە سالايمەن دەپ سىمىرلاپ «تۇرجاعۇنى» بار ەدى عوي دەيدى. ايمان: جاننىڭ شىعىپ باراما؟ جاشا كەلدى «تۇرجاعۇن» دەپ، ەكى خاغمىنا سالەم بەرەدىدە، اپارىپ كومىتىدەر دەپ، جۇرە بەرەدى.

(شورمان جىيىغانىنان)

(9) داۋ كەستەر سوزى.

التاي ناۋ دەگەن كىسى «ئىيتىن جوقتاب قۇن سۇرايتۇن» وتە داۋ كەس بولغان ناۋ بىرەۋدەن ەشكى داۋلاپ، اقمىرزا بىگە جۇگىنىسكە بارىتتى. اقمىرزا ئىي سۇراغاندا، ناۋنىڭ ەشكىسىن سىپپاتتاعانى:

ساۋسام، بۇلاق ەدى؛

ئىشى تولغان ۇلاق ەدى؛

تەرىسى بۇتقا قاب ەدى؛

مۇپىزى پىشاققا ساب ەدى؛

توقتى قارىن مايى بار ەدى؛

توقستان شاقپاق قۇرتى بار ەدى.

دەيتتى.

اقمىرزا وسىنىڭ بىيلىگىن غوزنىڭ ايتشى دەگەندە، ناۋنىڭ ايتقان بىيلىگى:

ئىيىدىڭ بىيلىگىنە ئىرات؛ ەشكىنىڭ موپىنىنا قوساق، سوۋىنا تىركەۋ؛ تورەشكىگە ئۆك جوقى دەگەن.

«قۇمىزدا»ال، غېراق، ناۋ قۇرىماي، داۋ قۇرىماس، غەمىنىڭ
داۋ ھەن وتەر» دەگەن.

ناۋ جولاۋشىلاپ غېر جاققان كەلە جاتسا، وزىنىڭ ار جاعىنان
بىرەۋ ناسىباينىڭ بارما؟ مۇرىنىم قاڭسىپ كېلىپ بارامىن دەيدى.
ناۋ بار دەيدى.

اناۋ ار جاققا تۇرىپ ناسىباينىڭ بولسا، اتشى دەيدى.
ناۋ شاقشاسىن سۇۋىرىپ ئېلىپ، ەرنىڭ قاسىدا قايىپ-قايىپ،
اۋزىدا سالىپ جىبەرگەندە، ار جاققا ئاتىنان مۇرتتاي ۇشىپ،
قۇلاپ قالادى. غېر اردان سولڭ تۇرىپ، اتىن جالداپ كەلىپ،
ناۋدان ناسىباي اتادى.

ناسىباي اتىپ تۇرىپ، تامىر بولايىق شاقشاشىدى بىر؛ غېر
شاقشاشنىڭ قولقاسىدا مەندە جارامىن دەيدى. ناۋ شاقشاسىن بەرىپ،
اتى غونىن سۇرىپ، كېلىپ ئېلىپ، غۇرىپ كەتەدى.
غېر جىل وتكەن سولڭ، شاقشاسىنىڭ قولقاسىن الۇعا، ناۋ
تامىرىن بىزدەپ بارادى. شاقشاشنى العان كىسى تۇتامايدى سىمىر
مۇيىزىنە نە الماقشى بولۇپ كەلدىڭ دەپ، ناۋعا سوز بەرمەيدى.
قادالغان جەرىدىن قان اماي، ايمىرلىمايتۇن ناۋ، جابىسىپ ايمىرلا
قويايما؟ ەكەۋى داۋلاسىپ باغاناي بارلىماي بىگە جۇگىنىسكە بارادى.
ناۋدىڭ داۋكەس بالە ەكەندىن بىلگەندىن كەيىن، شاقشا العان كىسى
ناۋدان بۇرىن بارىپ، غېيىدىڭ اۋزىن ئېلىپ قويادى.

غېي ەكەۋىنىڭ باسىن قوسىپ وتىرىپ، ناۋعا ايتادى: ە، ناۋ
سونشا جەردەن ات قىناپ بىزدەپ كەلىپ، جۇگىنىسكە تۇسكەندەي،
قۇۋ مۇيىزىڭدە نە قاسىمەت بار ەدى دەيدى.

ناۋ-ۋاي، نەسىن ايتاسىز! شاقشام جاقسى ەدى؛ تاۋ تەكەنىڭ
مۇيىزىدىن ئىستەگەن ئاقىسى ەدى.

قىرىق ئوي، غەتورت ات ئىستەگەن كىسىنىڭ اقسى ەدى؛ سەكسەن

مارجان كوزى بار ەدى؛ توقسان قوي، توغىز ات بولار دەگەن
 بىستەگەن كىشىنىڭ سوزى بار ەدى؛ بەرگەن اقنىنى ازىسىنىپ،
 ئاۋ جايلايمىن دەپ، بارشامدى الدى؛ وي قىستايىمىن دەپ، شوتىمدى
 الدى؛ قىر قىستايىمىن دەپ، بالتامدى الدى؛ قالاۋىم دەپ، بورتە
 اتىمدى الدى؛ جاۋ شاپتى دەپ، تورت اتىمدى الدى؛ قايشى كەلگەن
 قارا اتىمدى الدى؛ تەلىك قۇلاق سارى اتىمدى الدى؛ سارى اتنىڭ
 دىنەسى كىشكەنتاي غانا بىيەم ەدى؛ اكەسى تۇلپارغا جىيەن ەدى.
 دەيدى.

شاقشا العان كىسى ناۋدىڭ سوزىنەن قىسىلىپ، ساستالاقتاپ،
 نە ايتارىن بىلە الماي؛

«قىستىڭ قاتتى بولارنى ۇلاق بىلەر،
 كۈننىڭ سۇۋىق بولارنى قۇلاق بىلەر؛
 بەرگەن نارسەڭ تۇتامداي سىيىر ەمۋىزى؛
 تورەلىگىن بارلى ەكەڭ ەزى اق بىلەر» دەيدى.

سوندا ناۋ تۇرىپ:

«قىستىڭ قاتتى بولارنى توقتى بىلەر؛
 قارا قويىن (*) جايلىمى قوقتى كەلەر
 پارا بەرىپ قويماساڭ، بارلى ەكەڭ
 ايتىباغان ەسوز ەمانسىن بوقتى بىلەر» - دەيدى.
 بارلىماي ەبىي العانىمدى ەبىلىپ قالغاندا ەكەن دەپ قىسىلىپ،
 «تورەشىدەن قالمايدى، ايتىۋشىدان قالادى» كوپ سويلەمەي،
 ناۋدىڭ اقسىمىن بەر دەپ، شاقشا العانغا اقىرىپتى. ناۋدى ەرتىپ
 اپارىپ، قاسقا توغىز بەرىپ، ىرزالاسىتى.

(شورمان جىيەننان)

(10) كۈسەم بالا.

قالماق بەن قازاقتىڭ سوعىسىپ جۈرەتۇن زامانىمىدا، ەبىر
 (*) قارا قويىن - ئاق قىستايىنىڭ اتى.

سوعىستا قالماق قازاقتى جەڭىپ، قازاقتاردىڭ جىلەملەرىن الىپ كەتكەن. قالماقتار جىلەقنى الىپ بارغان سولڭ، ارتىنان قازاقتار كىسى جىيەرگەن؛ ول جىيەرگەن كىسىگە قالماقتىڭ قانى ايتقان: قازاق سىندەردەن عۇش اۋىز عسوز سۇرايمىن، سول سۇراغان سوزىمە جاۋاب تاۋىپ بەرسەڭدەر؛ جىلەقلارىڭدى قايتارامىن دەگەن؛ سول عسوزدى، جىيەرگەن كىسى ەلمە ايتىپ كەلگەن. قازاقتان باراتۇن ادام شىعا الماعان، ەگەر بارغان ادام جاۋاب بەرە الماسا، قالماقتىڭ قانى باسىن الاتۇن بولغان سولڭ.

قالقى جىيىلىپ عىر ادامدا بارا الماي، ساسىپ تۇرغاندا، عىر جاس بالا كەلىپ، قالماققا جاۋاب بەرىۋگە مەن بارامىن دەگەن. عىر ادام تابالماي تۇرغان قازاق قالقى بالاغا، بارساڭ بار دەسىپ قاۋلى قىلىسىپ، جىيەرمەكشى بولغان سوندا بالا ايتقان: ماعان عىر تۇي، عىر ەشكىنىڭ تەكەسىن ا كەلىپ بەرىڭدەر دەپ. قالقى سۇراغانىن تاۋىپ بەرگەن.

سول نارسە مەن قۇرالدى سايلاپ الىپ، جالغىز عوزى عجۇرىپ كەتكەن، جولدا كەلە جاتىپ عىر از قالققا چولعىپ، مەنىڭ جونسىمە كىمدەر بار دەپ سۇراغان. قالقى بالاغا، باراتۇن جولنىڭدا عىر بىلىگەش دانىشبان ادام بار؛ سوعان سوعا كەت دەگەن. بالا جولدا كەز بولىپ، دانىشباننىڭ ۋىيىنە كەلىپ، سىرتتان سويلەس قىلىپ تۇرغان؛ دانىشبان: بالام، عتۇس! تابسام قوناق استىڭا عىر قوي، تابىسام، ەكى قوي سويىپ بەردىمىن، دەپ ۋىيىنە قوندىرىپ، بالانى تاماققا تويدىرىپ، جاقسىلاپ جايلاپ جاتقىزادى. ەرتەڭسىنە بالانى جونسىمەندە، بالا دانىشباننان سۇراغان: مەن قالماققا جاۋاب بەرەمىن دەپ بارا جاتسامدا، عىزدىڭ كەشەگى عىر سوزىڭىزگە تۇسىنە المادىم دەپ، سوندا دانىشبان ايتقان، سىزگە تابسام عىر قوي سويارمىن دەگەنىم: بويناق قويىم بولسا يا قىسىر قويىم بولسا، سونى سويارمىن دەپ ەدىم، ەگەر تابىسام ەكى قوي سويارمىن دەگەنىم: بۇۋاز قوي سويارمىن دەگەنىم ەدى، سول

ۋاقىتتا بالا ماغان جولداس بولارلىق ادام ەكەن دەپ، قالماققا بىرگە ەرتىپ الىپ كەتكەن. جولدا ەبىر نەشە كۈن عىجۇرىپ، قالماقنىڭ شارىنى جاقىنىداپ كەلىپ، كىرەيىن دەپ كەلە جاتسا، قالماقنىڭ شارىنى كىرەتۇن جولغا ابايغا قويغان كوپ عىيتى بار ەكەن. بۇلارغا قارىسلاسىپ جىبەرەگەن سولڭ، ەبارىن دە بالا اتىپ، قىرىپ تاستاپ، كىرىپ كەلە جاتسا، عىيتىنىڭ ەبارىن قىرىپ بىرەۋ كەلەدى دەپ قازغا قابار بارغان. قان شاقىرىپ كورسە، جاۋاب بەرە كەلگەن قازاق بالاسى ەكەننى بىلىگەن. سەن بالاسىن، ەلىڭنىڭ ۇلكىنى قايدا؟ دەگەن. بالا، ۇلكەن دەسەڭ، تۇيە اكەلدىم دەگەن قان، اقساقاللىرى ايتامىن دەگەن. بالا، اقساقال دەسەڭ، ەشكىنىڭ تەكەسىن اكەلدىم؛ ساقالى ەبىر كەز دەگەن. قان، جوق ولاي سويلەمە؛ ادامدارلىقىدى ايتامىن دەگەن. بالا، ادام دەسەڭ، موزىم كەلدىم دەگەن قان، ەتىلىشى تاشقىرى كەسسىن دەپ، جاۋابتان توقتالىپ، موزىن قويغان.

(11) عادىل ەبىي.

ەبىر ادام ەلادا جول چاعالاپ كەلە جاتسا، جايىلىپ جۇرگەن ەبىر تۇپ تۇيەگە ۇشىرايدى. بۇل ادام وزىنە جول اشباق عۇشىن قوللىندامى تاپاعىن تۇيەلەرگە لاقتىرىپ جىبەرەدى. تاپاعى قۇرغىر ۇشىپ بارىپ ەبىر تۇيەنىڭ كوزىن شىعارادى، تۇيەشى تۇيەنىڭ كوز قۇنىن داۋلادى. بۇل بالەدەن قۇتىلايىن دەپ تۇيەنىڭ كوزىن شىعارغان ادام تۇرا قاشىبتى. ەبىر بىيىك جاردىڭ كەمەرىنەن سەكىرىپ تۇسكەن ەكەن، سالماعى مەن كۈلەككەلەپ جار استىندا جاتقان ەبىر عىيشارا قارتتى باسىپ ولتىرەدى. مۇنى سول ماشىدا جۇرگەن قارتتىڭ بالاسى كورىپ قالادى.

جولاۋشى قاشادى، «مۇنى قارتتىڭ بالاسى مەن تۇيەشى قۇۋىپ كەلەدى، سۈرلى قاشقىن ەبىر دارىيانىڭ جىيەگىنە كەلىپ جەتسە، قايقىشقا ۇشىرايدى؛ سانساقانىزان قايقىشقا: «مەنى دارىيانىڭ

ار جاعىنا شىعارىپ سال، «بىر شىيرەك ەت بەردەيىن» دەيدى. قايقشى قاشقىندى وتكىزدى. ال، ەندى قاشقىننىڭ قايقشىغا بەرىۋگە ەتى جوق. نە قىلارىن بىلمەي، داعدارادى. قايقشى قاشقىندى جاعاسىنان الىپ جىيەردەيدى. «سۇيىتىپ تۇرعاندا كەينىڭى ەكى داۋگەر كەلىپ جەتەدى. داۋگەر ەندى ۇشەۋ بولادى: بىرەۋى تۋيەنىڭ كوزىن، ەكىنشىسى اتاسىنىڭ قۇنىن، ۇشىنشىسى قايق پۇلىن سۇرايدى. قاشقىن نە قىلارىن بىلمەيدى.

قايقشى قاشقىنغا ايتادى:

«ەگەر تولىۋىگە تىڭ بولماسا، اياغىڭنىڭ بالتىرەتىن كەسىپ بەردەيدى. بۇلار قانشا داۋلاسىپ، كەلسە الماي، اقىرىندا سول ماشىنالىق «بىر دانىشبان بىيگە بارىپ جۇگەنسىەدى.

«بىي تۋيەشكە ايتادى:

«اي، بالام، «بىر تۋيەنى مەن اناداي جەرگە تۇرعىزايىن. سەن قولىڭا تاپاق الىپ، سول تۋيەنىڭ كوزىنە ەدال تىيگەنسىەڭ، تۋيەنىڭ كوزى تۈگىل، «بۇتىن تۋيەنىڭ كوزىن تولىۋىگە ۇكىم قىلايىن. تىيگەنە الماساڭ، «وزىڭ جازالى بولاسىن.

بۇل سوزدەردى ەستىگەن سولق، تۋيەشى ويىغا قالىپ، داۋىن كەشىپ كەتەتتى.

«بىي ەندى قارتىنىڭ بالاسىنا ايتادى:

«شىراعىم مەن وسى ادامدى (قاشقىندى) جارىڭ استىنا جاتقىزىپ قويمايىن، سەن جارعا شىعىپ ۇستىنە سەككىزىپ ەتۋىن؛ ەگەر «وزىڭنىڭ سالاماعىڭ مەن قاشقىندى ولتىرسەڭ، مەن سامان «وز جانىمنان اكەڭنىڭ قۇنىن تولەيىن؛ ولتىرە الماساڭ، «وزىڭ ولەيسىن. بۇل «سوزدى ەستىپ، قارتىنىڭ ۇلىنىڭ زارەسى ۇشىپ، قۇن داۋلاۋدان قاشادى.

ال ەندى جالعىز اق قايقشى قالدى. دانىشبان قايقشىغا ايتادى:

«مىناۋ ادامنىڭ بالتىرىنان «بىر شىيرەك ەت كەسىپ ال، «بىراق

ئىبر شىمىرەكتەن ارتمىدا، كەمدە بولماسىن؛ مۇنان نە ارتمىق، نە
كەم بولسا، ئوز وبالىك وزىككە، باسكىدى الامىن.
سونى ەستىپ قايىقىشى قاشادى.
بۇل ەرتەگىگە قوسىمىشا ئىبر بىيلىك ولەك بار، سونى تۈەندە
ايتىپ وتەلىك:

ءادىل ئىيىدىك الدىنان عىس كەتپەيدى،
جەبىرلىكتى ئىناپسى ئۇشمن ئىستەتپەيدى،
ەردەك قۇنىن ەكى اۋىز عىسوز بەن ەتەپ،
ابىرويمىن كىسىمنىك ەش توكەيدى.
قىلار جاقسى ئۇيمەدەي، تۈيەدەيدى،
ئىجونىن تاۋىپ عار ئىستىك جۇيەلەيدى،
جامان بولسا، تورەشىك ەتەي الاي،
اۋى عىسكىدى قارالاي، كۇيەلەيدى.
دۇسىباناردى، جاقسى عىيى دوس قىلادى
داۋىشا داۋ جامان ئىيى قوستىرادى.
بۇ ئىبر مافالە «كىيىكتى اتا-امعان،
انامىن دەپ، قۇرىكتىپ بوستىرادى».
قۇرىسقانىدى جاقسى ادام تابىستىرار.
اقىل مەنەن جاپىساردى قابىستىرار.
جان ادام وت قىلىپ جاندىرماققا
ئىسونىپ جاتقان شالانى قاعىستىرار.
جاقسىلارعا جالقىن وت ساز بولادى.
جاتقان بالە جاماننا قوزعالادى.
جاقسى مەنەن جاماننىك پارقى باسقا.
ئىتا بەرسەك ئىبر تالاي عىسوز بولادى.

ئىبۇباكر دىيىلىپ.

(12) جانىبەك باتىر.

جانىبەك باتىر، بالا كۈنىندە اقبل، بىلىم ئۇيرەندۈگە قارا كەرەي سۇقۇر اېزى دەگەن كىشىنى بىزدەپ كەلگەن ەكەن. سالام بەرىپ كىرىپ كەلسە قارىتىقتان ەكى چاغىن جىبەك بەن تاشىپ وتىرعان كىشى ەكەن. جانىبەكتى كورىپ: «سەن قاي ۇلسىن؟» دەدى. «قوشقار ۇلىمىن» دەدى جانىبەك.

«قوشقاردىڭ ادام ئىيىستى بىر ۇلى بار دەپ ەدى، سول بولارسىن با؟» دەدى.

جانىبەك: «بولارمىز» دەيتى.

- «بالام، نە جۇمىسىڭ بار؟ بۇل چاقتا نەغىب جۇرسىن؟» دەدى.

«وسى چاقتا بىر قارت اتامىز بار دەگەنگە، قولمىن الىپ، بىر-

ەكى اۋىز اقبل، بىلىم الايمىن دەپ جۇر ەدىم» دەدى.

- ا، ا، ا! ەل باستاپ، جۇرت* الايمىن دەگەن ۇل ەكەنسىن؛ عسوز

باستاپ عىبي بولايىن دەگەن ۇل ەكەنسىن. الدىڭا كەلسە ادلىدىڭىڭىزدى

اياما؛ ايماعىڭ كەتپەس الدىڭنان. قول باستاپ، جول الايمىن دەگەن ۇل

ەكەنسىن. جولدىڭىڭ مىڭىن الما، بىرىن ال: مىڭ كىشىگە بىر كىشى

واچا سالاتۇعىن؛ واچاڭدى اياماساڭ، جولدىڭىڭ قالماي قالىڭنان.

«جۇز جىيىرما اتىغا كەلىپ وتىرمىن. جاس كۇنىڭدە قالماڭ

بەردە قاتىن ال: جىگىتنىڭ قان بولاتۇن، قىزدىڭ قانىم بولاتۇن كەزى

سول؛ قارتايغان سولۇك كىنپە، ۇلىم؛ قارىۋ جىمىساڭ، مىلىق جىي: جايلاۋ

جۇرسەڭ تاياعىڭ، قازىڭ اشسا تاماعىڭ.

جانىبەك مۇنان شەمىپ، كىشى جۇزدە ئوقسانغا كەلىپ وتىرعان

تايغان دەگەن بىيگە كەلدى.

كەلسە، عىيىدىڭ ەلى كوش ەكەن. كوش ۇستىنىدە كەز بولمى،

سالام بەرىپ، ات ۇستىنەن كورىسەدى. مۇنىسىن چاقتىرماي، عىبي:

«جانىم، قاي ۇلسىن؟» دەيدى.

«قوشقار ۇلىمىن» دەيدى جانىبەك.

«ئۇلار نەمىپ مۇجۇرسىن؟» دەيدى.

- «وسى جاقتا بىر قارت اناىز بار دەگەنگە جۇلمىپ، قولىن الپ، بىرەكى اۋىز اقبل سۇرايىن دەپ دەيم» دەيدى جانىبەك.
- «ه، ه، ه! دەدى بىي: ازيۇى التى قارىس ارعىنىنىڭ قوشقارىنىڭ ۇلى جانىبەك، الشىمنىڭ بىر الجىعان شالىن كەلمەج قىلىپ كەتەيىن دەپ دەيم دەسەكشى! دەيدى. مەن سوز سۇرايىن دەپ كەلسەم، كوڭلىمدى قايتاردى عوى دەپ، جانىبەك اتىنىڭ باسىن بۇرىپ الپ، عۇرىپ كەتتى.

اناداي بارا جاتقاندا، بىي: «اي، جانىبەك!» دەپ شاقىردى. جانىبەك ارتىنا قارادى. سوندا بىي: «اتىڭنىڭ باسىن بۇرما، سولاي تۇر! عۇزىمنىڭ كىشىلىگىمدىن بىر اۋىز سوز بەن كوڭلىڭدى قايتاردىم؛ وگىزدى ورگە سالما، قاناتىڭ تالار؛ جامانعا عۇزىڭ سالما، سامىڭ سىنار» دەبتى.
(التىنساى ۇلىنىڭ كىتابىنان).

13) قوجا ناسىر اقبلى.

جىيىن عۆي، جىيىلغان جۇرت. ار كىم مەنبەگە شىعەپ، جۇرتقا بىلگەن اقبلىن، وگىتىن ايتىپ جاتىر.
بىر ۋاقىتتا مەنبەگە قوجا ناسىرەتتەن شىعەپ: «جاماعات، مەنىڭ سويلەيمىن دەپ تۇرعانىم نە نارسەنىڭ جايى، بىلەسىنەرمە؟» دەدى. جۇرت: «جوق بىلەيمىز» دەيدى، «بىلەسەڭدەر، بىلەيتۇن نارسەلەرنىڭ جايىنان قالاي سويلەيمىن» دەپ قوجا مەنبەدەن تۇسىدى.
جۇرت قامتاما قالپ، بىلەيمىز دەپ اعات ايتقان ەكەنىمىز، ەندى سۇراسا، بىلەمىز دەپ ايتايىق دەسەدى.
باسقالار سويلەپ جاتقان سولڭ، قوجا شىداپ تۇرا المايدى، تاغى مەنبەگە شىعادى؛ تاغى قامقتان سۇرايدى: «جاماعات، مەن نە جايىن سويلەمەكچى، بىلەسىنەرمە؟» دەپ. جۇرتنىڭ بارى «بىلەمىز! بىلەمىز!» دەپ شۇۋلاي قويا بەرەدى.

«وزدەرىڭ غېلىپ تۇرساڭلار، مەن نەسىن ايتايىن» دەپ قوجا سويلەيدى. تاغى مەنبەدەن تۇسەدى، جەينىدا بولغان ادامدار، قوجا ەندى سۇراي قالسا، بىلەتۇنىمىزدە، بىلەيتۇنىمىزدە بار دەلىك، وندا نەدەر ەكەن دەيدى. باسقارلار مەنبەگە شەعب، اناۋ جاقسى، ميناۋ جاقسى، ولاي دىتۇ كەرەك، بۇلاي دىتۇ كەرەك دەپ، اقىلدارىن ايتىپ جاتقان سولك، قوجا ەتوزىپ وتىرا المايدى، تاغى مەنبەگە شەعبادى. جۇرتتان ەوشىنشى رەت تاغى سۇرايدى: «جاماعات، مەن نەنى ايتايىن دەپ تۇرمىن، بىلەسىنەرمە؟» دەپ. جۇرت: «بىلەتۇنىمىزدە، بىلەيتۇنىمىزدە بار» دەيدى. «ولاي بولسا، بىلەتۇنىڭ بىلەيتۇنىڭ ەرتىڭدى ۇيرەتسىن، بىلەيتۇنىڭ بىلەتۇنىڭ ەرتىڭدى ۇيرەتسىن» دەپ قوجا مەنبەدەن تۇسەدى.

(14) شايىق-سامەيدان.

قالشاسىندا بىرەۋدىڭ
جۇپارى بولسا-ساقتاۋلى.
جۇپارىن ول داۋىستاپ
كۆرمەيدى لايىق ماقتاۋدى.
ماقتاماي اق ەار كىمگە
جۇپاردىڭ ەوزى اق بىلدىرەر.
ۇندەمەي اق توشىرەككە
ەنائىتى ەمىسىن جايىپ سىڭىرەر.

«ۋەيىدە كۆركەم كۆيلەر كۆپ
جانى بار ونى سەزىدەي مە؟
سەزىدەتۇن ونى قۇر تۇلىپ؛
تۇلىپتان كەسە بىزىدەي مە؟»

ئان مەن كۈيگە تۈيدە
 شاتتار قايۋان دەسەك دە؛
 سەزىمەيتۇن ونى ادامدى
 سالىڭ قۇلاق ەسەك دە.

«اساۋ ئۇلپار».

(15) تۇۋعان جەر.

(جۇۋكوسكويدەن).

تۇۋعان جەر! كورگەن جامان، جاقسىلىقتى،
 نە ءتۇرلى تاتقان ءتاننى، اششىلىقتى؛
 كەڭ دالا، قالماڭ توغاي، تاندىس اعاش،
 بىرىنەن ءبىرى بولىپ قىزىلىقتى؛
 سۇيىمەن: اسپان كوكتىڭ ساۋلەلىرى،
 قايعىسىز ساباق الپ جۇرگەندەرى؛
 بىرىنەن ءبىرى باسىپ، اسىپ تۇسەر
 ءتۇرلى ويىن بالالىقتىڭ اۋرەلىرى.
 جارىقتىق ناسىپەتتى تۇۋعان جەر اي؟
 ءار كىمگە سەنىڭ جولماڭ دەمەس وشماي؟
 قالپىندا قانداي جۇرەك تۇرار ەكەن؟
 سەن دەسە ورىنىنان قوزعالماي، جاي؛

بەكەت.

(16) ۇمىر.

مانا كوكتى قايتاپ ەدى قارا بۇلت؛
 كۇن كۇركىرەپ قورقىتىپ، ۇشىرىپ قۇت.

كوك تۇنجىراپ، مۇشايىب قىباق جاۋىپ،
 كوز اشقاندا اسپاندا جارقىلىداپ وت.
 بۇرقىراتقان ەكىيندى داۋىل ەدى،
 ساباپ قۇيغان جەركەنمىش جاۋىن ەدى
 قورقىپ، سالىپ جان جانىۋار ەسى شىعب،
 عىبارى اق يزدەپ باس پانا تاۋىپ ەدى،
 بۇلت ايمىقتى، كوك عجۇزى بولدى اشىق.
 بار نارسەدەن قايعى مۇڭ كەتتى قاشىپ،
 كۈن ساۋلەسى جەر عجۇزىن قۇشاقىتادى،
 قوسىلىۋعا قاشاننان بولغان اسىق.
 بەينە التىنداي كوكتە بۇلت تۇرعوي جاپناپ؛
 ەندى جەل جوق مازالاب ونى ايداب.
 جانغا راقات، گۈلدەردەن قوش عىيس اشقىپ،
 جان بەرىپ، كەڭ دالاعا قۇستار سايراب.
 مومىر وسى بىردە ول بولار بۇلتتى،
 قاتتى جەلدى، داۋىلدى، كەيدە وتتى،
 قۇرىپ دىمىڭ قايعىرىپ جاس توگەرسىن.
 بۇلت اشىلار قايعىنىڭ عىبارى عىمتتى.

17 جاتىرسىن نەگە ۇيىقتاپ؟

جاتىرسىن نەگە ۇيىقتاپ قارا شەكپەن؟
 جارىق جاز قايتا كەلدى بىلىتىر وتكەن.
 قاراشى اناۋ سەنىڭ كورشىلەرىڭ
 ەلى عجۇر قىزمەتىندە ەرتەڭگى ەتكەن.
 باققانىڭ كۈندىز ەتۈنى تەك مېر ۇيقى
 ادامسىن تالابىڭ جوق مۇنشا نەتكەن؟

17) جاتىرسىمىن نەگە ۋىيىقتاب؟

جاتىرسىمىن نەگە ۋىيىقتاب، قارا شەكەن؟
 جارىق جاز قايتا كەلدى بىلىمىم وتكەن.
 قاراشى انام سەنىڭ كورشىلىرىڭ!
 ەلى ەجۇر قىزمەتىدە ەرتە كىگى ەتكەن.
 باققەنەڭ كۈندىز، ەتۈنى تەك ەبىر ۋىيى
 ادامسىمىن نالانىڭ جوق مۇنىشا نەتكەن؟
 قاراشى كوز جىمەرىپ وزىڭە ەوزىڭ!
 كىم بىلەر، قاتا شىعار مەنىڭ ەسوزىم.
 بۇيىداي جوق سارايشىدا جالەمى ەتۈيىم.
 بىلمەيمىن، نە ۋىيلاپ ەجۇرسىمىن سەنىڭ ەوزىڭ.
 تابىتاقىمىر شارباقنىڭ تۇر بوسقا جايىدا
 كەتكەندەي شولانىڭ تۇر پەرى جايلاپ؛
 اتىڭدى الدا قاشان بورىش الدى،
 اقىردا جايۋ قالدىڭ سورىڭ قايناب.
 ساندەمىڭ مىناۋ جالتەقان توشكەرىلىپ.
 ەۋىمىڭ تۇر قارت كەمپىرشە بۇكرەيىپ.
 باسنىڭدى ەندى جانىم كوتەرمەسەڭ،
 ەسوز ايتىباس قايتىپ ساعان جۇرت تۈگەلىپ
 ەسنىڭە ال بۇرىن قانداي بولغانىڭدى!
 بارىنىدا باق داۋلەتنىڭ ونعانىڭدى.
 ەونەلتىپ استىغىڭدى ەار شەەرگە
 قوللىقىسىپ سول ەبىر كۈندە تۇرغانىڭدى.
 كورىۋىگە قاللىق سەنى اسىق ەدى.
 - ەار جەردە اق ەسەك ساعان اشىق ەدى.
 ەتور بولسا، قوناقتىقتا سەنىكى ەدى.
 قادىرىڭ وسىلايشا اسىپ ەدى.

بۇل كۈندە جارىلى بولدىك ادام نانباس.
 بولغان سوڭ جالقاۋ ادام ۇيقىڭ قانباس.
 بۇيدايمىڭ كويىتىن يىمسىكەن ورىۋسىز تۇر.
 جارقىنىم جەتەر ەندى ۇيقىڭدى اش!
 قۇس شۇقۇمى، جەك ۇشىرىپ تامام بولدى.
 ەتەسىن وزىكە-ەوزىڭ نە ۇشىمىن قاس؟
 - ۇيقىڭدى قارا شەكەن بولسىڭ نەتەر؟
 مەنەكەي جاز مەزگىلى تالعى دا وتەر.
 اۋلادان كوزىن سالىپ كۈز قارايدى،
 ارتىنان قاتتى بىزعارلى قىسى جەتەر.
 - قار جاۋىپ شانا مەن جۇرت ۇجۇرىپ جاتىر.
 بازارعا نە ساتاسىن جالقاۋ پاقرى.
 اربالاب استىق ساتىپ كورشىلەردىڭ
 قاراشى پايدا كورىپ وڭىپ جاتىر.
 (بۇيراۋلى).

18) قاسقىر مەن مەسىق.

((قىزىلوپتان))

ورماننان قاسقىر كەلدى ەلگە قاشىپ،
 الاقتاپ، نە قىلارىن بىلمەي سالىپ.
 سوڭىنان ەبىر توب اششى قىيىقۇ سالىپ،
 - ەمىت قوسىپ كەلە جاتىر شابقىلاسىپ.
 جالىنىپ قاسقىر سوزدا مەسىققا ايتتى،
 شەتەندە ەبىر اۋىلدىڭ ۇشىراسىپ:
 «مەسىق جان، بۇل جەردەگى جۇرتتار قانداي؟
 جاۋ قۇۋىپ كەلە جاتىر ارتىنان قالماي.
 ەمىت ۇرگەن، قىيىقۇ سالعان ادامداردىڭ،

داۋىسىن ەستىمىسىن تارتقان كەرنەي؟
 ايتا گور قايرىمدى ەل بار بولسا،
 ناسالاب مدنى جاۋدان قۇتقارغانداي»
 «باراھوي» مىسقى ايتتى «قوپان كوزگە!

جىگىت كەم ەر كوڭىلدى ونان وزگە.
 ادامدى اناۋ-مىناۋ توقتاتارلىق
 اۋزىنىڭ ەبى-دە بار سويلەر سوزگە»
 - «ونى قوي» قاسقىر ايتتى «ول جاسىرماس»
 جەپ ەدىم ەبىر تۇۋ قويىن بىلىتىر كۇزدە».

«بارىب كور ولاي بولسا، قۇرامىمىغا.

ادام كەم جاسىرىۋعا ونان ۇستا
 شاماسىن عوزى اسقان جاقسى جىگىت.
 جالغىز اق تونى كەلتە، قولى قىسقا».
 - «مىسقى جان، ونى دا قوي وزگەسىن ايت!
 جەپ ەدىم ەبىر ۇلاعىن وتكەن قىستا».

«بىدىسى اناۋ عۇيدىڭ كويەرگەن باي،
 جاقسىلىق، جاماندىقتى كوب كورگەن باي،
 قوناق عجاي عوزى اسقان داۋلەتتى ادام
 جاتساڭدا اۋىرلاماس ەبىر نەشە اي».

«بارىۋعا» قاستىر ايتتى «جۇرەكسىنەم:
 ونىڭدا قوزىلاردىن جەپ ەم تالاي».

«بىلەيمىن سىلتەرىمدى ەندى قايدا؟

بارىب كور قىمىسقى باسقا اناۋ سايدا،
 بولعان مەن باسى قىمىسقى ونەرى كوب،
 عار عتۇرلى تابىلادى ونان ايلان».

«مىسقى جان ونى دا ايتىپ اۋرە بولما:

جەپ ەدىم ەبىر بۇزاۋىن وتكەن ايدى».

«مەن قايران» مەسسىق ايتتى «ئىستەرىڭىز؟
 زالالدىن باسقۇچ نازىدە ئىستەدىڭىز؟
 بايدىڭ كۆيى، چارلىنىڭ چالغىزىدا،
 قىيىپىتى ئىگىداپ تۇرسام، ئىستەرىڭىز،
 زالالىڭىز جۇرتقا تەگىس بولۇپ بايدىن
 ۋەندى نە بىزدەب كەلدىڭ ئىستەرىڭىز؟
 جەننىدە حوق، سەنى امان قۇتىلىدىرىپ،
 العانداي بالە تىلەپ ۋىستەرىڭىز،
 «نە كەسەڭ، سۈنى الارسىن» دۈگەن عىسوز بار،
 ور ۋەندى ەگىنىڭىز پىسكەنىڭىز؟
 (قىزىق مىسال).

(19) تۇتقىن زارى.

(كىمراۋۇسكەيدەن)

كۈن شەيىب، كۈن باتادى مەزگىلى مەن.
 قاتاللىق بۇل قاپلىستا الدە نەدەن؟
 جۇرەدى ەرسەڭ قارساڭ كۈزەتتىنەر،
 اللانىڭ نوزا بولۇپ بەرگەنى مەن.
 مەن عتۇستىم بۇل تۇرمەگە قاپلىستان،
 كۈشلىن بۇرغاندىقتان قاتتىن دۇسپان؛
 كىنام سول: كۈزىن جۈيىدىم قۇپىيا ەمەس،
 كىناسىن اشكەرەلەپ ەمەس بوستان.
 سول عۇشىن مۇنداي كۈيگە عتۇستىم ەمنى!
 تاعدىردىڭ كەزى شىعار مەنى توسقان.
 تۇيىمە جەتتىڭ جاۋىز؟... مەنىڭ داعى؛
 ەرىڭنىڭ ادال بەيىل، اق جولداغى؛
 بەلگىلى تۈزىك جولدىن شەيىب سايقال؛
 جاننىڭ داچال بولدىڭ جاننا تاغى.

بالالار ارىتتا قالدى جەتمىسەرە،
 قالايشا ولار ەزىدى دتەر قورەك؟
 كىم بىلدە؟ اش-جالاش بوايتۇنن؟
 انا-انا بواماعان سولۇ تۇرار دەمەپ.
 جاتىرمىن مەن تۇتەمىندا قاپالانىپ،
 ازابىنىڭ نەشە عتۇرلى عدامىن الىپ،
 كۇن-عتۇنى عىر توقنالماس قىيىنلامىن،
 كەي، كەيدە تاسىمىغان جاس كوزدەن اعىپ.
 تەمىردەن ادەپى سوققان نىق شىنجىرلار!
 بەكىتىپ ەكى اياغمىن المىسىنەر!
 سىڭىمىرلاپ جار شاقىرىپ عىر سىنبايسىن!
 شامام جوق بوساندۇعا ايلان تابار.
 قاراسام كۇزەتشىدەي كۇن مەن تۇنگە،
 تۇنەرىپ باغىسىپ تۇر مەنى نەگە؟
 ە! مەنىڭ سىڭىمىرلاغان شىنجىرلارم!
 سەندەر مەن ولەم شىعار... كەلمەي جونگە؟
 بەكەت.

(20) تازا بۇلاق.

بار ەكەن تاۋدان اققان تازا بۇلاق،
 تۇك ەل جوق ماڭرايىندا قىلغان تۇراق؛
 جاعالاي بىتكەن اعاش چاپىراقتى،
 جاپقالىپ كۇن مەن جەلدەن تۇرغان قورعاپ.
 شىلدەنىڭ تاسى قىزدىرعان بىستىق كۇنى،
 عەموب-عەموب سۇۋى سالقىن ايبات عتۇرى؛
 شىنىداي جالتىراغان تازالىغى،
 كورىنىپ ايناداي بوب جاتقان عتۇرى.

جانگىز ئۇش جولاۋشى كىلە جاتقان،
شولەگەن بىستىق كۈندە، تاشىداي قاتقان.
كەز بولمى باقىمىنا الدە قلاي،
سۇۋۇ غىشىمى، مەيسىرى قانغان سول بۇلاقتان.

راقات سۇۋىسىم قانمى، جان جاپلانمى،
قاراپ تۇراققان سۇۋعا قايران قالمى،
كورەدى سۇۋا عاردان جازىۋالى تاسى،
چاغالاب جوعارىراق جۇرسە بارمى.

ئىشەۋى مۇنى كورىپ قالدى توقتاي:

جاپاندا جازىۋى بار نەتكەن تاقىتاي!

جازىلغان وقىم كورسە غوسوزى مىناۋ:

ولساڭ بول، ەي جولاۋشى، بۇ بۇلاقتاي!

ساۋدەگەر ەكەن غىبرى ئۇشەۋىنىڭ،

تىشداشنىز سونداغى ايتقان غوسوزىن مۇنىڭ:

«ياپىرماي! بۇل جازىلغان اقل ەكەن،

وتكىزىمەي اعار بۇلاق كۈنى-ئۇنىن.

المىسقا بارماقشى ول تىنباي اعىب،

قوسىلماس وزگە بۇلاق بۇعان ناعىب؛

زورايىپ اقىرىندا وزەن بولمى،

سۇۋىنىن پايدالانار تامام قالىق.

مەنىڭشە مۇنان مۇرات-ماعانا سول:

كاسىم قىل، جالقاۋلانباي تالابتى بول،

بۇلاقتاي ماقسۇدىڭا سەندە جەتتى،

باسىڭا تىيىگىزەرىسىن پايداىڭىدى «ول».

ەكىنشى عالم ەكەن اسا زىيرەك،

ول ايتتى باسىن شايىقاب نازدانمى بەك:

«بۇل غوسوزدىڭ ماعاناسى غىسىز ايتقاننان

مەنىڭشە بولسا كەرەك تەرەڭمەرەك.

بۇل سوزدەن غىبىرات سول ادامزاتقا:

تەگىن قىل، چاقىلىقتى پۇلغا ساتبا،

بۇلاقتاي كەز كەلسەنگە دايار بولىپ،

مىندەتسىز غىبلىمىشدى تارات قالغىقا».

جاس جىگىت جوللاۋشىنىڭ ئۇشىنىشى،

ادەمى كورەر كوزگە كوركەم كىسى -

توقتالىپ ەش نارسە ايتباي تۇرىپ ەدى،

«نە ويلايسىن، سويلە مىز!» دەدى وزگەسى.

بۇل جىگىت بەردى جاۋاب سوندا تۇرىپ:

«ورنىمدا اقباي بۇلاق تۇرسا تۇنىپ،

ەشوب-سالام، شالڭ-توپراق، سەلەۋ باسىپ

سارقىلىپ قالار ەدى ەلى قۇرىپ.

جۇرت قۇمار بۇلاق تازا بولغاندىقتاق

جازىۋدان ماعانام سول مىنىڭ ۇققان:

كوئلىشىدى بويىڭ مەنەن تازا ساقىتا،

پاكلىك بەن ارتىلارسىن سوندا جۇرتتان.

اق بەيىل، تازا جۇرەك، جۇزدىڭ جارقىن،

سەكىلىدى مولىدىر بۇلاق سۇۋى سالقىن،

بولغانداي دەرتكە شىپا جانى سۇيىپ

ەشۇباسىز پايدالانار بولسىن قالقىڭ».

ازامك.

(21) كىسى مەن ارستان.

(قىزىلوپنان).

مىر اششى ۇستاۋشى ەدى، اششى قىرىپ.

بىشمە قالىڭ اعاش تورىن قۇرىپ.

مىر كۈنى ارستانغا كەز كەلمىتى

سىرتىنان قۇرعان تورىن باغىپ تۇرىپ.

ارىستان اقمردى وعان اۋزىن اشىپ،
 قانسىكەي قىمىلداپ كور قارسىلاسىپ.
 شەكمۈرەيىپ، جان بىتكەنگە پاتشامىن دەپ،
 ماقتانىپ ءجۇرىۋىشى ەدىك، سۇۋداي تاسىپ.
 قايراتنىڭ ماقتاناتۇن قانداي ەكەن،
 كەل بەرى بايقاسالىق كۇش سىناسىپ.
 «ادامىم راس بىزگە پاتشا بولساڭ،
 ءجۇرىپ كور اياعىڭدى قادام باسىپ»
 «ارىستان، سەنەن ارتىق ەمەس كۇشىم.
 ءسوزىمدى ەلىتىپات بەن تىڭداپ ءتۇسىن.
 ەتەتۇن مەنى ارتىق قايىۋاننان،
 كۇش ەمەس، ونەرىم مەن ەتكەن ءسىم.
 ول راس سەندەي ونشا باتىر ەمەن،
 ماقتانشاقى وتىرىككە چاقىن ەمەن.
 قانشاما كۇش جەتبەيتۇن قىيىن ءىستى،
 ورنىما كەلتىرەمىن اقبىلىم مەن.
 بۇل ساغان ايتىپ تۇرعان ناعىز شىنىم.
 شىنىدىعىن كورسەتەيىن قازىر مۇنىڭ.
 ەگرە ەسوزىم جالعان بولىپ شىقسا،
 جەپسىن عوي سونان سولڭدا جارقىتىعىم.
 سەن قارا! قىلداي ورمەك اناۋ تۇرعان،
 مەن ەدىم ازابتانىپ سونى قۇرعان.
 كىمشكەنە جەلگەدە ءوزى سەلەكىلەيدى،
 كورەسىن تەمىر ەمەس يا تاس قورعان.
 جۇرسەمدە قايراتشا سىرتتان قانىپ،
 كوزىمدەن كورگەنىم جوق ءالى انىق؛
 اۋەلى مەن وتەيىن ار جاعىنا،
 وتەرسىن مىنقى بولساڭ بۇزىپ، جاراپ».

«تۇرسىن عوي كۇش سىنارعا قىلداي تۇر مەن،
ول تۇگىل بايقاسقانمىن ونان زور مەن.
سەن بارىپ ارچاغىندا دايار بوپ تۇر؟
جەتەرمىن مەندە قازىر تۇۋرا جول مەن»
جونەلدى كوب سويلەمەي ادام پاقىر.
قۇۋانىپ جەلدام عىجۇرىپ بارا جاتىر.
استىنان تور-تورلاردىڭ ءوتىپ الىپ،
عىجۇردى ەندى كەلسەڭ، كەل دەپ عىزدىڭ باتىر.
ارىستان شابتى تورعا اتقان وقتاي،
قورەسىنىپ بەينە الدىندا نارسە جوقتاي.
وتە الماي توردى بۇزىپ شىرماتىلىپ،
سول جەردە قولعا ءتۇستى ۇرماي، سوقپاي.
ورالىپ جاتتى تورعا ارستانىم.
اقىلدان عىلدى كۇشتىڭ قالسىقانىن.
تەرىسىن ارستاننىڭ سويىپ الىپ،
ولجالى قايتتى اششى دانىشانىم.

بۇل جازعان بوز بالاغا عىر وسىيەت.
وندەرسىز قارا كۇشتە جوق قاسىيەت.
ويلاماي كۇشكە سەنىپ ەتكەن عىستىڭ،
زالالى عار ۋاقىتتا باسقا تىيەد.
دەمەيمىن كۇش كەرەكسىز ادام زاتقا،
وندەر، وي وناندا ارتىق مال مەن باققا.
وندەردىڭ جوقتىغىنان ازىپ عىجۇرمىز،
ناعىز بۇل ارستانداي بولماساق دا.
بۇل كۇندە كۇشتەن ويدى بۇردىن جۇمسا:
قارا كۇش بايگە الماي وسى شاققا.

- عامال ەت زامانىڭنىڭ ئىككىسىگە
 بايگەسىز قۇرۇلغۇ بولسا شايىدا
 قىلدىن كۆشىگىنى ارتمى كۆرىپ جۇرسەڭ،
 جادىدا بۇل كەڭەستى وقىپ ساقىتا؛
 (قىزىق مىسىل).

(22) ئىتتىرى دوستىغى.

(قىزىلپېنان)

غېرى بايدىڭ ئورت كۆز مويناق توبەتتەرى.
 وزدەرى غېرى بولسا، ادەبىتى ەدى.
 تۇندە غۇرىپ، كۆندىز ۇرمەي جاي جاتتۇن،
 بولادى ادەبىتى غېرىنىڭ ئادەتتەرى.
 غۇس مەزگىل ەكى توبەت ئويىپ جاتىپ،
 كەمپىر ناز. كەپەلەرىن قويىپ جاتىپ
 اس غۇرىنىڭ الدىنداعى كۆن شۇۋاقتا
 سويلەستى غار نارسەنىڭ باسىن شانىپ.
 غۇس قىلدى جاقىسلىقتى جامانلىقتى،
 جومارتتىق-مىرزىلىق بەن، ساراڭلىقتى.
 دوستەڭنىڭ، دۇشمانلىقتىڭ جايىن سويلەپ،
 قۇلغا الدى تاتىۋاتىق بەن ارادىتى.
 غەلىملىرىنىڭ سول ۋاقىتتا ئىتتى «مويناق»:
 مەنىسىز اق قارا غۇرى كۆز غۇرىڭ ويلاپ،
 دۇنيەدە ونان ارتمى نە نارسە بار؟
 تۇرغاننان تاتىۋاتىق بەن كۆلىپ ويناپ.
 دوس بولساڭ، قۇشاقىسىب جانغا بالا،
 غۇس ئىتساڭ غېرى-بىرىگە شىراق-قاراق
 التى كۆن ئىشارىلىق كۆرسەڭ داغى
 جەمەسەڭ غېرىڭ جوقىتا غېرىڭ تاماق.

دوستىنىڭ دوسى جۇلدېرماسا جاۋغا تۇڭگىن
 ەش نارسە ايرىماسا، ارا جىگىن.
 ەيرىنىڭ قاباغىغا ەيرى قاراپ،
 بىلمەسە، كۈننىڭ قالاي وتكەندىگىن.
 نە بار دەپ دۇنيەدە مۇنان ارتىق
 مەن قالىپ ەير قىبالغا تۇرمىن بۇگۈن.
 «جولىدى-اياق»، اقساق «قۇتپان» جامان «سارقۇس»
 «سولاردا تاب-تاتىق ەجۇر بىزدەر تۇگىل»،
 سويلەيدى ماشىمىزدانىپ ەندى ەتورت كوز.
 «مويىن-ەكە» مۇنىڭ ەبدان ايتارلىق ەسوز.
 تۇرمايتۇن ەير كۈن تاتىق نەمىز بار دەپ،
 مەنداعى ويلاۋشى ەدىم وسمنى ەار كەز.
 نە كەلىپ ەتىرى جۇرسەڭ نە كەتەيى؟
 اران بوب ەكەۋمىزگە نە جەتەيى؟
 تاماق توق (وركەنى ەوسسىن بىيەمىزدىڭ)
 ەيىمىسىز سۈگىپ سوقاي قۇرمەتتەيدى.
 راسىن راس دەمەي تاناسىمىزبا؟
 ەير سوتكە تاتىۋلىق جوق ارامىزدا.
 تۇرمايتۇن رەنىشكە ەسال نارسەگە،
 ەكەۋمىز تالاسامىز بارامىزدا.
 مۇنداي ەس اراسىمىزدا بولغان ەمەس
 كوز سالساق بۇرىنغى وتكەن بابامىزغا
 اتانىڭ جولىن قۇۋماي ۇلاققاندا
 تۇۋرا جول سونان ارتىق تابامىزبا؟
 بۇل سوزگە كۈڭىلدەنىپ «مويىناق» تاستى.
 ول ۇلكەن، ونان گورى «ەتورت-كوز» جاستى
 «ەتورت-كوزىم» «مويىن ەكەم» دەپ ەيرىن ەيرى
 دوس بولىپ، سەرت ايتىسىپ قۇشاق تاستى.

ەكەۋىي ۋىيىرىن ۋىيىرى ۋىيىدى، قۇشتى.
 قىزىغى باسلىماغان دوستىق كۇشتى
 اس ۋىدەن ۋلاقتىرغان ۋىيىر ۋىيىرتقا
 سولاردىڭ نايى جاننىا كەلىپ ۋىيىستى.
 كوركەن سولڭ مايلى سۋىيەك ۋىيىت تۇرارما؟
 قۇشامىن جازىپ الا جۇگىرىستى.
 دوستىقتى ايتقان سەرتتى بىلاي قۇيىپ
 ەكەۋىي ۋىيىر بىرىن سالىدى ۋىيىستى.
 دوستى دوست مۇنان ارتىق قالاي سىمىلار.
 جۇندەرى بۇرقىراغان اسپانغا ۋىيىشتى
 سۇز قۇيىپ ەكەۋىنە جىيىلغان جۇرت
 ەكەۋىن زوردان عانا ايمىرىستى.

دىيىتەرگە تالاسسادا جازاسادى.
 ەتبەسە، ۋىيىت ادەتتىن اداسادى؛
 دوست بولغان ادامدارى قازاپ تۇرساق،
 بىيىك بىن تەڭ دەپ بولماس الاسانى.
 سۋىيەكتەي اراسىنا نارسە تۇسسە،
 دىيىتەردەن ولار ارتىق تالاسادى.
 (قىزىق مىيىسال)

(23) شىرىلداۋىق شەگىرىتەكە.

(قىزىلوپتان)

شىرىلداۋىق شەگىرىتەكە
 بىرىشەپ ۋىيىرەپ ۋان سالغان
 كوكالىدى قۇۋىپ كولايتتەپ
 قىزىق بىن ۋىيىرەپ جازدى العان.

جازدى كۈنگى چاپىراقتىڭ
 بىرىندە تاماق، بىرىندە ئۆي
 چاپىراق كەتتى، جاز كەتتى
 كۆز بولغان سولڭ كەتتى كۆي.
 جىلى جاز جوق، تاماق جوق
 وكىنگەننەن نە پايدا
 سۇۋىدەقا توشقان قارنى اشقا
 ويىن قايدا! ئان قايدا!
 ونى مەنەن تۇرمايدى:
 قار كورىندى قىس بولدى.
 ساۋىقىشىل سورلى بۇكشىيدى:
 تىم اق قىيىن ئىس بولدى.
 سەكىرىۋ قايدا ئسۇرىنىپ،
 قاباغىن قايعى جابادى.
 سالامدا جاتىپ ئدان جىيىغان
 قۇمىرسقانى بزدەپ تابادى.
 سەلىكىلىپ كەلىپ جىيىلىدى،
 اياغىنا باس ۇرا.
 «قاراعىم جىلىت ورىن بەر،
 جاز شىققاندا اسمرا».
 «ونداڭ جانىم ئسوز ەمەس،
 جاز وتەرىن بىلىمەپ بە ەڭ؟
 جانىڭ ئۇشىن ەش شارىۋا،
 الا جازداي قىلىماپ بە ەڭ؟»
 «مەن وزىڭدەي شارىۋاشىل،
 جۇمىساق ەلەۋ ئۇيلى مە؟
 كوگالىدى قۇۋىپ ئان سالىپ،
 ۇلەڭنەن قولىم تىيدى مە؟»

«قايتىسىن قولى تىمەيتى!»
 ولەششى، «ئىشى ەسىل ەر؛
 الا جازداي «ان سالاڭ،
 سەلىكەلدەدە بىيلەي بەر!»

اباي.

(24) قىز اكەسىنە.

سوزىمە، قىز اكەسى قۇلاڭنىڭ سال!
 بىيىل سەن «ئىس جاسادىڭ غېر اقىۋال.
 قىزىڭدى غېر سوقمىغا بەردىڭ ۇستاب،
 قاراماي وبالىغا، اقىماق شاك.
 كۇلايم ون «تورت جاسقا بىيىل شىقان:
 كەتكەن چوق ەرنىندەگى «سۇتتى جۇققان
 جىلاسا، قارت ادامغا بارمايمىن دەپ،
 ۇرساسىن بىلمەيسىن دەپ بالالىقتان.
 كۇلايم بىلمەيدى ەمەس، بەك بىلەدى.
 انشىدىن اكەم «بىلسىن دەپ «جۇر ەدى.
 دىنشسى قىز بالانىڭ العان جارى-
 ول سەنەن وزان باسقا نە تىلەدى؟
 اقىماق «تورت ەسە قارت بەرگەن بايىڭ.
 «مىت ەدى قۇلقى قاتتى، بىلەم جاپىن.
 سىمپىرىپ بارلىق مالىن «وزىڭنىڭ سىپ،
 قالدىردىڭ قالاي قىيىپ قوتىر تايىن.
 سابايسىن وڭاشادا قىزىڭدى «وزىڭ،
 بارماسا، ويامىن دەپ ەكى كوزىن.
 بالانىڭ بازىناسىن كوتىرمەسەڭ،
 ايتادى ول «بىپشارا كىمگە «سوزىن؟

كۇلايىم قورقىپ كەتكەن سويىلىمىڭنان.
 جىلى قان اغىزىمىن ەوينىمان.
 تال تۇستە قارا شاشىن قانغا بوياب،
 ويناسىن ۇستاببا ەدىڭ قويىنىمان؟
 قورقىلىدڭ كۇلايىمىنى قىز ساۋىرى.
 تەك جاندى، باغىن تاباي، باق ەداۋىرى.
 قانىڭ مال، جانىڭدا مال، مالدىڭ قۇلى
 قادىرىسىز ماقىلۇقسىن جوق باۋىرى.
 مالايى ۇلى راقىمجان.

(25) تۇن ەدى.

تۇن ەدى. كوكتى قايتاپ بۇلىت تۇردى.
 جەل جىلاپ، دولى داۋىل ۇلىب تۇردى.
 سەكىرىپ سارى شاشى جىندار بىيىنىپ،
 الدە كىم سىلىق سىلىق قانا كۇلىب تۇردى.
 جاپان تۇز، وتسىز، سۇۋىسىز بەتپاق شولىدە،
 جىن، شاپتان مەكەن ەتكەن تاغى جەردە،
 جاس بالا. جولداسىم جوق جاپا جالغىز،
 مەن كەلە جاتتىم، باتىپ قاندى تەرگە.
 كوزىمنى جاس اقپادى قاندار اقتى.
 تاباندى تەلىگىلەدى تاستار قاقتى.
 قاقىلداپ، قىمىقۇ سالىپ قارغا قۇزغىن
 جالپىلداپ جۇرەگىمدى شوقىپ جاتتى.
 شاشىمدى جۇلدى الدە كىم تالداپ-تالداپ
 سىتىق جاس دومالادى كوزدەن پارلاپ،
 ەسىر كەگەن جالغىز جان بولدى ما؟-چوق!
 جىلادىم جاپان تۇزدە جالغىز زارلاپ.

الدە كىم «تايىت؟ شىعارما غۇنىڭ» دەدى
 «سەن مېر مال-مېر بەس بايتال قۇنىڭ» دەدى،
 «شوقىسىن قارغا، قۇزغىن جۇرەگىنىدى،
 تىرىپ ەتتە، جىلامادا، كۆڭم» دەدى.

ويلاما، دەدى كۈندى، سەن مال، كۆڭ سەن،
 سوكسەمدە، سوقسامداغى شىدا، كون سەن.
 شىداماساڭ، قارسى «لام» دەۋشى بولما؟
 تۇنىشىپ كوز جاسىڭا كومىل، سول سەن.

دەدىدە، سول الدە كىم سىلىق-سىلىق كۈلدى.
 سول كۈلۈ جۇرەگىمدى جۇزگە ەتىلدى.
 كۈيىك كەۋلەپ، جۇرەگىم وت بوب جاندى.
 جۇباتىۋغا سول كەزدە قايسىڭ كەلدى؟!

اشىۋ كەرنەپ، امالسىز، جانبىشتەن،
 جالىنعان بارىڭمەن دەمەس بە ەم؟!
 سول ۋاقىت: «چىس جاقىسىنى پالەن ات» دەپ،
 ساۋدالاسقان اعا ەگەم سەن دەمەس بە ەڭ؟!

ساسىق دوڭىز جانىۋار، جۇۋان قارىن،
 ساتاتۇن مالعا، تاشىرىك، نىمان، ارىك،
 تاستاعانداي بولامىن جۇز تىلىگىلەپ،
 كەتكەندە قايناپ، ويناپ بىستىق قانم.

سۈيەتۇن ەركەلەتتەپ، اجەم، اتام،
 ومىرىڭشە جىلا! دەپ بەردىڭ باتاڭ!...
 قۇشاقىتاب، قىمىسىپ، كۆرسىتىپ جىلاي بەردىڭ،
 سارعايعان سورلى بولۇپ بەيشارا اپام...

قىسقى كۈنى، بوراندى ئۈزىن كەشتە،
سورلىمنىڭ قاسىرەت، زارى سىيماي ىشكە،
«ۋۇ!» دەگەندە ئۈزىنان جالىن شىعەب،
وتىرىۋىشى دە قولىنا الىپ كەستە.

كۆرسىتىپ، كەستەنى الىپ تىگىۋىشى ەدى.
مولدىر دىمىپ كوز جاسىن توگىۋىشى ەدى.
نار كەس كوز جاسقا تولىپ، شالا شانشىپ،
كەستەسىن قايتا تاغى سۈگىۋىشى ەدى...

ۋۇپ! لا! جان بولىما بىزدەن مۇمكىن؟
دارىغا! نە كورمەدىك! نە كورمەدىك!
كورگەنشە سونشا قورلىق، سونشا زورلىق،
ۋۇ عىشىپ، وتقا ئۇسىپ نەگە ولمەدىك؟

وامەدىك! زار ەشمەدىك، سابىر ەتتىك:
شاشاتۇن التىن ساۋلە تاشىدى كۈتتىك
كۈپ كۈتتىك، سۈگىلىدىك دە، سوغىلىدىك دە،
ساتىلىدىك دە، تىلەككە اقىر جەتتىك!

مىناۋ تۇۋ كىمنىڭ تۇۋى؟-ايدىل تۇۋى.
مىناۋ شۇۋ كىمنىڭ شۇۋى؟-ايدىل شۇۋى.
ۋۇلاغان جانىمىزدى سانسىز جىلدار،
جويىلدى بۇگۈنگى كۈن قاسىرەت ۇۋى.

اناۋ تاڭ كىمنىڭ تاشى؟-ايدىل تاشى.
بۇگۈنگى كۈن شىن ازات ايدىل جانى.
سوقىر قۇرت، ساسىق دۈشمەن، كەت جولىمىنان
باسار سەنى توگىگەن ايدىل قانى!

مەلىجان.

(26) غوربۇۋ.

دۇنيەدە وزگەرمەيتۇن نارسە جوق، دۇنيەنىڭ تابىيى، نەگىزىدىك جولى وزگەرمىس، وزگەرگەندە كەر كەتىپ كەلمىس وزگەرىۋ دەمس، بىلگەرى باسسىپ، جەتتىككە، جەتەلە، ءوسسىپ-ۋنە وزگەرىۋ. مۇلى عىلىم تىلىمىدە «ەۋولۇتسىيا» (تابىيىيات تاعدىرى) دەيدى.

ۇستىمىزدەگى شەنى، شەتى جوق كوك، كۇندىز بولسا، دۇنيەنى جارىق ەتكەن كۇن، ۇن بولسا، اسپاندا كۇلمىسىرەپ تۇرعان اي مەن جۇلدىدار، نەدەسەڭ تىرشىلمىگەشە كەرەك نارسەنىڭ ەبارى تابىلىپ، اناشا اسىراپ وتىرعان مىناۋ جەر، ول جەردىڭ ۇستىمىدەگى جاندى جانسىن ماقۇقتار ەبارى وسى تۇرىندە، وسى كۇيىندە، وسى قالپىندا بولماغان. ماسەلەن جەر وسى ۇتۇر، وسى كۇي، وسى قالپىنا جەتكەنشە، عالمىدار ايتىۋىنا قاراغاندا 5-6 مىلىيون جىلدار ۇتكەن. جەردىڭ تۇمان سىياقتى بۇعا ۇساعان زاماندارىدا بولغان، ونان كەلە-كەلە قويىلىپ، بالقىعان قورعاسىنغا ۇساعان زاماندارىدا بولغان. ونان بەرى كەلە تاس بولىپ قاتىپ قالغان زاماندارىدا بولغان. سونان سولك تاس ۇساتىلىپ، ۇگىلىپ توپىراق بولىپ جەرگە اينالغان. جەرگە اينالغان سولك سۇۋ پايدا بولغان. سۇۋ پايدا بولغان، سولك ۇسىمىدىك اتالغان ۇتۇرلى جەر تۇكتەرى اعاش، بۇتا، شوبىتەر، جانىۋار اتالغان ۇتۇرلى جاندىقتار پايدا بولغان. ول ايتىلغان جەردىڭ تۇكتەرىدە، ول ايتىلغان جاندىقتاردا وسى ۇتۇر، وسى قالپىندا بولماغان. وزگەرىلە-وزگەرىلە كەلىپ، وسى كۇي، وسى ۇتۇر، وسى قالپىقا تۇسكەن. ادامدا وسى ۇتۇر، وسى كەسكىن، وسى قالپىتى بولماغان. تۇرمىسى، نىستەگەن كاسىبى، ۇستاعان جولى، جۇمساعان ەبىلىمى، تۇتىنغان نارسەسى وسى كۇنگىمەي بولماغان.

ادام زات ادام بولغاننان بەرىدە نەشە مىڭ جىلدار ۇتكەن. نەشە مىڭ جانداردى ۇتكىزە، نەشە تۇرگە ۇتۇسىپ، جەتتىككە، جەتەلە كەلىپ، وسى كۇنگى تۇرمىس ۇتۇرىن تابقان. بۇل تۇرمىسقا جەتكەنشە ادامنىڭ تۇرمىسى، قالپى، سالتى، تالاي وزگەرگەن، تالاي قۇبىلغان؛ ونەر بىلىمدە تالاي كۇيدى باسنان

كەشسەرگەن، تالاي جانىب، تالاي سۈنۈپ، تاغى كۈتەرەلسەن، مېر-اق
 ىلگەرگەننىڭ اقبلى، مېلىمى كەينىگە قالىپ، كەينىگەلەر وعان
 قوسىمب جاماي كەلىپ، تىرشىلىك مەدىسى ارىلىپ، اقمىنىدا
 ونەر مېلىم اۋدانى ۇلعايسا كەشپى بەرگەن. كۈن كورس
 عتاسىلى مولايىسا بەرگەن. پايدالى عتاسىل المىپ، پايداسىز
 عتاسىل قالىمىپ، تىرشىلىككە كەرەك بىلىمدەر اتادان بالاغا،
 ۇلكەننەن كەشپىگە، ناسىلدەن ناسىلگە قالىپ، مېلىم ساباسىنا
 قويىلىپ وتىرعان. وسى كۈنگى مېلىم-ونەر دەگەننەن ادام
 بولعاننان بەرگى ادام بالاسىنىڭ تابقان تىرشىلىككە كەرەك مەدىسى-
 امالى. ونەر مېلىم بىلگەن ادام تىرشىلىكتىڭ نىمىنە كەرەك مەدىسى،
 امالى جاقسى بىلمەك.

كۈن كورس مەدىسى وعان وشاي؛ بارلىق قاقپاسنىڭ نەشە
 ەسىگى، نەشە تەسىگى وعان مەلىم. جىلدىق جەردەن كوز
 اشىپ، جۇمىنشا جىلدام قايار الپ وتىرعان، اتسىز ارپا مەن
 عجۇرىپ، سۇۋدى بالمىقتاي كەزىپ، قۇستاي اسپانغا ۇشىپ وتىرعان
 جۇرتتار مېلىم مەن ونەر ارقاسىندا، دۇنيانىڭ ەسىك-تەسىگى
 بىلگەندىكتەن نىستەپ وتىر. بۇل مېلىم-ونەر تابىمىعات تاعدىرى
 بويىنشا اسا بەرمەك، وسە بەرمەك. مېراق ادام بالاسىنىڭ مېرى
 قازار جەتمەۋ، قازار جەتتىگىمۇ جوق.

تابىمىعات تاعدىرىنىڭ جولى چارىس، تالاس، تارتىس، كۇرەس،
 بايگە ونەرلى جۇيىرىكتىكى، مەدىستىكى. قاراساق قازار جەتلىپ
 وتىرعان جۇرت جوق. بىرەۋ بىلگەرى، بىرەۋ كەيىن؛ بىرەۋ
 كوككە ۇشاتۇن، سۇۋدى كەزەتۇن ماشىينەلەر نىستەۋگە جەتكەندە،
 بىرەۋلەر تەرىنىڭ دە جۈندەپ بىلەۋىن بىلمەي، قاۋدىرلاعان تەرى
 مەن مەنى كىيىپ وتىر.

(27) ولاقتىق با، سالقتىق با؟

ەگەن سالمۇ جامىنا كوز سالساق، مېزدىڭ قازاقتىڭ ەگەن كاسىمى
 مۇدەم شالا. دۇرىستاپ ەشپەك مەشكۈرىپ ايمىرعان جەر مەن قازاقتىڭ
 شاشقان جەرىنىڭ اراسى جەر مەن كۈتەي، دۇرىستاپ ايمىرعان جەردىڭ

شەمىسىدا تازا، عدانىدە تولۇق، ارام ئېلىپ بولمايدى، مۇنىڭ سەبەبى مېنىڭ: الدى مەن قازداي جەرگە قازداي استىق شىعائۇنىن ئېلىپ كەردەك. ئېلىپ ئۇششەن جەر ماماندارىنىڭ لىتقانغا قۇلاق سالما كەردەك، ەكىنشى ەگەن شاشاتۇن جەرگە سۇۋى كوپ ۇستاپتۇن امال ىستەۋ كەردەك، بۇل امالدىڭ ىبرى مېنىڭ: جازىمىتۇرى ەگەن شاشقان ۋاقىتتا جەردىڭ ۇستىمىن ەر جەرگە ىبرى ىردەن قاتارلاپ اي-قاباق شاشىپ تاستاۋ كەردەك، كۆزدى كۇنى باسمىداي ايقاباعىن الىپ، ساپاعىن تىكە قالدىرىپ كەتسە، قار ۇستىۋعا سەبەپ بولادى.

جانادا جەردى كۆزگە قازاي قازداي ايرىپ تاستاسا، جۇمىساق جەر ئاقتالانىپ جاتقان جەردەن سۇۋى كوپىرەك ۇستاپدى. تۇقىم شاشقاندا قول مەن تاستاعان تۇقىم تەگىس تۇسىدى، ىبرى جەرگە كوپ، ىبرى جەرگە از تۇسىدى، بۇدا ەگەننىڭ شىعائۇنىنا شالىغىن تىگىزەدى. ەر ىبرى جەرگە تۇسىكەن دانگە وزىنە ىتىستى جەر كەردەك، سول سەبەبى ىبرى جەرگە ەكى ۇش عدان تۇسىسە، ىبرى ازى شىعا الماي قالىۋى، ياكى شاپالانىپ شىعائۇنى مۇمكىن، سونىڭ ۇششەن تۇقىمدى ەشىمىنە مەن شاشقان دۇرىس. قۇرغاقشلىق جەلى تۇقىمنىڭ سىيرەك شاشىلعانى دۇرىس.

قازاقتىڭ جەردى مول، بوزى كوپ بولغاندىقتان جەر ايرىپ، ەسكى جەردى تىكەيتىۋعا ەتىدىس: ەسكى جەردىدە ىبرى جەل بولسا، پايداسىز جاتپاس ۇششەن جۇڭشقا يا بولماسا، باسقا شوبىتەر شاشىپ جاشارتىپ المۇعا بولادى، ىبرى جاعىنان جەر جاشارادى، ەكىنشى جاعىنان مالعا جاقسى ىشوب الادى.

ىبرىدىڭ قازاق باقسا شاشىۋدى ادەت قىلماغان. شاشسا، ونىڭدا پايداسى مول. مال كەسىپ، بۇرىنغىداي ەت بىن كۇن ەلتىۋدىڭ زامانى وتكەن، كارىتوپ، اسقاباق جانە كاپوستا سىياقتى نارسەلەردى شاشسا، تاماقتىڭ ەتۋرىن كىرگەزدى، ىمنى ونىنىڭ ىبارىدە كورمەي جۇرگەن ەس ەمەس، ىبرىق ىستەۋگە قۇتتالماي جۇرگەن. قۇتتىنا الىپ كىرىسسە، قولدان كەلمەيتۇن دە ەس ەمەس.

قازاقتىڭ ۇيىنە كەلسەك، جازىمى كىمىز ۇي مەزگىلىندە جاقسى، ىبرىق جاشا بولسا، جەرتىق بولپ توبەسىمەن جۇلدىدار كورىنىپ

تۇرسا، ئۇيگە ئىسەندىگى چوق. قىستى ئۇيىن اساق قانداي داۋلەتتى بولسا، زەمەندەكەسى قورا ەكەنن بىلمەيسىن، ئۇي ەكەنن بىلمەيسىن، ايسرالىق ەمەس.

بۇل نەلىكتەن؟... بۇل قازاق قالقىنىنىڭ سالاقىسى. سالاقىنى تاستاپ ەرىنىپ كەندەانا ئۇيى تازا ۇستاۋعا بولادى.

قازاق مالدىڭ عتولىن كىشكەندەانا ئۇي سالىب بولەك قاماۋعا ەرىنىپ، عوزى وتىرعان ۇيىنە عتولىن-قوتىر وگىز شە-قاشارىن بىرگە قاماپ، ئۇيىنىڭ جارىتىسىن قورا قىلىپ بىلمەقتىرىپ جىبەرەدى؛ بۇل ۇيدە تازالىق بولادى دەپ ايتىۋعا بولمايدى.

وتە-موتە قىستىڭ كۇنى دالاعا شىعب تازا اۋامەن دەم الا المايتۇن جاس بالالار اۋىردىۋعا شالىعب ولىۋىنە سەبەبى مول.

ۇلىگىلى ەلدىڭ كەدەيىنىڭ ئۇيى دە قازاقتىڭ بايىنىڭ ۇيىنەن ارتىق. بۇعان سەبەب جالعزاق قازاقتىڭ جالقاولىعى.

بۇرىنغىداي مال ايداپ جايلاۋعا كوشىپ شىقبايتۇغىن بولعان سول، ەكى ئۇي ۇستاپ، ەكى راسقوت ۇستاپ عجۇرىۋ وتە-موتە قازاقتىڭ جارىلىسىنا پايداسى چوق عىس.

«اۋىل»

28) قىبشاق سەيىتقۇل

قىبشاق سەيىتقۇل جانىنداى وتىز ئۇيلى توپىرىن، قالاي دىتەم جۇرىت قاتارىنا قوسارمىن دەپ، وپعا قالدى. ول ۋاقىت اتتانىس، بارىمىتا تۇۋىن تىكىكەن، ەسىلاڭدار ەڭبەكسىز ەلدىڭ مالى مەن كۇن كوردەمىز دىتۇن زامان. بارىمىتا مەن مال باغىۋدان باسقا ئازاقتا بوئەن كەسىپ چوق ۋاقىتى. سەيىتقۇل مەن وتىز ئۇي توپىرىندا مال چوق بولغان. بارىمىتا مەن مال تابىۋ سەيىتقۇل سىياقتى دىستى ادام نىستىتۇن وزىندى كاسىپ ەمەس. «جورتۇۋىل باسى جولدا قالار» دەپ بابالارىمىز ايتقان ەكەن عوي دەپ، بارىمىتاغا كوڭىلى شاپباي، ەگىن كاسىپىن نىستەۋگە قولايلى جەر نىزدەيدى. كوب جەرلەردى ارالاب، كەزىپ كەلىپ تورعاي جاناماسىنداى قابىرعا ەكەن سۇۋدىڭ بوپىنا توقتايدى. مىنا جاقتا ۇرگەنىش قوقاننان،

مىنا چاقما ۋىستەك، قالماقتان شەتەرەك ەكەن، عاجازا جامانىشلىق بولسا، قاللىك ەل قىمىشاق رۇۋىنا چاقىن ەكەن دەيدى.

تۈركىستاندا قالسام، قوقانى قوقاشىدا، وزبەگى وكرەكتەپ، تىنىشتىق بەن كىسىپ سىستەتەس دەپ، قابىرعانى ۇناتىپ قايتقان سولك، قىستى وتكىزىپ، جازىنا كۈنىنىڭ جىلى كەزىندە جالاشاش جايداى كەدەيلەرىن كوشىمىپ، قابىرعاعا الىپ كەلەدى. ۇرلىق بەن بارىمتا قىزىعىنا تۇسكەن مېر اعاسى بار ەكەن. سەيىتقۇلنىڭ ايتقان اقىلىن الماي، قاسىنداى عۇش عتورت عۇيى مەن تۈركىستاندا قالادى.

قابىرعانىڭ بويىنا كەلگەن سولك، قالاي ەگەن ەگىۋدى تۈركىستاندا كورگەنى بار، سەيىتقۇل كەدەيلەرى مەن بىرگە كەتپەندى قولعا الادى. جەردى شاپادى، اربىق قازادى، اتىز تۇرعىزادى، تۇقىم شاشىپ، سۇۋ جىبەرەدى. ەگىن پىسكەن سولك، ورىپ، وزدەرىنەن ارتىلغانىن ماشاينىنداى كوشبەلى ەلگە ساتىپ، مال قىلادى. جاشا مەكەن ەتكەن جەرىنە ورنىتقان سايىن، ەگىندى جىلدىن جىلغا كۇشەيتىپ، اربىق باسىنا شىعىر ورناتىپ، ەگىندى شىعىر مەن سۇۋاراتۇن ەتەدى. ەگىن كۇشىگەن سايىن، ماشاينىنداى ەلدىڭ مالىنا ايسىر باستاپ، قاراقۇرما مال جىيىۋىدا كۇشەيىپ، اقىرىندا عارى اۋقاتىناىپ، بايىۋعا اينالىدى. مۇنى كورىپ، كوشبەلى ەلدەردەن دە قىزىغۇشىلار بولىپ، سەيىتقۇلغا قوسىمىلىپ، بەس التى جىلدىڭ ئىشىندە «سەيىتقۇل ەلى» دەگەن عتورت عجۇز شامالى عۇي بولادى.

سەيىتقۇلنىڭ مالدى تابىۋ رەتى باسقارلاردان وزگەشە بولعاندا، مالدى باعىۋ، جاۋدان قورعاۋ رەتى دە باسقارلاردان وزگەشە بولادى. ەلنىڭ ادال ەشپەگى، تابان اقى ماشايداى تەرى سىڭكەن داۋلەتۇن اشىدىغان جاۋدان، ۇرىدان، بورىدەن قالاي ساقىتاۋ قامىن ويلاپ، شىمىنان بىيىك ەتىپ قورعان سالىدىرادى، مال كۇندىز دالادا باغىلىپ، تۇنگە سول قورعانغا قامالادى. باقتاشىلاردى رەتتىپ، جان چاققا قاراۋىلىشلاردى تارتىتەپ قويادى. بۇلاردىڭ وسىنداى كۇتىنىپ، بەكىنىپ وتىرعانىن كورگەن بىلىگەن ۇرى-قارىلار، بارىمتا، سىرىمتاشىلار، وڭاي جاتقان مال دەپ قىزىغا المايدى.

بۇل جاعىن عۇيتىپ جوندەگەننەن كەيسىن، سەيىتقۇل بۇقارغا.

قوۋقانغا مال ايداتىپ، ۇل كەندەردەن قازاق قولى ءتۇرلى تاۋارلار
الدىرىپ، جىلدا ەگىن پىسىكىن كەزدە ماناعى قورعاندا جارمەنكە
اشادى. كوشبەلى قالىق بەلگىلى كەزدە مالىن، ءجۇن-جاباعى، تەرى-
تەرسەگىن اكەلىپ ەگىنشىلەرگە بەرىپ، استىق جانە تاۋار الاتۇن
بولادى. ءسۇيىتىپ، ءبىر جاعى ساۋدا، ءبىر جاعى ەگىن-ەكى كاسىبتى
بىردەي ىستەپ سەيىتقۇل ەلى ءابدان بايىعان ەلدىڭ ءبىرى بولادى.
ماناعى جوعارىدا ايتىلعان سەيىتقۇلدىڭ اعاسى جۇرتتىڭ
مالىن ۇرلاپ، بارىمىتا مەن الىپ، بايىمىن دەپ جۇرگەندە قوشىرات جاعىندا
قولعا ءتۇسىپ، كىم ەكەنى دە بەلگىسىز، بىرەۋ ۇلتىرىپ كەتتى.
قالعان مال-مۈلكىن ۇرىنىڭ مالى دەپ، تۇركىستان ۇلىقتارى تالاب
الدى. اعاسىنىڭ قاتىن-بالاسىن، سەيىتقۇل نەشە جىلداي بزدەتىپ،
جامىنا كوشىرتىپ الدىرادى.

سەيىتقۇل 1830-يىلى جىلى دۇنيەدەن قايتىپتى. سول ەدانىشبان
كىسىنىڭ اقىلى مەن ەگىندى ادەت ەتكەن ەل قايرىغا سۇۋىنىڭ بويىندا
وسى كۇندەدە كوب. جارىلى بولىپ، باسقا كاسىپى بولماعان ەل تورعاي
جاعىندا تەز ەگىنگە اينالدى. ەرىنبەي بەينەتەنگەندەرى ءبىر از جىلدىڭ
ىشىندە-اق ەگىن ارقاسىندا جۇرت قاتارىنا قوسىلدى.
(الدىن سارى ۇلىنىڭ كىتابىنان).

(29) قازاق سالىتى.

قازاق مال مەن كۇن ەلىتكەن كوشبەلى ەل. بۇرىن قازاق
تۇگەلى مەن كوشبەلى ەدى، قازىردە شالا كوشبەلى بولىپ قالدى.
بۇرىن قازاق جاز-ارقانى جايلاپ، قىسقا قايسى، كۇنى جىلى
سىر بويىنا، جەتى سۇۋ جاققا كوشىپ باراتۇن ەدى قازىردە ولاي.
قازاق دالاسىنىڭ ءبىر شەتەننن ءبىر شەتەن كوشىپ ءجۇرۋ سىيرەدى.
قازاقتىڭ قىسى قاتتى ارقادادا تۇراقتى قىستاۋى بولاتۇن بولدى.
قازاق مالعا پىشەن جىياتۇن بولدى؛ ەگىنگەدە اينالا باستادى.

بۇرىن، قازاق، سىردان قىرعا دامىلىسىز كوشىپ جۇرەتۇن
زاماندا، قولىنداعى مالنىڭ امان بولمى، ءوسىپ ءونىۋى ءۇشىن.
قىس سۇۋىقتان قاشىپ جىلى جاققا بارىۋ، جازوتى، سۇۋى جايلى

ارقاغا كەلۈدەن باسقۇچتا، تابىيىياتنىڭ ئۆزلىكى قۇبۇلىشىغا قارىسى ھەش
مىسز ئامال قىلماي تۇتۇن ھەش. مالغا ئۆزلىكى بىندەت كەلسە، ئار
تۇلمىكىنىڭ قۇداپىنا ئوز الدىنا جالبارىنىپ، جالمنۇ شارالارىن
ئىستەيتۇن: جىلقى ئۇششۇن قانبار باباغا سىيىناتۇن، ئۇيەنى بىندەتتەن
ساقىتا ئۇششۇن ويسىلقارغا جالبارىناتۇن... ول كەزدە قازاق
تابىيىياتنىڭ قولايىسىز قۇبۇلىشتارىغا قارىسى ھەش-دەمە ئىستەي المايتۇن؛
تابىيىياتتى زىننە باغىندىرىپ، پايداسىن شىعارىۋ قازاقتىڭ ئۇسىنەدە
كىرمەيتۇن ھەش؛ قازاق تابىيىياتنىڭ سوزسىز قۇلى ھەش.

مال ھوسىرىۋ ئۇششۇن قولدا تۇقىمىدىق مال بولىۋ كەرسەك؛
ونسىز ھەشەك بەن مال تابىۋ بولمايتۇن ھەش. مالىسىز كەدەي تاماق
ئىسراۋ ئۇششۇن بايدىڭ مالىن باغاتۇن؛ ئىسراۋ ونى مەن كەدەي
بايى المايتۇن، ئوزىدە باي بولامىن دەپ ويلامايتۇن؛ بايغا جالدىغان
كەدەيدىڭ ھەشەي-بايىۋ ھەشە-تاماق ئىسراۋغا بولاتۇن. مالىسىز
كەدەي ھەشەك بەن مال تابا المايتۇن بولغان سوڭ كوشبەلى ەلدىڭ
تۇسىنىۋىنشە: ئۇرلىق، زورلىق-بۇزىقتىق ھەشە، ادال كەسىپ،
كەسىپنىڭ ئىشىندەگى ارداقتىسى بولمىپ شىققان؛ ول كەسىپتى
چاقىسى ئىستەي بىلىگەن كىسى ەلگە بەدەلدى بائىر اتانغان.

ادام بالاسىنىڭ تۇرمىسى-ئالاس، تارتىس. ادام بالاسى ئىسراۋ
چاغىنان تابىيىيات بەن تارتىسادى، كەينىشى چاغىنان ئوز ارا ئىسراۋ
مەن ئىسراۋ ئالاسىپ تارتىسادى. كوشبەلى ەلدە تابىيىيات بەن تارتىسىۋ
جوقتىڭ ازاق الدىندا بولغاندا، ئوز ارا ئالاس، تارتىس ئاشق
ئۇردە بولا كەلگەن. سونى مەن كوشبەلى ەلدىڭ سالتىندا ئوز ارا
ئالاس، تارتىستىڭ جالاشاش ئۇرى-ئۇرلىق، زورلىققا تابىنىۋ بولغان.

بەرى كەلگەن سوڭ قازاق ورسقا باغىندى، جەرىنەن ئىسراۋدى،
قونىسى تارىلدى؛ جالپى كوشىۋ قالدى، ھەتتەپ وتىرىقىشى بولا
باستادى؛ ازداب بولسا دا تابىيىيات بەن تارتىسىۋ باستالدى: قازاق
قىسقا قارىسى مالنا پىشەن جىياتۇن بولدى، ھەتتەپ ەگىن ئالا
باستادى. سۇيتىشەدە تابىيىياتتى زىننە باغىندىرالىق داراجاغا جەتكەن
جوق، تابىيىياتقا قۇل بولغان كۇيىندە قالدى. ەگىنگە بەشەنسەپ
كىرىسە المادى؛ تەمىر جول جوق، بازارى المىس بولغاندىقتان

ەگىن كۆپ شىققان جىللى ارزان بولاتۇن بولدىدا، شىقباي
قالغان جىللى سۇراپىل قىممەت بولاتۇن بولدى. سۇيىتىپ بۇرىننان
مىيىنا سىگىگەن-ەشپەكتەن جىيەنىۋ سالتى قالا قويمايدى.
«ەلەمى»

(30) شارىۋا جايى.

توقسان غۇرلى سەبەبىنىڭ تۇيىنى ئىپس كەلىپ، قازاق
شارىۋاسىنىڭ قالاسى بۇزىلىپ، سانى ازايىپ اۋدانى تارىلىپ وتىر.
كۆپ جەرلەردە ئورمان تولىغان جىلقى، قورا تولىغان قوي ەرتەگىنىڭ
اۋدانىنا كەتتى. شارىۋا كۆركىنەن ئىرىلەن ەلەردىڭ تۇرمىسى
كۆركىدە قالغان جوق.

ئىدىگى اشكىمە: وتكەندى كۆكسەمەي، سارى ۋايىم سالا
بەرمەي، ساعدىم قۇۋىپ ساندالا بەرمەي، شالا جانسارلانغان شارىۋانى
تۈزەۋدىڭ شاراسىمىن ئىستەۋ كەرەك.

جەكە كىسى تۈگىل جالپاق ەل زامانىڭ، بۇيدالاب، جەتەكتەگەن
تۈيەسى. بۇعان قازاق ەلىنىڭ تۇرمىسىنان ئىپس سىپىرا مىيسال
كەلتىرىۋگە بولادى: (1) ئىپس كەزدە قازاق بالا وقىتىۋدان قاشتى،
ەندى نەزەب تابا الماي ءجۇر. (2) ئىپس كەزدە ئىمعا جامان دەپ
ءسۇت ماشىنەسىنە جولاماعان قازاق ەندى قولىنا تۇسسە بوساتاتۇن
ەمەس. (3) ۇلۇقتىققا جۇۋان اتادان باسقانى قىلامايتۇن قازاق،
ەندى كەدەيدىڭ، جىگەشكە اتانىڭ بىيلەگەنمەن بوي سۇنىپ وتىر.
(4) اكە شەشەمىدى رەنجىتپەيمىن دەيتۇن قازاق قىزى، سۇيىگەنى
مەن كەتپ جاتىر. مۇنى ەرسى كۆرىپ وتىرعان ەلدە جوق،
وسىنىڭ ئارىن ئىستەپ وتىرعان زامان.

بۇرىن قازاققا، مالنىڭ تۇقىمىن اسىلداندىر، ەگىندى جاشا
رەت بىن سال، ياقشا ورنات دەپ ايتقانداي بولساڭ، ەرىكەندىك
بىن ايتاسىندار، كۆرە بىلە بەينەتكە بەلشەگەن بات دەگەنىڭ نە؟
اتا بابالارىمىزدىڭ، مىزى مەن جۇرە بەرمەز، دەپ ۇستىمىز قارايتۇن.
ەندى ول بولماس: زامانىڭ جەتەگىنە جۇرمەگەن شارىۋانىڭ مۇرنى
جىرداماقشى.

وسى كۆنى تۇرمىستىڭ قاي سالامىنا بولسا دا شارۋىنىلىق كۆزى مەن قاراۋ قاجەت.

شارۋىنىلىقنىڭ زاشى: شارۋىنىڭ قاي تاراۋىنان شىمقان زاتتار جاقىن بازارغا ءوتىمدى، پايدالى بولسا، سول تاراۋنىڭ ءوتىمدى بولۇنىنا ارتىق كۇش سالما كىرەك، ماسەلەن: ۇلكەن قالانىڭ اينالاسىندا جەرى از شارۋىلارغا استىق سالعاننان، توبتاپ مال ۇستاعاننان، باقشاشلىق جانە ءسۇت شارۋاسى اسا پايدالىق بولادى. تەمىر جولدىن قاشىق جەردە باقشاشلىقنى استىق سالماۋ پايدالى، تەمىر جولدىن 200 شاقىرىمىنان ءارى جاتقان اۋدانلاردا استىق سالعاننان مال وسىرگەن پايدالى.

شارۋىنىلىق كۆزى مەن قاراعاندا قازاق دالاسىندا اۋىل شارۋىسىنىڭ ونەتۈن سالالارى: I-مال ءوسىرۋ: II-استىق سالماۋ؛ III-ءشوب جەم ەگۋ؛ IV-ءسۇت شارۋاسى؛ V-باقشاشلىق، شارۋىنىڭ قاي سالاسىن بولسا، تۈزەۋ ءۇشىن گۈلدەندىرۋ ءۇشىن بىلىمگە قوسا شىدامىلىق كىرەك. باقىتىسىزىمىزعا قاراي شىدامىلىق قازاق قانىنا تولىق سىڭمەگەن سىمپات. قازاقتا ءالى جالقاۋلىق، تۇرلاۋسىزدىق مول، شىدامىلىق جوق: ءبىر ءىستى باستاسا، اياعىنا جەتكىزبەي، تاستاي بەردى. ءىراق جالقاۋلىق بەن تۇرلاۋسىزدىق ءبىر جولا شەكەلەنگەن. «قىيامەتكە شەيىن قالمايدى» دەپ، ۇعىنمۇعا جارامايدى؛ تاباندى ءتاربىيا مەن، زامانىڭ ايداۋى مەن شىدامىلىق تۇۋماقشى.

«اگرانوم».

31) دامىلى جول مەن ايلالى جول.

دۇنيەدە وزگەرمەيتۈن ەش دەمە جوق. دۇنيەدەگى نارسەلەر نەشە ءتۈرلى بولس وزگەرەدى، قۇبىلادى، ءبىر كۈيدىن ەكىنشى كۈيگە تۇسىدى، زورايادى، كىشمەرەيدى، قالپىن، پىشىننەن دە وزگەرەدى. وسى كۈنگى قارا جەر ءبىر كەزدە غاز ءتازىدى بولغان؛ جۇرە كەلە سۇۋىنغان ءبىر سىپىرا زاتتارى سۇيىق كۈيگە تۇسكەن؛ ونان كەيىن جەردىڭ سۇيىق زاتتارى قويۇلانا كەلە قاتايا باستاعان؛ سونان

سولك كوپ زاماندار وتكەن سولك عانا بارىپ، قوي باتىپ بولىپ جاتقان تاسى تەمىرلەر وسى كۈنگى قاتتى كۈيىپتە تۇسكەن. دۇنيەدەكى نارسەلەردىڭ ەبارى دە سولاي قۇيىلادى دا تۇرادى؛ دۇنيەدە تاستاي قاتىپ ەبىر قالىپتى بولىپ قالغان جالغىزدا نارسە جوق. ەتۇرلى جان جانىۋارلاردا، ادامدا سونىڭ ىشىندە سولاي نەشە ەتۇرلى بولىپ قۇيىلىپ كەلەدى، قۇيىلا بەرەۋگە ەتپىس دە.

ەباراق قۇيىلىستىڭ ەزى دە ەتۇرلى بولادى. دۇنيەدەكى نارسە تەبىئەتتىڭ زاتىنا باغىنىپ، ەتپىستى ەجونى مەن دە قۇيىلادى. سونىڭ ۈستىنە اقىل اپلا مەن تەبىئەتتى قولىدان وزگەرتىۋەتە بولادى. ەدانىشمان ەشارىز ەداربىين جان جانىۋارلارنىڭ تۇرمىسىن تەكسەرىپ، تەبىئەتتىڭ تالەۋلى زاتى مەن تۇرمىس تارتىسى زاتىن تاپقان. جان جانىۋارنىڭ ول زاتىغا باغىنايتۇنى جوق. قويان، سول زاتىغا باغىنىپ، قىسقى كۈنى قارداي اق بولادى دا، جازدى كۈنى كوك شوبىكە ۇساب، كوك بولادى. قوياننىڭ ول ەتۇسى وزگەرمەي قالغانى بولسا، ول تەبىئەتتىڭ تالەۋىنا جاراماي تۇرمىستىڭ تارتىسىنا شىداي الماي، جوعالەۋغا ەتپىس؛ قىستى كۈنى اق قاردىڭ ۈستىندە ەتۇسى باسقاشا بولىپ جۇرگەن كوك قويان دا، جازدى كۈنى قارا جەردىڭ ۈستىندە وزگەشە بولىپ جۇرگەن اق قويان دا بۇركىتتىڭ تىرناغىنا، تازىنىڭ تىسىنە، مەرگەننىڭ وعىنا باسقا قويانداردان بۇرىن تۇسۇگە ەتپىس. ونداى قوياننان تۇقىمدا قالماقشى ەمەس. قوياننىڭ بۇلاى قىستى كۈنى-اق، جازدى كۈنى كوك بولىپ، تۇرمىستىڭ تارتىسىنا ەدىس قىلالا تۇن بولىپ شىعۋى بىردەن بولماغان؛ قويان نەشە مىڭ جىلداى تەبىئەتتىڭ تالەۋىنا ەتۇسىپ، سۈرپىتلا كەلە، وسلاى ەتۇسىن وزگەرتەتۇن بولغان. قوياننىڭ بۇلاى ەتۇسىن وزگەرتىۋى، ەتۇسىن وزگەرتەتۇن بولىپ شىعۋى-تەبىئەتتىڭ زاتى، وعان ادامنىڭ ايلاسى قوسىلماغان. ەبىر كەزدە ەمەلىنىڭ اق سۈيەك سەرىلەرى، تۇرمىستىڭ قىزىمىنا تويماي تۇن سۇلۇۋلارى، شولاق تۇمسىق كوگىرىشىگە ەۋەس بولغان؛ سۇلۇ قاتىنداردىڭ كوگىرىلىن اۋلاۋ ەۋشىن قولدا ۇستالاتۇن كوگىرىشىندەردىڭ تۇمسىعى شولاق تارى اسا قىمبات بولغان دا، ۇزىن ۇمسىقتىلارى باعاسىز بولغان. قولدا ەوسىپ ۇيرەنگەن ەمەلىنىڭ

كوگىرىشىندەرى، تۇمسىعى ئۆزىن بولۇپ، قوچاسىنا ئۇناماي، ەركىنە جىيەرىلىگەن سولۇڭ ئۆز بەتى مەن كۈن كۈرە الماي قىرىلا بەرگەن، ولاردان تۇقىمدا قالماغان. تۇمسىعى قىسقا كوگىرىشىندەرى ئوسىپ كۈبەيە بەرگەن. اۋەسقوي ايلەردىڭ (تابىيىياتنىڭ ەمەس) تالعاۋىنا تۇسىكەن سولۇڭ، بۇل شۇلاق تۇمسىق كوگىرىشىندەردە سۇرىپىتالا كەلە، تۇمسىقتارى مۇلدە قىسقارىپ، اقىرىندا بالاپاندارى جۇمىرتقاننىڭ قابىعىن ئۆز تۇمسىعى مەن جارىپ شىعا المايتۇن بولغان، ولاردى كۈنى تولعاندا قوجالارى جارىپ شىعاراتۇن بولغان. اراب جىلەمسى ەجەلدەن جەر ئۈستىندەگى جىلقىنىڭ جۇيىرگى دەپ سانالاتۇن ەدى. اعلىشىنىڭ ات بەگىلەرى سول اراب جىلقىسىنىڭ جۇيىرىكتەرىن جىيىپ، جۇيىرىگەن جۇيىرىككە سالىپ، سۇرىپىتاپ وسىرە كەلە، اراب جىلقىسىنان ارتىق جۇيىرىك قىلىپ شىعاردى. اعلىشىنىڭ سول اراب جىلقىسىنان سۇرىپىتاپ شىعارغان جىلقى تۇقىمىن وسى كۈنى اعلىشىن جىلەمسى دەپ اتايدى. اعلىشىن جۇيىرىكتەرى مەينوتىنە شاقىرىم شاپادى.

ەمنى بۇل، اعلىشىن كوگىرىشىنىڭ شۇلاق تۇمسىق بولۇپ شىعەۋى، اعلىشىن جىلقىسىنىڭ سۇرىپىتالىپ ورەن جۇيىرىك بولۇپ شىعەۋى: ئۆز بەتى مەن عانا ەمەس، جالعىز عانا تابىيىيات زاتىنىشا ەمەس، بۇعان ادامنىڭ اقبل ايلاسى قوسىلعان؛ تابىيىيات قۇبىلىسەن ادامنىڭ ايلاسىن وزىنشە ۇلگىرتىپ شىعارغان.

ەسۋىتەپ تابىيىياتنىڭ قۇبىلىسى ەكى تۇرلى بولادى: ەبىر تۇرى ادامنىڭ اقبل ايلاسى قاتىسپالغان، جالعىز عانا تابىيىيات زاتىنىشا باعىنىپ، ئۆز بەتى مەن بولاتۇن قۇبىلىس (بۇعان مەيسال: قوياننىڭ ئۆسۈمىنىڭ وزگەرىۋى); ەكىنشى تۇرى ادامنىڭ اقبل ايلاسى مەن بولغان قۇبىلىس. مۇنىڭ اۋەلىگىسىنە «اعىلى قۇبىلىس» دەپ، ەكىنشىسىنە «ايلالى قۇبىلىس» دەپ ات قويىلعان.

«ەلەس»

(32) قازاق مالىنىڭ تۇقىمىن اسىلداندىرىۋ عاينىدا.

بۇل كۈنگە شەيىن قازاق ەلى مالىنىڭ سانىن كۈبەيتىۋ مەن

بولىپ، تۇقىمىن اسىلاندىرىۋى جاينىدا ويلانغاندا چوق، سول سىدىقتى قازاق مالى ۋاقتانىپ، ازىپ بارادى. مۇنان ئېسىر نەشە جىل بۇرىن ورىنبوردان ماسكەۋگە اپارغان وگىزەردىڭ ەتى 15 بۇتتان كەم بولماي، عجۇرىۋشى ەتى، بۇل كەزدە ورتا وگىزىڭ ەتى 13 بۇتتان ارتىپاتۇن بولدى.

مال ۋاقتانغان ەكەن-ونان قورقۇۋعا جارامايدى؛ بىلىم مەن ەكبەك سىڭىرگەن كىسى مالدىڭ تۇقىمىن ئۆزەۋگە بولادى. عالىمدەرگە جانە مال باغىۋ بىلىمىنە جۇيىرىك عتاجىرىيالى ادامدارعا مالغۇم، مال تۇقىمىنىڭ اسىل جەرى شەت پاتشالىقتاردا ەكەنى، ول جەرلەردە جۇيىرىك ايىردىڭ باسى 200 مىڭ (*) سومغا شەيىن بارادى؛ بۇقانىڭ قىمماتى مۇش مىڭ، قاتتا بەس مىڭ سوم بولادى، چاقسى قوشقارلارعا قىمماتىسىنباي 500-600 سوم بەردەدى ەكەن. وسى مالداردىڭ بويىنداى اسىلى اۋەلدەن اق وسىنداى بولماغان، جۇرە تۇزەلگەن. مالدىڭ تۇقىمىن اسىلاندىرىۋىشلار كوب ەكبەك سىڭىرگەن، اقل مەن مىس ەتكەن، اسىراۋى، باغىپ قاعىۋى چاقسى بولغان، ايىر، بۇقا، قوشقارلاردى عوز مالدارىنىڭ اراسىنان اق تانىپ سالغان. راس، بۇل ۇزاققا سوزىلاتۇن جانە كوب شىدام كەرەك قىلاتۇن جۇمىس، عىراق اقىرى قايمىرلى، نەگە دەسەشكەن، مالدىڭ تۇقىمى اسىلانىپ قازاقنىڭ قازىرگى وتىرعان جەرىسۇۋىنا ۇيرەنشىكتى بولىپ وسەدى.

ەكىنشى جول وڭايراق جانە قىزىعراق؛ بۇل جول قازاق مالىن باسقا اسىل تۇقىم مەن شاتىستىرماق-قان ارالاستىرماق. بۇل رەت كورمەگە وڭاي بولسادا، عتاجىرىيادا قىمىن. انىق بىلىۋ كەرەك؛ عالمكى تۇقىم الماقشى بولغان مالدارعا قازاق جەرىنىڭ اۋاسى جارامدى ەكەن، ول مال قازاق جەرىن جەرسىنەمە ەكەن. وسىلاردى سالىستىرىپ، بۇل تۇقىمىنان پايدا بار جوعىن جەتە بىلىۋ كەرەك. رۇسىيادا مال تۇقىمىن وسى جول مەن اسىلاندىرماق دۇشلىرى كوب بولغان، عىراق سونىڭ كوبى ماقسۇتتارىنا جەتە الماعان. سەبەبى كوبىنەسە تابان تۇقىمدارى جارامسىز بولاب ۇشىراغان، تۇقىم تۇزەلىۋ ورنىنا بۇزىلغان، مالى جەرسىنەمەگەن.

(*) سەغىستان بۇرىنقى ەسەپ بىن.

ەندى قازاق مالىنا كەلسەك جىلقى، قوي، ەشكى سەكەلدى
 مالداردىڭ تۇقىمىن اسىلداندىرىۋۇش شەتتىن بىزدەمەي اق قازاقتىڭ
 ەوز مالىنان تاشىداپ، ەڭ جاقسى تۇقىمىنان ۇيرىگە ايعىر، قوشقار
 سالدى كەرەك. قازاق مالىنىڭ تۇقىمى وتە جاقسى، جالغىز اق سونى
 تاغىدا ارتتىرىۋعا ەبىر از ەكبەك ەسكىرىۋۇتىپتىن. سىمىر تۇقىمىن
 اسىلداندىرىۋۇش شەتتىن قازاقتىڭ ەوز مالىنان تاپىلعان جاقسىلاردىن
 سۇرىپىتاب ارالاستىرىۋعا كەرەك، بولماسا ەتاجارىپىبادا ەتاۋىر پايداسى
 كورىنكەن قالماق سىمىرىنان تۇقىم الىۋ كەرەك (اشتىرقاندىق ياكى
 تىسارىيتىسىندىق دەگەن تۇقىمداردىڭ بىرەۋى بولسىن). بۇل ايتقان
 رەتتە تۇقىمنىڭ تازارىۋىنا ەبىرىنشى سەبەب بولاتۇن نارسە مالدى
 جاقسى اسىراپ، جاقسى كۇتىۋ، ەگەر بۇعان سىلاقتىق قىلسا،
 ەتكەن ەكبەك بوسقا كەتەدى. ەمنى سول سەبەبىتى قازاققا ەشوب
 شاۋىتۇن ماشىيىنە الىۋ كەرەك. جانە ەشوبتى قۇۋراتباي مەزگىلىندە
 شاۋىپ الىۋ كەرەك، وسى كۇنگە دەيدىن «وسى جارايىدى» دەپ
 واشەب شايباي، شاما كەلگەنشە كوب شايبۇعا كەرەك. مال قىس
 كۇنىندە ازىققا تارقىباسا، بىرلەنىپ تەز وسەدى. قازاقتىڭ ەگىن
 سالاتۇن جەرىندە تاي، تاپىنشالاردى، ايعىر، بۇقالاردى سۇلى مەن
 اسىراۋ ارتىق. جاس مالدى نە غۇرلىم جاقسى اسىراسا، وسكىش
 كەلەدى. ايعىرلار، بۇقلار كۇيلى بولسا، بالالارىدا اسىل جانە بەرىك
 بولىپ تۇۋادى. ەبىراق ايعىرلار، بۇقلار اسا سەمىرىپ كەتەيسىن،
 سونى ەسكەرىۋگە ەتمەيس. قازاق مالىن جىلى ورىندا ۇستاۋ جارامايدى؛
 اسا نازىكتەندىرىپ الىپ، قىسقى تەبىنگە شىمىۋعا جارامايتۇن
 بولىپ كەتەيسىن. ازىيىن، تەم سۇۋىق بورانداردا دالعا شىعارماي،
 قولدا تۇتۇۋ ارتىق.

جۇرتتىڭ كونى ۇيرىگە قوساتۇن ايعىر، بۇقلارنىڭ جاقسى
 جامانىنا كوز جىبەرمەيدى؛ مالنىڭ ەركەك، ۇرعاشى ەكى جامىدا
 بىردەي ەتاۋىر بولسا، تۇقىم اسىل بولۇپ ەستەن شىعارماسقا
 كەرەك. جانە قازاق مالى قۇناچىن، دوتەجىمىندە بالالايدى، بۇدا
 پايداسىز نارسە، مالنىڭ تۇقىمى ۇاقتانپ وسەي قالايدى. تۇقىم
 ۇششىن مالنىڭ ەركەگى بولسىن، ۇرعاشىمى بولسىن ەڭ
 بەرىكىن، كۇشتەيسىن، سۇلمۇن تاشىداپ الارعا كەرەك؛ ناشارىن

تۇقىمغا قوسىپاۋ ئىيىس، - ەركەكتەردىن ئىشتىرىپ، قۇرغاشلاردىن ساتىۋغا نەمەسە سويىۋغا بلايىق.

چاقسى ايعىر، چاقسى بۇقا وزدەرىندە بولماغان قازاقتار باسقا جەردەن ساتىپ السىن نەمەسە ۋىيىرگە سالا تۇرىۋغا السىن؛ بۇلاي رەتتى كەلمەسە، وزدەرىنىڭ چاقسى بىيەلەردىن تۇقىم الۋۇش سىن چاقسى ايعىردىڭ ۋىيىرىنە قوسىسىن. قازاق جىلقىسىنان جۇيىرىك، جورتاق، جورغا كوب شىعادى؛ مەنى وسىلاردى ئىشتىرىپ ناستاماي، تۇقىمغا ارناۋ كەرەك، شەت پاتشالىقتاردا وسىلاي ەتەدى.

قازاق جىلقىسىنىڭ تۇقىمىن اسىلداندىرىپ، ولشۇگە تولارماققا جەتتىرسە، اسكەرگە كەرەك اتتاردى وكىمەتتە چاقسى باعا مەن قازاقتان المىپ تۇرار ەدى.

قازاق سىمىرىنىڭ تۇقىمى ونشا جامان ەمەس، بىراق سۇيىگى ۇۋاق، سۇيىتى از. جوعارىدا ايتتىق: تۇقىمدى قالماق سىمىرىنان الۋۇ كەرەك دەپ. بۇل تۇۋرالى چاقسى تاجىرىپيا بار. چاقسى دەيتۇنىمىز سول: قالماق سىمىرىنىڭ تۇقىمى ۇزى اۋەلدە قازاقتان شىققان؛ بۇل تۇقىم سۇۋىتتا ەتوزىمدى، جايلىپ وتتاۋعا كونىمدى كەلەدى. بۇل سىمىرلار قازاقتىڭ وسى كۇنگى تۇتىنىپ وتىرعان سىمىرىنان ۇرى؛ ەتتى كوب بەرەدى، جۇممىسقا شىدامدى، بىر ايىمى سۇيىتى بولمايدى.

بەنەكۋىش.

(33) سۇيىتى سىمىردىڭ بەلگىلەرى.

قاي كەسىپكە بولسا دا شارۋا كوزى مەن قاراپ، نە عۇرلىم پايدانى كوبىرەك شىعارىۋغا ۇمتىلىۋ كەرەك. ساۋلى سىمىر ۇستاعاندا پايدالى جاقتى ەسكەرىۋ كەرەك. سىمىر تۇقىمىنا قاراي سۇت بەرەدى. بىر تۇقىمىنان ورىسكەن سىمىردىڭ دا جىلىنا 150-200 شەلەك سۇت بەرەتۇنى دە، 30-40 شەلەك سۇت بەرەتۇنى دە بار. مۇيىزدى مال ۇستالاتۇن ورنىنا قاراي ۇش تاراۋ: (1) جۇمىس مالى، (2) ەت مالى، (3) سۇت مالى. ەر تاراۋ مالدىڭ وزىنە بلايىق تۇلعا، بىتىم بولادى.

جۇمىس مالىنىڭ كۇشى مول بولۇپ كەرەك. كۇش-جۇۋان سۇيەكتەن، بۇقا موينىنان، كەۋدە، جەلەككە ەتى قالىنىنان، اۋكەسى ۋلكەتەن، تەرىسى قالىڭ كەدىر-بۇدىردان شىعادى. ەت مالىنىڭ ەت، ماي جىمىنالاۋۇن جەرى تولۇق بولۇپ كەرەك. ەت جىمىنالاۋۇن سۇيەك، باس، اياق، قارىن تولمىدى بولمايدى. ەكى باغالى جەر ارقا، بەلدەمە، سان، قول. كەۋدە جەنتەكتى بولۇپ كەرەك.

سۇت مالىنىڭ تۇلغا ئېتىمى جۇمىس، ەت مالىندا ۇقساسمايدى. بار دەنەسى سۇتتىڭ شىمىۋىنا بايلاۋلى. سۇتتى سىمىردىڭ باس بەلگىسى جەلنىنىڭ بىتىمىندە جەلنى تولعان بەز؛ ار ەىر بەز ەسەپسىز كوپ قۇۋىقشادان قۇرالادى. قۇۋىقشانىڭ ارا-اراسىن قۇۋدالاعان ەت، ماي، قان جۇرەتۇن جەرىندە بىدىس بولادى. قۇۋىقشا سۇتكە تولسا، جەلنى كەرىلىپ كەتەدى، سۇتتى ساۋىلسا، بۇزاۋ ەمسە. قۇۋىقشادان سۇت كەتىپ، جەلنى بوساپ قالادى. ەگەر قۇۋىقشا اراسىنداعى ەت، ماي كوپ بولسا، جەلنىدى ونەمەيىن كەرىپ ساۋعاندا بوساتبايدى. مۇنداي ەت جەلنىدى، ماي جەلنىدى سىمىر سۇتتى بولمايدى. سۇتتى سىمىردىڭ جەلنىنى تورت-پاق جالپاق كەلەدى. ەلر ەىر ەمشەك تۇرغان ورىن بولەك قولغا بىلىنەدى. ساۋسادا، ساۋجاسادا تىكىمىپ تۇراتۇن، جۇرگەندە شاپقا سوققىغانۇن جەلنى سۇتىمىزدىكىنىڭ بەلگىسى. جاقسى جەلنى سۇت تولعان سايمىن جانچاققا. كەرىلسەدە بۇلعالاقتا مايدى، سوقتىغىپ كەرنەلمەيدى. سۇيرىك جەلنى جاقسى بولمايدى. سۇتتى سىمىردىڭ جەلنىنىڭ تەرىسى جىمىرىلىپ كەڭ جاتادى، سۇت تولىپ كەرىلىۋىنە بوگەت بولمايدى. تىمىز جابىسقان تەرى، جەلنىدى قىسىپ، كەرىلتىپەيدى. اسىرەسە، جىمىرىندى تەرى الدى-ارتىندا بولادى.

ەمشەك اسا ۇزىندا، جۇۋاندا، قىسقادا، جىڭشىكەدە بولماسقا كەرەك. ەمشەك ورتاسىندا بۇۋىلدىق بولماسىن، جانە اتقان وقتاي عتۇب-عتۇزىۋ تومەن قاراپ تۇرسىن، قىمىسايىپ تۇرماسىن، ەمشەك ۇستەرى ەىر-بىرىنە جاقىنداسىپ كەتپەسىن. سۇتتىڭ كوپ شىمىۋى-جەلنىگە قاننىڭ كوپ قۇيىلىۋىنان. جاقسى قاندى جەتكىزىپ، جامان قاندى الب قايىتاتۇن تامىر، سۇت تامىر دەپ اتالادى. بۇل جەلنىنەن باۋىرغا قاراي شىعادى، كوزگەدە كورىنەدى، قول مەن سىمپاۋ.

بىلاي تۇرسىمىن، نە غۇرلىم جۇۋان، بۇتاقىتى، ئىركىلدەگەن قاندى بولسا، سۇتتىلىكتىڭ بەلگىسى، ناعىز سۇتتى سىيىردىڭ سۇت تامىرىنىڭ تاراۋى جەلىنىنىڭ سىرتىدا بىلەۋەنىپ شىعب تۇرادى. سۇت تامىردىڭ قارىغا كىرەتۇن ورنى شۇڭقىر كەلدى. بۇل شۇڭقىر «سۇت قۇدىق» اتالدى. مۇنىڭ تىۋەكلىكىدە، كەڭلىكىدە سۇتتىلىكتىڭ بەلگىسى. تەرەكلىگىن سۇت قۇدىققا ساۋساق بىن باسبىپ ۈلشەيدى. سىيىردىڭ جۇنى جوعارىدىن تۈەن قاراي جىعىق، جەلىن اينالاسىنداعى جۇن تۈمەندەن جوعارى قاراي جىعىق، ەكى جىعىقتىڭ استاسقان جەرى تاقىرلاۋ، اشىقتاۋ كەلدى. مۇنى سۇت ايناسى دەيدى. نە غۇرلىم بۇل كەڭ بولسۇ قۇيرىققا قاراي ۈلشە، سۇتتىلىكتىڭ بەلگىسى.

«اگر انوم»

(34) كاپراتسىيە.

كاپراتسىيەنىڭ شارىۋاغا قانداي پايداسى بار جانە جاستار قالاى ارالاسىۋ كەرەك؟ ۋەلى بىر ازغانىي كاپراتسىيەنىڭ تارىقى جاپىنان ايىپ ۋەيىن.

«ار بىر قالمىقتى الپ قاراساق، كاپراتسىيەنىڭ سۈيۋ سەبەبى شارىۋالمىقتىڭ كۈيزەلىۋ تۇرىنە قاراي بولغان. ماسەلەن: انگىلىيەدە ۈلشەن، جۇۋان جۇدىرىق بايلار، جۇمىسكەرلەرگە ۈنەمدى ەكەك اقى بەرمەي تارىققىرغان. مۇقتاجدىق كۈيەيىپ، جۇمىسكەرلەر اشىققان. كەرەك زاتتارىن ار قايسىسى بارىپ الپ كەلۋەك كۈشى جەتەكەن. سونىڭ ۇشىن ۋەن دەگەن بىر بىلىمدى ادامى انگىلىيادا 1854-جىلى كەدەي جالىشى جانە جۇمىسكەرلەر اراسىندا پوتىرەيىتەل دۇكەننى اشقان. بۇل دۇكەن جەر جۇزىندە بىرىنىشى دۇكەن، دەپ اتالغان. سەبەبى مۇنان بۇرىن ەش جەردە پوتىرەيىتەل دۇكەنى اشىلغان ەمەس. كەرەك زاتتارى بولسا، قولى جەتەيتۇن جۇمىسكەرلەر جانە جالىشلار وسى ورتاسىندا اشىلغان وزدەرىنىڭ دۇكەندەرىنەن ورتا ارزان باعا مەن ساتىپ الپ تۇرغان. ۋەلى «روتشەل» دەگەن قالادا اسلىۋ سەبەبى «روتشەل»

پوتىرەبىيەتەل دۇكەنى» دەپ اتالغان. كەيىنكىگە كاپىراتسىيە چولپىن سالغان وسى: ۱۷-ەن بولغان مۇشۇن، بۇل كىمىنى پوتىرەب كاپىراتسىيەنىڭ اكەسى دەپ اتايدى.

انگىلىيەدەن بوتەن ماملەكەتكە كاپىراتسىيە تىاراي باستالغان. 1864-جىلى ۱-بىزدىڭ رۇۋىسىيادا كىمىنوبىسكىي زاۋاتىندا (ورال) جۇمىسكەرلەر اراسىندا ۱-بىرىنشى پوتىرەبىيەتەل دۇكەنى اشىلغان. مۇنى اشقان جۇمىسكەرلەر باستىنقى شەرىئىشوبىسكىي دەگەن كىسى بولغان. كىمىنوبىسكىي زاۋاتىنان رۇۋىسىيەنىڭ بوتەن جاعىنا جايىلىپ كوبىيە باستالغان.

1897-جىلى رەسىدە 18 پوتىرەبىيەتەل كاپىراتىپ اراسىنان ۋىم (ساپۇز) اشىۋعا قاۋلى بىستەگەن جىمىلىس ماسكەۋدە بولپ، ورنىدا جانە سوندا تاغايىنداالغان. 1898-جىلى 16-بىيۇندەگى جارلىق بويىنشا ساپۇز قابىلداىپ، سونان پوتىرەبىيەتەل دۇكەندەرىنىڭ كىمىنىڭ ساپۇزى وسى كۇنگە شەيىن ماسكەۋدە بولپ كەلە جاتىر. مۇنى «جالپى رۇۋىسىيالىق سەنتىر ساپۇز» دەپ اتايدى. سونى مەن ۱-ار جەردە اشىلغان دۇكەندەر سانى كوبەيىپ، 1904-جىلدا شەيىن ساپۇزگە قوسىلغان كاپىراتىپ 144-كە جەتكەن. 71.937 مۇشەسى جانە بىستەگەن ساۋدانى 350 مىڭ تەڭگە بولغان.

1905-جىلى رەسىيە توڭكەرىسى مەن جاپون سوعىسى 1906-جىلى كاپىراتسىيە سانىن ازايىتادى. 1907-جىلداى باستاپ، جاشىلداىن العا جۇرە باستاپ، 1914-جىلى ساپۇزگە كىرگەن كاپىراتىپ سانى 154-كە جەتەدى. جەرگىلىكتى قاللىق دۇكەندىن اساق، سانى 3012 بولادى. بارلىق مۇشەلەرى 700 مىڭنان اسادى. بەلگىلى الەۋمەت سوعىسى ۋاقىتىندا تىسەنتىرو ساپۇز جانە جەرگىلىكتى كاپىراتىپتەردىڭ جۇمىسى بىلگەرى باسا المايدى. سەبەبى: ۱۷-ەلى شارىۋاشلىق كۇيىزەلمە، ەكىنشى كاپىراتسىيە جۇمىسىن بىستەپ جۇرگەن ماماندارىمىز بوتەن جۇمىسقا ارالاسىپ، شارىۋالىققا قارۋعا مۇمكىن بولمادى. بۇلار ماملەكەت جۇمىسىنا جاسىرىن كىرىسە باستادى. سونى مەن 1917-جىلى ۱-ەسكى وكىمەت تۇسىپ، ماملەكەت

كەدەي جانە جۇمىسكەر قولىنا تىيەدى، بۇل توڭشكەرىس قالققا
وڭشاي تىيگەن جوق.

شاربۇا كۆيزەلب باسەن كوتەرە الماستاي، ەلگە قىيىنشىلىق
كىرەدى. بۇل تۇردە شاربۇاشلىق ۇيىمىن اشۇ قىيىن بولدى.
سۇندادا كەڭەس وكىمەتى بارلىق قىيىنشىلىققا قاراماي سوعىس
بىتكەن سوڭ شاربۇانى وڭداۋعا كىرسەدى. جۇمىسكەرلەردىڭ
جانە كەدەيلەردىڭ تۇرمىسىن جۈندەۋدە بولپ، كەڭەس ماملەكەتى
1919-جىلى (مارتتا) چاشما دەكىردەت بويىنشا كاپەرەتسىيە جۇمىسىن
تاعى بىلگەرى جۇرگىزەدى. بۇل دەكىرەت بويىنشا كاپەرەت
دۇكەنىندە بار نارسەنى قالققا تەككە ۇلەستىرمەكشى بولادى.
سوڭىنان شىققان 1921-جىلى (7-ايدە) دەكىرەت مۇنى
وزگەرتىپ چاشمادان بىكە كىرسەدى. بۇل دەكىرەت بويىنشا
تەككە نارسە بەرىلىۋىن توقتاتىپ، بارلىق زاتتى ساتاتۇن جانە
ساتىپ الاتۇن بولادى. بۇل قالپىتا ساۋدا جۇرە باستاپ، عىس
بىلگەرىلەدى.

اۋەلى كاپەرەت نە نارسە؟ دەپ سۇراۋشىلار بولار؛ بۇعان
كاپەرەتتىپ قاللىق ۇيىمى دەپ جاۋاب بەرىۋگە بولادى.
نە عۇشىن دەسەڭىزدەر، كاپەرەتتىپ جالغىز عىر ادامنىڭ جۇرگىزىپ
تۇرعان نارسەسى ەمەس، كاپەرەتتىپ قاللىق اراسىندا عى جارىلى
جاقىبايدىڭ جانە جۇمىسكەرلەردىڭ مۇقتاجىن تاۋىپ بەرىپ تۇراتۇن
ۇيىم دەيمىز.

كاپەرەتتىپ عار ءتۇرلى بولادى. بۇل جەردە جالغىز پوتىرەبىتەل
دۇكەنىن عانا المپ وتىرمىز؛ سونىڭ عۇشىن بۇل ۇيىمدى ورتاق
قاللىق دۇكەنى دەپ اتايدى. وسى كۇنى عىزدىڭ قازاق تۇرمىسىن
المپ قاراساق: بۇرىنقى مال كەتپ، كوشبەلى تۇرمىستان وتىرىقىشى
قالپىقا ءتۇسىپ كەلمەدى. بۇلاي بولعان كۇندە كاسىب ءتۇرى
وزگەرىلمەكشى. سوندىقتان ەڭ اۋەلى كەدەي اراسىنا پوتىرەبىتەل
دۇكەنىن اشىۋ كەرەك.

بۇل پوتىرەبىتەل دۇكەنىنىڭ جۇمىسىن الساق، مۇنىڭ مىندەتى
المپ ساتارلار مەن كۇرەسمۇ. عىزدىڭ قازاقتا عۇن-جۇرقا،
استىق، مال جانە زاتتار بار. بۇلاردى ساتىۋ كەرەك، المپ ساتارلارعا

ساتسا، ارزان باعا بەرىپ، شارىۋانىڭ اقسىمىن وزدەرىنە قاراتىپ جەپ- قالادى، بۇل عىمىر. ەكىنشى عار عىمىر شارىۋانىڭ جايىن الساق، ازغانتاي زاتى عۇشىن ماتانىڭ ارزان جەرىنە بارىپ الالمايدى. شارىۋانىڭ الىب ساتارلارغا جەم بولاتۇنى وسى. ال، ەگەردە 20-30 عۇيدىڭ اراسىندا دۇكەنى بولىپ، بار زاتىمىن دۇكەنگە بەرىپ، وزدەرىنە كىيىم-كەشەك جانە بوتەن شارىۋاشلىققا مۇقتاج نارسەمىن دۇكەن ارقىلى الدىرىپ تۇرسا، اۋەلى شارىۋا قولمىداغى زات عىيىستى جولنا ساتىلىپ، وزدەرىنە كەرەك نارسە ارزان ورتا باعا مەن الىنادى. ەكىنشى الىب ساتاردىڭ قۇلقىمىنا تۇستەتۇن پايدا وزدەرىندە قالادى. بۇلاي بولعان كۇندە شارىۋا بىلگەرى جۇرمەك.

قوى- ايدار ۇلى.

(35) كۇن.

(تولىستويىدان).

قىس بويى كۇنىمىز تومەندەپ جۇردى؛ ساۋلەسمىن قىيالاب عىمىر بۇيرەن جىبەرەدى. سوندىقتان قىس جەر جۇزىندە سۇۋىق بولادى؛ جاندى- جەنسز زاتتىڭ عبارى توشىدى. سۇرى كەتىپ تايىعات سولادى؛ ايداي- الەم جانىمىز ولىك سىقىلدى بولادى. جارقىراپ اسم جاز كەلەدى. جەر جۇزىندە جان ەنەدى. جىلىنىپ، جىيىمەگەن زات قالمايدى؛ قىيىلداماعان زات بولمايدى. قارا باسىنا قىسىم تۇسەدى؛ اندەتىپ مۇز بۇزىلىپ، كۇرسىلىكتەب سەڭ كوشەدى. وردەن تومەن سۇۋ قۇلايدى؛ وكسىپ- وكسىپ بۇلت جىلايدى. سۇۋدان بۇلتقا بۇۋ اسادى؛ دۇركىن- دۇركىن جەر بەتىن قارا نوسەر باسادى. مۇنىڭ عبارىن سىتەيتۇن كىم؟ مۇنىڭ عبارىن سىتەيتۇن كۇن.

ەدان عىسىنىپ وسىپ باستايدى، ەسكى تۇبىردەن بۇناقىتار تاراپ، جانچاققا كەتە باستايدى. اعاشتار كوك چاپىرافا وراپا باستايدى؛ كوك مايسا اياعىنا وراپا باستايدى. مۇنىڭ عبارىن سىتەيتۇن كىم؟ مۇنىڭ عبارىن سىتەيتۇن كۇن.

ايۇللار جاتاعىنان شىعادى؛ شىمىن شىركىدى قىسقى ۋىقىسىمان تۇرادى؛ سۇۋ شىمىنە ماسا تۇۋىپ كويەيدى؛ جىلى مەن بالىقتار ئۇسىپ، ونەدى؛ مۇنىڭ ئارىن كۇن ۋالىگەرەدى.

كىسى بورەنەدەن مۇي سالادى، بورەنەنى اعاش شىمىنەن كەسىپ الادى. كۇن اعاش شىمىنە ساۋلەسىن تۇسىرەدى؛ مۇيىتىپ اعاشتى دا كۇن وسىرەدى. ادام قىس كەرىپىشتەن مۇي قالايدى؛ بەرىكىتىككە كەرىپىشىن بىزەس بەن بايلايدى، بىزەس بەن كەرىپىشتى كۇيدىرگەن وتىن، وتىندى ازىرلەپ قويغان كۇن.

ادامعا قارى مەن نان كەرەگەدى؛ بۇلار كۇن كۇشى مەن ونەدى. ادام مالدىڭ ەتىن جەپ، سۇيەگىن كەمىرەدى؛ مال شوب بەن سەمىرەدى؛ مۇشوبتى كۇن ونىدەردى.

كەرەك دەپ ادام نان جەيدى؛ جەگەن كىسىمنى نان قىزدىرادى؛ پەش وتىن مەن جىلىنادى. قىسقا قاراي جۇرىت وتىن جىيادى؛ ول جىيعانى كۇننىڭ جىلىۋى بولادى. قىس پەشكە وتىن جاقىتم دەگەننىڭ - ۋىگە كۇننىڭ جىلىۋىن جىيەردەم دەگەننىڭ.

جىلىۋ تىگىلەي كۇننىڭ وزىنەن بولادى؛ يا وتىن مەن كومىرگە، استىق بەن شوبكە ساۋلە بوپ تۇسكەن كوزىنەن بولادى.

جەل دەرەندەر، وت دەرەندەر اينالىپ جاتادى؛ استىق تارتادى. ولاردى كىم جۇرگىزەدى؟ - جەل مەن سۇۋ. جەلدى كىم ۇرگىزەدى؟ - جەلدى ۇرگىزەتۇن جىلىۋ. جىلىۋ قايدان شىعادى؟ - جىلىۋ كۇننەن تۇۋادى. بىر جەردەن اۋا جىلىپ جوعارى ۇشادى؛ ونىڭ ورنىنا قاراي باسقا جەردەن سالقىن اۋا جىلىسادى. مۇيىتىپ، جەل سوعادى؛ ولاي بولسا، جەلدە جىلىۋدان بولادى. سۇۋدى دا جەل قۇۋادى؛ جىلىۋنىڭ موزى كۇننەن تۇۋادى.

پايمىرىكتەردە جۇمىس قىپ جاتادى؛ وت ارپا مەن وت كەمەلەردى ماشىنىلەر سۇيرەپ زىرقىراتادى. ماشىنىلەردى جۇگىرتەتۇن بۇۋ بولادى، بۇۋ وتىننان تۇۋادى. وتىن شىمىنە كۇننىڭ جىلىۋى تۇرادى. قىيمىل جىلىۋدان تۇۋادى؛ جىلىۋسىز جاننىڭ بىر ساعاتتا شىعادى. غىمنى ەزى كورەمىز، ئەك جىلىۋ بولسا غا قىيمىلداپ غومىر سۇرەمىز؛ جىلىۋ كەم بولسا، قىيمىلدا كەم؛ جىلىۋ دەن بولسا، قىيمىلدا دەن. جىلىۋ وتە كۇشتى بولسا، قىيمىل وتە كۇشتى.

ۋىيىتىپ، قىيىملىداغانىڭ مەن جۇرگەنىڭ،
 جان بولس، ۋومىر سۇرگەنىڭ،
 قىيىرلاب جەردى باسقانىڭ،
 قايراتىم مول دەپ تاسقانىڭ،
 ۋىيىرى كۇنىنىڭ ارقاسى،
 ايتىسە قولىنان كەلمەيدى باسقانىڭ.

اۋداربۇشى: نەل - جان.

36 تاشمىنىڭ تارىخى.

ۋىيىسىن كەرىپ، كوك تەڭىز ايناداي جارقىرايدى. ۋىيىر توب
 تامشى كۇن شۇۋاقتا جارىسىپ وينايدى، دىرىلىيدى، قالىرايدى.
 شىمىندە بىر ۋىيى تىم ەركەلىيدى. جولداستارىنىڭ توبەسىمەن بىرەپ
 مەندە، مولتىلەيدى. ۋىيىر كەزدە ەركە تامشىنىڭ بۇلتقا كوتەرىلگىسى
 كەلدى؛ بىيىكتەن تەڭىز بىن جەرگە كوز جىيىرگىسى كەلدى.
 ەركە تامشى كۇنگە جالىنا باستادى؛ تىلەگىم بىر، جوعارى
 كوتەر دەپ قافسادى. جارىق كۇنگە نارەستەنىڭ ەرىلگى ۋىيى -
 تامشىغا قاراي ساۋلەلەردىن قۇۋادى. ساۋلەلەر تامشىنى قىزدىردى،
 قوينىنا قىستى؛ كوزگە بىلىنەيتۇن بۇۋ بولس، تامشى اسپانغا ۋىشتى.
 جالىمىز تامشىنىڭ جولدا ۋىشى پىسادى، سوندىقتان ونىڭ جانىنا
 ساۋلەلەرى تاغى جولداستارىن قوسادى.

ۋىيى - دەگەندە تامشىلار جوعارى كوتەرىلدى؛ بۇلاردى اسپانغا
 جەل ايداب جونەلدى. جەل شىقىندى، كۇرسىمەندى، تەڭىز ۋىستى مەن
 ۋىتقىپ كەلدى. تامشىلار، قىزىق بىن قۇستاندا شىباشاڭ شاپادى،
 كوزدى اشىپ جۇمىاندا تالاي جەرلەر ارتىندا قالادى. ۋىيىر كەزدە
 تەڭىزدە كوزدەن جوعالدى؛ اۋىلداردى، قالالاردى، دالالاردى كورىپ
 تامشىمىز قۇۋانادى.

تاشمىنانىپ كۆرمەگەن جەردىن تامشى قارايدى؛ ۋىيىتىپ كۇنىنىڭ
 باتقاندىن بايقامايدى، ۋىيى بولادى. سالىقنى سوعادى. ەندى تامشىمىز
 قايدا قورعالايدى؟ جەرگە ۋىيىسىپ كۇلىگە وراىنۇغا ويلانادى.
 جاپىلاب تامشى تومەن ۋىشادى؛ ۋىيىر مەزگىلدە بۇۋدان شىيىپ

سۇۋغا تۇسەدى، سۇيىتىپ، گۈل چاپىراغىنىڭ ئۈستىگە يارىپ جاتىدى؛
 «ئارى-بەرىدەن سولڭ سارعايىپ بەلدەن تاڭ اتىدى. كوك جىيەكتەن
 كۈن كورىنىدۇ؛ قۇۋاتىپ تامشى سالەم بەردى؛

«جارقى كۈنىم، مەنى ال دەيدى، كوتەرىپ كوككە تەز بار
 دەيدى؛» تامشى سوزىن ايتىپ بولماي، بۇۋ بوب كوككە كەتتى،
 زۇۋلادى. ئالاي جەردى دەم ساتتە الدى، ئاۋ، تاس، دالا اريتا قالدى.
 كۈن بەك تىنىشۇ، وتە سىسى ەدى. ەركە تامشى جولداستارى
 مەن جەرگە تۇسەمىز دەدى. بۇلار كۈنگە جالمازى: «بىزدى ئەشگە
 جىبەرسەڭ نە قىلادى؟» كۈن بۇلارنىڭ سوزىن تىشادى، نارەستەلەردى
 بىرىنە بىرىن قوساقتاپ جىيىنادى. «ئىدى قارا بۇلت شىعادى، قالىڭ
 تۇمان شىندە جولداستار بىرىنە بىرى تىمىلادى؛ اقىرىندا ۇلىكەن
 تامشى بولادى، تامشىلار تومەن سورىلالدى. نارەستە تامشى جەرگە
 تىرىس ەتىپ تۇسەدى، تۇسكەندە شۇۋىلداپ، سىملىلداپ، سىرىلداغانىن
 قۇلاق ەستەدى. بىراقى ادامدار ماسايراپ كۇلىسەدى: «چاشىر
 جاۋدى» دەسەدى.

تاشىمىز كەلىپ ۇلىكەن تاسقا سوعىلالدى؛ بىرىپ ەتۈسۈپ
 باسقا جولداستارى مەن قوبىلالدى. تامشىلار جىيىلىپ سەل بولادى؛
 سەل جىيىلىپ ساي تولادى، تامشى بىلگەرى اعا بەردى؛ ارالاب
 ئالاي جەردى كورەدى.

سول كەزدە قاتىمغا سۇۋ كەرەگەدى؛ شەلەك الىپ وزەنگە
 كەلەدى. شەلەك بەن قاتىن سۇۋ الادى، تامشىمىز شەلەك شىنە
 بارادى. سۇۋى مەن قاتىن كىر جۇۋىپ جايىپ قويادى؛ كۈن كەتتىرىپ
 تامشىمىز تاغى بۇۋ بولادى. بۇۋ كوزگە بىلىنبەي جوعارى شىعادى؛
 كوكتە مۇنى تاغى جەل قۇۋادى. كوپ ۋاقىت تىنباي تامشىمىز
 جوللاۋشىلايدى؛ ەندى كۈن مۇنى كوككە شەيتىن تىنىشتاندىرىۋعا ويلايدى.
 جەل ويىناقتاپ تامشىنى باتىسقا الا چۈنەلەدى؛ تىنباي بىلگەرى
 ايداپ كەلەدى، تامشىدا بىرگە ۇشىپ كەتەدى. بىر كەزدە جالپاق
 اق دالانىڭ ئۈستىنەن وتەدى. بۇل جەرىمىز قازاقىستان ەدى؛ قىس
 بولمى، جەر بەتىن قار باسقان ەدى.

تامشى قاتتى توڭما باستايدى، توڭىپ ەتۈسى توڭما باستايدى.
 توڭما، توڭما قاتايادى، جالتىرايدى، اعارادى؛ جەپ-جەڭىل ادەمى

جۇلىدىن بولا قالادى. ئۇيىدەك-ئۇيىدەك اق جۇلىدىن دار تومەن ئۇسەدى؛
 ادامدار: «قار جاۋدى» دەسەدى.

كىمىكەنە چولاۋشىمىز دالعا ئۇستى؛ قاتنى ئۇيىغا كىردى.
 سۇۋىق جەل ەستى-جارتى جىلداي تامشى ئۇيى مەن بولادى؛
 بىرتە-بىرتە كۈن ئۇزاردى. بىر كەزدە جىلى جەل سوغادى.
 كۈن قىزدىرىپ، قار ەرىپ اعداى؛ قاتقان تامشى ئاغى سۇۋعا
 اينالدى. تامشىلار بىرىگىپ كۈبەيە باستاى، ساي سالا مەن جۇگىرە
 باستاى. لايلانى، شۇۋىلادى، بۇلىدىلادى؛ اقىرىندا جىراغا كەلىپ
 قۇلادى.

چولشىباي بۇلارغا باسقا تامشىلار قۇلايدى، بىرتە-بىرتە
 وزەن ئۇلعايدى. بىر كەزدە بۇلار ئۆلىكەن وزەنگە جەتەى. الدى مەن
 تانىمى تامشىمىز وزەنگە جۇگىرىپ كەلىپ بەرىپ كەتەدى.
 ورماندار، قالالار، تاۋلار ارتتا قالادى؛ سىلىدىر قاعىپ تامشىلار
 ەالى ئىنباي جۇگىرىپ بارادى. بىر كەزدە كورىنىدى جەردە ارتتا
 قالادى؛ وزەنىنىڭ ئۇلاق تولقىندارىنا تاۋداي-تاۋداي اششى تولقىندا
 قارسى شىعادى. چولاۋشىلاپ قايتقان بالالارنى تەگىز قۇشاعىن جايىپ
 قارسى الادى، قۇۋانادى، كۈلەدى؛ ەسۋىتىپ تامشىمىز ئاغى ئۇيىنە
 قايتىپ كەلەدى. كۈرگەن بىلىگەننى تۇۋعاندارىنا كەلىپ سويلەيدى.
 اۋداربۇشى: تەل-جان.

(37) دۇنيە قانداي.

اتاقتى ەسەيشى ەيلەر ەدىشىل ەدى. بەرلىمىنىڭ ەبىر مولداىسى
 دوسى ەيلەرگە: «ئاللىق دىننەن ايرىلغان: مەن شەركەۋدە دۇنيەنى
 قانداي تاماشا قىلىپ قۇداي جاراتقان دەسەم، ەتسەن
 پىلوسۇپتاردىڭ ايتقانن ايتسام، ەدىن كىتابىنىڭ اناسى بىلىيا
 ەسوزىن سويلەسەم، جارتى كىسى مەنى تىڭدامايدى؛ جارتى كىسى
 نە قالغىپ كەتەدى، نە مەن سويلەپ تۇرغاندا شەركەۋدى تاستاپ
 شىغىپ كەتەدى» دەدى قامقور مولدا.

سوندا ەيلەر مولداغا:

«ەسكى پىلوسۇپتى، بىلىيانى جىاۋىپ قويىپ وسى كۋى

دۇنيەگە بىلىم قالاي تارايىدى، سونى جۇرتىغا ايىتىپ قاراشى.
 ەل قۇلاق قويماغان ناسىيقاتقا گىرەك پىيىلوسۇپى انا كىسا گور ايىتىن
 دەپ، كۇنىنىڭ ۇلكەندىكى گىرەك ارالى پەلۇپەنەستەي دەگەن شىعارىدىن،
 ەندى 2 دە 2=4 بولسا، وسىنداي انىق ەسەپ بەن ەسەپكەن
 كۇن جەردەن بىر مۇلىيەن ۇش ەجۇز مىڭ قايتارا ۇلكەن (1.300.000)،
 ون پۇت بۇيىدايدى بىر جەرگە توكىپ، جانە بىر بۇيىدايدى
 تاستاسا، كوب بۇيىداي كۇن، بىر بۇيىداي جەر بولادى. يۇپىتىر
 1.300، ساتۇۋرىن جۇلدىزدارى 900 قايتارا جەردەن زور.

جۇلدىز بەن جۇلدىز اراسى، جەر مەن جۇلدىز اراسى شاقىرىم
 مەن ولشەۋكە كەلمەيدى؛ مۇنىڭ كەزى كۇنىنىڭ جارىيەنىڭ جۇپرىكتىكى
 بولسىن؛ كۇنىنىڭ جارىيە بىر سەكۈننىڭ 288 شاقىرىم جۇرەدى.
 ال ەندى مىنەن قاراڭىز: بىر جۇلدىزنىڭ جارىيە جەرگە شەين
 3 جىلدىن كەم جۇرمەيدى. ال تاغى كوب جۇلدىزدار بار: بۇلاردىڭ
 جارىيە جەرگە شەين ون، جىسوما، ەلىق، ەجۇز جىل جۇرەدى.
 سوندا جەرگە جەتەدى، تاغى مىنەن قاراڭىز: كەي جۇلدىزدار
 جوعالىپ، ۇشىپ كەتكەننەن كەيىن نەشە مىڭ جىل جەردەگى بىزگە
 كورىنىپ تۇرادى. جوعالارداعى جارىق ەتكەن جارىيە نەشە مىڭ
 جىلداغانا جەرگە كەلىپ جەتكەنى سول بولادى».

ەيلەردىڭ مولداغا بەرگەن اقىلى وسى. بىر كۇنى ەمولىيىپ
 مولدا ەيلەرگە كەلىپ «اي-ەيلەر-اي؛ ادام بالاسى شەركەۋدىڭ،
 قۇدايدىڭ قادىرىن ۇمىتتى. مەن سەنىڭ ەيىنىڭدى قىلىپ ەدىم.
 مەنى قۇرمەتتەپ، قابىل الدى» دەدى مولدا.

سۇيىتىپ دۇنيە بىزدىڭ جەردەن ۇلكەن كورىنەدى.

ال جەر قانداي؟

جەر جۇمرىتقاداي دومالاق. جەردى تاب ورتاسىنان تەسەپ
 ولشەسەك، بىر شەتى مەن بىر شەتى 12 مىڭ شاقىرىم بولادى،
 جەردىڭ بەلدەۋى 38 مىڭ شاقىرىم بولادى.
 اي قانداي؟

جەر ايدان 49 قايتارا زور. اي مەن جەردىڭ اراسى 360 مىڭ
 شاقىرىم. توقتاماي بۇلاڭ قۇيرىق بەن وتىرعان قازاق 7 جىلدا
 جەردەن ايعا بارار ەدى.

كۈن مەن جەردىڭ اراسىن شاقىرىم مەن سانا ساق، سانى
 وقىۋعا قىيىن سىيىمىر بولار ەدى. ساعاتىنا 60 شاقىرىم جۈرەتۇن
 تەمىر جولدىڭ ارباسى توقتاماي جۈرە بەرسە، 266 جىلدا چەردەن
 كۈنگە جەتەر ەدى. ەبىر شاقىرىمعا ەبىر ەتتىن السا، تەمىر جولدىڭ
 بەلەتى ەبىر مۈلىيىن 400 مىڭ سوم بولار ەدى،
 نىر بالاسى.

(38) لەنىيىن.

ادام بالاسىنىڭ تارىقىمىنا قاراساق، ەر قالىقتىڭ ەز زامانىدا
 بەلگىلى ەبىر كوش باسشىسى بولغان. ەر زامانىڭ وزىنە بلايىق،
 بىلگىمىر، جۇيرىك، دانىشپاندارى شىققان. بۇلاردىڭ قاي-قايسىسى
 بولسا، ادەلدىك زاڭىنىڭ تارازىسىنا تارتىلعاندا، ەبىرلى جارىمدى
 بولماسا، كۈبتىڭ تاغدىرىن شەشىپ، شىن ادامشىلىققا باعا بەرگەندەرى
 از-اق ەدى. وسىلاردىڭ بارىنە، شەتىنەن قىلغا ەتتىزىپ باعا بەرىپ
 وتكەندە، كەشەگى اتاعى جەر جارىپ شىققان، ب.ي. لەنىيىن
 ۇلىيانىپ دەگەن كىسى، بۇ زامانىنىڭ پىياعامبارى دەۋگە
 بولاتۇن ەدى.

ساباز بۇكىل جەر ەجۇزىنىڭ ەزىلگەن، كەدەي، جۇمىسكەر
 تابىنا ادالدىق، ادامدىقتىڭ جولدىن اشىپ، بوستاندىق اپىەرىپ،
 دۇنيە ەجۇزىن جاۋىزدىق قايتاپ، بۇزىقتىق ورىگەن ۋاقىتتا،
 بۇلتتان شىققان كۈندەي بولىپ، جىلغاندى كۈلدۈرىپ، تالايدى
 ماسايرالان قايران ەر!

وسى 24-ئىشى جىلى دۇيسەمبى كۈنى 21-ئىشى عىيىنۋاردا
 وپات بولدى. لەنىيىن جولدىس بۇدان 54 جىل بىۋرىن 2-ئىشى
 الەكساندىر پاتشامىق قۇرىپ تۇرعاندا، ەسەمبىر قالاسىندا 1870-ئىشى
 جىلى تۇۋدى. لەنىيىن جاسەن-اق تىلالىتى، وتكىر، جىگەرلى
 بولدى. قولىنا الغان ەسىمىن اياقتاماي تىنبايتۇن، تىتالى، تاغاندى،
 قانداي نىسكە بولسا، تەكسەرىۋالى بولدى. وقىۋدى ۋەلى
 گىمىنازىيادا وقىدى. گىمىنازىيانى بىتىرگەن كەزدە، ونىڭ ەۋى ەشى
 باقىتىسزدىققا ۇششوراپ، پاتشامغا قارسى بولغاندىعى ۇشش، اعاسى

الەكساندېردى 3-نەشى الەكساندىر پاتشا داراعا اسىپ ولتىرگەن. اعاسى ءولسب لەنن قاجىي قويماي، قايتا ونان جامان زالىم وكىمەتتىك فارماعىنان قۇتقارۋعا، كەدەي جۇمىسكەرلەردىڭ اراسىندا قىزمەت ىستەي باستادى.

ول سول ۋاقىتتا قازان ونىۋەرىستەتىنە ءتۇسىپ وقىدى. وقىۋىنىڭ اعاشقى جىلدارىندا-اق وكىمەتكە قارسىلىق جاساعان ىستۇۋدەنتتەردىڭ ىسىنە قاتىسقانىدى ءۇشىن، ونىۋەرىستەتتەن قۇۋىلىپ كوكۇشكىين دەگەن جەرگە جەر اۋدارىلادى. قانشا بەينەت كورسەدە، قويماي ءجۇرىپ 1891-1892-جىلداردا ىمتىھان ۇستاپ ونىۋەرىستەتتى ءىتىرىپ كەتەدى.

1894-جىلى پەتەربور كەلىپ، جۇمىسكەرلەردىڭ اراسىندا ءىر نەشە ۇيىم اشىپ، ءوزىنىڭ تىلەكتەن جولداستارى مەن بىرگە قىزمەت ەتەدى. پالىتسىيا بۇلاردىڭ سوڭىنا ءتۇسىپ، اقىرىندا قولعا ءتۇسىپ، جەكە-جەكە تۇتقىن قىلىپ جولداستارىن اباقىمعا جابادى، لەنىندى سىمىردەگى لەنا دەگەن ۇزەنىڭ بويىندالى جەرگە ابداپ جىبەردى.

بۇ كىسىنىڭ لەنىن اتانىۋىندا، الگى لەنادان شەتسا كىرەك. بۇل ۋاقىعىاسى 1895-1897-جىلداردا. بۇل جۇرىسىمدەدە، لەنىنىڭ قالىقتى قىسىمشىلىقتان قۇتقارۋ ءۇشىن ەتكەن قىزمەتى جۇمىسكەرلەردى ساتسىيالىيزىم جولى مەن تانىستىرىۋى، شىعارعان كىتابتارى تولىپ جاتىر. ايدالسادا، جاي جۇرسەدە، ءومىرىن جۇمىسكەرلەردىڭ اراسىندا وىكىزدى. سول جۇرگەندەگى ۋاقىتىن، كىمىتاپقانا، گازەت، جورنال رەداكسىيەسىندە الاتۇن بولىدى. ۇدان 1900-جىلداردا شەت ماملەكەتتەرگە بارىپ، «ۇشقىن» دەيتۇن گازەت شىعارادى. لەنىنىڭ بۇل گازەتتى تالايدىڭ كوزىن اشتى. لەنىن بۇل گازەتىندە، ساتسىيالىيزىم جولىندا ماركىسىزىم دەپ دەپ جۇرگەن مىرزالاردىڭ اداسقانىدىن ايتىن اشىپ بەرىپ، جول كورسەتىپ ءجۇردى. ولاردىڭ تۇبىندە شىن ماركىسىست بولا المايتۇندىعىن ىيلىپ، 1903-جىلى شەۋەتسارىيادا بولعان ساتسىيال-دەموكراتتاردىڭ جىيىلىسىندا كوشىلىك جاعىن الپ وزىدە ەرگەندەردى ءبولىپ اكەتتى. بۇدان كەينىگى لەنىنىڭ

يېتىگەن جۇمىستارى تولىپ جاتىر. لەنىنىڭ اتالغان وق، شابلان قىلىشتىڭ استىنىدا چۇرىپ، چاۋىزدىق يەن المىسۋى بوسقا كەتپەي، 30 جىلداي ئومۇرىن وكىستىپ سالغان چول، كورسەتكەن ۇلگىسىنىڭ ارقاسىندا، كۇن شىعەس قالنا ونىڭ شىندە جەردىڭ التى بولەگىنىڭ بىرىن بىيلەگەن رۇۋىسىيا قالقنا بوستاندىق تۇۋىغىزىپ، قۇرداستىق، تۇۋىسقاندىق تۇۋىن تىكتى. كاممۇتىزىم چولن باستاپ شىعارغان ماركىس دەسەك، تۇيىمنىن شەشىپ، توتىن ارشىپ، قازىپ شىعارغان لەنىن بولاتۇن لەنىنىڭ بىلەمىن، اقلىن باسقا ادامغا بالاۋغا بولمايدى. لەنىنىڭ كىم ەكەنن، ونىڭ قىزمەتنى، ادلىدىگىن تۇگەل جازساق، ۇلكەن بىر كىتاب جازىۋ كەرەك بولادى.

سارسەمبى ۇلى.

39) لەنىين جانە ورتاقشىل پارتىياسى.

رەسەيدىڭ ورتاقشىل پارتىياسىنىڭ تارىقتى لەنىين مەن بايلاۋاي، ۇيتكەننى پارتىيانى باستان پارتىيا قىلىپ قۇرىپ، چونگە سالىپ، نەشە تۇرلى قاتەرلى زامانداردان شاڭ جۇقتىرماي المى شىعەپ، وكتابىر توشكەرىسىندەن سولڭ ورتاقشىل پارتىياسىن وكىمەتتىك پارتىيا بولمۇغا جەتكىزگەن لەنىين چولدىس ەدى.

وسى كۇنگى ورتاقشىلدار پارتىياسى اۋەلدەن بۇل اتاق بەن جۇرگەن چوق. بۇرىن پارتىيانىڭ سىسمى «جالشىلاردىڭ سوتسىيال دەموكرات پارتىياسى» دەگەن ەدى. ەرتەدەن-اق بۇل پارتىيا ەكى چولغا تۇسىپ كەتتى: مەنشەبەك جانە بولشەبەك چولى.

مەنشەبەكتەر- جالشىلار ەلى تاب بولمى جەتمىكەن چوق، سونىڭ تۇشىن رەسەيدە جالشىلار توشكەرىسى دە. بولمۇغا مۇمكىن ەمەس. توشكەرىس بايلاردىكى عانا بولادى؛ جالشىلار سولارغا كومەكتەس بولمى. بىرلى- جارىمدى شارۋالىق ماقساتتاردى عانا كوزدەۋ كەرەك. جازا پارتىياغا مۇشەلىككە پارتىيانىڭ چولن تازىپ، پارتىيالىق سالىمدى وتەگەن كىسى المىسىن، دەدى.

لەنىين- چوق. جالشىلار تاب بولمى جەتسىۋگە اينالدى. رەسەيدە

جالشىلار توشكەرىسى عانا ۇستەم بولۇغا غەيىستى. توشكەرىستە جالشىلارغا بايلار جولداس بولمايدى. پاتشادان جانە الپاۋىتتاردان تايلاق جەب جۇرگەن قارا شارىۋالارغا جولداس بولادى. پارتىيالىق سالىمدى وتەگەن كىسىنى عانا الپاۋىغا بولمايدى. وندا پارتىياعا كىم بولسا سول كىرىپ، پارتىيانىڭ تابتىق سىيپاتى جويىلادى. پارتىياعا مۇشە بولۇشى پارتىيا ۇيىمدارىنا قىزمەت قىلىشقا مەنبەئەتتى بولسىن. سوندا عانا پارتىيا شىن توشكەرىسىشلىر پارتىياسى بولادى، دەدى. وندا عى لەنىينىڭ ماقساتى پارتىيانى جامان ادامداردان ساقىتاب، شىن تابتىق توشكەرىسىشلىر پارتىيا قىلىپ شىعارىۋ ەدى.

وسىندا عىساياسات بىن عانا بوئەن جالشىلار پارتىياسىمىز دەگەندەر توزىپ، جالشىلاردان سىرت اينالىپ، مايداندا بايلار جاعىنا شىعب كەتكەندە، جالدىزاق بولشەۋىك پارتىياسى جالشىلاردىڭ تاب كۇرەسىن باسقارىپ جولدان تايماستان كەلدى. كەي بىرەۋلەر پارتىيانى جوعارىدان بىيلەي توسىتەۋ كەرەك ەمەس، ەركىنشلىك بولسىن دەگەندى شىعاردى. بۇعاندا جولداس لەنىن غەيىستى توتەككە بەردى. مۇندا قىسىلشاق، تار زاماندا پارتىيانى بوس ۇستاق، پارتىيانى دۇشباندار جويسىن دەگەن. پارتىيا جانە پارتىيانىڭ باسقارغان جالشىلار تابىن سۇيگەن توشكەرىسىشلىر پارتىيادا قاتاڭ تارتىپ جۇرگىزىۋ كەرەك، دەدى. بۇعان شىدماي قوبالجبىعاندارغا لەنىن قولدى ەمىراق سىلتەۋشى ەدى.

20 جىلداي پارتىيا كوسەمى بولپ، جولداس لەنىن وسى ۇستاعان نەگىزگى جولدان تايماستان كەلىپ، زامانانىڭ وزگەرىۋىنە قاراي، پارتىيانىڭ وزارا ارالاس قاتىناس جانە پارتىيانىڭ پارتىيادان تىس جالشىلار، قارا شارىۋالار مەن قاتىناسى تۇۋرالى غەستى زامانانىڭ جاعدايىنا قاراي جاشىلماي، عدال ورنىداۋ مەن كەلدى. مەنشەبەكتەر تالاي لەنىنگە قارسى ۇگىت اشپ، جالشىلاردى وزدەرىنە اۋدارماقشى بولدى عجانە جالشىلاردىڭدا قوبالجبىعان ۋاقىتتارى بولدى. مىراق ناي توشكەرىس كۇرەسىنە كەلگەندە عىس جۇزىندە جالشىلار كىمنىڭ دوس، كىمنىڭ قاس ەكەنىن ايمىپ شىعا كەلىۋشى ەدى. سونى مەن عانا جالشىلار وكتامىر توشكەرىسىندە مەنشەبەكتەردەن سىرت اينالىپ (شىنىندا مەنشەبەكتەر

جالشىلاردان سىرىت اينالىب كەتتى) بولشەبەكتەر ارتىنان كەتتى. جولداس لەنىنىنىڭ ۇستاعان ۇستىداي قاتالڭ جولداسنىڭ ارقاسىندا پارتىيانىڭ ابرويى ارتىپ، ۇزىدە كۇشەيىپ، نەشە قىسىلشالڭ ۋاقىتتاردان شالڭ جۇقتىرماستان، تازا تابىق پارتىيا كۇيىندە كەلدى.

جىيىرما جىلداي پارتىيانى باسقارا جۇرگەندەگى لەنىين جولداسنىڭ وزگەرتىپەستەن ۇستاعان جولى: پارتىيانىڭ كەۋلى بولغان قۇرىلىس ۇيىمدارىن جانە قاتالڭ تارتىپتى جويماۋ كەرەك، سونداعانا جالشىلار ۇستەمدىگى ساقىتلادى.

جاعىپلار.

(40) قۇۋانمىشنى كۇن.

بۇگۇن 30 ىنشى دەكابر. نە سەبەبتى بولسادا ەبىر مەيرام بۇگۇن كەڭسەدە جۇمىس جوق، قول بوس. ورىنبورد، ەلدەگىدەي ات ۇستىنە مەنىپ، اۋىل قىدىرىپ، كوڭىل سەرگەتۋ جوق بولپ، بۇلايى كۇندە ونەمەيىن كەڭسە جۇمىسى كىسىنى باسما جاسايد. تۇندىقتان، مەيرام كۇنى قادىرلى تانىستارىڭا جولعاسىن، جۇرەسىن، قىدىراسىن؛ ەبىر تالاي كوڭىل كوتەرەسىن. كۇن مەيرام. ەلەگىزىپ كوڭىلىم ار جولعا ەبىر تالپىدى. كۇننىڭ ساسكە ۋاقتى. كوڭىلىم، ەندى ەتۇس بولادى، ونان كەشى بولادى، ەتۇن بولادى، ۇيىقتايتۇن ۋاقت كەلدەدى، ەرتەڭ قايتادان كەڭسەگە بارىپ، جۇمىسقا بايلاناسىن دەپ، قالعان ۋاقتتى ازىسىنىپ، كونسىمەگەندەي، ەبىر ازىراق بوي جازىپ، كوڭىل كوتەرىپ قايتىۋعا، بولمەنەن شەيب، كوشەگە مەجۇرىم. بۇگۇنگى مەيرامعا بولا بولپ تۇرعانداي، كۇن وتە جىلى كوشەنىڭ ەكى بەتىندەگى سىيرەكتەۋ - سىيرەكتەۋ تەرەكتەردىڭ باسىن، زەردىڭ شوغىنداي كوركەم بوزقىراۋلار ۇستاعان.

باسساڭ بەتكە سوعىلعانداي جەل جوق. جەر بەتىندەگى كىرلى قارىڭ بەتىن بوزقىراۋ جاۋىپ، كوشەنىڭ ەكى بويى جايىپ سالغان كىيىزدەي تەپ تەگىس. تەكقانا، ۇيىلدەگى تاس توبەگە تامان شاقىرايىپ كەلىپ اجىرايىپ توراتۇن كۇن، بۇگۇندە.

ادەتتە گىشە بەسىنىدىكى تەن بەرى شىمقىي، بىيىك ئۇيىنىڭ تۈپەلەرنىڭ
 بىرگەلىگەن بەنىمە ئۇستايىدى، تاسالانادى، مەنى ئابدەن سايىنىمىن،
 بولماسا ئالانىمىن، دەپ كۈشلىمىدى ئېلىپ قويغانداي قۇرىتتاي
 كۈرىنىمە، ئۇيىنىڭ تاساسىمىن ئۇسىپ بالا جوعالادى. بۈگۈن ئېىر
 چاقتا ۈلگەن توي بولۇپ جاتقانداي، ەرىمىل-قارىمىل كەسى
 تاسىپ سوعىلىستان دىۋوزىشىكتەر. كۈشەنى قاق جارىپ، بىچ-بىچ
 ەتىپ، جىمىداي تولىپ كۈرىلدەگەن اپتومابەلەر. ئبارى دە كۈشەنىڭ
 بۇرمالارنىان، ات-وي بەرىپ قۇرىتتاي قايناپ ساپىرىلىسقان. كۈنىنىڭ
 بۈگۈنكى اسم ئۇرىمىن تاشسىمىن سىياقتى، كۈشەنىڭ ەكى
 بەدىنىدە قاراشاداي قاتار تۇزەپ، ئارلى-بەرلى قاداشكەپ باسپ
 جۇرىسكە تۇسكەن، ۈشكەنىڭ اب ادەمى ادامدار. ئبارى دە كۈشەلىدى،
 ئبارى دە شات.

قاي ئېىر جەرلەردە، دىراۋ ەتىپ الدىنا قويغان قازاق
 مەكتەپتەرنىڭ ئاغاى. ئېىر كەسىمىنىڭ بالاسىنداي، ئېىر ئۇستى كىيىم
 ەن كىيىمىپ دىمكىتەرنىڭ الدىنا قىزىل كەرىسكە ئۇسىپ، ئسوز
 جونىمە تالاسىپ جاتقان بالالار. ۈسىمىنىڭ ئبارىن كۈرىپ كەلەم.
 كۈرگەن سايىن ئار-ئۇرلى ۈي بويىمىدى بىيەلەپ، تەرەڭ قىيالعا
 شومىپ كەلەم. كۈشەدە كەلە جاتقان سۇلدەم كۈشەلىم، قازاق
 ساقاراسىن كەزىپ جاتىر، ۈسىمىداي جاقسى كۈندە قوي سۈشمىنا
 سالعان قازاق كەدەپىنىڭ بالاسىنا بارىپ ئجۇر. كەدەپىنىڭ تۇرپا قوندىرىپ،
 تەرەزەسىمىن جەلىتىقان، چاپاداي قىستايىن كۈرىپ ئجۇر. قازاق
 كەدەپىنىڭ قايتەكەندە ۇلتاندى ەل بولام، ئېىر ۈرىنە قالاى قور
 تۈگەرىن، قازاق قىزىنىڭ نە قىلغاندا كۈزى اشىلەپ، قورلىقتان
 قۇتۇلا تۇن مۇمكىندىگەن كۈزدەپ ئجۇر. تۈسىننان قۇلاعىما كۈشەلىدى
 لىپىلدەتىپ، قازاق قىزىنىڭ سىڭىمىرلاغان ئانى ەستىلە قالدى.
 الدە نە دەپ تىڭداي قالدىم. «قاسىرەت شەرىڭ جويىلدى، مالعا
 ساتىۋ قويىلدى، كۈتەر ەندى بويىڭدى» دەگەن ئسوز انىق ەستىلدى
 قۇلاعىما. نە ەكەننىن تۇسىنە الماي، مىنا سۈزگە ئبۇتىن قازاق قىزى
 جىيىلەپ كەلمەپ ئان سالغانداي، قورلىقتاى مەن ۈيلاعان قاتىن
 قىزداردا ۈسىمىنىڭ ىشىندە جۇرگەندەي كۈرىپ، قاسىمىداى كىسىلەردى
 يىيىمىم مەن قاغا كۈشەنىڭ بۇرماسىنا شىقتىم.

جۈرەگىم جارېلىپ كەتە جازدى. ورىنبوردىڭ كوشەسىن قاق جارېپ، قارسى الدىنا قىزىل تۇۋدى كۈتەرىپ، مان سالىپ كەلە جاتقان قازاق قىزدارى، بۇلاردى قوشەمەتتەپ سان-ساپات كىسى توب جاساعان.

كەڭ ساقارادا، جازىق قىزدىڭ قىمىرۇشىنا جەتەتۇن قوشىراۋداي تازا داۋىستارى مەن مېر اۋىزدان؛ «قاسىرەت شەرىڭ جويىلدى، مالعا ساتىۋ قوبىلدى، كۈتەر ەندى بويىڭدى» دەپ كۈشمەنتىب كەلەدى، الدىندا قىزىل تۇۋ.

قىزىل تۇۋ جەلكىلەيدى؛ قازاق ايەلدەرى قىزىل تۇۋدى باستارىنا كۈتەرىپ كۈلەككەلەپ كەلەدى. جۇگىرىپ بارىپ سۇراب قالسام، بۇگۇن 30 ىنشى دەكابر، قازاق ساقاراسىندا، قالىڭ مالدى قالدىرىۋ، كوب قاتىن المۇدى جويىۋ تۇۋرالى، ەدىل زاشىنىڭ شىتقان كۇنى ەكەن. قۇۋانغاننان نە دەرىمدى بىلمەدىم. كۈشكىلدەگى شاتىمەققا شىداي الماي، «قاسىرەت شەرىڭ جويىلدى، مالعا ساتىۋ قوبىلدى، ەندى كۈتەر بويىڭدى» دەپ، مەندە بىرگە ايقايلاپ داۋىسىمدى قوستىم.

ع. سۇلتان ۇلى.

ҮШІНШІ БӨЛІМ

МАҚАЛАЛАР

«ҚАЗАҚША СӨЗ ЖАЗУШЫЛАР ДЫҚАТНА» СӨЗ ЖАЗУШЫҒА (*)

Бұл күндегі адамдардың сөйлейтін тілдерінің тобы мұнарланған сағымдай алықа барып жоғалады. Қанша қадалып қарасақ та көзіміз оған жетпейді. Қай тілдің де болса қайдан шығып қалай ғұмыр шеккенін һешкім анық білмейді. Тілдің ғұмыр ұзақ. Оның жасы жылдап емес, жүз жылдап емес, мың жылдап саналады. Сондай өзін ғұмырының ішінде түрлі нәрселер себеп болып өзгерілеген тіл жоқ: иә азып өзгерілген иә асып өзгерілген. Ел бұтақтап өскен сайын, тілде бұтақтаған. Біздің түрік тілі әуелде бір тіл болып, сонан соң ел бұтақтап өскенде, тілде бұтақтаған. Түбірі бір болса да түсі басқаланып түрік тілінің арасына тарау-тарау жік түскен. Сондықтан бұл күнде неше бұтақ түрік тілінен ел болса, сонша тарау тілінде басқалық бар. Тілдің басқалануына себеп болған – әр түрлі бөтен жұрттар мен сыбайлас болып араласқандық. Түріктердің балалары өсіп, алды-алдына тарап әр түрлі халықпен сыбайлас болған, жат дыбыстар кірісіп, тіл арасының бірте-бірте жігі ұлғайған. Мақсұт сол жікті бітеп жоғалту болса, оған түзуді қисық деп, дұрысты қата деп қыңыр жолмен келмей, тура жолмен келу керек. Шүнкi дұрыс пен қатаны, қисық пен түзуді, айыруға жаратқан көкіректе көз бар. Қата қайда, дұрыс қайда – қаралық. Дұрыс емлеменен қата емленені айыруға менің ойымша бұлай қарау керек шығар деймін: тіл табиғатына қарай емлені ыңғайлау ма? Жоқ емле түріне қарай тілді ыңғайлау ма? Мен ойлай-

(*) Татарша білмегендіктен қазақша жаздым. Татар оқушыларынан ол кемшілігіме кешу өтінемін. А.Б.

شورا

عمر ۱

فيورال ۱۵ = سنه ۱۹۱۳

محررى: رضا الدين به فقير الدين به

ناشرى: «م. شاکر و م. ذاکر راميفلر»

مندرجه سی:

ابن مقفع

اسلام عالمده مشهور نيوك
عالم اردن در.

اسفانبول ناثرانى

فتح كريبوف.

خافينلر

احد زكى وليدى.

آفتوبه بويلىرى

عارجان وليدى.

«فازانجه سوز چاروجيلار

دئنه» سوز چاروججه.

احمد بايتورسونف.

حقيق غالبى، بوئسه كوچ

و ئونى؟ س. س. والينه

جوابلر.

تربيه و تعليم:

«پرونده يىلى اعلى طارندن

آيغقان خصوصى مكتبلر» -

صافقارى. «البا و پروگرام

برلكنى نئنده» - تيرى على

«ميروليف. «معارف اشى» -

خليل ابوالخائف.

ملت نامينه بو رجا.

مختار بكر.

اشعار.

مثنوعه.

مطبوعات خلاصه سى.

حكايه -

«تياشان طلونيك تيرمن چوقر

لندن» سابر عبد المنف.

حوادث.

мын, емле жазу үшін шығарған нәрсе, жазу тіл үшін шығарған нәрсе. Олай болса тілді бұзып емлеге ыңғайлау емес, емлені тілге ыңғайлау керек. Тілдің табиғатына қарамай зорлап емлеге таңып байласақ, қытай қатындарының айағы болып шығады. Түрік тілінің бәріне ғұмұми емле болу керек десек, түріктің қай баласында азбаған тұнық тіл, түзу емле болса, соны аларға керек. Асыл тас, түзу емле қазақта боларға тиісті. Неге десек: ата кәсібін тастамай істеп келе жатқан қазақ. Басқа жұртқа араласпай өз алдына оңаша оқшау жүрген қазақ. Жат жазудың ыңғайына қарап, басқалардай тіл бұзуға, арасына жазу жайылмаған түрік баласы қазақ. Сырттан бірен-саран жат сөздер келсе оны жаншып жеміріп өз тілінің қалыбына түсіріп алған қазақ. Жат жұрттың шалғы тимесе, жазу шалғы тимесе, кәсібі ғұрпы өзгерілмесе, жалғыз тілі өзгеріледі деп айтуға жол жоқ болса, емлесінде қисық деп айтуға жоқ жоқ: қазақта тілінің табиғатына хлаф келетін емле жоқ. Еділден бастап Ертіске шейін, Оралдан бастап Ауғанға шейін қазақта тілде бір, емледе бір. Қойшы, тойашы, биеші емлесі деген қазақта жоқ нәрсе. Тоқсандағы шалының, тоғыздағы баласының – бәрінің емлесі біреу ақ; ол емлесі дұрыс па, қисық па қаралық.

Ең әуелі – біздің қисық көрінетін емлеміз «лр» орнына «дар, «тар», «лар» (жіңішке сөздерде «дер, «тер», «лер») деп жазғамыз. «Үш түрін жазғанша «лар» деп – бірақ түрін жазса болмай ма?» деген. Бұл дұрыс болар еді, егерде сөздің бәрінің айағы дауысты дыбыспен иә жарты дауысты дыбыспен біте берсе. Сөздің айағы дауыссыз дыбыспен де бітетін жері болады һәм сондай жерде қазақта «лар» орнына «дар» (иә «тар» жазылады. Дауыссыз дыбыстан соң «лар» жазсақ

Ш У Р О

№ 4.

ФЕВРАЛЬ 15 = 1913 ГОДА

اوارور:

□ «ياركند» شهرنده امام و مدرس ملا قاسم اقدى، «قاندى» قريه سنده حاجى يوسف اقدى احسانوف، تومن اوز دنده صالح كمال اقدى سعيدوف ايله عصمت الله اقدى، سلموف طرفندن مرجوم عصمت الله حاجى قازامشاقوف جىنايلىرىنىڭ ترجمه حالينه دائر يازمىش كاغىدلار آلتىدىلار. هر بىرىنى آيروم آيروم سورتىدە تشكىر قىلىندى. باشقى يازوجىلار دى بولمازى؛ دىپ هميشە كوتوب طورامىز. بىر، اولتوقولى بىرگانى سولتوقولى بىلگىلىك و آدملىرىنى سىياقت قىلۇپ دىپ علم بولۇپ خىدمت ايتۇدىن هىچ بىر بالقانغان خىزمىتىلر آدتمىزنىڭ قىدرىنى بىلوجىلار دىخى بولۇرغە تېوشىلى.

□ «حقانى غالىمى يوقى كۆچ وقوقى؟» سۆلىنىپ بولۇرغە دىخى جوابلار كېلورگە باشلايدى. بىز آنىڭ خىتتە بولغان جوابلار بىلچون مدت تىمىن ايتكان ايدىك، شىندىن سولنىڭ كېلگەن جوابلار باسلىدىلار.

□ اوشبو مقالەلر اوز نوپۇسلىرىدە باسلىدۇر: معلم اقدىلار دىقنىيە، مەكتەپ ھىم اشقۇلاتىز، يوقى قىر، بو كۆنگىلى اسلامىت طوغرىسىدە، دىنى و اخلاقى تىرىيە، مەملىرى خالىدىن.

□ اوشبو مقالەلر باسلىدىلار: عصر حاضر مللارى، آلدن خىر، نىچولۇ بولدى، دىن ايلە تىجارەت، آلتىر ايلە بىزنى، حقيقت دىعاسىنى قىلو امان اما ايتات قىلو خىتون، عوما كاغىدنىڭ ايكى بۇرغىدە يازىلغان، يول آداتلىرى طغىز بولغان يازۇر، قىراندش قلم ايلە يازىلغانلار، كامىل امضا قولمىغانلار باسلىدىلار.

يوزاغى عددلار ۱۵ تىن ۳۰ نىچى جىز* (۴ نىچى اوقۇلى) كىر عادى و اعشارى. ۲۰ تىن.

- 21) Васильевъ, В. И. Арифметика цѣлыхъ чиселъ. ۲۵ تىن.
- 22) Рачинский, С. А. 1001 задача для умственнаго счета. رايىشكى. دىخى حساب اوچون ۱۰۰۱ مىللە. ۱۵ تىن.
- 23) Терешковичъ, Опытъ систематизаціи общепотребительныхъ арием. задачъ. ۴۰ تىن.

Лубенецъ, Т. Г. Сборникъ арием. зад. لوپىنىس. اول تورمىشە ئالدى حساب مىللەلرى مجموعهسى. ۴۵ تىن.

24) Кудрявцевъ, Арифметика на счетахъ. كودرىاوتىف. اشچوطدە حساب. ير سوم. آرىفمىتىچىكى باشچىك - حساب يىشچىكى. "Сотруд. Шк." نىشى ۱ سوم. ۵۰ تىن.

25) Лубенецъ, Таблица мѣръ. روسىدە مستعمل اوچلۇر. دىواوغە الدەر اوچون. ۳۵ تىن.

26) Таблица метрическихъ мѣръ. استىغاغە الدەر اوچون مېتر اوچلۇرى. ۳۵ تىن. شۇيىدىكى اشچوط. ۴ سومدىن.

تاتار اوچىتلى

болмайма деген сөз: мысалы, «қараймын», «сөйлеймін» деп жазған соң – «бармаймын», «бермеймін» деп жазсақ болмай ма деген сықылды, иә болмаса «малдай», «малда» деп жазған соң «малындай», «малында» деп жазбай – «малыдай», «малыда» деп жазсақ болмай ма? деген сықылды. Сондай-ақ «балалар», «аналар», «аталар» деген сөздер «лар» мен жазылады деп «малдар», «нанлар», «атлар» деп жазу керек деген сөз «бараймын», «береймін», «малыдай», «малыде» деп жазу керек дегенмен бірдей. Сөздің ұшығы бірінде дауысты дыбысқа тіркеледі, бірінде дауыссыз дыбысқа тіркеледі. Дауысты, дауыссыз дыбыстың ауанына қарай – сөздің ұшығы да өзгеріледі. Қазақ бұл екеуін де айырады. Тіл табиғатына қарағанда қазақтың солай істеуі дұрыс. «Мал», «малдай» дегенде «н» жоқ; «малы», «малындай» дегенде «н» неге қосылды? Әрине, «малы» деген сөздің айағы дауысты дыбыс болғандықтан қосылып тұр. «Малы» дегеннен ұшықтарды «мал» деген шыққан ұшықтармен бірдей істеу керек деек, тіл табиғатына дұрыс келеме? Сондай ақ «бала», «ана», «ата» һәм «мал», «нан», «ат» деген сөздердің бәрінде де «лар» бірдей болу керек деген дұрыс емес. Қазақта жазу-сызу болмаған соң, жалғыз-ақ табиғаттың заңына ерген; сондықтан тіл азбаған. Өзгелер табиғатты зорлап, емлеге таңып, тілін аздырған. Мысал: «малдар» деп айтып айтып көріңіз, «маллар» деп айтып көріңіз. «Малдар» дегенде тілде көріс жоқ, жеп жеңіл ағып өте шығады. «Маллар» дегенде: – тертеге оралған шыбыртқыдай тілімізді қайтып алуымыз қиын. Бұл орынсыз жерде тұрған «л» ның айтуға кемшілігі. Істеуге кемшілігі тағы бар. «Малдар» дегенде тіліміз таңдайға тірелей, тиіп кәне өтеді; «маллар» дегенде тіліміз таңдайға тіреліп, аузымыздың қуысын бітеп

тастайды. Қамаудағы дыбыс пен ашықтағы дыбыс екеуі бірдей болмайды. Ашықтағы дыбыс ашық, көркем шығады. Қамаудағы дыбыс ажарсыз шығады.

Дұрыстыққа салып, тура көзбен қарағанда: тіл тура-сында күйінерлік іс қазақта емес, басқа түрік балла-рында. Ашық дыбыстарды көмескі дыбыстарға, көркем дыбыстарды ажарсыз дыбыстарға алмастырып, тілдің сиқын бұзып, сәнін кетірген басқа түріктер. Дауысты дыбыстардың – ашық иә көмескі болмағы – ауыздың аз иә көп ашылуынан болады. Ауыз көп ашылғанда шыққан дыбыс ашық болады. Ауыз тарылғанда шық-қан дыбыс топқдақ болады. Ауыз еркін ашылғанда шыққан дыбыс «ا» (а), ол барша дыбыстан ашық; сонан соң ауыздың тарылуына қарай екінші дәрежедегі дыбыстар шығады: жәй тарылса «ي» (э), дөңгеленіп тарылса «و» (у) онан ары тарылғанда – үшінші дәреже-дегі дыбыстар шығады: жәй тарылса «ي» (э) дөңгеленіп тарылса «و» (у) дыбыстың ашықтағы қай дәрежеде болса, көркемдігі де сол дәрежеде болады. Сондықтан -۱нші дәрежедегі иә -۲нші дәрежедегі дыбыстарды – үшінші дәрежедегі дыбыстарға алмастырсақ, сөздің де көркі сол дәреже төмен түседі. Сөздің көркі төмен-десе, тілдің де көркі төмендейді. Жоғарғы дәрежедегі дыбысты төмен дәрежедегі дыбыстарға алмастырып тілді аздырған кемшілік, татар тілінде көп. Мысал: «ا» (а) дыбысын «ي» (э) дыбысын «ي» (и) ге алмастырған; «و» (о) дыбысын «و» (у) ға алмастырған орындар көп. «ا» ны «ي» ге алмастырған жерлері: «المائي» (алмай) деген сөзді – «المئي» (алмій) деп; «ي» (э) дыбысын «ي» (и) ге алмастырған жерлері: «كيت» ні (кет) – «كيت» (кит), «ايت» (эт) «ايت» (ит) деп, «و» (о) ны (у) ға алмастырған орындары: «قول» (қол) ны «قول» (қул), «اوت» (от) «اوت» (ут) деп.

Бұлайша тілді бұзуға себеп болған нәрсе жазу. Арап әлифбасындағы хәріптар түрік тіліндегі көп дыбыстарға тура келмеген. Ол дыбыстарды жазуға басқа дыбыстардың хәріфлэрі жұмсалған. Мысал: түрік тілінде «э» (о) дыбысы бар, арап алфбасында оған хәріп жоқ: түрік тілінде «э» (э) дыбысы бар, оған тура келетін арапта хәріп жоқ. Сондықтан (о) дыбысын (у) мен жазған, (э) дыбысын «э» (и) мен жазған. Бұл дыбыс айтылуынша оқылмай, жазылуынша оқылған. «л» (а) дыбысы «э» (и) дыбысына алмасуына себеп нәрсе: түрік сөздерінде арап емлесімен жазамыз деген. Мысал: қарамай – қарамай (қарамай)

Растыққа жүгінсек түріктің тұнық тілі, түзу емлесі қазақта. Дұрыс емес деген: «дың», «ды» ларды һәм дұрыс деген «ның», «ны» ларды алып қаралық. Мен айтамын «ның», «ны» дұрыс емес, «дың», «ды» дұрыс деп. Неге десек: тіл табиғатына қарағанда «н» келерге керек дауысты дыбыстардан соң, қазақта солай «ның», «ны» дауысты дыбыстардан соң келеді. Айағы дауысты дыбыспен бітетін һәм ағы дауыссыз иә жарты дауысты дыбыспен бітетін сөздерді алып қарасақ солай екендігі көрініп тұр. Мысал:

Мал – жарты	мал дан – жарты дан
Мал дың – жарты ның	мал дай – жарты дай
Мал ды – жарты ны	мал да – жарты да

Дауысты дыбыстардан дауыссыз дыбыстар көп. Қағида азына қарап емес, көбіне қарап жасаларға керек. Қазақша дауыссыз дыбыстан соң бәрінде де «д» кіріп тұр; дауысты дыбыстан соң екі ақ жерде «н» кіріп тұр. Үш орында «д» кіріп тұр. Қағиданы аздан шығармай,

دیس: * ی۔ (۵) بی۔ * (۸) گہ آلمستغان جبرلری: * بکت۔ بی	جول بوشچہ بولارغا کیرمک	طبیعت قالاوئچہ
(ket) - * بکت - (xht) - * ایت - (st) - * ایت - (ut) - * دپ - * و۔	آلمسی غہ	— آلمسی نہ
(o) بی (۱) غہ آلمستغان اورنداری: * قول - (kon) بی * قول -	آئی غہ	— آئی نہ
(xyn) - * اوت - (ot) - * اوت - (yr) - * دپ -	قوی غہ	— قوی نہ
بولابچہ تلمی بوزوغہ سب بولغان ترسہ جازو۔ عرب	سونداپاق قازاقلک * نان * ایت آئیوی طبیعت قالاوئچہ	
القباستدوغی حرفلار تورک تلمدگی کچی دبیدارغہ تورورا	جول بوشچہ	
کیلیمگن۔ اول دبیداردی جازوغہ باسقا دبیداردک حرفلاری	آلمسی - آلمسی ندان	
جومسالغان۔ مثلاً: تورک تلمدہ * و۔ (o) دبسی بار۔ عرب القبا	آئی - آئی ندان	
سندہ اوغان حرف جوق: * تورک تلمدہ * و۔ (a) دبسی بار۔	قوی - قوی ندان	
اوغان تورورا کیلہتن عربدہ حرف جوق۔ سونفقدان: (o) دبسن	قازاقلک طبیعتی تاروتوئچہ	
(y) مین جازغان۔ (a) دبسن * و۔ (a) مین جازغان۔	آلمسی - آلمسی نان	
بول دبیدار آبتلوئچہ اوقلماق۔ جازلوئچہ اوقلغان۔ * (a) دبسی	آئی - آئی نان	
* و۔ (a) دبسا آلماسونہ سب بولغان ترسہ: تورک سوزدہ رندہ	قوی - قوی نان	
عرب املاسی مین جازامز دیگن۔ مثلاً: قارامای - قارامای	دپ آبتلادی	
(قارامای)۔		

واسدققا جوگنک تورکدک نونق بلی، تورورا املاسی قازاقلدہ، دورس ایمس دیگن: ددک۔ * دی۔ لاری ہم دورس دیگن: * نک۔ * بی۔ لاری آلت قارالغی مین ایتامز * نک۔ * بی۔ دورس ایمس * ددک۔ * دی۔ دورس دپ۔ * نک۔ دیک: تل طبیعتہ قازاغاندہ * نک۔ کیلہرگہ کیرمک داوستی دبیداردن سولہ قازاقلدہ سولای * نک۔ * بی۔ داوستی دبیداردان سولہ کیلہدی۔ آئیگی داوستی دس بین تیتن ہم آباغی داوستیز یا جارتی داوستی دس بین تیتن سوزدہ دی آلت قازاساق سولای ایکہندگی کورب تور۔ مثلاً:

مال - جارنی	مال دان - جارنی دان
مال دک - جارنی نک	مال دای - جارنی دای
مال دی - جارنی بی	مال دا - جارنی دا

داوستی دبیداردان داوستیز دبیدار کوب۔ قاعدہ آرتا قاراب ایمس، کوئہ قاراب جاسالارغہ کیرمک۔ قازاقلدہ داوستیز دبیدان سولہ باراندادہ * ددک کرب تور: داوستی دبیدان سولہ ایکہ اقی جیردہ: * کرب تور۔ اوچ اورندہ * ددک کرب تور۔ قاعدانی آرتان جازماق، کوئہدن جازمان بولساق: داوستی دبیدان داوستیز دبیدار کوب: * کیلہتن اورندان * ددک کیلہتن اورن کوب۔ نالایچہ قازاق تلمدگی * ددک۔ * دی۔ دورس ایمس، * نک۔ * بی۔ دورس دپ آبتامز۔

اونان آری: * نان۔ دورس ایمس، ندان * دورس دیگن۔ اودہ دالوی سوز۔ طبیعتہ سالانادہ ایکوئہ دورس، جولغا سالانادہ ایکوئہ دورس ایمس۔ مثلاً:

көптен шығаратын болсақ: дауысты дыбыстан дауыссыз дыбыстар көп; «н» келетін орындан «д» келетін орын көп. Қалайша қазақ тіліндегі «дың», «ды» дұрыс емес, «ның», «ны» дұрыс деп айтармыз.

Онан ары: «нан» дұрыс емес, «ндан» дұрыс деген – әуде даулы сөз табиғатқа салғанда екеуі де дұрыс, жолға салғанда екеуі де дұрыс емес. Мысал:

Жол бойынша боларға керек	табиғат қалауынша
Атасы ға	— атасы на
Аты ға	— аты на
Қолы ға	— қолы на

Сондай ақ қазақтың «нан» айтып айтуы табиғат қалауынша – жол бойынша

Атасы – атасы ндан
Аты – аты ндан
Қолы – қолы ндан
Қазақтың табиғаты тартуынша:
Атасы – атасы нан
Аты – аты нан
Қолы – қолы нан

деп айтылады.

Табиғатқа қарамай жолға түсіру керек болса: «атасы на» демей, «атасы ға» деп жазу керек; «атасы нан» демей «атасы ндан» деп жазу керек – «атасы ға» деп жазған татарларды көрмеген соң біз де «атасы нан» деп жазып жүрміз.

Бұлардан басқа қисық көрінетін: «ма», «ме» орнына «ба», «бе» жазғанымыз; «ш» орнына «с» жазғанымыз. Бұларды қазақ айтады; солай айтылатын болған соң

солай һәм дейміз. Османлар «бен» дейді бәз «мен» дейміз; османлар «уар» дейлі, біз «бар» дейміз; османлар «дағ» дейді, біз «тау» дейміз. Осы сөзердің қайсысы дұрыс? Османларға сендердің бен – уар – дағ – дегендерің дұрыс емес – мен – бар – тау – деп жазу керек дегеніміз жөн бе? Сол сықылды – ба – бе – дұрыс емес, – ма – ме – дұрыс деп айтудың жөні жоқ. Солай – ма – ме – иәки – ш – жазса да түсінер; ол бірақ қазақша болмас. Татарлар неге: – атасы ға – атасы дан – атасы дай – деп жазбай: – атасы на – атасы ндан – атасы ндай – деп жазады? – атасы ға – атасы дан – атасы дай – деп жазса түсінбес пе? Әрине түсінеді, бірақ олай жазбайды. Олай жазса татарша болмайды. Қазақта солай: – ның – ны – ндан – лар – лық – лы – орынсыз жерлерде келсе, ол сөз қазақша болмайды; шүңкі тілдің өз табиғаты тартуынша әр қайсысын өз орнына қойған. Тілдің өзінің қойған орнынан басқа орынға қойсақ, онда ол қойғанымыз ол тілше болмайды. Ол тілше болмаған соң, оның түбі ол тілді бұзу – өзгерту болады. Қазақ тілін өзгертіп, татар тіліне қосу болса, онда солай деп ашық айтарға керек. Емлесін қата десек, тастап бізге келер деген ой – хата: ол жақсы мен жаманды, қисық пен түзуді айырарлық қазақта көз жоқ деген болады. Егерде Ғаспринскийдің сөзін тірілтеміз десек, ұлұғ іс үшін ұсақ намысты қойып, түріктің тұнық тілін, түзу емлесін алу керек. Сол екеуі де қазақтан табылады. Азбаған асыл тілден еміле шығарып, соған қарап басқа емлелерді түзету керек.

Ақтығында айтатыным: бұл күнде жазылып жатқан кітаптарда, газеталарда, журналдарда қазақ тілінде болсын, татар тілінде болсын анықталған қағидалы емле жоқ. Қағида жоқ болған соң қисық, түзу емле деп айтуға жол жоқ. Тұтынып жүрген емлеміз саф

түзеген салдаттардай болғанша мұндай сөзді қозғау түзелуімізге себеп болады. Сондықтан бұл сөзді қозғағаннан Хасен Ғали афендіге алғыс айтамын.

«Қырық мысал», «Маса» турасында айтатыным: олар халық үшін шығарылған нәрсе. Халық айтуынша жазылған. Өз тілімізден шығарып емле түзегенше халықтың айту ауанынан шықпаймыз. Басқалар да даяр емле бар ғой, соны алайық деп қисық емлеменен тілімізді қисайтпаймыз. Тілдің ауанына қарамай хәріптің, емленің ауанына бұрып тілдің көркін бұзған, әдеби тілмен жазамыз деп жат тілменен жазып, өз тілінен айырылған басқа түріктердің ізіне түсіп, тілімізді аздырғанымызды мақұл көрмейміз. «Уақыт» бен «Шура»ны оқығанда қолымызға лұғат кітабын алып отырып оқимыз. Ойлаймын арапша арапша оқымағандардың бәрі де солай оқитын шығар деп. – Уақыт – иә – Шурада – басынан айағына шейін арапша сөз аз ба? Соларды лұғаттан іздеп отырып оқығанда, бастан айақ оқып шығуға қанша уақыт керек. Егерде нағыз түркі тілімен жазылса, арапша оқымаған адамдарға да лұғатсыз оқуға болар еді; оқығанда уақты да көп кетпес еді.

Біздің қазақтың ісі жаңа басталып келеді. Не болары белгісіз. Қазақ иә құрып жоқ болар, иә өз тілімен де өзгелердей тіршілік етер. 20-ншы ғасырға шейін түріктің тілін аздырмай асыл қалпында алып келген, тіл турасындағы абырой мен алғыс қазаққа тиісті. Атаның аздырмай берген мүлкін, қолымызға алып быт-шытын шығарсақ, ол ұнамды іс болмас.

*«Қазақ» газетасының бас мұхрры: Ахмет
Байтұрсынов.
Шура.1913.№4*

ОРЫНБОРГ, 9-НШЫ ИӘНУАР

«Қазақ» газетасы көздеген максұтына жету үшін шыққаннан бері күш-қуатын жұмсады және жұмсамақшы. Бір жылдың ішінде «Қазақ»-та қаламымен қызмет еткен және мұнан бұлай да пайдалы қызметтері үміт етіліп, Алашқа аты білінген білімді азаматтар: Ахмет Байтұрсынов, Ғалихан Бөкейханов, Міржақып Дулатов, доктор Әбубәкір Алдияров, доктор Арғынғазы Поштаев, доктор Халел Досмұхамедов, доктор Даулетшаһ Күсепғалиев, доктор Бекиуч, присиажени поверени Райымжан Мәрсеков, инженер Мұхаметжан Тынышбаев, қазақшыл Хасан Ғали, студент Есенғали Қасаболатов, шежіре Шаһкәрім Құдайбердин, Ғабдулғазиз Мұса, Ғұмар Қарашев, Жұмағали Тілеулин һәм басқалары.

«Қазақ» газетасын 10 облысқа қараған кигіз туырлықты қазақ байдың баласынан 1913-нші жылдың ішінде алдырып тұрғандардан есебі мынау:

1) Торғай облысы	– 694
2) Семей «	« – 612
3) Ақмола «	« – 586
4) Сырдария «	« – 327
3) Орал «	« – 301
6) Жетісу «	« – 157
7) Ішкі ордалық «	« – 136
8) Ферған «	« – 30
9) Самарқан «	« – 8
10) Закаспи «	« – 5

Өзге жерлерден:

1) Орынборг шаһары	– 37
2) Уфа «	« – 14

- 3) Қазан « « – 13
4) Қытай қазағы « – 10
5) Петербург « « – 9
6) Түркия « « – 5
7) Мәскеу « « – 3
8) Томскі « « – 3
9) Және басқа шаһарлар – 57
Бәрі – 3007

«Қазақ» газетасының мақсұты қазақ-қырғызға қызмет және басшылық ету болғандықтан, Алаштың ардақты азаматтарынан өтінеміз, 1914 жылға қарсы бұрынғы жазылғандардың мезгілі толса жаңадан жазылуларын һәм бұрын тіпті жазылмағандардың газетамызды енді алдырып танысуларын.

Газетаның жылдық бағасы 3 сом. Жарты жылдығы 1 сом 75 тиын. Адресіміз: Оренбург, Редакция газеты «Қазақ».

*Басқарма.
«Қазақ» газеті, №45.9 иәнуар 1914.*

«АҢДАСПАҒАН МӘСЕЛЕ» ТУРАСЫНДА

Ноғай бауырлармыздың газеталарының арасында қазақ жайына көбірек көңіл һәм орын бөлетін «Уақыт» газетасы.

Қазақ туралы естілген хабарлар, істелген істердің көбі «Уақыт» газетасына басылып һәм олардың ішіндегі маңыздылары турасында газета пікірін де айтып тұрады. Сондықтан «Қазақ» газетасы қазақ мәселесі турасында «Уақыт» газетасымен бір жөннен сөз шығаруға, арадағы аңдаспаған мәселелерді ашып, саралап, анықтауды өзінің міндетінің бірі деп біледі.

Қазіргі қазақ мәселелерінің ең зоры – жер мәселесі. Бұл – қазақтың тірі иә өлі болу мәселесі. Бұл турасында түсініп жетпей қаталасып, қазақты теріс жолға салғанымыз 5 міліион адамның обалын мойнымызға жүктегеніміз. Сондықтан бұл турада қазаққа ақыл айтқанымыз, қазақты һәм басқалар да қата ұқпастай етіп, анықтап ашып сөйлегеніміз абзал. Ф.К. әпенденің жазған сөзінде аңдаспай жүрген нәрселердің көбі анықталды, ашылды. Әлде болса бүркеуірек, көмескі тұрған сауал бар. Соны ашсақ, арадағы аңдаспаған мәселе аңдалып жетер еді. «Уақыт» қала бол дегенде, қай түрлі қала болу жайын ашып айтпайды. Ол ашылмаған соң, қазақтар қала болуды 15 десетинадан жер алып, егін нормасымен қала болу деп ұғады. Егерде «Уақыт» 15 десетинадан жер сұрап алып, егін нормасымен қала болуды айтса, онда азырақ сөйлесуге қажет болады. Олай болмай, жердің түріне қарай мал бағарлық жерде бағатын, егінге жақсы жерде егін егетін қала болуды айтса, онда олай қала болуды біз ұнатамыз һәм «Айқап» журналының 1911-нші жылғы 4-нші нөмірінен бастап айтып һәм «Қазақ» газетасы жүзінде тұтынып келе жатқан жолымыз. Біз қазаққа қала болма демейміз. Жақсы жеріңе жыйылып, қаланды сал, мешітіңді орнат, мектеп, медресенді аш, рұқсатсыз неге қала болдың деп ешкім айтпайды дейміз. 15 десетинамен қала боламын десендер, күн көре алмайсыңдар дейміз.

Қазақтар һәм біздер қата аңдамас үшін «Уақыт» газетасынан өтінеміз: қазаққа қала бол дегенде, қай түрлі қала болуды айтады, мүмкін болса ашып айтса екен.

А. Б.

«Қазақ» газеті, №48.31 іануар 1914.

«АЙҚАП» ЖОРНАЛЫ

«Айқап» журналының 21-нші нөмірі басқармаға келді. Басқармадан жазған сөзінде журналдың өткен жыл 4 нөмірі шыға алмай қалғандығын, мұның себебі: секретары Акрам Әлиевтің опаты, баспаханадан хәріп жиюшылардың шығып кетуі және шығарушысының ауруы. «Айқап»-ты мұнан кейін мезгілінде шығаруға, өткен жылдың кем нөмірлерін 14-нші жыл өтеуге уағда береді. «Айқап»-ты ілгері бастыру үшін Қазанға хәріп алуға және хәріп жиюшы келтіруге кісі жіберілгендігін, бұлары сай болған соң журналды жұмасында шығаруға талабы барлығын білдіреді. «Айқап»-тың тұтынған жөн-жобасы бұрынғыша.

«Айқап»-тың бас мақаласы Троискідегі сирк (ат ойыны және күрес) жайынан жазылған, жазушы Жаһанша мырза Сейдалин. Бұл нөмірде «Қазақ істері», «Азып, тозып кетпеске не амал бар?», «Маклаков хаты» деген бас қосу жайынан жазылған мақалалар бар. Тағы да «Қыран бұзған», фелетон, өлең бар. Мұнан кейін басқармадан жауап, басқармаға келген хаттар және хабарлар жазылған. Айағында «Айқап»-тың өсекті агенті Мұхаммедсәлім Кәшімовті мұнан бұлай «Айқап»-қа алушы жиюдан шығарғандығын және жаңа жылға деп «Айқап» үшін оған һешкім ақша беру керек емес деген, бергендер болса да оларға журнал жіберуге басқарма міндетті болмайтындығын жариа қылған. «Айқап»-тың жаңа жыл нөмірін иәнуардың айағында шығармақшы.

«Айқап» жолдасымыздың ілгері басып, халыққа пайдалы жолмен көп айлар, көп жылдар қызмет етуіне тілектеспіз.

«Қазақ».

«Қазақ» газеті, №48.31 иәнуар 1914.

ГУБЕРНАТОР ӨЗГЕРІЛУІ

Семей губернаторы Тройнитский Тулаға губернатор болып, оның Туер уитсе-губернаторы Шернетсов деген келмекші. Тройнитский қазақтың қазақ екендігін ұмыттырмай, есіне түсіріп отыратын губернатор еді. С.синод пен жер жұмысының бас мекемесі қазақ пен орысты ауыл үй қондырып, жақындастырып, дінін, атын жоғалтып, орыс қылып, сен – қазақ, біз – орыс, оны ұмытпа, – деп, қазақтардың есіне салып отыратын еді. Семей қазақтарының көбіне Тройнитскийдің қазақ баласына суық жүзбен қарағаны тынышсыз көрінсе де, бірсыпыраларына жағымсыз да болмап еді: адал кәсіппен тамағын асырай алмай жүрген бейшаралардың көбіне тамақ асырарлық кәсіп табылып еді. Адал жолмен адамдыққа жете алмай жүргендерге жол табылып еді. Жалған жала, жасырын шағым деген жауыннан соңғы кенедей қаулап, өріп еді. Сондықтан, ойлаймын, Тройнитский кеткеніне сүйінетін де, күйінетін де қазақтар боларға керек деп. Бұл Семей облысының ғана қазақтары туралы айтылған сөз.

Қазақ жұртын түгел алып сөйлегенде, қазақ облыстарына қойылатын губернаторлар туралы екі түрлі пікір бар. Бірі-бүгінгіні ойлағандығы айтылатын пікір, екінші – ертеңгіні ойлағанда айтылатын пікір. Соңғы пікір бойынша, қазақ облыстарында – Семейде болған Тройнитский, Торғайда болған Астырақовский сыйақты губернаторлар бір жағынан қазаққа жайсыз болғанымен, екінші жағынан жағымды болмақшы: ондай губернаторлар, әуелі, қазақтың қазақ екендігін ұмыттырмай, есіне салып отырмақшы, екінші, қазақты қысып, тықсырып, тынышсыз болса, қалықтың

ұйқысы сергек болмақшы. Қойға қасқыр шаппаса, қойшы да, кожа да қораға келер қорынышты ұмытады дейді. Қазақ жерін мұжыққа бере бастаған соң ғана қазақ қайда отырғанын біле бастаған. Қазақтың ұйқысы бөлініп, сана түсіп, алдым қалай болар деп, алысқа көз сала бастағаны жерін ала бастағаннан берлі. Сондайдан тәжірибе айтып, бірсыпыра адамдар ойлайды: қалықты қанша қысқанмен, қысылғаннан жаны шықпайды, қысқан сайын шынығып, қалық ширай береді. Ұйықтағандардың ұйқысы ашылып, ой түсуіне ондай губернаторлар себепкер болады. Сондықтан Тройнитскій мен Астыраковскій сықылды губернаторлар қазақ облыстарында болып кеткені де пайдалы деп. Бірсыпыралары ол жағының пайдасынан безіп, ондай губернаторларды көрсетпесін деп, қолын жайып, Құдайдан тілек тілейді.

Тройнитскій кеткеніне кім сүйініп, кім күйініп жатқанынан хабарым жоқ. Өз басым Тройнитскііге алғыстан басқа еш нәрсе айтпаймын. Өйткені жалған жала, жасырын шағымға инабат етіп, бұлдаушы болмаса, менің үстімнен жасырын шағым болмас еді. Жасырын шағым болмаса, мен Қарқаралыдан Орынборға қуылмасам, Қарқаралыда тұрып осы істеп отырған ісімді істей алмас едім. Елу-алпыс балаға ғана арнап берген сабақтан алты мілліон қазақты алаламай істеп отырған ісімді артығырақ көремін.

А. Б.

«Қазақ» газеті, №50.14 феурал 1914.

ДОСМАЙЫЛ ҚАЖЫҒА АШЫҚ ХАТ

Досмайыл дегенді біз білмеуші едік. Былтыр газета шыққаннан кейін басқармаға хат жазып: «Маған тегін газета жіберіп тұрындар, менің де керегім болар», деп молдалығын айтқан соң, «қолы қысқа, ақ-қараны айыратын бір үлкен кісі шығар» деп, бұ күнге шейін босқа газета жіберіп тұрдық. Газетаға жіберген кей сөздері жарамсыздықтан баспағанымызда, бізге ұрсып, жекіп хат жазушы еді. Оның бәрін еш нәрсе емес екен.

Осы пеуіралдың 19-нда Досмайылдан бір хат алдық. Хатын оқып шыққанан кейін көзімізге набадық. Қажы, молда, ақсақал жазды дерлік емес. Бұрынғы хаттарынан өзі «қажы ақсақал Досмайыл» деп қол қойыушы еді, оның үстіне, молда екендігін де сездіруші еді. Мұндағы сөзі кісіге айтуға, қағазға жазуға боларлық емес. Қазақ тілінде бар әдепсіз, көргенсіз, ылас сөздердің бәрі осында.

Сол күні кешке Орынбордағы бір жорналдың маһыраны бізге, біздің жайымызға жазған бір хат берді: «Мынаған не айтасындар, Досмайыл қажыдан «сыпайы» тілмен жазған бір хат алдым», деп. Оқып қарасақ, бұл алғашқы хаттан да сорақы. Бұл хатты да жауып қойдық.

Үш күннен кейін, 20-ншы пеуіралда Упадағы медресе «Ғалиа» шәкірттерінен тағы бір хат келді. Бұ да Досмайыл хаты, біз туралы жазған. Бұ да «Досмайыл тілінде» жазылған.

Енді ойға қалдық: Досмайылдың мұндай хаты көп жерге, көр кісіге тараған боларға керек, оның бәрі бізге жіберіп тұрмас, бұл бізге неге қызықты, өзінен сұралық деп. Соның үшін осы ашық хат жазылды.

Досмайылдың тілімен жазуа болмайды, зор қиыншылықпен болса да, әдепсіз сөздерін қазақшаға аударып, оқушылардыкөп зарықтырмай, тезірек «тәбәрік» қаттың мағынасын білдірелік. «Қазақтың» 45-нші нөмірінде біз жылдық есебімізде «Қазақ» жазушыларын жұртқа жариа қылғанда, Досмайылды жазбаппыз. Оның «бір жыл бойынша арымай-талмай еткен қызметін» ұмытқанбыз. Соның үшін ол бізге ашуланған. Бірақ оның от басында отырып, күлін сабап ашуланғанын кім білер еді, кім тыңдар еді. Сөзін ұтымды, толымды көрсету үшін өзіне серік іздеген. Серікті қалай ілзеген. Қалай іздеді деңіз? «Қазақ» газетасын көркейткен молдалар мен шәкірттер еді. «Біздің атымызды жазбай, орыстың сорпасын ішіп, шошқаның жілігін кемірген орысша оқығандардың дәрежесін көтеріп, мұсылманша оқығандарды мазақ қылды», – деп, мұсылманша оқығандарға бізді шағыстырып, жел бергісі келеді. «Бір жылдай тіл һәм пұлмен тоқтаусыз қызмет етіп едім, жәрмеңкелерде арық, қара байтал, шабан торымен жүріп еңбек қылып едім, ақырында, жүзі қаралар, Құдай ұрғандар қадірімді білмей, түзенат.... ты», – дейді. Мұнан кейін орысша оқығандардың бірін қалдырмай «сыпайы» сөзбен сөгеді: «Ұшан-теңіз докторлар кім еді, маржалардың «ауруын» тазатқаннан басқа?! Адуакаттар кім еді, екі адамды дауластырып, теспей қанын сорғаннан басқа?! Пәлен кім еді, түген кім еді... Байтұрсынов, Алдиаров, Сейдалин, Бөкейханов, Дулатов, Қасболатов, Шаһкерім, докторлар.... жазбасын, олардың сөзі бізге керек емес», – дейді. Бұлардың көбімен таныс болмаған соң, олардың оқуын, ғылымын, кәсібін сөгеді. Әдепсіздікке, надандыққа шара бар ма?!

Денсаулығы шүбәлі бір кісінің сөзін газетаға басқанымыз үшін оқушылар ренжір деп ойлаймыз. Досмайылдың бар әдепсіздігі жоғарыда жазылған ғана болса, елең қылмас едік. Оның төменгі сөздері бізді еріксіз жауап бергізеді. Досмайылдың қатындағы бізге қойып отырған бәлесін былай бөліп һәм соларға жеке-жеке жауап береміз.

1. Досмайылдың аты жазушылардың арасында жоқ, оның қызметі айтылмаған екен. Бұған біздің жауабымыз мынау: біз 45-нші нөмір «Қазақта» жазушылардың атын жазғанда 16 кісіні атап, «һәм басқалар» дедік. Жалғыз бізде емес, өзге білімді жұрттарда да газетаға жазушыларын көрсету бар, бірақ түгел жазуға міндетті емес. Ешкім Досмайылша, «мені жазбадың» деп, өкпелеу жоқ. Біз бұл 16 кісінің атын атасық, бұлардың көбі газетаға тоқтаусыз керекті мәселелер туралы жазып сыналғандар, кейбіреулері аз-көп жазса да тәуір жазғандар. Бұларды ғана атаумен қазақтың өзге білімділерін керексіз қылғандық шықпайды, білген адам бұлай да жорымайды да.

Рас, күздігүні Досмайыл екі жәрмеңкеде, бірінде 20 сом, бірінде 115 сом 71 тиын жіберген еді. Біз ол туралы басшылық етуші Досмайыл қажыға да, ақша беруші ел кісілеріне де дер кезінде тәңірі жарылқасын айтқанбыз («Қазақ» нөмірі 32 һәм 40).

2. «Орысша оқығандарды көтеріп, мұсылманша оқығандардың атын жазбай, масқара қылды», – деп, Досмайыл қазақ оқығандарының арасына жік салғысы келеді. Аттары аталған 16 кісінің төртеуі мұсылманша оқығандар. «Қазаққа» жазушылардың 4-тен бірі мұсылманша оқығандар болғанда, үштен бірі орысша оқығандар екендігі газетаны басқарып тұрған бізге белгілі,

мұны оқушылар да байқайтын шығар. Досмайылдан басқа, «мені атамадыңдар» деп бұртиған ешкім болған жоқ.

Біздің мұсылманша оқығандар туралы қандай пікірде екендігіміз солардың өздеріне де белгілі. «Қазақтың» 18-нші нөмірінде Досмайыл шәкірт біткенді кекетіп-мұқатып, өзі шәкірт күнінде көп нәрсе бітіргендей, орынсыз мінігенде, «Қазақтың» 21-нші нөмірінде оған жауап қайтарып: «Қазақ шәкірттерін орынсыз сынамау керек, әуелі оларды мұқтаждықтан құтқарып, жәрдем беріп оқытып, оларға сонан кейін өкпелеу керек», – деп жазған Қыр баласы, басқармаға белгілі, Досмайыл сөгіп отырған орысша оқығандардың біреуі еді. Досмайыл алаламаса, қазақ баласын орысша оқыған, мұсылманша оқыған деп ешкім екіге бөлмейді. Осы күні қай оқу болса да қолға түсуі мұң болып тұр. «Орысша» деп жұрты үркітетін заман өткен.

3. «Айқап» журналынан молдалар һәм шәкірттердің бетін аударған мынадай кек емес пе еді», – дейді (Бұл да өзгертілмеген өз сөзі).

Досмайылдың мұндай жаман ниетпен қызмет еткелі жүргенін білгеніміз жоқ. «Айқап» та «Қазақ» та жұртқа бірдей пайда келтіру үшін шығып тұр еді. Бірін ақсатып, білін көтеруден оған қанша пайда бар еді? Осылай қыл деп әлде онан біз өтіндік е?

Екінші, Досмайылдың лепіруіндей-ақ, молдалар мен шәкірттерге ол қанша мұрындық екен? Досмайыл айтыса, жөңкіле жөнелетін қанша молда, қанша шәкірт бар екен?

4. «Упадағы медресе «Ғалия» шәкірттерінің «Қазақ» басқармасына тапсырған мың екі жүз сомдық кітабын

Байтұрсынов пен Дулатов пайдаланып жатыр. Ишанғали Арабаевтан олар алдап сатып алыпты, кедей шәкірттердің қақын екі жер аударылған мен Арабаев жемекші ме, мен соңына түсемін», – дейді.

Рас, былтыр, Упа шәкіттері «Қазақ» басқармасына үш түрлі кітап тапсырды («Бала тұлпар», «Өрнек», «Тумыш»), бірақ бұлардың сомасы Досмайыл айтқандай 1200 сом емес, біз пайдаланып отырғанымыз жоқ һәм оларды бізге ешкім сатқан да жоқ. Шәкірттер бізге Упадан ол кітаптарды жібергенде, Ишанғали Арабаев қырғыздың Алатауында еді. Бізге тапсырылған кітап өз бағасымен екі жүз сомдық һәм ақшаладай жіберген 47 сом – 247 сом. Бұл кітаптардың 78 сом 80 тиындығы әлі өткен жоқ, басқармада. Сатылғандарынан түскен ақша 45 сом 98 тиын кітапшыларға, комиссияға берілді, әлі ақшасы алынбаған кітап 40 сом 72 тиындық. Бұл кітаптардың сатылғаны һәм комиссияға берілгенлерінен 30 протсенті кем есептеледі. Шәкірттерден бұрын алған кітаптары үшін басқармаға тапсырылған несие ақшалары 40 сом 4 тиын, бірақ мұның ішінде Досмайылдан иа оның баласынан бір тиын келген жоқ. 247 сомды Досмайыл қалай 1200 сом қылып жүр? Арабаев бізге қалай сатып жүр? Кедей шәкірттерді біз қалай жем қылып тұрмыз? Мұның бәрін енді Досмайыл ыспат ереге керек. Досмайылдың 1200 сомды «екі айдалған жеп жатыр» деп жындануының мәнісін білмейміз. Упадағы қазақ шәкірттері, біздің бұл жазғанымызда қата бар десе, Досмайыл сөзінің мыңнан бірі рас десе, айтсын. Бұл кітаптарда шәкірттер «Қазақ» басқармасына басы бүтін берген жоқ, өздерінің үнемі тұратын жері болмаған соң (жаз елде, қыс оқуда болып), басқармаға аманат тапсырған.

Біздің бұл кітаптармен пайдаланып тұрғанымыз сол: бұларды сатып, посылка қылып тігіп, поштаға апарып, есеп-қисабын жеке дәптерге жазып, несиелерін жинап машақаттанып, аз да болса өзге жұмыстарымыздан қалатын сағаттар болады.

5. «Байтұрсынов пен Дулатов оқу кітаптарын шығармасын, қазақ баласының тілін бұзады, маған арабша, иранша, латынша, слауианша бәрібір, қазақша деген қайдан келді», – дейді. Бұл тілдерге Досмайыл жетік болғанмен, біз білмейміз, соның үшін қазақша жазамыз. «Қазақ тілі қазақ балаларын бұзады» дегенді жалғыз Досмайылдан есітіп отырмыз. Досмайыл тоқтатсын дегенге тоқтата алмаймыз, біз Досмайыл үшін емес, қалыың қазақ үшін шығарып жатырмыз. Қазақшаның қайдан келгенін Досмайыл білмесе де, өзгелер біледі.

6. «Екі жер аударылғанмен емле хақында «Айқап» арқылы сөйлесемін», – дейді. Емле мәселесін Досмайыл бүгін естіп отыр ма екен? «Айқап» арқылы деп бізді шошытқысы келеді. Емле мәселесі 3 жыл мұнан бұрын «Айқапта» басталған. Сондағы жазушылар да біз болатынбыз. Сонан бері Досмайыл қайда жүрген? Өкпелеген күні елден безіп, біздің ісімізден де безіп отыр. Досмайыл ойласа керк, орысша оқығандарды жамандап, мұсылманша оқығандарды желіктірsem, бұларға дұшпан болар; «Айқапты» жақтасам, ол әлгі дұшпандыққа құрал болар деп. Жоқ. Досеке, адаспа! Бізге сенен мұсылманша оқып жүргендер де, «Айқап» та мың есе жақын, мың есе қымбат.

7. «Ғабдулғазиз Мусиннің атын «Қазаққа» жазып отырған себебі – Мамановтың жәрдем ақшасын өздеріне жібергені үшін» дейді.

Досмайыл жұрттың бәрін өзіндей көреді ғой, азын-аулақ ақша жиып жіберсем, атағымды алты Алашқа жайып, үнемі мақталармын дейтін. Ғабдулғазиз арқылы бізге келген Мамановтардың ақшасын 9 оқушы қазақ балаларына бердік, солардың біреуі ғана орысша оқыған, қалған сегізі медреселердегі шәкіртер («Қазақ» нөмірі 46, 47 һәм 50). Досмайыл аузына келгенін неге ірікпей сөйлейді, біз мұсылманша оқығандарды шет көріп, масқаралау жолында болсақ, 8 шәкіртке береміз бе? «Қазақ» басқармасы кімге берсе де ерікті еді, ақша иесінің тапсыруы бойынша.

8. «Екі айдалғанды губернаторға көрсетермін», – дейді. Біз сенің арық қара байталың мен шабан торыңды ұрлап айдалғанымыз жоқ. Біздің айдалғанымызды губернатор да, жұрт та біледі һәм бұл күнде де істеп отырған жасырын ісіміз жоқ.

Ноғайлардың доносшы Ешіми молдасының газеталарға жазылып аты шығып еді. Саған да атақ керек қой, көрсете бер!

Ахмет Байтұрсынов.

Міржақып Дулатов.

«Қазақ» газеті, №52.28 феурал 1914.

НАУРЫЗ

Сәлем бердік! Жас наурыз, жылдың басы!
Жұрттың күткен мінеки ықыласы!
Көжесін қып, күйбеңдеп, басын асып,
Бермек әр кім барынша қонақ-асы.

Келгеніңе құттықтап бірін-бірі,
Қуанышта, көрісіп кәрі жасы.
Көңілі түгіл адамның сен келген соң,
Самарқанның елжіреп тұр көк тасы.

Күйін көріп қуанған мұңсыз деме!
Толып жатқан көбінің бар мәдісі.
Табақ тартып «амин» деп қол жайды жұрт,
Батаңды бер жарылқар, жыл мырзасы!

НАУРЫЗ ҚҰТТЫ БОЛСЫН!

«Наурыз» парсы сөзі. Бұл қазақша айтқанда «жаңа күн» деген сөз. Неліктен бұған жаңа күн деп ат қойған? Һәрбір өткен, кешегі күн, ескі болып, Һәрбір үстіміздегі, бүгінгі күн, жаңа болмақшы емес пе? 9-ншы март күнін «жаңа күн» деп атаудың мәнісі не? Оның мәнісі мынау:

9-ншы мартта түн мен күн теңеледі. Сонан кейін күн ұзарып, жылы бола бастайды. Күн жылыға айналғаны жазға айналғаны. Сондықтан 9-ншы март жаз басы болып табылады. Жаз болса, дүние жаңаланады: ағаш, шөп жасарып, жапырақтанып, гүлденіп, жаңа бұтақтар жайады, мал, мақлұқтар балалап, төлденіп, жаңа

ұрпақтар жайады. Жылдың төрт тоқсанның ішінде дүниені жасартып, жаңалайтын тоқсаны – жаз.

Сол тоқсанның басы 9-ншы март болғандықтан, бұл күн «Наурыз» йағни «жаңа күн» деп аталады.

Қысқан қыс өтіп, жайлы жаз келгені, адам түгіл қимылдаған, қыбырлаған жанның бәрі мейрам ететін бір мезгіл. Мұны жаңа жылдың басы деп, мейрам ету – дүниедегі нағыз бас ұнамды істердің бірі. Наурызды мейрам етушілер Үндістан, Иран, Ауған, Бұхара, Кауказ, Түркістан һәм біздің қазақ жерінде. Ертерек заманда Наурызды қазақтар тегіс мейрам етуші еді. Бас салып, ет асып, бидай көже істеп, атқа мініп ауылдан ауылға жүріп, бірін-бірі құттықтап, көрісіп, асқан еттерін жеп, көжелерін ішіп, Наурыз күнін тәуір шаттықпен өткізуші еді. Бұл заманда Наурызды мейрам етушілер қазақ арасында сиректеп бара жатқан сияқты көрінеді. Басқалар тастамай Наурызды мейрам етіп отырғанда, біздің қазақтың тастайтын жөні жоқ-ақ.

Жаз – қазаққа бір қуанышты шақ. Қыс қайғысын өткізіп, жазға ілініп, көңілдері жадырап, малдары балалап, ірі малға төл қосылып, ауқатының артқаны қазақтың көзіне көрінетін мезгіл - жаз. Қыс бойы көрге қамалғандай, бықырсыған, пысынаған, сасық там үйде тұншыққан қазақ киіз үй тігіп, жазыққа шығып, таза ауаны шөлдегендей құмарланып жұтып, жаны кенеліп, «үһ!» деп, бойын жазатын мезгілі-жаз. Жер көгеріп, мал тойынып, мал тойынса ақ шығып, ел тойынып, қазаққа тоқшылық кіретін мезгіл жаз. Сулар тасып сарқырап, құстар шулап ың-жың болып, түйе боздап, қой маңырап, сиыр мөңіреп, жылқылар шұрқырап кісінеп, қазақтың көңіліне шаттық келтіретін мезгіл жаз. Сонша сүйінішті, қызықты жақсы

мезгілдің басы 9-ншы март болса, бұл күнді мейрам етпегенде, қандай күнді қазақ мейрам етер?

Жаңа киім кесе де, жаңа үйге кірсе де құтты болғай деп кірмей ме? Сол «құтты болғай»-ды жаңа жылға да айтарлық жөні бар емес пе? Жылда 365 күн бар. Ол бірталай уақыт. Бір айлық сапар шықса да, жолы болып, аман барып, аман қайтқай еді дейміз. Бір жыл адамның өмірі жүзінде - бір жылдық сапар. Бір айлық сапардан бір жылдық сапар кем бе?

Жаңа жыл туған күні бір-бірімізге «құтты болсын» айтуымыз тастарлық ұнамсыз, мағынасыз іс емес.

Жаңа күн, жаңа жыл, жаңа қадам құтты болсын!

«Қазақ» газеті, № 53.9 март 1914.

«ЕЛ» ГАЗЕТАСЫНА ЫШТРАФ

Петербургта ноғайдың атақты жазушысы Ғыйас Ысхақов шығарып тұрған «Ел» газетасына Петербург шаһар бастығы 16-ншы нөмірінде «Бұ да мүмкін бе» деген мақаласы үшін 350 сом ыштраф салып еді, төлей алмаса шығарушысы 9 жұма абақтыға отырғызылады деп. Бұл бұйрықты естірткен соң, Ғыйас әпенді жаңа шығып, әлі әлденбей тұрған газетасының 350 сомын ыштрафқа төлеп күшін кетірмеймін, абақтыға отырып өтеймін деп, «Елдің» 17-нші нөмірінде жазып білдірді. Мұнан кейін иә ақша төлеу, иә отырудың бірін істеуге тақалған соң Ғыйас абақтыға баруға киініп жатқанда, Петербург ноғайлары бір жақтан, Қазан ноғайлары екінші жақтан, Ғыйас отырмасын, ақшасын біз түгел төлейміз деп ақша келтіріп берген. Сонымен Ғыйас абақтыдан құтылды.

Ғыйас ыштраф төлей алмай, абақтыға отырайын деп жатыр деген хабарды естіген соң Финлиандида

Таммирфорс шаһарындағы аз ноғайлардың намысы келіп, араларынан шамалары келгенінше 64 сом 25 тиын ақша телеграфпен переуод қылған һәм мынадай бір хат жазған:

«Әдебиетіміздің, тіліміздің атасы ардақты әдип Ғыйас әпенді тағы түрмеге салып шірітуге ұзданымыз разы болмағандықтан һәм оның тірідей қабырда жатқанына жүрегіміз жаралы болатындығын ойлап, аз болса да өзара жәрдем жиып жібердік. Абақтыға асығып кірмесін деп телеграфпен жібердік. Басқа шаһарлардан да аз-көп болса да жәрдем жіберер деп үміт етеміз.

Егер жалғыз өзіміздің ғана қолымыздан келсе, һешкімге айтпай-ақ толтырар едік. «Ел» газетасы һәм оның шығарушысы Ғыйастың жолында айанатын һеш нәрсемиз жоқ... Жасасын «Ел!». Жасасын Ғыйас! Жасасын оның жолдастары! ...».

Таммирфорс ноғайлары хатының басында «Ғыйас әпендіні тағы түрмеге салып шірітуге ұзданымыз разы болмағандықтан...» деген сөзінің мәнісі: Ғыйас он жылдан бері сайаси істерге араласқандығы үшін хукіметтің суық назарында болып, сонан бергі өмірі абақтыда, айдауда, қашу-пысуда өтті. Соңғы жылдарда ол Архангел губерниасына екі рет айдалды. Былтыр 21-нші феурал манифесті бойынша ғана азат етілді, күзден бері жұмалық «Ел» газетасын шығара бастады. Ғыйас ер жүректі, өткір білімді елші.

Ноғайда Исмағұл Гаспрински мен Ғыйастың аты оқшау тұрады. Ноғай тілін, ноғай әдебиетін көркейткен Ғыйас. Соның үшін ол түрік-татарға ардақты һәм сүйкімді. Таммирфорс ноғайларының тілектерін біз де текрар етеміз: Жасасын «Ел»! Жасасын Ғыйас! Жасасын оның жолдастары!

Басқарма.

«Қазақ» газеті, № 53.9 март 1914.

ШАРҒИ МӘСЕЛЕ ХАҚЫНДА

Газетамыздың 50-нші нөмірінде ахунд Ғұмар Қарашұғлының «Шарғи мәселе» деп құрбан хақында жазған мақаласы басылып еді. Бұл мақаланың жазылуына себепші болған нәрсе: күзді күні Қапал уезіндегі бір сиезде қазақтың билері, ақсақалдары шалатын құрбандарының орнына мұқтаж оқушылар пайдасына ақша жиып жібергендігі еді. Онда бір-екі мұғалім құрбандық орнына мұқтаж оқушыларға иә басқа сондай ізгі істерге шалатын малының пұлын берсе де болады, фатуасын өзіміз береміз деген екен. Бірақ сол жолы фатуасын бірге жазып жіберген жоқ еді. Бұл сөз газетада көрінген соң, бізге кейбіреулерден хат келді, сол екі мұғалім қалайша құрбан шалудың орнына пұлын ғана берсе болады депті, дәлелдерін айтса екен деп. «Қазақ» газетасының басындағы кісілер өздері молла болмағандықтан, шариғат хукімдерін жақсы білмеген соң, шариғат мәселелерін моллалардың өздеріне қалдырып, басқа көздеген мақсұттарға жетісу жолында болушы еді. Сол ойда тұрсақ та әлгі айтқанымыздай сұрау хаттар һәмән болып тұрды һәм бұл туралы сұраушыларға жауап бергендей Ғұмар ахундтың хаты келді. Сонан кейін біз сұраушыларға жауап болсын, мұның дәлелдерін, фатуасын қанағат етпей шариғатқа халәф дегендер болса, оны да бір мәртебе жазып оқушыларға білдіреміз деген оймен Ғұмар Қарашұғлының мақаласын басып едік. Енді сонан бері һәр жерден Ғұмар ахундқа 5-6 кісіден жауап келді.

Бәрі де оның фатуасына қанағат етпейді, құрбан шалуды басқа жолмен өзгертуге болмайды деп. Соның

үшін біз сөзді қысқартамыз. Құрбан шалмай болмайды дейтін моллалардың пікірі (шариғат нұкаты назарынан) қашаннан белгілі, соның үшін текрар айту да қажет болмас.

Бұл туралы біздің айтатынымыз мынау: шариғат хукімдерін халықтың түсінуінше өзгертпек түгіл, ескіден келе жатқан ғадет-ғұрыпты кенет өзгерту қиын. Біз Ғұмар Қарашұғлының фатуасын шариғат қаруында дұрыс, теріс екенін білмейміз. Мұндай мәселелерді моллалар өзара сөйлесіп шешпесе, газета бетіне түскен соң созылып кетеді. Біз һеш қайсысын қуаттай алмаймыз. Нешікте болса бұл мәселе матбұғат жүзінде хал қылынса екен деп тілеуші моллалар болса, Қазанда Ғалымжан хазірет шығарып тұрған «Ад-дин уа әл-адаб» деген діни журнал бар, соған жазулары лайық. Болмаса Оренбургтағы Ризаддин хазірет шығарып тұрған «Шора» жорналына жазса да болады. Бұл екі журналдың шығарушылары атақты ғалымдар.

Жоғарыда айтқан себептер бойынша, мұнан бұлай бұл мәселе хақында һешкімнің сөзін баспаймыз.

Басқарма.

«Қазақ» газеті, №53.9 март 1914.

ҚАЗАҚ ҺӘМ ТҮРЛІ МӘСЕЛЕЛЕР

Қазаққа тәуел оңаша, иаки басқалармен бірге ортақ мәселелердің кеңеске бұрын түскендері де бар, бүгін түсіп жатқандары да бар Һәм түсейін деп тұрғандары да бар. Қазаққа қарасаң, сол мәселелер қазаққа тәуел иа ортақ мәселелер сияқты емес, иаки қазақ туралы болғанмен, не болып, немен біткені талғаусыз. Йағни, жақсы болса, жақсы болды деп қуанбайтын, жаман болса, жаман болды деп күйзелмейтін бейне бір болмашы ғана мәселелер сияқты.

Сендердің кеңесейін деп отырғандарың мен туралы іс пе? Менің ісім болса, менің жайымды өзімнен артық ешқайсың білмейсің! Маған керегі мынау деп, жаны бар, есі дұрыс адам айтпас па? Ондай тірлік біздің қазақта күні бүгінге дейін көрінбей тұр.

Бұрын қазаққа тәуел иа ортақ мәселелер қозғалған кезде, қазақ үні шықпағанда ойлаушы едік: қазақта газета жоқ, не істеліп, не болып жатқанын қайдан білсін? Біліп тұрса, қазақ та басқалармен қатар жандығын, жұрттығын білдірер еді ғой деуші едік. Мәселен, 1910-шы жылы бастауыш мектептер туралы Думада кеңес болғанда: Мектептерде оқу орыс тілімен оқылсын, жасынан балалар орыс тіліне үйреніп, Россияға қараған басқа тілді жұрттар өз тілдерін ұмытып, орыс тіліне ауып, орыспен бірігіп, сіңісуіне жақсы деген. Сонда, жоқ, олай емес, әр халық бастауыш мектепте өзінің ана тілімен оқыту тиіс деп, орыстан тілі басқа жұрттар, оның ішінде біздің ноғай бауырларымыз тұс-тұсынан телеграмды жаудырып жатқанда, қазақ дыбысы естілмеген.

Қазақтар неге аузына су алғандай үндемей отыр

дегендерге: Қазақта газета жоқ, Думада не мәселе қаралып жатқанын қазақ білмей жатыр деуші едік. Олай деп қазақты әншейін ақтау үшін ғана емес, өзіміз солай ғой деп ойлағандықтан айтушы едік, әттен, газетаның жоқтығы! Төбе басына қойған қарауылшыдай көзіне ілінгенін, құлағына естілгенін мезгілінде білдіріп тұратын хабаршы газета болса, осы кемшіліктер қазақта болмас еді-ау деп, тісті қайрап, бармақты шайнаумен болып едік.

Онан кейін: бүйтіп отырып қазақ жұрт қатарына еріп іс ете алмас, әр орында көзі жоқ соқыр, құлағы жоқ керең, тілі жоқ мақау болар да отырар. Бұған көз, құлақ, тілі болғандай нәрсе қажет деп, газета шығардық. Газета шыққаннан берлі қазаққа не керегін, ол керегіне қолы жету үшін не керегін әркім білгенінше, қолынан келгенінше жазып жүр, құлағына салып жатыр. Қазақ туралы мұндай мәселелер қозғалып жатыр һәм қозғалмақшы, оны да мезгілімен газета жазбай тұрған жоқ. Мүфти мәселесі қозғалады деп жазылды, билік өзгеріледі деп жазылды, екі орыс, бір қазақ мәселесі жазылды, бауыздамай мал сою мәселесі жазылды. Қазақ көре, біле отырып, басқалармен қатар іс ете алмайтынын енді көрсетті. Жоғарғы айтылған төрт мәселенің екеуі, мәселен, билік пен екі орыс, бір қазақ – қазаққа ғана тәуел мәселелер, онан басқа екеу, мәселен, мүфтилік пен мал бауыздамау – Ресейдегі барша мұсылмандарға ортақ мәселелер. Қазақтың басқалармен қатар жұрттық қыла алмайтындығы оңаша өзіндік мәселелерден сезілмесе де, ортақ мәселелерден анық көрініп тұр. Мүфтилік пен мал бауыздамау турасында басқалар не істеп жатыр? Қазақ не істеп жатыр? Қазақтың түріне қарағанда, айтылған

төрт мәселе, «не болса, ол болсын, бізге бәрібір» деген сияқты. Қазақ жайын білмейтіндер қазақ солай деп отыр екен деп һәм ұғады. Қазақ шала мұсылман, оларға малды бауыздау, бауыздамау бір есеп, сондықтан олардың басқалардай күйзеле қоймайтыны дейді.

Малды бауыздау, бауыздамау қазаққа бір емес екенін біз білеміз, басқалардың қазақпен араласып жүргендері ғана біледі. Қазақтың қарасын көрмегендер қазақ жайын қайдан білер? Қазақ аң сықылды арам, адалды айырмайтын халық деп біледі. Жоғарыда айтылған мәселелер қазақтың нақ жанына бата қоймайтын мәселелер десе де, тіпті керексіз мәселе деп, білмегендіктен емес. Қазақ керек қылмағандықтан үндемей отыр ма? Қазақ үндемей отырғаны естімегеннен емес, керексінбегендіктен емес, жандығының жоқтығынан, үрейсіздігінен. Малды бауыздамай сойындар, мүфтиліктің қазаққа керегі жоқ, дінің жоғалу үшін екі орыс, бір қазақ болып отырындар. Тілің жоғалу үшін балаларыңды бастауыш мектептерде орыс тілімен оқытындар деп біз айтсақ, үндемек түгіл, дүнианы басына көшірер еді. Дінді керек қылмайтын шала мұсылман деп отырған қазақтар діншіл болып, аузына су алғандай үндемей отырған молдалар шешен болып, үрейсіздер батыр болып, қандай бізге әкірендер еді! Оны басқалар білмесе де, біз жақсы білеміз. Билік туралы жазылғанда қазақтың дін ісінен басқа дүниауы, йағни тіршілік істері, шарифатқа карамай, билік қарауында болу керек, өйткені шарифат бір айтылып, тас сияқты қатып қалған өзгерілмейтін жол, тіршілік күн сайын өзгеріліп тұрады. Сондықтан тіршілік ісі өзімен қатар өзгеріліп тұратын жолда боларға тиіс деген сөз айтылып еді. «Шарифат тас

сиақты қатып қалған» деген сөзге шамданып, орысша оқығандар дін жайын білмейді деп, білмейтінімізді бетімізге басып, талай адамдар ашуланып, басқармаға хат жазды. Шариғат қатқан тас сиакты дегенге жаны күйзеліп, хат жазып отырған қазақтар, мұның әкесіндей жоғарыда айтылған мәселелер болмашы, жанға батпайтын мәселелер деп үндемей отырар ма? Үндемеу себептері басқа шығар дейміз. Ол себебін бізден гөрі қазақтың өздері, әсіресе молдалары артық білсе керек. Біз дін жайынан сөйлесек, орысша оқығандар дін жайын білмейді деп, ауыз аштырмайды, жеріме түстің деп, айақ бастырмайды. Сондықтан біз дін істері туралы пікір айтуға тартынамыз. Қазақтың дін істері мынадай боларға керек деп, жоба сайлап, жөн көрсетіп отырған молдаларымыз тағы жоқ. Біз бірдеме десек, шап етіп бетімізден алатындар көп. Дін істері туралы айтып, жоба көрсетуге бірі де жоқ. Мүфти жайынан жазатын қазақтан молда шықпаған соң, ноғай молдасы жазып отыр, 6-шы майда болатын Петербургтағы мұсылман кеңесіне барарлық қазақта қандай молда бар деп сұрағанға еш молданы көрсете алмай отырмыз. Өйткені іске жарарлық қандай молда бар екенін білмейміз. Онда барған молда қазандай қылып ораған сәлдесін көрсетуге бармайды. Қазақтың дін істері қай жөнді, қай тәртіпті болу жағынан толық мағлұмат берерге барады. Қараңғы халыққа түндікті бүркеп, қараңғылап қойып, шариғат соғатын молдалар қазақ арасында көп екенін білеміз, бірақ білімін жарыққа шығарып көрсетпеген соң, Петербург кеңесіне қайсысы жарайтынын біле алмадық. Білімін жарыққа шығарып жүрген қазақта бір-екі молда бар екенін де білеміз, бірақ олардың сөзін басқа молдалар қуат-

тамай тұрған соң, кеңестегі сөзін де қуаттамас деп, оларды да көрсете алмадық.

Сөйтіп, әуелі, біз туралы мәселелер қозғалып жатыр екен деп, көңілі селт еткен қазақтарды көре алмай тұрмыз, екінші, қазақ рухани істері мынау жөнді, мынау тәртіпті болуға тиіс деп, жоба жасаған молдаларды көре алмай тұрмыз һәм қазақтың рухани істері туралы Петербург кеңесіне барып, толық мағлұмат берерлік молдаларды да таба алмадық. Қазақтың өзіне арнап жеке мүфтилік бере қалса, мүфти, қазы, ахун, имам боларлық молдалар табылар ма? Әлде, деуге жарамаса да, ауыз жеуге жарайтын дейміз бе? Қазақ молдалары да жарыққа шығып, беті-жүзін көрсетуі тиіс шығар дейміз.

«Қазақ» газеті, № 59.23 апрел 1914.

БАСТАУЫШ МЕКТЕП

Қазақ бастауыш мектебі қандай боларға керек? Бұл туралы ашылып пікір айтылған жоқ. Петербургта болатын мұсылман кеңесінде мектеп мәселелері қаралмақшы, оған қазақтан баратын адамдар қазаққа қандай мектеп керек екендігін біліп барарға тиіс. Сондықтан «Қазақ» өз пікірін айтып, жұрт құлағына салмақшы.

Осы кезде қазақ балалары оқуды екі түрлі бастап жүр. Біреулері оқуды ауылдағы мектептен бастайды, екіншілері ел ішіндегі орыс школасынан бастайды. Солай болған соң, қазақтың қазіргі бастауыш мектептері осылар дейміз. Қазақ бастауыш мектебі қандай болу керек деген мәселені шешерден бұрын, осы күнгі

тұтынып отырған бастауыш мектептердің жарамды, жарамсыздығын тексеріп, сонан соң керек мектебіне түрлі болу жайын сөйлеу тиіс.

Әуелі ауыл мектебінен басталық. Осы күнгі ауыл мектептерін мектеп деп айтарлық емес. Оқуға керек құрал жоқ, оқыта білетін мұғалімдер аз. Сонда да қазақша хат білушілердің протсенті мұжықтардан жоғары. Осы күнгі тек хат жаза білетін қазақтардан бастап, газета, журнал, кітап шығарып жатқандарымыздың бәрі де сондай мектептен оқып, хат танып, жазу үйреніп шыққандар. Мұнан көрінеді: осы күнгі мектептер осыншама жайсыз, күйсіз қалыбында халық арасына оқу, жазуды мұжықтар арасынан гөрі көбірек жайып жатқаны, бұл мектептің халыққа жақындығы, балалар білімді ана тілімен үйренгендігі.

Алайық енді орыс школаларын. Қазақ арасындағы орыс школалары ауылнай, уолосной екі класты школалар. Бұлардан бітіргендер ілгері оқымаса, онда жоқ болып шала оқумен қалады. Елде бір-екі жыл тұрса, оқығанның көбінен айырылып, оқымағандармен бірдей болып, оқыған еңбек бос кеткен есебінде қалады. Бұл күнде екі класты школа бітіргендерден ауылнай ушител, пійсар болып жүргендері бар екені рас, бірақ бастауыш мектепте үйренетін білім жұрттың бәріне тегіс керек білім ғой. Адамға тіл, құлақ, қол қандай керек болса, бастауыш мектепте үйренетін білімдер де сондай керек. Осы заманда хат білмеген адамның күйі тіл иа құлағы, иа қолы жоқ адамның күйімен бірдей; мұнан бұлай хат білудің керектігі онан да аспақшы. Бастауыш мектептен оқығандар пійсар, ушител, фелідшер, адвокат, сұдиа, инженер, агроном болар демей, ең әуелі, қазақша толық хат білетін дәрежеде

болуын көздеу керек. Екінші, бастауыш мектептен үйренген білім әрі оқимын дегендерге негіз боларлық жағын көздеу керек. Егерде бастауыш мектептен оқып шыққандар ілгері оқымай, үйінде қалса, ұлт әдебиеті мен мәтбуғатының мүлкін пайдаланарлық даражалы біліммен қалсын. Әр оқимын деген халде: мұсылманша оқыса, бастауыш мектеп оқуы артқы оқудың негізі болуға жарасын; орысша оқыса, орысша үйренудің қиындығын жеңілтерлік демеу һәм негіз болуға жарасын.

Жоғарыда айтылған қазақ ішіндегі осы күнгі екі түрлі бастауыш мектептің екеуі де көңілдегі мектептердің түрінен табылмайтын мектептер. Бірінде оқуға керек құрал жоқ, тәртіп жоқ, мөлшер жоқ, жоспар жоқ. Халық оқуды керек қылғандықтан, жаманда болса, «жоғынан бары артық» дегенмен істеліп отырған іс. Екіншісінде, йағни, орысша школаларда тәртіп те бар, құралдар да сай, мөлшер, жоспар бәрі де бар. Бірақ, сонысына қарай пайдасы аз. Олардың пайдасын кемітіп отырған бір-ақ нәрсе: қазақты орысқа аударамыз деген пікір бәрін бүлдіріп отырған. Сол школалар арқылы қазақ тілін жоғалтып, орыс тіліне түсіреміз дейді, қазақ тұтынып отырған араб әрпін тастатып, орыс әрпін алдырамыз дейді. Сол үшін әуелі, балалар ана тілімен оқымай, орыс тілімен оқысын, ана тілімен оқыса да, орыс әрпімен оқысын дейді. Соның үшін біреулері ана тілінде оқыған аты болу үшін қазақ тілінде орыс әрпі басылған кітаптардан бастап оқытып, әрірек барған соң, кілең орысшаға түспек керек дейді. Бұлар еппен қайырмалаушылардың жолы. Біреулері еп-септі қойып, бірден орысша оқыту керек дейді.

Өткен жыл 14-ші ййүнде патша жарлығы бойынша шыққан прауилада Россиадағы бөтен текті жұрттардың мектебінде бастапқы екі жыл ана тілінде оқылсын деген. Ол прауилаға Оқу министрі қол қойған. Оның бер жағында Қазан округінде бір инспектор попечителге жазған: ушителдер чұуаш балаларын чұуаш әліппесімен оқытпай, бірден орыс әліппесімен оқытқанды оңай көреді – деп. Оны попечител министрге жеткізген. Министр енді жазып отыр: чұуаш мектебінде орыс әліппесінен бастап оқытқанды бек ұнаттым, бек келісті іс екен – деп. Сүйтіп, чұуаш балаларын чұуаш тілімен һәм чұуаш әліппесімен оқытпай, бірден орыс тілімен, орыс әліппесімен оқытуға министр батасын беріп отыр. Бастапқы екі жылда ана тілімен оқытуға тиіс деген прауилаға қол қойушы да министр, онан кейін ана тілімен оқытпай, бірден орыс тілімен оқытуды ұнатушы да министр. Бұл екі қағаздың қайсысы іске асып, қолдануда болмақшы? Қайсысы хукіметке жағымды болса, сонысы іске аспақшы. Хукіметке жағымдысы қол астындағы жұрттың жазу-сызуы, тілі, діні бір болу. Россия қол астында түрлі тілді, түрлі дінді, түрлі жазу-сызуды тұтынып отырған жұрттар бар. Солардың бәрі тілін, дінін, жазу-сызуын орысқа аударса, хукіметке онан артық ұнамды іс болмас. Сондықтан 14-ші ййүнде министр қол қойған прауиланы 16-нші нойабірде министрдің жазған қағазы жеңбекші. Ондай прауилалар іске аспай қалу үшін, бір миссионер инспектор жазса, болғаны: өз әліппесімен, ана тілімен оқытып отырсақ, қай уақытта жазу-сызу, тілі жоғалады? Тегі, бөтен жұрттар тілінен, жазу-сызуларынан айырылып, орыспен бірдей болып сіңісу үшін, бірден орыс тілімен оқыту керек – деп. Бастапқы

кезде ана тілімен оқыту тиіс деген сөз 1906-нші жылғы 31-нші март прауиласында да бар еді. Осы күнге шейін ауылнай, уолосной екі класты бастауыш мектептерде қазақ әліппесімен қазақша басталып оқылғаны еш жерде естілмейді. Себебі не? Прауила бойынша қазақ тілі мен қазақ әрпінен бастап оқыт деген отырған балалардың ата-анасы жоқ. Халықтың өз тілімен, өз әрпімен оқығанын әкімдер жақтырмайтын болған соң, ушителдер өз беттерімен ана тілімен, ұлт әрпінен бастап оқытамыз дей қоймайды. Сөйтіп, прауила қағаз жүзінде бар болса да, іс жүзінде жоқ. Бұл айтылғанның бәрі де хукімет өз пайдасын көздегендіктен істеліп тұрған істер. Бастауыш мектептер жалғыз хукімет пайдасы үшін болмай, халық пайдасы үшін де боларға керек. Хукіметке керегі мемлекеттегі жұрттың бәрі бір тілде, бір дінде, бір жазуда болу, әр халыққа керегі өз діні, тілі, жазуы сақталу. Солай болған соң, бастауыш мектеп, әуелі, миссионерлік пікірден, политикадан алыс боларға керек, йағни қазақтың діні, тілі, жазуы сұмдық пікір, суық қолдан тыныш боларға керек. Қазақ дінге нашар күйден өткен, енді қазақты басқа дінге аударамын деу құр әурешілік. Қазақты дінінен айыруға болмаса, жазуынан да айыру болмайтын жұмыс. Араб әрпі ислам дінімен бірге келіп, қазаққа орнаған. Дінмен байласқан жазу дін жоғалмай, жоғалмайды. Қазақта газета, журнал, кітаптар жоқ кезінде жоғалмаған тіл газета, журналы шығып, кітаптары басылып, жылдан-жылға ілгері басып келе жатқанда, қазақ тілі жоғалмас.

Олай болса, мектеп арқылы қазақтың дінін, тілін, жазуын жоғалтып, орысшаға аударамын деген пікірден хукімет безіп, тиісті бастауыш мектеп екі жаққа

да зиянсыз, пайдалы болуын көздеу [керек]. Солай ойлағанда, көңілге ұнамды мектептің түрі, біздің ойымызша, мынау: Бастауыш мектептер оқуы қазақ үшін 5 жылдық боларға [тиіс]. Әуелгі үш жылда балалар кілең қазақша оқу [керек]. Соңғы екі жылда кілең орысша оқу [керек]. Мұжық жөнімен қала болған қазақтар бар, қазақ ретімен қала болатын қазақтар да болар. Қыстаулары жиын қазақтар да бар, қыстаулары сирек қазақтар да бар. Солардың бәріне бастауыш мектеп қолайлы болуға тиіс. Бәрінің де оқиян деген балалары, мектеп жағынан қолайсыздық болып, оқи алмай қалатын болмасқа тиіс. Сондықтан, әуелі, қазақ бастауыш мектебі екіге бөлінерге: Келіп оқитын, жатып оқитын мектептер. Келіп оқитын мектептер қала болған, йағни қыстауы жиын жерлерде болу, жатып оқитын мектептер әлі сирек отырған жерлерде болу [керек].

Екінші, қыр мектебі һәм қала мектебі болып бөлінерге. Қыр мектебі – ауыл мектебі, уолос мектебі болып, о да екіге бөлінерге, ауыл мектебінде кілең қазақ тілінен оқылатын үш жыл оқу оқыларға, қалғаны кілең орысша оқылатын екі жыл уолос мектебінде оқыларға [тиіс]. Уолос мектебіне ауыл мектебінде бітіргендер алынарға [тиіс]. Қала мектебі қаланың үлкендігіне қарай үш жылдық, бес жылдық оқулы боларға [тиіс]. Жатып оқитын ауыл мектебі мен уолос мектептеріне келіп оқи алмайтын балаларды ғана жатып оқитын есепке алуға [тиіс]. Бастауыш мектепте кілең қазақ тілінде үйретілетін нәрселер: оқу, жазу, дін, ұлт тілі, ұлт тарихы, есеп, жағрафия, шаруа-кәсіп, жаратылыс жайы. Бастауыш мектептің кілең орысша оқитын екі жылында үйретілетін білім гимназианың

иәки реальный мектептердің төменгі кластарына кірерлік болу тиіс. Бастауыш мектептер осындай болса, бұлардан әрі мұсылманша иә орысша оқыту үшін қазақ балаларының бастауыш мектепте үйренген білімі негіз болуға жарайды.

«Қазақ» газеті, № 61.9 май 1914.

МЕКТЕП КЕРЕКТЕРІ

Өткен нөмірде қазаққа қандай бастауыш мектептер керегін жазып едік, енді ол мектептерге не керек, сол жайынан жазбақшымыз.

Қазақ балаларын ана тілінде төте жолмен, қолайлы құралдармен оқыту жайын жақсы білетін мұғалімдер үш жыл оқытқанда бірталай білім үйретуге болады. Ана тілінде жазылған кітаптар, газеталар, журналдар о ғайри ана тіліндегі жазу-сызу бастауыш мектептен шыққандардың мүлкінде болады, йәғни солардың бәрінен де пайдалануға қолынан келетін болады. Біздің қазіргі ел ішіндегі мектептерімізде жоғарғы айтылған шарттардың біреуі-ақ бар, ол бар дегеніміз – ана тілімен оқыту. Басқа шарттары орнына келмеген соң, үйренерлік білімнің көбін білмей, балалар азын ғана біліп шығады. Бізде қазірінде төте оқу жолымен оқыта білетін педагогика, методикадан хабардар мұғалімдеріміз жоқ қасында. Бастауыш мектепке керек құралдарымыз сайлы емес. Кесіп пішкен программа жоқ. Сондықтан қазаққа қандай мектеп керектігін сөйлегенде, ол мектепке не керек екендігін де айту тиіс.

Мектептің жаны – мұғалім. Мұғалім қанадай болса, мектебі һәм сондай болмақшы, йәғни мұғалім білімді

болса, білген білімін басқаға үйрете білетін болса, ол мектептен балалар көбірек білім біліп шықпақшы. Солай болған соң, ең әуелі мектепке керегі – білімді, педагогика, методикадан хабардар, оқыта білетін мұғалім. Екінші, оқыту ісіне керек құралдар қолайлы һәм сайлы болуы. Құралсыз іс істелмейді һәм құрал қандай болса, істеген іс те сондай болмақшы. Істің толық жақсы болуына, құралдар сайлы һәм жақсы болуы шарт. Үшінші, мектепке керегі белгіленген программа, Әр іс көңілдегідей болып шығу үшін оның үлгісі иа мерзімді өлшеуі боларға керек. Үлгісіз иа мерзімді өлшеусіз істелген іс лопы-солпы, иа артық, иа кем шықпақшы. Керексіз нәрселерді үйретіп, балалардың өмірін босқа өткізбек үшін, үйретерге тиісті білімді кем үйретпес үшін, балалардың күші жетпейтін өте алысқа сүйреп кетпес үшін, бастауыш мектепке үйрететін нәрселердің кесімі-пішімі болуға тиіс. Сол пішім программа деп аталады.

Өткен нөмірде біз айтып өттік, қазақ үшін ашылған орыс школаларының мұғалімдері, оқу құралдары сайлы деп. Біздің ана тілімізде оқылатын мектептеріміздің құралдары, мұғалімі сондай сайлы болуға тиіс. Сонда мектеп программасын үлгеріп, орнына келтіре алады. Мектепке керек нәрсенің бәрі сайлы болмаса да мектеп ақсайды, программа бойынша үстіне артқан жүкті дұрыс алып жүріп, мерзімді жеріне мезгілінде жеткізе алмайды. Сондықтан мектеп керек болса, мектепке нәрселері де сайлы болуы керек.

Мұғалім сайлы болу үшін, мұғалімге керек білімді үйрететін орыннан оқып шығарға тиіс. Ондай орын қазақ түгіл, қазақтың бұрынырақ қимылдап жатқан ноғай бауырларымызда да жоқ. Қазақтардың

өздері дарилмұғаллима (педучилище – *ред.*) ашып, мұғалімдерін сонан оқытып шығаратын заман алыс жатыр. Қолдан келмейтіндерін қоя тұрып, қолдан келерлігін дұрыстау тиіс. Орыс мұғалімдік школлаларынан шығып, ушитель болып жүрген қазақ жастары бар, мұсылман медреселерінен оқып, мұғалім болып жүрген қазақ жастары бар. Осылардың екеуі де толық мұғалімдікке жарайды, егерде бұлардың біреулері мұсылманша хат білу жағынан, екіншілері педагогика, методика жағынан кем соқпаса.

Осы күнгі орысша оқығандардың көбі мұсылманша хат білмейді, мұсылманша оқығандардың көбі педагогика, методикадан хабардар емес. Қазақтан тәуір-ірек школ һәм медресе бітіргендер аз. Ол аздың үстіне орысша оқып, мұсылманша да білетіндері аз. Мұсылманша оқып, педагогика білетіндері аз. Жұртқа тәртіпті мектеп керек. Мектепке сайлы мұғалімдер керек. Мектептерге мұғалім боларлығымыз жоғарыда айтылған екі түрлі жастарымыз. Олардың сайлы мұғалім болуына жетіспей тұрған жерін бітегене жетістіруге ғана қажет. Орысша оқығандардың мұсылманша хат білуіне бір-екі-ақ ай үйрену қажет, мұсылманша оқығандар педагогиканы дұрыстап үйренбегенменен методиканы біліп, жаңа усулдармен танысуына оған да бір-екі ай үйрену керек. Бұл бір-екі ай үйрену қайсысына да болса, қолдан келмейтін іс емес.

Мұғалімнен соңғы сайлы болуға тиісті нәрсе оқу құралдары. Оқуға керек қалам, қағаз, қара сия, сауыт, отыруға керек нәрселер пұлға табылатын заттар. Қазірінде пұлға табылмайтын: қазақ мектебінде қазақ тілінде оқытуға керек кітаптар. Өткен нөмірде қазақ бастауыш мектебінде үйретілетін білімдер мынау

дедік: оқу, жазу, дін, ұлт тілі, ұлт тарихы, есеп, шаруа-кәсіп, жағрафия, жаратылыс жайы. Осыларды үйретуге керек кітаптар қазақ тілінде жоқ. Міне, қазір іздесек ақшаға табылмайтын құралдар осы. Осыларды дүниаға шығару керек. Біз бұларды уақыт жетуінше қолға алып істеп жатырмыз. Бірақ, бір жағынан, басқа жұмыспен байланулы болғандықтан, бір жағынан, басы ашық мэтбуғамыз болмағандықтан, тез үлгеріп бола алмай жатыр. Шыға бастағандарына өкпесі бар кейбіреулер сын таққан болып жатыр. Сынағанда біреулері тіпті қолына алып қарамай, екіншілері қараса да танымай сынап жатқан көрінеді. Әркім сынау керек өзінің жақсы білетін нәрсесін. Білмейтін нәрсені сынаймын деп, құр өзінің білмегендігін көрсетеді. Біреудің бір нәрсенің білетін, білмейтіндігі істегенде ісінен көрінеді. «Айқап» журналында «Оқу құралы» есімді қазақ әліпшесіне сын тағып отырғандар жаңа усулдарды білмейтін адамдар. Ол әліппе жазылған жаңа усулдардың ең жақссы – усул сотие жолымен. Оқу кітаптары жазылады оқыта білетін, усулдармен таныс мұғалімдер үшін. Машина һәм басқа құралдар жасалады сол машина құралдардың тетігін біліп пайдаланатын адамдар үшін. Жұмсауын білмей кінә қою көзілдірікке кінә қойған маймыл сияқты болады иа аузы қисық бола тұрып айнаға өкпелеген сияқты болады. біз оқу құралдарының подретін алып істеп жатқанымыз жоқ. Біздікі жаман болса, жақсысын шығарыңдар. Жақсы шықса, жаман қалатын.

Бұл оқыту жайының таласы ақыретте не болады деп таласу емес, қазақ жерді олай иа бұлай алса, түбінде пәлен болады деп таласу емес. Олар алдағы нәрселер. Оқыту жайын кім жақсы, кім жаман білетіндігін көзге

көрсетуге болатын нәрсе – педагогика, методикаларды кәміл білетін адамдардың алдында әліппе шығарушы һәм сын тағушы, екі жағы сынға түссін, тұтынған усулы бойынша балаларға сабақ беріп көрсін. Таласпайтын орында талассын, ауыз ауыртпай соны істеу керек. Әйтпесе, біліп сын таққанымды, білмей сын таққанымды жұрт қайдан білсін деп мінеу – жұрттың бәрі жақсы мен жаманды айырмайтын ақмақ деп ойлаған болады ғой. Бұ жағын «Айқап» ойлап иа ойламай орын беретініне түсініп жете алмаймыз.

Петербургта осы күні болып жатқан кеңесте рухани істермен қатар мектеп мәселелері де қаралып жатыр, соңыра Думада да солай қаралмақшы. Ана тілімен оқытамыз деген пікір – кіли орыстан тегі басқа, тілі басқа жұрттың бәрі қуаттайтын пікір. Ана тілімен оқу бізге де керек екендігінде еш талас болмасқа керек. Назаров кеңесінде қазақта ана тілімен оқуға оқу кітаптары жоқ деп, бірден орысша оқытуды қуаттаушы чиновниктер болған. Сондай сөздер болмас үшін ана тілінде оқытатын кітаптарымыз бар деп айтуға жарарлық болуымыз тиіс.

«Қазақ» газеті, № 62.17 май 1914.

СОҒЫСУШЫ ПАТШАЛАР

Еуропа патшалары көптен берлі өзара соғысқан жоқ. Өзара соғыспай, өзгелермен соғысып, иа тіпті соғыспай, тыныш отырып, соғысқан патшалардың арасына билік айтып, үлкен ауылдың сыбағаларын алып, жай отыратын еді. Екі ұлық патшаның арасынан соғыс шықса, ол соғысқа, араларында байласқан уағдалары бойынша, басқаларыда кірісіп, соғыс ұласып, ұлғайып, ақыры немен тынарына көз жетпей, бәрі де өзара соғысудан тартынушы еді. Соғыспаса да, қару-жарақтарын бәсекемен сайлап, соғысатындай күтініп, бірін-бірі аңдумен келе жатыр еді. Тариқ жүзіне көз салсақ, таласпаған, соғыспаған қалық көрінбейді. Бұл күндегі қалықтар да, қанша ғылымды, өнерлі, білімді, мейірімді болдық десе де, аталарынан ұзап алыс кете алған жоқ. Соғыспай тұратын күйге әлі жеткен жоқ.

Еуропа патшаларының нағыз зорлары соғысқа бел байлап кірісіп тұр, ұсақтары әскерлерін жиып, бірсыпырасы қалай болар деп, соғыстың аңысын бағып тұр, бірсыпырасы басылып, жаншылып, соғысқандардың айағының астында қалмасқа қам қылып жатыр.

Соғысқа қазірінде кірісіп тұрған бес ұлық патша, үш ұсақ патша. Соғысатын қандай жұрттар, қай жағының күші басым екенін оқушыларымыздың білетіндері де, білмейтіндері де бар болса керек. Сондықтан әрқайсысының жайынан қысқалап мағлұмат бергеніміз теріс болмас деп ойлаймыз.

Ресей, Пырантсия, Ангылиа – үш ұлық патша бір жақ, бұларға үш ұсақ патша қосымша болып тұр. Олар: Сербиа, Қаратаулық һәм Белгія. Германиа һәм

Аустіриа – екі ұлық патша бір жақ. Осы екі патша құзырында үш ұлық патша, үш ұсақ патшамен соғыспақшы. Соғысатын патшалардың бәрі де қиристиан дініндегі патшалар, бірақ түрлі мазһабінен болады.

Біздің Ресейден басталық: Ресейдің жері 19 мілліон 99 мың 165 шаршы шақырым. Елі 160 мілліоннан астам. Ресейдегі қалықтар түрлі дінді, түрлі тілді екендігі оқушыларымызға мағлұм. Бірақ солардың арасында көбі орыс затынан. 160 мілліон жұрттың 105 мілліоны орыс нәсілінен. Дінге бөлгенде де сол шамалысы прауослауный болып, басқалары ғана өзге діндік болады. Жайшылықтағы әскерінің саны 1 мілліон жарым, соғыс кезінде 4 мілліон жарымдай.

Ресейге жақ патша – Пырантсиа. Бұл патшалық Еуропаның күнбатыс шетіне тайау. Жері, колониасын қоспағанда, 471 мың 412 шаршы шақырым. Елі 40 мілліон шамалы. Бәрі болмаса да, көбі жалғыз пырантсуз тұқымынан, басқадан жарты мілліон италанетс, мілліон жарымдай британетс, 500 мыңдай йаһуди бар. Діні қиристиан котолік. Ғылым өнер жағынан бас патшаларының бірі. Жайшылықтағы әскері 600 мың, соғыс кезінде 4 мілліон жарымдай.

Ресейге жақ патша – Ангылиа. Бұл Еуропаның күнбатыс жақ шетіндегі аралдағы патша. Колониасын қоспағанда, жері 275 мың 990 шаршы шақырым. Елі 46 мілліон шамалы, екі тұқымнан: келт пен англосаксист деп аталады. Діні қиристиан лотериан. Ғылым, өнер һәм байлыққа келгенде нағыз бас патшадан саналады. Жайшылықтағы әскері 560 мың, соғыс кезінде 1 мілліон 200 мың. Ангылиа пылоты (соғыс кемелері) дүниадағы нағыз күшті пылот. Екі патшаның пылоты қосылып, қандай ұлық патшалар болса

да, бір Ангылиа пылотына жете алмайды. Пылотқа келгенде Ангылианың дүниада теңі жоқ. Бұлардан басқа Ресей жағындағы ұсақ патшалықтар бар деп жоғарыда айттық. Олар көмекшілікке жарамаса, соғыс бағының бетін олай-бұлай аудару қолдарынан келмейтін патшалықтар. Сондықтан оларды қойа тұрып, Ресейге жау болып тұрған патшалар жайынан сөйлейік.

Ресейге жау патшаның бірі – Ауыстриа. Бұл Еуропаның орталық жеріндегі патшалық. Екі патшалықтан құралып болған патшалық. Сондықтан Ауыстро-Уенгіриа деп, көбінесе екі аты қабат аталады. Жері 593 шаршы шақырым. Елі 52 мілліон. Қалқы әр тұқымнан. Олардың ішінде көбірек біздің орыспен тектес слауиан. Олар 23 мілліон, 13 мілліон неміс, 8 мілліон бізбен тектес түрік нәсілінен мадиар деген жұрт. 4 мілліоны румын, 3 мілліоны йаһуди, 1 мілліоны италианест. Патшалық неміс қолында. 3 мілліоны прауослауный, 3 мілліоны йаһуди, 3 мілліон жарымдай лотерианнан басқасы қиристиан котолік дінінде. Ғылым, өнер жағынан бас патшалардан саналады. Жайшылықта әскері 400 мың, соғыс кезінде 2 мілліон жарым шамалы.

Ресейге жау патшаның екіншісі – Германіа. Бұ да Еуропаның орталық жеріндегі патшалық. Германіа империясына қарайтын 25 патшалық. Бәрінің қалқы неміс нәсілінен ұйымдасып күш қосып, басқалардан басын қорғау үшін ірілі-ұсақ болып бірігіп, күшті болған патшалық. Бұл ынтымаққа кіргендер бірліктен, айтысқан серттері бойынша, оқшау шықпайды һәм ешкім бөлек шығармайды да. Өзді-өзіне тиісті істерін әрқайсысы өз бетінше істейді. Көпке тиісті істерді ортасынан шығарған сойызный соуетке салады. 25

патша ортасынан біреуін аға тұтады. Ол Германіа императоры атанады. Басқалары королл герітсог, кнiaz атанады. Бәрінің жерін қосқанда, Германіа патшалығына қарайтын жер, колоніясын санамағанда, 474 мың 802 шаршы шақырым. Елі 65 мілліон. Оның ішінде 4 мілліондай ғана басқа текті жұрт бар, өзгесінің бәрі де неміс. Діні қиристиан протестант, азырақ католик һәм йаһуди дініндегілер бар. Ғылым, өнер жағынан нағыз бас патшаның бірі. Әскері жайшылықта 600 мың, соғыс кезінде 4 мілліон жарым. Құрғақтағы соғыста әскерінің күші, соғысқа керек өнері, ісі ең бірінші дәрежеде саналады. Мықтылығынан «темір жұдырық» деп атанатын патшалық осы. Мұның пылоты да күшті. Ангылиадан соңғы күшті пылот осы Германіада. Германіа құрлықтағы соғыс ісіне бірінші, судағы соғыс ісіне екінші патшалық деп саналады.

Жоғарыда жазғаннан көрінеді: Ресейге жақ болып тұрған ұсақпатшаларды былай қойып, ұлық патшаларды ғана алсақ та, Ресей жағындағы патшалардың әскері 10 мілліон болмақшы. Алты ұлық патша үш-үштен бөлінсе, бәлкім, тең болар еді. Италия соғысқа қосылмаймын деп қабар қылып тұр. Италия Германіа мен Ауыстыриаға одақ еді. Бірақ одактасқан сертінде бұлар басқаға өздері тимей, басын қорғау соғыс болса, Италия кіріспекші екен. Бұл соғыс Германіа мен Ауыстырианың бас қорғау соғысы емес, басқаға тиіу соғысы болып тұр. Сондықтан Италия бас тартып, бойын сақтап тұр.

Италия кіріспегені Ресейге өте жағымды болып тұр. Құрда Ресей жағындағы әскердің саны жау әскерінен басым, суда Ресей жағындағы пылоттың күші басым. Әскердің көптігі мен пылоттың күштілігімен жеңетін

болса, әскердің көбі де, пилоттың күштісі де Ресей жағында. Осыны көре тұра, Германия мен Ауыстырия соғысқа шығуы иа өнеріне сенгендік, иа бөтен жағынан дәмелі болғандық деп тұр. Олар иа Ангылиа соғысқа қосылмас деп ойлайды, иа Ресейдің іші ала, тегіс намысқа шаппас деп дәмелі болды деседі. Өнеріне сенген болса, өздері біледі. Басқа жағынан дәмелі болса, алданған болар: Ангылиа соғысқа қосылды, Ресейдің ішкі алалығы да жоғалады. Жайшылықтағы алалықты тастап, жау келе жатқанда бәрі күшін қосып, қарсы шықпақшы болып тұр. Жау жағына жаңадан қосылатын патшалар болмаса, қазірінде жауласып тұрған екі патшаны жеңеміз деген Ресейдің үміті тым-ақ зор.

А. Б.

«Қазақ» газеті, № 72.31 уұл 1914.

БҰ ЗАМАНЫҢ СОҒЫСЫ

Өткен нөмірде соғысқа кіріскен патшалардың қай жағының әскері көп, қай жағынан пилоты күшті екенін айтып едік. Енді бұл заманның соғысқа жұмсайтын құралдары һәм заманың соғысқа жұмсайтын құралдары һәм соғысу тәртібі қандай екендігі айтып өтпекшіміз.

Әуелі, соғысқа керек — әскер, сондықтан әскерді жиып, соғысатын жерге төгу үшін істейтін істер жайынан бастайық. Әскерді тез жиып, соғысатын жерге тез түсіруге отарба сай боларға керек. Кей патшалар сол үшін арнап темір жолдар салдырады; мәселен, Германияда әр корпус әскердің өз алдына отарбасы

бар. Германия әскері жер шегіне жетіп, соғысқа дайар болуына төрт-ақ күн керек. Пырантсия жерінің шегіне бір сәткеде миллион жарым әскер төгуге жолы сай. Отарба сайлылығы жалғыз әскер тасуға емес, әскердің азық-түлігін, қару-жарақ, оқтарын соғысатын жерге жеткізу керек. Жолы сай емес патшалар әскерін атпен, түйемен, өгізбен жыйып жеткізгенше, жолы сай патшалар тезірек келіп, шабан жыйылғанның жерін алып қоймақшы. Төбелескенде шапшаң адамның қолы бұрын тигені сыйақты, кейде бұрын қимылдағаны соғыс тізгінін қолына алғанға есептеп, бұл замандағы соғысқа тез жиылып, жауға тайағы бұрын тигеніне көп мағына береді.

Екінші, соғысқа керегі – қару-жарақ, иәғни мылтық, зеңбірек оғайри сондай қарулар. Өткен Балқан соғысында зеңбірегі күшті һәм тигіш жағы жеңіп отырды. Бұ күнгі зеңбіректер бұрынғы зеңбіректер емес. Бұрынғы зеңбіректер бес минөтте бір оқ шығаратын еді. Бұл күнде төрт зеңбіректі бір батерейа минөтіне 40 шырапнел шығарады (шырапнел ішінде 200 оқ болады). Олай болғанда, бір батерейа бір минөтте 8 мың оқ шығармақшы. Бұрынғы мылтықтармен бір солдат бір минөтте бір оқ ғана шығаратын еді. Бұ күнгі мылтықтармен бір солдат бір минөтте 40 оқ шығара алады.

Мылтық пен зеңбіректен басқа пулемет деген бір пәле тағы да бар. Оның біреуі бір минөтте 600 оқ шығарады. Бұрынғы зеңбіректер құр шошыту болмаса, көбінесе тимейтін еді. Бұл күнде дала зеңбіректері 5 шақырым жерден, кеме зеңбіректері 10 шақырым жерден тиеді. Бұрынғы зеңбіректердің оғы 5 пұт болушы еді. Бұ күнгі зеңбіректердің оғы 40 пұт. Осы

соғысып жатқан патшалар неше түрлері қарудың бәрін өз зауытынан жасап шығарған патшалар. Бұлардың қару-жарағында кемістік жоқ. Бұ замандағы қару-жарақтың нағыз жақсысы осыларда. Қамтамасыз қаруларының қызығын көретін жері осы Еуропа соғысы.

Үшінші, соғысқа керек нәрсе – плот (соғыс кемелері). Бұ заманда патшалар жалғыз құрылық жағын ғана қорымайды, су жағын да қориды. Бұрынғы соғыстар құрда болып, суда кем болушы еді. Бұ заманда кемелерге зеңбірек орнатқан себептен судағы соғыс та зор болмақшы. Соғыс бағының беті аууына бұ күндегі пылоттылық себепкер болатын нәрсенің бірі. Сондықтан осы күнгі патшалар, бірінен-бірі қалыспай, бәсекемен пылот сайлаудың әлегінде. Бәсекелесіп, соңғы кезде соғыс кемесінің өте зор, зеңбіректі көп орнататын түрін шығарады. Бұл күндегі діредноуіт деген кемелердің батарейасынан бір атқанда 2 мың, 4 мың пұт оқ шығады, құты, Түркианың Америкадан сатып алған «Рио-де-Жанейро» деген діредноуітынан бір атқанда 5 мың пұт оқ шығады дейді. Пылот мықтылығының пайдасы атысқан жерде жеңуге, сумен әскер һәм азық-түлік тасытпасқа керек жерде тиеді. Ангылиа пылоты Германіа пылотынан күшті болған себепті, Германіа пылотын ешқайда шығармай басқа жерден кемелерді келтірмей, су жағынан Германіаның қолын кеспекші. Сондықтан Германіаның Ангылиа жақ тұсына қойған кемелері жағадағы қорғандардың зеңбірегін сайалап, басын қорғамаса, пәлендей қару қылып, күш көрсетер деп айтуға қиын. Германіаның орыс жақ тұсына қойған пылоты күш көрсетпесе, бұл соғыста Германіа плотының қызығын көре алмайтын шығар.

Төртінші, соғыста жеңу иа жеңілуге зор себепкер болатын әскербасы. Бұл күндегі әскербасылар бұрынғының әскербасындай биікке шығып, соғысты көзімен көріп отырмайды, ілгері ұмтылу керек жерінде ұмтылтып, шегінту керек шегінде шегінтіп басшылық етуі бұл күнде жоқ. Бұ заманның әскербасылары соғыстың қарасын көрмей-ақ, үйінде отырады. Қарайтыны соғыс емес, соғыс болып жатқан жердің пыланы. Бұйрығын телеграм, телефон арқылы істейді. Соғыстың қабырын телеграм, телефон арқылы алады.

Соғыстың қарасын көрмейтін себебі – бұл күнде әскерлер соғысқа қоралы қойша иірілген тобымен кірмейді, қадамға тұрып, қатар түзеп, екі жақ қанатын алысқа созып, жайып жіберіп атысады. Әскердің көптігіне қарай екі жақ қанаты көп жерге жайылмақшы. Орыс пен иапон жауласқанда, Мукден соғысы деген зор соғыста иапондардың 300 мың әскері қанатын жайып соғысқа кіргенде, бір шетінен бір шеті 100 шақырым болған. Сонша алысқа жайылған әскердің соғысын көзбен көріп отыру мүмкін бе? Пыланға қарау, телеграм, телефон арқылы қабаp алу нақ өз көзімен көріп отырғандай болмайды, бірақ олай етпей амал жоқ. Сондықтан бұрынғының әскербасылық етуінен бұ күнгінің әскербасылық етуі қиын. Соғыстағы әскербасылардың ісі дейбі ойнаған сыйақты; жалғыз қата жүрістен күллі ойынның берекесі кетіп, ұтылмақшы. Сондай-ақ, бір қаталасқан ісінің салдарынан соғыс бағының бетін аударып, жеңіліп қалмақшы. Әскербасылық етудің қиыны сол: әскердің жүру-тұру билігін түгел қолына алуға – бәрін көзімен көріп отырған жоқ; әр әскердің әр табының билігін бастықтарына беруге – әр ауыл көш-қонын

өзі билеген сыйақты болмақшы, бірі ерте, бірі кеш көшкен, бірі ілгері, бірі кейін қонған ауылдай, әскердің бір табы атысып жатқанда, екінші табы қарап тұрмақшы; бір табы ілгері ұмтылғанда, екінші табы кейін шегінбекші; сөйтіп, бір мезгілде бір беткей қару қылмай, әскер жеңілмекші. Сондықтан бұл заманның әскербасына батырлықтан гөрі соғыстың ғылымын, әдісін жақсы білетін адам сайланбақшы.

Бесінші, бұл замандағы соғыста жұмсалатын нәрсе – аспан кемелері. Бұлар қызыметінің зоры – жау әскерінің жатқан жерін білу. Жау жерін біліп алып атқан зеңбіректің оғы жаудың дәл үстіне түспекші.

Осы жоғарыда айтылғандар біреуден жерін қорғау үшін де, біреудің жеріне түсу үшін де керектер. Бекіну үшін жасалған нәрселер – қорғандар. Жауды ішкері жібермеске жер шегіне әр патша қорған салдырды. Қорғандардың мықтыларын бұзып алу қиын жұмыс. Нағыз мықты салдырған қорғандарды иа тіпті бұзып ала алмайды, иа бұзса да көп адамын шығындатып барып алады. Еуропа ұлық патшаларының бәрінде де салынған мықты қорғандар бар.

А. Б.

«Қазақ» газеті, № 73.8 август 1914.

АЛАШҚА

Еуропа соғысы жер жүзіндегі адам баласын ұрандастырды. Азбын, көппін демей, бәрі де қанына, не көрші намысына шауып жатыр.

Қаратаулық, Сербия, Болгария, патшалы слауиан жұрттар, Босния, Гертсигуина, Чех, Галитсия, Полк бөтен патшаға қараған слауиан жұрттарды қандасы

біздің Русиға ағайындық түрінде, әдіс қылып, казына қосып, көмек беріп жатыр. Белгиа, Франсиа, Румения, Италия – роман жұрттары қанына тартып иә тайағын бірге соғып, иә абыройына тілектес болып тұр. Италия қанына тартқандықтан, оғым Франсиаға тиеді деп, Германиамен байласқан уағдасын бұзып, болыспай қарап тұр: Румения каролі Фарл Германиа патшасы Вилгелмнің немере ағасы. Жұрты соңынан ерсе, Фарл Германиаға болысып, соғысқа байағыда-ақ кірісетін еді. жұрты роман болып қолын байлап тұр. Балғариа патшасы неміс, жұрт слауиан бұда амалсыз Румения каролының кебін киіп отыр. Франсиа, Германиа тефтон тұқымы болып, бірге өлемін деп, тізе қосып соғысып жатыр.

Русиа қол астындағы барша атасы бұратана жұрттар – қорадан өрт шықты, бірігейік, үй арасындағы кемшіліктерімізді қойа тұралық деп, бізді өгей бала есебінде ұтасаң да, жау тигенде орыстың өз баласынан кейін емес біз деп, әр халық өз әлінше қазына, тілек, көмек көрсетіп жатыр. Соғыс жолында осындай көмек көрсетіп жатқан жұрттар: еурей (иаһұд), біздің ноғай бауырлар, әрмән, шеркес, грузин, қарайым, қалмақ, сарт.

Торғай, Орал, Астрахан қазағы Бөкейліктер болмаса, өзге жерде біздің қазақ қазына қосып, көмек бергені білінбей тұр.

Русиа қол астында қазақтан үш арыс орыс: уеликиорыс, малорыс, белорыс, полак һәм еурей ғана көп. Адам санасқан жерде, Русиада біз 6 нші жұртбыз. Қазана жиылған қоры көп шаһарларды қойып, іргелі мұжықпен ауылдағы ноғай, башқұрттармен байлық салысқанда, қазақ олардан көп есе қазыналы болады.

Еурей, әрмән, ноғай, башқұрт, сияқты біз салдат беріп, мемлекет үшін қан төгіп отырғанымыз жоқ. Біздің Алаш баласы, қазына қосып, соғыс туралы мемлекетке көмек беру міндет. Бұл туралы қазақар сиез қылып, жиыламыз десе, тоқтау болмас. Уиез-уиезде сиез құрып, ат жиып ба? Ақша жиып па? Жәрдем беру турасын сөйлесу керек.

Біздің ойлауымызша былай ету: ақша көмегін пригоурмен үй басына салу, түндік ақшамен бірге жиу, казнашейстуаға тапсыру, тапсырғанда қай орынға тиісті екендігін атау. Қазақтың көмек ақшасы, біздің ойымызша, Думадағы қазақты білетін мұсылман депутаттарының, нә тәрқы партия депутаттарының, иәки кадет партиясының депутаттарының аттарына, земскій сайоздың басындағы кінәз Георги Евгениевиш Алов атына арнап казнашейстуаға салыну тиіс. Мынау жаралыларға, мынау соғысқа кеткендердің қатын-баласына деп. Ат берушілер өз жеріндегі әскербасы төрелерге тапсырса болады.

Араларыңда көрші отырған переселен мұжык жігіті соғысқа кетіп, шаруасы қаран қалды. Жерін жыртып, пішенін шауып, астығын тасып, малын бағып, оларға да қарасу жен. Соғыс бітер. Мен қан төгіп келдім, сен қазақ не қылдың дер. Сонда мынау қылған жақсылықтарың алдынан шығар: «Бір күн сыйлағанға қырық күн сәлем» деген. Қай көмектер де болса астарсыз емес.

Ахмет, Міржақып, Қыр баласы.

«Қазақ» газеті, №78. 16 сентиабр 1914.

Басқармадан:

БҮ ҚАЛАЙ?

Бақытжан Қаратаев қаласында төрт-бестей-ақ үй қалды, өзге қазақ көшіп кетті деген біз хат алдық. Қаратаевты тастап кеткен қазақ жері мұжыққа беріліп, енді Бақытжан хахолға ақсақал болады дейді.

Жымпиты, Шідертіге бас болып Бақытжан 1910-ншы жылы 15-тен жер алғанда бұларға (Бақытжан қаласына) таңдама, жақсы жер, өзгеден артық енші берді деп еді. Жер айаулы жақсы болса, бұл жерден өзгеше енші тисе, халық өзі соқаға құл болса, бұл Бақытжан қаласынан бар қазақ неге үрікті. Бұл хабар рас болса, Бақытжаннан ауған қазақ қайда кетті? Осыны біздің «Қазақ»-қа жазатын тілші табылар ма?

«Қазақ» газеті, №91. 24 декабір 1914.

2-НШІ ФЕУРАЛ

2-нші феуралда «Қазақ» екіден үшке шықты. Жаңа газета жас бала сияқты. Бала бастапқы кезінде анау-мынау иілгіш келеді. Бір-екі жылды артқа салып алған соң, буыны бекіп, бұғанасы қата бастайды. Ата-анасы мінезін біліп, сынын танып, сырын түйе бастайды. Газета туралы да нақ солай.

Анау-мынауға иілгіш нәзік күйін өткізіп, газетамыз үшке қарады. Айрықша бір апатқа ұшырамаса, азмаз нәрсені елемей өтер деген үміт зор. Газета бетін шыбарлатқан құр қағаз емес. Жұртқа қызмет етуші, ұлтының ұлы екендігін саңлаусыздар болмаса, санаулы

қазақ таниды. Ол танығандығын осы өткен жыл көрсетті. «Тәңірі асыраған тоқтыны бөрі жемес» деген. Тәңірден соңғы күшті халық қой. Халық қолдаған іс анау-мынаудың қастығымен өшпейтінін көзбен көріп, қолмен ұстағандай болдық. Жұрт жұмысының тегермекші ілгері айналса, оны шыбық салып тоқтатамын дегендер құр арам тер болу қашаннан-ақ бар нәрсе. Арам тер болғандар бола берсін. Ахмет болмаса Міржақып шығарар, ол болмаса, онан басқа шығарар. Бірақ қазақ газетасыз тұрғысы келмейтінін білдік. Соған көз жетіп «күштіге сиынсаң, Құдайға сиын» деген. Әуелі, Құдайға сиынып, екінші, Құдайдан соңғы күшті халыққа сүйеніп «ҚАЗАҚ» алдағы жасына айақ басты. Қайырлы болсын!

«Қазақ» газеті, №102. 5 феурал 1915.

«-ОВ» ТУРАЛЫ

Газет-жорналдарымызда көбінесе «ұлы, баласы, қызы» дегеннің орнына «-ов, -ова» жазылады. Бұл қазақ тілінде болмаған себепті құлаққа тіпті, ерсі естіледі, «-ов, -ев, -ин, -ва»-лар жалғыз-ақ орыс халқында бар деп айтуға болады, басқа Еуропа халықтарында жоқ, бізден өзге патшалы мұсылмандарда да жоқ. Бұларды орыстан көріп еліктеуіміз орынсыз, басқа жұрттың сөздерінің құйрығын әкеліп өз сөзімізге тағудың қанша қажеті бар? «-овтарды» орысша жазғанда қолдансақ та, қазақша «ұлы, баласы, қызы» деп жазуымыз келіспей ме? Мұнан бұлай жұртқа өнеге беретін газета-жорналдарымыз мұны ескерсе, қандай жақсы болар еді, қиындығы да болмас еді.

Студент Ыдырыс Оразалыұғлы.

Басқарма. Біз Ыдырыс мырзаның бұл пікірін мақұл көреміз, мұны елеусіз тастамасқа ықтиһад етерміз. Бұл туралы айтарлық бірер сөз бар. Біздің қазақ фамилия орнына өз әкесін атаса, «-ов, -ин, -ва, -на» орнына «ұлы, қызы» деп жазуда ыңғайсыздық жоқ, «Ыдырыс Оразалыұғлы» деген секілді. Ал жұрттың көбі фамилия орнына үлкен әкесінің иә бабасының атын жазады, мысалы, «Ғалихан Нұр Мұхамедұғлы Бөкейханов» деген секілді. Мұндайда «Нұр Мұхамедұғлы» деу ыңғайлы болса да, «Бөкейханұғлы» деп атасының ұлы қылып жазудың реті келмесе керек. «Ғалихан Бөкейхан» делінсе, ретке келіңкірер еді: «Бөкей хан» деген руын атағандай болар еді, «Атығай, Қарауыл, Айдабол, Қаракесек» деген секілді. Қазақтың руының өзі орыстың фамилиясына тура келді ғой. Енді бір әйел атын алайық: «Нәзипа Сағызбайқызы Құлжанова» дегенде, «Құлжан» деуіміз хәм «Нұрғали Құлжанов» дегенде де «Құлжан» деуіміз, йағни әйелдің де, еркектің де фамилиясын бір қалыпта атауымыздың ыңғайсыздығы болмас па? Және де, мұндайда «ұғлы, қызы» делінбей, әкесінің атын қалдырып, «Нұрғали Құлжан» иә «Нәзипа Құлжан» деп жазсақ, жай екі кісі аталып тұрған секілді болады хәм ілгері-кейін тұрғанынан байқалмаса, араласқанда қайсысы өз аты, қайсысы фамилиясы екендігі білінбей қалса керек.

Фамилияны жоғарғы айтқандай қылып қалдырамыз ба, жоқ басқа бір ыңғайлысын табуға болса, ал оқушылар, не айтасыздар?

«Қазақ» газеті, №102. 8 феурал 1915.

В.Л. БУРТСЕВ

20-ншы ғинуарда Петірогырад судебный палатасы В.Л.Буртсевті Сібірге айдауға бұйырды. Бұл орыс жұртын бақытқа жеткізем деген жүйріктің бірі. Абайды оқытқан Михайлістің жолдасы. Біздің орысша білетін қазаққа белгілі Буртсев «Былое» журналының шығарушысы еді. Ана бір күн шығып, жақсылық болғаннан бұрын Пырантсиа, Ангылиаға қашып барып, сонда жүрді, 1905-нші жылы патша манипесі себепті Ресейге қайтып, қараңғы тұман қайта түскенде, тағы бөтен ұлтқа жан сауғалап қашып барған еді. Мына Еуропа соғысы басталғанда, ердің қаны қызып, елге қайтып, хукіметпен бірге жұртыма қызымет қылам деп, өзі келіп еді.

«Қазақ» газеті, №102. 8 феурал 1915.

ОРЕНБУРГ, 25-НШІ ФЕУРАЛ

Көптен-ақ Еуропа патшалары Түркианы ауру адамға санап, өлсе мүлкіне қайсымыз ие боламыз деп таласта болатын. Русиа: «Қара теңізде мен қамалып отырмын. Басқалармен қатынасуға Қара теңіз есігінің кілті Түркиада, көңілі келмеген күні есікті бекітіп тастап, мені қамайды да қойады. Менің есігім ашық боларға керек. Олай болу үшін Қара теңіз кілті маған берілуге тиіс, йағни Стамбұл түрікте болмай, менде боларға тиіс» дейді.

Оны Германия мен Аустриа түгіл Ангылиа мен Пырантсиа да бұрын жақтырмайтын. Балқандағы ұсақ патшалар да, мысалы Болғария, Румыниа һәм Гретсиа, бұлар да Стамбұл мен Қара теңіз кілті Русиаға

берілгенін жақтырмайтын көрінеді. Ұлық патшалар Русианың алғанын жақтырмағанда, күшейіп өзімізден асып кетеді деп жақтырмайтын. Ұсақ патшалардан Балғариа мен Румыниа жақтырмағанда Русианың қолтығының астында қалып, дегенінде болып, Русиа губернияларының бірі сияқты боламыз. Еркіміз кетеді дейді. Гретсиа: «Стамбұл 500 жылдан берлі нысана-мызға қойылып, көзімізді талдырып, ынтығымызды құртқан ата мүлкіміз. Түріктен қалса, өзіміз аламыз» дейді.

Өткен 27-нші йануарда болған Г.Дума мәжілісінде Сыртқы іс министрі Сазановтың Қара теңіз туралы сөйлеген сөздерінен түрікті жеңіп, Стамбұлды түпкілікті аламыз деген ниетін байқап, Ангылиа халқы Сыртқы іс министрі Грейден сұраған: «Русиада Стамбұлды түпкілікті алу ниет барлығы рас па?» деп. Оған Грей жауапты ашып айтпады. Сондықтан Русиа адамдарының көңіліне күдік болған: «Бұ қалай? Ангылиа жұрты бізбен одақ бола тұрып, Стамбұлды түпкілікті алғанымызды әлде жақтырмай ма екен?» деп. Осы туралы Р.В. газетасы жазады:²

«Германия Русиамен соғысуға бел байлағанда, үш ынтымақты патшаның бәріне қарсы шығатынын білген. Бірақ іс жаманға айналып бара жатса, ынтымақтылардың арасына от салып, аман құтыламыз» деген. Қай жерден ол отты салатынын да білу қиын емес. Түркианы соғысқа келтіруге тырысқанда түрік майданында күш көрсетіп, көмегі тиеді деген емес, қашаннан бері Русиа, Ангылиа, Пырантсиа үшеуінің ымырасын біріктіретін шарқ мәселесінің шешуін тезірек қолдарына алдыру ниет болған. Рас бұл шарқ мәселесінен аман өту, оттан өтумен бірдей.

² 17-нші феурал, 38-нші нөмір.

Бұл оттан аман өту ретін ынтымақты патшалардың бипылдары таба білген. Бірақ қалай реті табылғанын айтып, жұртқа жайуға қолайлы көрмеген. Оны неге жасырады деп, бипылдарға кінә қойу да дұрыс емес.

Бұл қаулы етіскен істерін орнына келтіруден бұрын, жауды жеңу керек. Жау аз ба, көп пе мұқайды. «Ауру адамның» адыра қалған мүлкін соған қарай орындамақшы. Өзір жау мұқаған жоқ. Айулар тісімен де, тырнағымен де қару қылып жатқанда, қайсысының терісін[†] қалай тілімдеп бөліп аламыз деп мәселе қозғап, халыққа уайым салуға әлі ерте. Халыққа керегі жалғыз-ақ жеңгеннен кейін Балқан патшаларының айағын құшпасқа сену. Ол жағынан сендірерлік хүкіметтердің тарапынан құлақтандыру болған. Сүйтіп, ынтымақтасқан жұрттардың көңілдері бекіп, есі-дерті жалғыз ғана соғыста болып тұр еді.

Міне соңғы кезде төңірек тұманданып, бұлдырлана бастады. Аз ғана күн болып өткен Г.Дума мәжілісінде қылилар жайы сөз қылынып, Русиа бұрынғы қамау күйінде қалмасқа белді бекем байлауға тиістігі айтылып еді. Думада бұл мәселені жайғасып, қолға аларлық шара болған жоқ. Бірақ жұрт қолға алып, газеталарда, көп жиылған жерде, бұл мәселе туралы пікірлерін айтумен болды. Русиа шаруасы мұнан бұлай көркейіп, көгеруіне қылилар Русиаға еркін тійерге керектігіне сүйенетін табанды пікірлер де айтылды. Бәрінен қымбаты «Айа Софианың басына крест орнату» деген, құр көңілге сүйенетін қиали пікірлер де айтылды. Русианың өз ішінде Стамбұлды алудың керегі не екендігін қанша айтқанмен тежеңкіреп сөйледі. Бірақ, біздің жауымыз: «Русианың қылиларды өзіндік етуі слауиан дәуірлерінің туын тігу болады. Стамбұлды алған соң, Русиа бұрынғы Византиаға қараған жердің бәрін өзіне аламын» дейді. Сүйтіп,

Балқан түбегінің бәрін өзіне қаратып, Егей һәм Адриат теңіздерінің жағасына қожа болады деп, осындай пікірлер таратқан соң, Балқандағы бейтарап патшалардың бәрі сескенерлік жөні бар. Немістер осы күнде Румыниада да, Гретсиада да, Италиада да осы қауіпті күшейтіп, құбыжық қылып көрсетуде. Балғариа астанасы София шаһарын Русиа губерньски шаһараның бірі қылмақшы деп, Балғарианы шошытады.

Мәскеу «Үшінші Рим» болуы туралы байағыдан бері келе жатқан қысыр әңгіме ешкімнің желегін желпімесе де, осындай кезде жан-жаққа қараңқырап сөйлеу тиіс еді. Стамбұл турасындағы сөз жалғыз бейтарап патшаларды сескендірген жоқ, Ангылиа да күдіктене бастады. Думада айтылған сөздерді естіп, Ангылиа жұрты ынтымақты патшалар арасында Стамбұл туралы болған ымыраның бетін аш деп, Сыртқы іс министрі Грейге айтып еді. Грей жұрттың айтқанын қыла алмады. Русиа Ақ теңізге шығуға алдының ашық болғанын тілейді. Ол тілегі қалай қабыл болатын жағын тұмшалап жауап берді. Ангылиа жұрты сол жауабын жеткілікті деген болар, соған тоқтаған.

Біз де Англиядан өнеге алып, тоқтау керек. Күшімізді бөлмей, жауға жұмсау керек. Жау жеңілем деуден әлі алыс жатыр. Одақтарымызбен келісіп, қылиларды алғанмен де оны Германия, Аустрия патшаларымен алысып-жұлысып отырып, ұстап тұра аласын. Олар қазір Орта Еуропадағы атайман патша болып, тұтасайын ден тұрғаны сезіліп тұр. Көптен айтылған жоқ па еді: «Қылиларға жол Берлин мен Вена арқылы жатыр» деп. Ол сөз әлі сол күйінде өзгерген жоқ һәм мұнан бұлай да ол сөз ескерілмей қалмас. Қайта Қырым соғысы болғандағы мәністің бұл күнде жалыны едәуір басылған. Бұл жағынан қауіп аз деп, сөзді тұжырады.

ЖӘРДЕМ КОМИТЕТІ

Карс облысында шабыншылыққа ұшырап, ішерге тамағы, киерге киімі, паналарға үйі жоқ, күйсіз халге түсіп тұрған мұсылмандардың жәрдемге өте мұқтаж болып жатқаны һәм оларға көмек ету үшін әр жерде мұсылман жамиғаттары ашылып, жәрдем беріліп жатқаны «Қазақтың» 103-нші нөмірінде жазылып еді.

Орынбор мұсылмандары да губернатордан ұлықсат алып, осы пеуіралдің 21-нші күні Жәрдем комитетін ашып, тәртібін түзеп, басқарушыларын сайлап, жұрттан жәрдем жыйуға ағзалар арнады. Қазақтан ағзалыққа мен ұйғарылдым.

Басқа мұсылмандар жаны ашып, жәрдем етіп жатқанда, үйі күйгенді жылулайтын, малы өлгенге қызыл көтеретін, тоналғанға киім беріп, ат мінгізетін ағайыншылық жүзінде қайырымы көп біздің қазақ, бұл туралы да салтын істемей қарап тұрмас деп, ағзалықты қабыл еттім. Таланып, шабылып, бар мүлкінен айрылып, аш-жалаңаш отырғандар жері жырақ болғанмен, қаны жақын, діні бір қарындастарың. Әлдеқайдағыны айтып, айаушылық етіп отыр демендер. Аз-көп демей, жәрдем ету, әуелі, адамшылық, екінші, ағайыншылық міндеттерің. Біреуіңіздің берген 5–10 тиыныңыз бір адамды бір күнгі аштықтан құтқармақшы.

Қалай жіберу ретін білмегендер «Қазақ» басқармасына жіберсе, тиісті орнына тапсыруға көп-көп алғыс айтылып, қабыл етіледі.

А. Байтұрсынов.

«Қазақ» газеті, №107. 25 феурал 1915.

ОРЫНБОР, 9-НШЫ МАРТ

Бүгін жыл басы **Наурыз**. Міні, «Барыс» кетіп «Қойан» келіп тұр. «Қойан» халыққа жайсыз жылдың бірі. Осымен төрт қойанды көрейін деп тұрмын. Бұл төртеуі де халыққа жайлы болған жоқ. «Қойан» жылы не малға, не жанға ауырмалдық түсірмей өткен емес. 1880-нші жылғы «қойан» жұт болып, қазақ малы қатты қырылды. Қар кеткенде жер жүзі өлексеге толып кетіп, ана жер, мына жерде көздерін қарға жұлып үңірейткен өлекселерді көріп, бала кезімде шошынғаным бар. Ол «қойанда» қатты ашаршылық болды. Пәлен жерде аққұлақтың басын үгіп, көже қылып ішіпті деп, үлкендердің аңыз ғып айтып отырғандары есімде бар. Қазақтан басқа жерге ол «қойан» қандай болғанын білмеймін.

1892-нші жылғы «қойанда» қазақтар жұтады. Бүтін Росиада да ашаршылық болып көнек аурудан, обадан адамдар көп қырылды. Бұ «қойан» Орынборда оқып жүрген кезімде болды. Тамағымыз аш деп инспекторға арыз еткенімізде сендердің бұл ішіп отырған тамақтарыңды таба алмай отырғандар көп. Басқа жерде аштықтан мынаны нан ғып жеп отыр деп, ала бұтаның үккен басын әкеліп көрсеткені есімде бар.

1904-нші жылғы «қойанда» қазақ жұтаған жоқ. Бірақ ауырмалдығы адамға түскен сияқты: Русиа мен Жапониа арасында соғыс басталып, адам қырғыншылығы болды. Қазақ жұтамағанмен соғыс болған соң қалыптан тысқары күстенше шығындары құр болған жоқ.

Мынау «қойан» дүниеде болмаған зор қырғын соғыстың үстіне келіп тұр. Адамға түскен ауырмалдық үстіне мал ауырмалдығын қоспай өтсе, қазақтың бағы.

Бұрынғы жұт қойандардай болып, малға да салмағын салса, қазақ жүгі көбейіп, көтеруге әлі келмес. Түндік ақша екі есе көбейіп тұр; соғыс салығы түсейін деп тұр; нәрсе қара қымбаттап тұр; малдың еті мен сүтінен басқаның бәрін сатып алатын қазаққа бұда жеңіл тимес. Құдай жұтқа ұшыратпасын. Жұтаса қазақ бұрынғыдай тез оңала қоймас. Өткен жаздың шаруаға жайлы болғандығынан жұртта пішен мол, шаруаның іші жәрбелі. Жаз өте жайсыз болмаса, «қойанның» қаупі мал жағынан онша зор бола қоймас еді деп, алдағы жаздан үміткерміз.

Наурызбен құттықтап, жаңа жыл жайлы болуын тілейміз.

«Қазақ» газеті, №110. 9 март 1915.

ШКОЛДАРДА АНА ТІЛМЕН ОҚУ

Патша хазіретінің 1906-ншы жылғы 14-нші йаныуарда еткен бұйрығында: мұнан бұлай бастапқы оқу балалардың ана тілінде болсын деген. Осы бұйрық бойынша жасалып, Оқу министрі бекіткен сол жылғы 31 марттың прауиласы шықты. Бұл прауила бойынша балалар бастапқы екі жылдай ана тілінде оқымақ; өз хәрпі жоқ жұрттар үшін оқу кітаптары ана тілінде болғанмен орыс хәрпімен басылмақ; өз хәрпі бар жұрттар үшін оқу кітаптары ана тілінде өз хәрпімен де, орыс хәрпімен де йағни екі хәріпбенен де басылмақ.

Сонан соң бұл прауаны жұрттың көзді қарақты адамдары қолайсыз тапқан. Бұл прауада істеліп отырған тәсіл бар: қараңғы жұртқа прауаның қараңғы

жерлерін, қайдан білсін деп халыққа зианды жағына жұмсаушылар болуы ықтимал деген. Мысалы, ноғайға, қазаққа иә башқұртқа арап хәрпі сендердің өздеріңдікі емес, араптікі. Сендердің оқу кітаптарыңның сөздері өздеріңше болғанмен хәрпі орысша боларға керек деп әурелеушілер болар. Сүйтіп, балалар ана тілімен оқыса да, арап хәрпімен оқытпаған соң, мұсылманша хат білмей, өзінше жазғанда да орыс хәрпін қолданып, арап хәрпін тұтынудан қалар. Ата-бабамыздан бері тұтынып келе жатқан, дін мен бірге байласулы арап хәрпінің жоғалуына риза емеспіз деген.

Бұлайша сөз шыға бастаған соң, Оқу мининстерс-туасы тарапынан шайып-жуған сөз болды. Ондағы айтқаны мынау: өз хәрпі дегенде сол жұрттың тұтынып келе жатқан хәрпін айтып едік; орысша хәріппен оқу кітаптары басылсын дегеніміз орысша тіл үйретуді жеңілтуге ғана еді. Енді хата аңғарылмас үшін ашып айтылады: ана тілін оқитындар кітаптар әр халықтың өз тілінде һәм тұтынған хәрпімен басылсын, орысша үйрететін кітаптар иә орыс хәрпімен иә екі хәріппен бірдей басылсын дейді.

Онымен қоймай 1907-нші жылы Оқу мининстерс-туасының мекемесінде осы 31-нші март прауасын түзету туралы кеңес болды. Кеңеске мұсылмандардан адамдар шақырылды. Біздің қазақтан Ғабдалғали Балғымбаев пен Отыншы Әлжанов бар еді. Бұл кеңесте 31-нші марттың прауасы сынға түсіп, ұнамаған жері өзгеріліп, жетіспеген жері толығып 1907-нші жылғы 1-нші нойабр прауасы болып шықты. Ондағы айтылғаны мынау:

Бастапқы оқу баланың ана тілінде оқытылсын; ана тілге баланың үйінде өзді-өзі сөйлескенде тұтынатын

тілі саналсын; оқитын школ бір класты да, екі класты да болсын; бір класты школдың бірінші һәм екінші жылдық бөлімдері жер ретіне қарай өз алдына бөлек ашылса да болады (ауылный школ сияқты). Бір класты школдарда үйретілетін нәрселер: дін, ана тіл, орыс тіл, есеп; екі класты школдарда бұл айтылған нәрселерден басқа оқытылатын: орыс тарихы, жағарапия, жаратылыс ғылымы, сызу һәм өлшеу ғылымының басы.

Алғашқы екі жыл оқу ана тілінде болсын; онан соңғы жылдарда оқу орыс тілінде болсын; бірақ ана тілі оқу нәрселерінің бірі болып оқытылсын һәм басқа нәрселерді орыс тілімен үйреткенде түсіндіруге деуеу болсын. Орыс тілін үйрету әуелгі жылдың соңғы жартысынан ауыз үйретумен басталады. Орысша хәріп таныту һәм жазу екінші жылдан басталады. Орыс тіліменен оқу үшінші жылдан басталады деген.

Сүйтіп, бұл прауа бойынша: орыс тілі бастапқы жылдың әуелгі жарымында тіпті үйретілмей, оқу, жазу бәрі де баланың ана тілінде болмақ; бастапқы жылдың екінші жартысынан басталып, орыс тілі үйретілмек, онда да оқылатын нәрсенің бірі ғана болып һәм орысша оқу-жазу үйретілмей ауыз үйретілмек. Екінші жылы да орыс тілі оқылатын басқа нәрселердің бірі болып, оқытылмақ; бірақ жалғыз ғана ауызша түрінде емес, хәріп тану, жаздыру түрінде үйретілмек. Үшінші жылы оқыту ана тілдегіден орысшаға аумақ; ана тілі басқа үйретілетін нәрсенің бірі болмақ. Онан арғы жылдардың бәрінде де ана тілі сол күйде қалмақ.

Мұнда ана тілі өтіп кетті деп іш күйгендей еш нәрсе болмаса да, мұны да көпсінгендер болды. Арап хәрпін сауырлап шығарып, орыс хәрпін жүргізуді қалаушылар, школдарда мұсылманша оқу жазу прауила

бойынша оқылғанын сүймеді. Сондықтан прауила қағазға жазылған күйінде қағаз бетінде бола береді де, оқу басындағылар өз көздеген жағына қарай оқу ісін жүргізе береді. Қазақ облыстарындағы школалардың бірінде де прауила бойынша оқытылатын оқу жоқ. Бұл сияқты прауила бар екенін қазақтар білген жоқ; білгендері үндеген жоқ.

Білгендердің үндемегенінің екі себебі болды: бұл прауаны білгендер әуелі учителдер; бұлар енді жаңа прауила бойынша оқытамыз ба деп, үстінен қарайтын хәкімдерден сұраса, ол хәкімдер ие демеді. Таза топырақ болмаса, көпшікті қақса да тиім соққан болады деп, жеңілдеткен сияқты. Қазақ тілінің сабағының орнына орысшадан қазақшаға, иә қазақшадан орысшаға переуод істесе, ана тілін үйреткеннің ырымы болады да, хәкімдері айтқан соң учителдер үндемей бұрынғы қалбынша оқыта берді.

Учителдерден басқа бұл прауаларды білетіндер үндемеген себебі, ол кезде қазақта жорнал һәм газета болған жоқ. Қазақтың өзінде газета, жорнал болмаса, прауа барлығын білгендер қайда жазып білдірмек. Сүйтіп, 1907-нші жылғы 1-нші нойабр прауасын қазақтар, тіпті білген жоқ, білгендері әлгі айтылған себептермен үндеген жоқ.

Прауа шыққаннан кейін 5 жыл өтеді. Ол 5 жылдың ішіндегі заманда да, оқу басындағы адамда да өзгерістер болады. Прауа жасалған кезде Оқу министрі Фон Кауфман еді. Онан кейін Шуартс болды; онан соң Кассо болды. ұлтшылдық әуесі көтеріліп, бұратаналарға қырын көзбен қарайтын мінездер күшейе бастады. Сол шақта ана тіліндегі оқу туралы жаңадан прауила жасалып шықты. Бұл жаңа прауила дегеніміз патша

хазіретінің 1913-нші жылғы 5 ійүнде бұратана жұрт үшін ашылатын школдар турасында еткен жарлығы бойынша, Оқу министрінің сол ійүннің 14-нде жасап шығарған прауиласы, бұл прауила жайынан келесі нөмірде сөйлемекпіз.

«Қазақ» газеті, №116. 4 апрел 1915.

ШКОЛДАРДА АНА ТІЛМЕН ОҚУ

Басы 116-нші нөмірде

14-нші ійүн прауиласы оқу басындағы адамдардың күрмесін алып, қалай жайылам десе де еркін жібермеген. Бұл прауила 13 бапқа бөлінген. 4-нші бабында ана тілі туралы бұлай айтылған: ана тілін үйрету ана тілінде болады. Басқа нәрселерді үйрету бір класты школдарда әуелгі екі жылда, екі класты школдарда бастапқы кластарында ана тілінде болады. Бірақ бұлар екі жыл өткенше орыс тілімен оқытқанда балалар түсінбестей болса, ана тілінде оқытылсын деген. Үшінші жылдан бастап ана тілінің сабағынан басқасының бәрі де орыс тілінде оқытылсын; орыс тіліне үйрету әуелгі жылдың 3-нші айынан кеш басталмасын деген.

Қағаз бетіндегі прауиланы оқығанда школдарда ана тілменен оқыту әуелгі жылда боларға тиіс сияқты көрінеді. Іс жүзіне келгенде келгенде ол тиістілік жоғалады. Ол жоғалатын себебі 14-нші ійүн прауасын попичителдерге таратқанда жазған министр циркулярынан көрініп тұр. Ол қағазда айтылған сөз мынау:

1913-нші жылғы 5 йүндегі патша хазіретінің бұйрығы бойынша бұратана жұрттар үшін ашылған

бастауыш школдар турасындағы прауиланы осымен бірге жолдап, сіз құрметлудің төмендегі айтылған жағына назар салуыңызды өте қажет деп білемін. 1-нші нойабр прауиласын 5 жылдай іске жүргізіп сынағаннан кейін көрініп тұр: бұратаналардың ана тілі мен оқыту көбейген себебінен орысша аз оқытылып, школ біткен балалар орысша аз біліп, бітірмегендері тіпті орыс тілімен таныспай шығатын болды.

Сүйтіп, прауила шығарудағы мақсаттың бірі, йағни бұратаналар арасында орыс тілін жайып, оларды орысқа жақындатып жуықтату жұмысы орнына келмейтін болды. Олай болуы мемлекет пайдасына өрел келмейді, орыс тілінің басқадан жоғары боларлық дәрежесін де кемітеді. Орыс тілі патшалық тілі болған себепті, барша школдарда өзіне лайық орын аларға тиіс. Бұратаналар үшін школ ашқандағы мақсұд жалғыз ғана білім білдіру емес, жас тұқымды жақындатып орыс тұрмысына жіксіз жабыстыру. Бұл мақсұтқа жету үшін әуелі орыс тілін білдіру қажет екендігі даусыз.

Сондықтан жаңа прауиланың 4-нші бабындағы сөз: бір класты школда бастапқы екі жылдай, екі класты школдардың бастапқы кластарында ана тілінде оқытылсын дегенмен, ол балалар орысша оқытқанда түсінбейтін болса ғана ана тілінде оқыту керек деген сөз. Егерде орысша оқытса да түсінетін болса, онда орысша оқытуды ертерек бастаса да болады. Оқу басындағы адамдар школды қарағанда, енді орысша оқытса да болады десе, орысша оқыта бастау тиіс дейді.

Министрден бұлайша қағаз алған соң оқу басындағы адамдар қазақтың туғалы орыс сөзін естімеген балаларын да орысшаға түсінетін жасап шығаруға тырысатыны шексіз. 5 жылдай школдарда ана тілі мен

оқыту көбейді деп оқу министрі не мәніспен айқаны мәлім емес. Бірақ, біздерге мәлім қазақ арасындағы школдарда ана тіліменен оқыту 1-нші нойабр прауиласы бойынша болған жоқ. Жоқ нәрсені көпсініп, ана тілін азайту үшін 14-нші ййүн прауиласында оқу сағаттарын бұлайша бөлген: бастауыш школда күніне 5 сағаттан жетісіне 30 сағат сабақ болмақ. Бұл жетісіндегі 30 сағат сабақ әуелгі төрт жылға бөлінген сиқы мынау: 4 сағат дін сабақ, 6 сағат ана тілі, 12 сағат орыс тілі, 6 сағат есеп, 2 сағат жырлау, соңғы екі жылдағы оқу сабақтары жетісіне о да 30 сағат болмақ: оның 4 сағаты дін сабақ, 4 сағаты ана тілі, 10 сағаты орыс тілі, 4 сағаты есеп, 1 сағаты жырлау, екі сағаты орыс тарихы, 3 сағаты жағрафия, 2 сағаты сызу һәм өлшеу ғылымының басы.

Бұл бөлінген сабақ сағаттарынан ана тілге сыбаға аз тигені көрінеді. Ол аздың өзі де прауила қағазында болғанмен іс жүзінде қазақ ішіндегі школдарда жоқ. Оның жоқ болып отырғанының себебі арап хәрпінің қазаққа керегі жоқ, оның орнына орысша білсе болады дегендік. Қазақ арасындағы школдардың үстінен қарайтын адамдардың көбінің-ақ пікірі осы түрде. Қазақтарда бұл пікірін сезгеннен кейін, олар да арап хәрпінен айырылмас шарасын істеп, балаларын школға бірден бермей мұсылманша хат танып, оқи һәм жаза білгеннен кейін беретін болды. Сондықтан қазір екі жағының да асығы түгел сияқты болып тұр.

Анауі Петроградтағы болған попичителдердің кеңесінде бұратаналардың бастауыш мектептерін школ айшығына кіргізу керек, оқу бастапқы екі жылдай ана тілінде болу керек, школ үстінен қарайтын инспекторлар да бұратана тілін білетіндерден қойыларға керек деген сөз болды. Бұл ана тілде оқу

дегендері бұрынғыша болса, ол қазаққа жоқ оқу. Бұл жағына қазақтың «тымағының құлағы түрінкі» боларға тиіс. Ана тіліндегі оқу бұрынғыша қағаз жүзінде ғана жата бермей, іс жүзінде де көрінуіне де қам қылу керек.

«Қазақ» газеті, №117. 4 апрел 1915.

ІШКІ ХАБАРЛАР

Елден:

Опат

Қарқаралы – осы майдың 4-інде учител Ермұхамед (Ержан) Айманұлы көкірек аурудан опат болды. Марқұм көп жылдардан берлі екі гласный русско-киргизский школда учител болып келіп еді. Ауру әлсіретсе де сүйретіле-мүйретіле жүріп қызметінен қалмаушы еді. Биылғы феуралдың айақ шенінде ажал төсегіне бүтіндей жатып алды. Марқұм өте ақ көңіл, анық ұлт қызметшісі еді. Құдай Тағала марқұмның топырағын жеңіл етіп, туған-туысқандарына һәм жолдасы Фәтима ханымға көркем сабырлық берсін!

Мұғалім: Ы. Ш.

Ержан Айман ұлы

Жоғарыда Ержан Айманұлы опат деген Ы. Ш-ның хабарын басып отырмыз.

Ержан Айманұлы Семей облысындағы белгілі бір орынның жұрағаты. Бабасы Шоң қазақ ішіндегі қайратты һәм білімді адамның бірі болған. Ержан

Омбы семинариасынан оқып шыққаннан берлі учител еді. Қалада туып, қалада өскен қазақ баласы болмаса, даладан келіп қалада оқыған иә қызметте тұрған қазақ баласына қала ауасы жақпайды. Ауаның жағымсыздығынан көкірек аурулы болып, әсіресе орысша оқығандарымыздың арасынан көп өлетіндігін «Қазақты» оқушылардың бәрі де байқаған болар. Орысша жоғары һәм орташа оқығандырымыз тіпті аз; сол аздың ажалының көбі көкірек аурудан болатын күйге қалдық. Ержанның да түбіне жеткен сол көкірек ауру.

Ержан 1906-ншы жылдан берлі Қарқаралы қаласындағы екі класты орыс һәм қазақ балалары оқитын школде учител еді. Бастап келгенде-ақ денсаулығы нашар еді. Қарқаралы ауасы анау-мынау көкірек ауруды жазарлық жайы бар ауа: құрғақ ауа һәм қарағай ағаш. Көкірек аурулы адамдарға іздегенде таптырмайтын жер. Ержан сол ауада тұрды, жазы-қысы қымыз да ішті. Сонда да болмай ауруының күшейгені істеген қызметінен. Бала оқитын үй нағыз денсаулыққа жағымсыз үйдің бірі болады. Әуелі, үйі жайлы школ орыстың Қарқаралы сияқты шет қалаларында аз болады, екінші школ үйінде адам көп, адам көп жерде ауа ауыр болады. Үшінші школдағы балалар ойнаған-жүгірген айағынан тозаң болмай тұрмайды. Осындай кемшіліктің үстіне Қарқаралы школында тағы бір кемшілік болды: школ жалдаған жай үйлер де болды, ол үйлер әуелінде көп адамға арнап салған болмаған соң әрине жайсыз болмақ.

Бала оқытудың өзі қиын жұмыстың бірі. Оның үстіне үй жайсыз болып, Ержанның ауруын меңдеткен учителдік қызмет.

Ержанмен 3—4 жыл қызметтес болып, 1909-нші жыл 1-нші ійүлде айрылып едік. Сонан бергі жазған хаттарында ауруының бірден бірге күшейіп келе жатқаны байқалушы еді. Ақыры барып мұндай болды. Алла топырағын жеңіл етсін!

А. Б.

«Қазақ» газеті, №129. 23 май 1915.

ҚҰРМЕТТІ ОҚУШЫЛАР!

Газетаны жетісіне екі шығарғандағы мақсат – жұртпен жиірек тілдесу, көбірек кеңесу, тезірек хабар беру еді. Бастапқы жылдарда газета алушылардың саны үш мыңға жеткен соң, сол шамалы алушылар болып тұрар, бірер мың сом иғланнан түсер, екі шығаруға тәуекел етіп көрейк деген бір талап еді. Алушылар саны бұрынғысынан кемімес деген ой болмаса, артар деген үміт әуел бастан-ақ жоқ еді.

Іс орайы ойлағандай болмады. Алушылар һәм иғлан барушілер саны ойлаған шамадан табылмады. Газетаның тіреуі – екі. Тайаныштың бірі жазу, бірі пұл. Осы екеуі тең болса, газета ісі ойлағанша болып, көңілдегідей күйден табылады. Газета екі шыққан соң жұмысы көбейіп, басындағылар басқара алмай, маңызы кеміп, сөзі азып, газета жасыды деп, оқушылар ол жағынан кінә қойа алмас дейміз. Айға шапқан арыстан сияқты, әліміз келмес іске ұмтылып жазу жағынан мертіліп отырғанымыз жоқ. Жазу жағынан газетаның ақсаған жері жоқ һәм ақсай да қоймас.

Пұл жағынан келгенде, мұны айта алмайтын болып тұрмыз. Газета сомасы екі түрлі ақшадан құралатын еді: бірі алушылар төлейтін ақша, екіншісі иғлан

берушілер төлейтін ақша. Бұл екеуінен басқасы әлде қалай түсетін – болар болмасы неғайбыл ақша еді. Біздің газетамыздың жоғарғы айтылғаннан басқа «Азамат» жарналарынан құралған сомасы бар. Ол газетаның «алды дайыр, арты жар» болған кезінде керек болар деген – қосардағы ат сықылды сома. Газетаның үртіс азық қылатыны алушылар мен иғлан берушілер ақшаларынан құралған сома. Алушылар азайса, иғландар кемісе, газетаның азығы азаймақ. Азық азайғандағы істейтін амалдың алды-азды үнемдеу, екі мезгіл жемдеу орнында бір мезгіл жемдеу.

Жер жүзінде ылаң салған Еуропа соғысының шалығы бізге де тимей қойсынба. Соғыс салдарынан алушылар азайды, иғлан кеміді; оның үстіне жұртқа тегіс болып жатқан қымбатшылық салмағы тағы жамалды. Иғлан кемуінің себебі: соғыс кәсіп ісін бәсеңдетті, кәсіпшілдерді «байтал түгіл бас қайғы» деген күйге түсірді, қатынасу жолын тарылтты, иғлан керектігін кемітті. Газета алушылардың кемуіне соғыс шалығы да тиді, басқа себептер де болды.

Соғыс шалығының тигені: соғыс болғаннан берлі ығын-шығын көбейді, салық салмағы өсті, нәрсе-қара қымбаттады. Бұрын газетаға екі сомы артылғандардың бір сомы артылатын болып, бір сомы артылғандардың тіпті артыларлық ақшасы болмауы ықтимал. Рас соғыс шалығы тиіп отырған жұрт жалғыз біздің қазақ емес, Росиадағы жұрттың бәрі де соғыс лаңында, хәтті бас-қаларға соғыс салмағы қазақтан көрі де басым. Сонда да олардың газета алулары жайшылықтағыдан кемімек түгіл артты. Артуының себебі газетаның керектігі артқандықтан. Бұрын газетаны керек қыла қоймайтын, қазақтың қара шаруасы сияқты, орыстың мұжықтары соғыс кезінде газетаны керек қылатын болды:

Біреуінің әкесі, біреуінің баласы; біреуінің ағасы, біреуінің інісі соғыста. Соғыс қалай болып жатыр, қашан бітер, соғысқа кеткендері қашан қайтар – мұның бәрі мұжықтың ынтығын құртатын керек хабарлар. Хабар керек болғаны газета керек болғаны. Сондықтан салдат беретін жұрттардың, мысалы, мұжықтардың ауылдарында бірнеше адам қосылып, ақша шығарып, газета алдырып, оны жиылып оқитын орталарынан үй сайлап, соғыс кезінде мұжықтар газета оқуға құнығып кетті деседі. Салдат беретін ноғай бауырларымызда да солай. Бұрын алушысы 5 мың ноғай газетасының соғыс кезіндегі алушысы 8 мың. Мұның бәрі газета алушылардың көп-аз болуы газетаның керектігі көп аздығынан екенін көрсетеді. Газетаны біздің қазақта жоғарыда айтылған жұрттардай керек қылса, соғыс алаңынан болған ауырлыққа қарамай газета алуын қоймас еді. Асылында біздің қазақтың азды болмаса, көбіне газетаның керектігі онша емес ғой: көбі-ақ мұндай ауыр жылда үш-төрт сомын газетаға шығарғанын шығын көріп, шаруасының жыртық-тесік жеріне тығын көруі ықтимал. Бұл газета алушылар кемуінің бірінші себебі. Екінші кемуінің себебі: әуелгі жылдардағыдай жәрмеңкелерді аралап, алушылар қарастыра алмадық. Үшінші себебі: қазақ арасында пошта мекемелері кемдігі һәм уолсной кеңестердің үнсіздігі. Алдырған газеталары оқушылардың қолына дұрыс тимей, бір-екі жыл жазылып, дұрыстықпен оқып тұра алмаған соң, газета алудан көңілі қайтуы ықтимал.

Біздің ойлауымызша алушылардың азайуының себептері осылар болса керек. Мұнан құтқарғандай қолдан келер бізде амал жоқ.

Екі шығару еріккеннен істеген іс емес еді, байқап көрейік деген талап еді. Байқадық, көрдік. Екі шығаруды біз көтерсек де, пұл көтеретін емес. Біздің талпынғанымызды жұрт асығысқа шығарып отыр. Рас асығыстық қылған болсақ айып бізде, оқушыларымыздан өтіл сұраймыз.

Әрі жазу-басқару жұмысын, әрі алушылар қарастыру жұмысын екеуін қабат атқармадыңдар деп жұрт бізге өкпелемес дейміз; жұрттың саңлаулы, саналы азаматтары ат салыспай қарап жатты деп бізде өкпелей алмаймыз. Газета шыққаннан берлі қолдан келген көмегін бары барынша – жоғы жоғынша істемей қарап жатқан жоқ. Қалың қазақтың қараңғылығына өкпелемек, ашылған азына алғыстан басқа айтарымыз жоқ.

Енді істеуге қалғыны – «көрпемізге қарап айағымызды көсілу». Көптен дәмелі болып, мойын созбай, қолдағы азды үнемдеп жеткізуге тырысу керек. Сондықтан 1-нші ійүлден бастап, газетамыз жетісіне тағы бір рет шығатын болады. Соғыс бітіп, жұрттың арқа-басы кеңігенше солай ете тұрамыз. Онан ары істің орайына қарай көреміз. Нәрсе қара қымбаттағанда баспахана нәрсесі де қымбаттап тұр. Мысалы, бұрын астапасы 4 сомдық қағаздар бұл күнде 5 сом жарым болды. Солай болған соң газета жетісіне бір шықса да, бағасы бұрынғы үш сомға түспей, осы күнші 4 сом қалпында қалады. Түбінде нәрсе-қара арзандағанда иә газета екі шығатын болар, иә бағасы кеміп үш сомға түсер. Қалай да соғыс алаңынан болған кемшілік соғыс біткеннен кейін де жоғалатын уақытша нәрсе деп санай тұрасыздар.

«Қазақ» газеті, 30 ійүн №139. 1915.

ЕКІ ҚАЖЫ

(Ақмола үйезінен)

Шу елінде белгілі екі қажы бар: Үсембай Құрманұлы һәм Әужан Жүсіпұлы, бұлар бұл елдің «үлкен моллалары». Екеуі де малға бай болса да, ақсаққа кедей адамдар. Бұлар пәтуа беріп отыр: «молланың босағасы алтын болса да, зекет, федие алуы дұрыс» деп. Елдің кем-кетігі, ғылым жолындағы кемшілігі ескерілмейді. Осы қажының туысқаны Елеу деген өлді. Марқұмның бес қарасы, 150 сом борышы бар еді. «Байламасандар болмайды» деп, жалғыз кер атын федиеге байлатып екі қажы өздері алды.

Қазыбай деген бай өлді, федиесіне 30 мал байланды. Мұнда да Үсембай қажы малдың көбін болыс, билерге өз қолымен үлестіріп, өзін де ұмытпай, бір бас түйесін алды. Жаназаға жиылған ақсақалдардан Адыл Мыңжасарұлы, Орымбай Тұңғатұлы һәм Ақмақан Дүйсенбайұлы көп айтып, мұқтаж оқушыларға 20 сом ғана қалдыртты. Бұл ақша осы күні Өксікбай Арғынбай баласының қолында «Қазақ»-қа тапсырады. Әлгі ақсақалдар айтып еді, малдың үштен бірін мұқтаж оқушыларға шығаралық деп, араны ашылып қалған қажылар бастыртпады. Онымен қоймай, жиылған көпке пәтуа берді: «орысша оқығандарға дүние жұмысын істеп жүргендерге еш қайыр симайды» деп. Сондағы өздерінің «ақыретшілдігі» анау.

А. Б.

«Қазақ» газеті, №139. 30 ййүн 1915.

АУҚАТТЫ АЛАШ АЗАМАТТАРЫНА

Газетіміздің жетісіне екі шығып, қайтадан тағы бір шығуға түскені һәм неден олай болғаны оқушыларға мағлұм. Екі шығудан бірге түскеніне көңіл қоңылтақсып, ілгері басқан айақ кейін кеткен сияқты болып тұрғаны даусыз. «Шарасыздан шалға тиіп барамын» деген секілді амалсыздан істеліп отырған іс. Он облыс қазақ ұлты үшін шыққан бір жорнал, бір газет еді; жорнал алдырушы аздығынан тоқтады, енді жалғыз газет қалды. Жұрт болып, бір газетаны жүргізе алмасақ, онымыз тіпті масқаралық, өзге жұрттан ұят болатыны шексіз. Халық қанша қараңғы болғанмен ондай күйге түсірмес деген үмітімізді үзбейміз. Айта-йын деп отырғанымыз газета тіптен тоқтап қалады деген хауіп емес, әлі де болса, екі шығару жағының қамы.

Біз екі шығардық, байқадық, көрдік: нақ осылайша, шығарып тұрған ретпен газетаны екі шығаруға болмайтындығын білдік. Екі шығаруды ойлағандағы көңілге қуат көргеніміз алушылар азаймас деген үміт еді. Ойлағандай болмады, алушылар азайды. Азайуының негізгі себебі мынау: қазақта газета алушылар үш түрлі; олардың біреулері газета оқуға ынтық, газета оқу керек нәрсенің бірі деп тұтынады. Бұлар жұрт хәліне көз салып, жұрт ісіне ой бөліп, газета сол жұрттың көзі, құлағы, тілі екендігіне иман келтірген оқушылар. Бұлар ешкімге айттырмай-ақ намазын қаза қылмайтын ғибадатшылдар сияқты, газетаға мезгілімен жазылып, үзбей алып, оқып тұратындар.

Екінші, түрлі алушылар газета оқуға ынтасыз да

емес, онша әлгілер сияқты ынтық та емес. Бұлардың ішінде газета жұртқа көз-құлақ болады деп білетіндері де бар, оны білмей газета құр хабар үшін керек деп түсінетіндері де бар. Бұлар газетаға беріу жазылдесе, іркілмейді, өз беттерінен құнттап мезгілімен жазылып тұрмайды. Сондықтан бұларға жыл сайын газетаға жазылуын есіне салып тұрушылар болуы қажет.

Үшінші, түрлі алушыларды оқушылар деп айтуға ауымыз барыңқырамайды. Бұлар газетаны керек деп алушылар емес, малының шөбіне ортақ болмас деп алатындар. Бұлар көбінесе ауқатты, тамағы тоқ, жұртқа келер жақсылық-жамандықпен жұмысы жоқ. Ойы отбасынан аспайтын, қорасындағы шөбінен басқа нәрсеге келер пайда, хәрар бар деп ұқпайтын тоқтығына мәз «торсық емген топыршылдар». Бұлар газетаны өз беттерінен алып оқымақ түгіл, біреулер ал дегенде қиналып, зордан алады.

Газета алғашқы шыққан жылы алушылар 3 мыңнан астам болды, келесі жылы 3 мыңға тайау болды, биыл мың алты жүзге түсіп қалды. Бұлай болуының негізгі себебі әлгі айтылған оқушылардың түрлі-түрлі болғандығы. Алдыңғы түрлі оқушылар газетаны өз беттерінен алдырғанда, екінші һәм үшінші түрлі оқушылар оны істей қоймайды; бұлардың біреулерінің газета алдыруына мезгілінде есіне салып тұру керек, біреулеріне газета алдыруға көп күш керек. Газета жетісіне бір шығып тұрған кезде, біріміз жұмыс басында қалып, біріміз сондай жұмысқа жүруге мұршамыз келді; газета екі шыққан кезде, жүруге мұршамыз келмеді, алушылар азайды. Тағы бір шығаруға түсіп,

жүруге мұршамыз болып еді, алушылар тағы көбейе бастады.

Мұнан байқалады мынау: газета бір шығып тұрса, алушылар азайатын емес, екі шықса, алушылар азайады, йағни біз газетаны әрі шығару жұмысында, әрі алушылар жиыу жұмысында болсақ, алушылар азайатын емес. Мұны істеуге газета бір шығып тұрса ғана мұршамыз келеді. Бұлай болған соң, иә газета осы бір шығып тұрғанына қанағат етіп, екі шығарудан безу керек, иә екі шықса да алушылар азаймайтын амалын табу керек, әйтпесе алушылар аз көбіне қарамай, газета екі шығарлық шарасын қарастыру керек.

Екі шығып тұрып, бірге түскеннен оқушылар да, біз де қоңылтақсып, ілгері басқан айағымыз кейін кеткендей болып тұрғаны жоғарыда айтылды. Бұл газетаның бір шыққанына қанағат етпейтіндігіміздің белгісі. Бір шығаруды азсынған соң, қайткенде екі шығаруға болатын шарасын қарастырмай, қарап тұрып болмайды. Алушылар көбейуіне сеніп, екі шығаруға болмайтындығын көзбен көріп, қолмен ұстағандай болдық. Екі шықса, алушылар азаймас деп дәмелі болудан қалдық. Бұлай болған соң енді қарастыруға қалғаны: қайткенде газетаны алушылардың аз-көбіне қарамай екі шығаруға болатын жағы. Мұның шарасы жалғыз-ақ баспахана ашу. Баспахана тәуір болса, Орынборда заказ табылатын. Земства ашылғаннан, Орскі темір жолы басталғаннан берлі Орынбордағы баспаханаларға заказ көбейіп тұр. Баспахана жұмыс табылса, табысы қай кәсіптен де болса, кем болмайтындығы даусыз. Баспахана ашсақ, заказ алсақ, қазақша басылмаған сөздер көп, соларды жиып бастырсақ, сатсақ

мұның бәрі жұмыс. Баспаханаға жұмыс табылса, табысымен бөлсін, жұмысымен бөлсін, бір газетаны сүйеу түгіл сүйреуге шамасынан келеді. Оны істеуіне баспахананың тәуір болуы шарт. Тәуір баспахана он мыңнан кем түспейді. Газетаның екі шығуын тілесек, енді біздің істейтін ісіміз бір тәуір баспахана ашу.

«Азамат серіктігін» ашқандағы ойымыз осы он мың сом құралғандай, серіктер табылар деген есеп еді. Он облыс қазақтан жүз сом жарнаға күші жетерлік жүз азамат табылар деп едік. Бүкіл қазақ жұртынан жүз сом жарна шығаруға жарайтын жүз азамат шықпады. Он облыста болыстыққа мыңдап шашатын жүз емес, жүз мың кісі бар екені шексіз болса да, ұлт жұмысына дегенде жүз сомға тәуекел ететін жүз азамат табылмағаны өзек өртенерлік күйініш хал. «Азамат серіктігін» ашқалы екі жыл болды, тапқанымыз 31-ақ азамат.

Бұл 31 кісінің 3 мың 1 жүз сом жарнасы екі жылдан берлі тек жатыр. Үйткені баспахана ашуға жетпейді, газета жұмысымен бірге басқа жұмысты жүргізуге қисыны келмейді. Газетаны екі шығарудың ендігі шарасы баспахана ашуда болған соң, сол баспахананы ашудың енді жағындамыз. Бұл үшін қолымыздағы қазірінде бар сома мынау: 3 мың бір жүз сом Азамат серіктігінің ақшасы; бір мың сомды, он жарнаға ие болып, Сағындық мырза Досжанов бермекші болып отыр. Орынборда тұрған қазақтар өз арамыздан жиыслатып 2 мыңға жақын ақша шығармақпыз. Сүйтіп, 6 мың сом қолымызда бар деп есеп етеміз. Енді ең аз болғанда 4 мың сом табу қажет. Бұл соманы шығару, Сағындық мырза сияқты баспахананың жұртқа һәм ашқандарға пайдалы кәсіп екендігін түсінетін 4 мырза-

ның иәки ер басына жүз сомнан тәуекел ететін 40 азаматтың қолынан келетін іс. Екі жылдан берлі тапқан азаматымыз 31-ақ болған соң, 40 азамат табудан Сағындық сияқты 4 мырза тезірек табылуы ықтималдау көрінеді. «Ұрса қамшы өтпейтін, үй қасынан кетпейтін» шабан қой торылар сияқты емес, «қолға қамшы алдырмайтын, етіне тайақ салдырмайтын» сайақ қой торылар сияқты мырзаларға айтып отырған сөз. Үш жүздің баласынан Сағындықтай тағы бір 4 мырза қалай табылмас екен деп Алаш азаматтарының құлағына салып отырмыз. Жұрт жұмысына көңілді мырзалары таусылып, жұрт азаматтан жұтаған болса, амал не? Далаға айтылған сөз болар, әйтпесе саңылаулы, саналы, ауқаты бар адамдардан ескерерлік төрт мырза табылар деп, үміт етеміз.

«Қазақ» газеті, №151. Сентиабр 1915.

ДОБАВЛЕНИЯ К ТЕЗИСАМ ТОВ. В.И. ЛЕНИНА ПО НАЦИОНАЛЬНОМУ И КОЛОНИАЛЬНОМУ ВОПРОСУ

16 июня 1920 г.

[г. Москва].

Дорогой товарищ Ленин!

11-й и 12-й пункты Ваших тезисов по национальному и колониальному вопросам мы изменили и прибавили 13-й пункт. Не можем отнять у Вас много времени, доказывая правильность изложенных в наших изменениях и дополнениях положений. Ваши тезисы доказывают лишний раз тот неоспоримый для нас факт, что передовые вожди коммунистической революции, взявшие на себе задачей не формально, не компромиссно, а кардинально разрешить национальный вопрос, ещё не могут выяснить себе, какие трудности приходится преодолевать не только при решении, но и при изучении национальных взаимоотношений и колониального вопроса в то время, когда ещё революция из национальной русской не превратилась в интернациональную, когда носители идеи мировой революции должны вести свою работу в атмосфере «уединённого государства» с отвратительным империалистическим прошлым и с населением, состоящим на 70% из европейцев (включая и украинцев), сильных и безнаказанных за свои грабежи и убийства и с малым процентом инородцев-туземцев, привыкших покорно переносить всякие циничные издевательства и насилие над личностью, в государстве, где грабёж и насилие над инородцами в глазах как угнетателей, так и угнетённых получили характер вполне нормального, обычного и законного явления.

Весь дух тех мест тезисов, которые касаются отсталых стран, подчёркивание особым пунктом недоверия и национальной ограниченности отсталых и необходимости не говорящей «снисходительной осторожности» пролетария угнетавших по отношению к «национальным чувствам слабых», полное отсутствие указания на различия пролетариев, угнетавших и угнетённых, и на пути, реально обеспечивающие солидарную работу этих двух типов пролетариев в борьбе против общего врага – капитала, указание на панисламизм, не имеющий никакой реальной почвы не только среди народной массы, но даже среди буржуазно-демократической интеллигенции, всё это в совокупности показывает полную безрезультатность тех воплей, которыми пропитаны насквозь доклады туркестанских, киргизских (здесь и далее читать «казахских». – Состав.), башкирских и туркменских коммунистов, которые на местах получили прозвище «мелкой буржуазии», «национально ограниченных» и людей, стремящихся создать «китайскую стену» между колониями и метрополией.

Есть общетюркская пословица: «Бокты сідікпен жууға болмайды»,³ т.е. нечистоту нельзя чистить нечистотой. Точно также нельзя освобождать туземную бедноту от кабалы колонистов руками тех же колонистов или рукою местной власти, опирающейся на колонистов. Допускать возможность такого освобождения – значит, допускать освобождение рабочего рукой капиталиста. Посылать чистейшей воды коммунистов Европы, например, в Туркестан, чтобы освобождать туземную бедноту с помощью европейских

³ Өзірше толық расталмаған дерекке сәйкес, бұл мақалды хатқа А. Байтұрсынұлы ұсынған; По nepoтвepждённым сведениям, пословицу внёс в текст А. Байтұрсынұлы.

переселенцев – значит портить этих коммунистов. Такие коммунисты, ввиду этого, неизбежно должны уклониться от прямых линий и задач партии и заниматься под влиянием колонистов местных борьбой против панисламизма, перессорить туземную бедноту между собой, разложить туземных коммунистов, поддержать национальную рознь вместо классовой и признать для «коммунистической работы» социалистов-миссионеров – знатоков панисламизма⁴ лыкошиных, янковских, малецких, самойловичей и т.п.

При таких условиях не к чему разоблачать II Интернационал, т.к. даже европейски непросвещённые туземцы очень быстро ориентируются в событиях и видят, что III Интернационал отличается от II Интернационала только в словах и лозунгах, пока не применяемых в жизни.

Беспочвенный панисламизм, этот абдугамидовский бред, широко популяризированный в колониальной миссионерской литературе европейскими империалистами, трепещущими перед каждым движением угнетённых, предчувствуя свою гибель, известен Азии только через Европу. Пусть не придёт вам мысль, что мы защищаем панисламизм, пишущие эти строки даже при царском строе разоблачали его (газеты «Юлдуз», «Иль», «Казак» за 1913 г.), ибо не религия является вершителем судеб человечества, а материализм. Всякие походы военные в истории были на экономической почве, религия являлась в этом случае одним из средств достижения экономических целей, поэтому никогда в истории «джихад» - священная война, объявляемая духовенством, не давала тех результатов, которые ожидались. Материально незаин-

⁴ Рыскулов Т.Р. Собрание сочинений в 3-томах. Т. 3. – Алматы: «Қазақстан» басп., 1998 № - С. 182-187.

тересованный мусульманин никогда не присоединялся к войне, объявленной муллами и богачами. Если теперь такими вещами будет заниматься III Интернационал, если в Туркестанской, Киргизской и Башкирской ЧК будет открыт особый отдел по борьбе с панисламизмом, если в целях борьбы с панисламизмом Киргизия и Башкирия будут отделены пятивёрстной русской царской казачьей полосой, которое на деле уже осуществлено, теперь и Туркестан будет искусственно разделён на различные «республики», если все переселенцы, царские чиновники, миссионеры (как делается отчасти и теперь) будут помогать III Интернационалу в «борьбе с панисламизмом», конечно, этим можно будет вызвать общее антирусское движение, которое, присоединившись к антианглийскому, получит характер розни европейцев, желающих поработить экономически слабых туземцев? Могущий с другой стороны вызвать общеевропейский патриотизм? т.е. боязнь за судьбы своих колоний и источников сырья, и тем самым положить конец социальной революции, но опрять здесь не причём будет Аллах – борьба будет экономическая, не по приказу Бога, а по приказу земли.

Если III Интернационал будет опираться исключительно на снисходительно и осторожно относящихся к слабым» переселенческих «коммунистов», то всякое сближение туземской и европейской бедноты не перейдёт дальше дипломатических сближений, какой характер имеет теперь наша работы в Туркестане, Киргизии и Башкирии. В конце концов, нам горько, обидно, стыдно вести дипломатические, неискренние разговоры с лучшими, иной раз, коммунистами, которые прибывают к нам для помощи в борьбе

с «сидящими в нашей душе» мелкобуржуазными предрассудками, национальным эгоизмом.

Ведь мы тоже верим, что человечество постепенно шло и идёт от патриархального к мировой коммуне, мы тоже хотим, чтобы эксплуатация человека человеком, нации нацией не уничтожалась половинчато, хотим, чтобы мы (Восток), вместо того, чтобы служить яблоком раздора между различными хищниками империалистами, сильными мира сего, быть членом мировой федерации коммун и обменивать без пошлины своё сырьё на европейские фабрикаты через мировой совнархоз. Сознательные восточные коммунисты достойны быть равноправными членами, хотя бы пока (до мировой ревоуции) Российской коммуны и достойны того, чтобы нам верили наши товарищи европейские коммунисты – наши учителя.

Вся эта трагедия может быть разрешена только при одном условии, если тем кукольным республикам (как выразился однажды секретарь ВЦИКа Лутовинов), которые созданы на Востоке России, будут приданы более серьёзный характер и значение, если трудящимся туземцам этих республик будет представлена возможность проявить свою инициативу в области партийной, хозяйственной и военной организаций. Нечего бояться нас, «самостийников», как выражаются здесь в г.Москве некоторые из наших видных вождей по отношению к нам. Сколько бы мы ни были невежественны, всё равно мы не можем даже при желании никого из туземцев (без различия классов) убедить в необходимости в целях избавления от европейского гнёта немедленного разрушения хлопкоочистительных, железо-литейных заводов, железных дорог и телеграфа и перейти к средневековому состоянию. Значит, мы никого не сможем убедить

в необходимости окончательного отказа от помощи русских, особенно коммунистов, показавших нам, как отрубить голову городовому, а потом русскому помещику и капиталисту. Но нужна помощь, а не насилие.

Извиняемся заранее, что мы перед Вами так откровенно излагаем свои мысли, но если не Вам, то кому же? Будьте уверены, что мы все, что здесь пишем, не выкидываем на улицу.

При сём, хотя не изменили, но мы никак не могли понять смысла того места тезисов (§11, п. 1), где говорится, что «в первую голову обязанность оказывать самую активную помощь ложится на рабочих той страны, от которой отсталая нация зависит в колониальном или финансовом отношениях», т.е., как будто колонии и отсталые нации заранее «справедливо» распределяются между пролетариями тех наций, которые при капиталистическом строе угнетали их. Русский рабочий ограничится Туркестаном и не перешагнёт через Афганистан и Индию и наоборот. Это может быть вызвано дипломатическими соображениями, что Россия не будет посягать на поместье Ллойда Джорджа. Мы со своей стороны наоборот думали, что Индия должна быть освобождена мусульманским пролетариатом при помощи советской России и обязательно до революции в Лондоне. Но если Вы, тов. Ленин, с этим обращаетесь к английскому рабочему, то почему? Разве он может просить III Интернационал, чтобы русские рабочие не распоряжались в его владениях? Разве он (английский рабочий) ещё претендует на угнетение других других? Если он претендует, то почему не допускаются такие же претензии со стороны русских рабочих по отношению к Туркестану, Уренхою, Азербайджану

и почему тогда, когда говорится об освобождении угнетённых отсталых колоний, не предупреждается возможное трение между пролетариатом метрополии и колоний.

Может быть, думается, что если колониям будет помогать пролетарии тех стран, от которых эти колонии зависели, то это поможет сближению туземцев с пролетариатом Европы, что пролетариат и буржуазия России – две вещи различные. Нет, этого не будет. Если революция в Индии будет после революции в Лондоне, то назначаемые английским ЦИКом комиссары будут рассматриваться как новые заместители вице-королей. Никакого деления помощи по старым признакам – надо делать так, как потребует мировая революция.

Мы возлагаем большие надежды на II Конгресс III Коминтерна и просим обратить серьёзное внимание на наше предложение допустить наших представителей на конгресс и там, где потребуется, выступить в защиту высказанных положений.

1. Почему нет указания на давшее более сильное течение – панславянизм?

2. Восточные коммунисты не заслуживают недоверия со стороны европейских коммунистов (если у последних нет задних мыслей, допуская господство сильных над слабыми), ибо они искренне идут с европейскими коммунистами.

*Представители туземных коммунистов
Киргизии: А.Б. Байтурсунов,
Туркестана: Т. Рыскулов, Ф. Ходжаев,
Башкирии: Валидов, Юмагулов.⁵*

⁵ Рыскулов Т.Р. Собрание сочинений в 3- томах. Т. 3. – Алматы: «Қазақстан» басп., 1998 № - С. 182-187.

ЗАПИСКА К ТЕЗИСАМ ПО НАЦИОНАЛЬНОМУ ВОПРОСУ В.И.ЛЕНИНА

[Июнь 1920 г.]

г. Оренбург

1. Вопрос о восточных народах не может быть правильно поставлен и разрешён без связи с общим вопросом о Востоке и без правильного определения значения и роли Востока в мировой революции, а равно без идеально беспристрастного разрешения колониальных и национальных вопросов коммунистическими партиями господствующих наций и метрополий. Дело в том, что весь Восток, за немногими исключениями, находится в кабале у Европы и служит объектом хищнической эксплуатации европейского капитализма и бесчеловечного порабощения европейским империализмом. На Восток, который до сих пор служил колонией для усиления капитализма в Европе, не должны смотреть теперь как на колонию, могущую быть лишь использованной для создания или усиления революции в Европе, а освобождение его от ига европейского капитализма и империализма должно стать самостоятельной задачей и целью коммунистических организаций.

2. Российская коммунистическая партия, как организатор мировой революции, и III Интернационал, призванный руководить мировой революцией, должны правильно учесть всю особенность, сложность и разнообразность социальных условий Востока и применительно к ним вести свою политику и тактику в отношении работ на Востоке. Как РКП, так и Коминтерну следует обратить должное внимание на начи-

нающееся пробуждение и революционное движение восточных народов, стремящихся к свержению ига европейского капитализма и империализма, ибо движение это, как вызванное самой жизнью, будет продолжаться и расти не по дням, а по часам, давая отростки в разные стороны, с привлечением к освободительному движению всё более и более новых элементов трудящихся, задыхающихся под гнётом европейского капитализма и империализма, и никакая сила Европы, при создавшихся внутри последней условиях, остановить этого движения не может. Дело РКП и Коментерна не ставить палки в спицы этому движению, напротив, поддержать его всеми средствами, наблюдая и руководя им, чтобы оно не приобрело характер чисто национальный или буржуазный. Сколько бы ни говорили об отсталости восточных народов, насколько бы ни умоляли значение Востока в мировой революции, в конечном итоге не приходится отрицать того, что успех мировой революции, даже при полной её победе в Европе и мирное сотрудничество в строительстве жизни на новых началах, нельзя будет считать прочно обеспеченным, пока не примут в революции активного участия и не добьются полного освобождения трудящиеся массы угнетённого Востока, составляющие $\frac{3}{4}$ трудящихся массы человечества.

3. Признать бесспорным следующее: во-первых, вековое угнетение колониальных и слабых народностей империалистическими державами оставило в массах угнетённых не только озлобление и ненависть, но и глубокое недоверие к угнетавшим нациям, в том числе и пролетариату этих наций; во-

вторых, большинство пролетариата и прилегающие к нему полупролетарские элементы, пропитанные насквозь запахом великодержавности в прошлом и бонапартистского высокомерия в настоящем, относятся либо с пренебрежением, либо с недоверием к освободительному движению колоний, и, выявляя тенденцию господства над ними, вместо руководительства и содействия никак не могут понять, что они своим новым господствованием не смогут завоевать к себе доверия трудящихся туземных масс, как угнетённых к угнетателям, а напротив, противодействуя самостоятельному политическому, культурно-экономическому развитию туземных сил и тем, парализуя инициативу и самостоятельность их в работах, подрывают почву для работы революционных организаций колоний; и в-третьих; высокомерное и пренебрежительное, а равно недоверчивое отношение представителей пролетариата господствующих наций к революционным организациям угнетённых наций, парализующим инициативу и волю туземных сил господством новых властителей, могут быть приняты за препятствование к освободительному движению колоний от метрополии и, вновь растравляя только зажившие было раны, нанесённые капиталистическим строем, будут вселять в трудящиеся массы угнетённых наций сомнение и ещё более недоверие к пролетариату угнетавших наций.

4. Исходя из сказанного, помощь со стороны РКП и Коминтерна освободительному движению на Востоке должна выразиться во всякого рода содействии и поддержке стремления восточных народов осво-

бодиться от ига европейского капитализма и империализма и в направлении этого освободительного движения в желательную для мировой революции сторону дачи руководящих указаний туземным революционным силам, проводя в жизнь все задания социальной революции, как в области хозяйственно-экономической и культурно-просветительской, так и в области классового дифференцирования населения и военной организации для борьбы с внутренними и внешними эксплуататорами; но помощь эта отнюдь не должна носить характер господства и насилия, а должна быть оказана в виде содействия, поддержки и указания.

В частности, коренным образом должно быть изменено отношение к уже образованным на территории бывшей Российской империи восточным республикам (государствам), которые явятся живой пропагандой в деле развития мировой революции на Востоке в смысле расширения их прав и создания условия проявления инициативы туземцев не только в области культурно-просветительной, как было до ныне, но и в области политико-экономической, т.к. стремление проводить те или иные принципы коммунистического строительства на восточных окраинах исключительно руками пролетариата господствовавшей до революции великорусской нации неизбежно влечёт за собой проявления последними впитавшегося веками высокомерного презрения и отталкивает последних, как новое проявление великорусского империализма. Только снятие всякого подозрительного отношения к туземной бедноте, живейшим образом заинтересо-

ванной в развитии мировой революции, массовое привлечение их к хозяйственной работе своей страны и возложения ответственности за неё выработает в туземце практического работника и равноправного члена будущего мирового коммунистического общества.

Байтурсунов.

Ф. 11, Оп. 20, Д. 568, Лл. 69–69 об. Подлинник.

ТЕЗИСЫ ПАРТИЙНО-СОВЕТСКИХ РУКОВОДИТЕЛЕЙ КИРГИЗИИ ПО НАЦИОНАЛЬНОМУ ВОПРОСУ

1 июля 1920 г.

1. Опыт партийного и советского строительства в национальных советских республиках Российской Социалистической Федерации показывает, что основой этого строительства должно быть последовательное осуществление советской национальной автономии во всех областях, населённых ранее угнетавшимися национальностями. Советская автономия, с одной стороны, обеспечивает трудящимся угнетённых национальностей свободу национального самоопределения, с другой стороны, даст возможность опереться в своей борьбе против пережитков национального гнёта и собственных эксплуататорских верхов на организационную силу пролетариата передовых стран при посредстве рабоче-крестьянских советов.

Рабоче-крестьянские советы являются такой формой организации трудящихся масс, которая служит прямым орудием их освобождения от всякого национального и классового гнёта, как в странах высокоразвитого капитализма, так и в остальных колониальных и полуколониальных странах.

2. Первейшей задачей пролетарской революции в отношении угнетённых национальностей является решительная и беспощадная ликвидация всех видов колониального и национального гнёта. Особенность национальной формы классового гнёта и классовой эксплуатации составляет то, что здесь помещик и крестьянин, земледелец и батрак, капиталист и рабочий, организатор и исполнитель, чиновник и подданный (угнетённой национальности), «власть» и народ противостоят друг другу, как враждебные нации. Экономическое, политическое, военное и культурное превосходство являются непосредственной причиной захвата и насилия. Уничтожение национального гнёта и неравноправия есть длительный процесс, требующий упорной и настойчивой борьбы со всеми пережитками национального гнёта и колониального рабства. Национальное неравноправие проявляется в захвате господствующей нацией лучших участков земли (русское переселенческое и казачье кулачье в Туркестане, Киргизстане, Сибири и на Кавказе), всех наиболее выгодных экономических позиций, торговли, промышленности, в отсутствии у угнетённых наций необходимых культурных сил, своего подготовленного кадры, специалистов, администраторов, учителей, инженеров, телеграфистов, наборщиков, мастеров,

квалифицированных рабочих, литературы до букварей включительно, шрифтов, например, мусульманских и прочих. С этим препятствием сталкивается и пролетарская революция. Это ведёт к тому, что зачастую на первых порах и под её фирмой продолжается колонизаторская политика, выражающаяся в захвате всех органов новой власти над ранее господствующим национальным меньшинством, в приспособлении этих органов, исключительной защите интересов этого меньшинства, в сознательном и бессознательном отталкивании трудящихся масс угнетённых национальностей от советской организации. Это влечёт за собой вспышки контрреволюционного и буржуазного или феодального сепаратизма в среде угнетённых (Туркестан, Киргизстан, Башкирия и Кавказ). Колонизаторско, будучи реакционной попыткой буржуазного влияния на пролетариат, пытается обосновать свои претензии на «идейное» господство командующей нации над угнетёнными, по необходимости твёрдого проведения диктатуры пролетариата. С точки зрения научного коммунизма — это чудовищное заблуждение, отсутствие или малочисленность сознательных кадров фабрично-заводского пролетариата в среде угнетённых есть следствие национального гнёта, а отнюдь не враждённой «контрреволюционности» трудящихся угнетённых наций. С точки зрения революционной политики эта измена принципам коммунистического интернационала, плохо прикрытая «левой» фразеологией. Необходима беспощадная борьба с колонизаторством, как в рядах Коммунистической партии, так и в органах советской власти и во всей советской

политике. Только такая борьба за восстановление трудовых прав на землю коренного населения (Туркестан, Кавказ), за промышленную колонизацию, привлечение широких масс коренного населения в органы советской власти и в ряды Коммунистической партии, подготовку национальной интеллигенции из среды трудящихся угнетённых наций и т.п. может обеспечить пролетариат передовых стран, доверие трудящихся угнетённых национальностей. Успешная борьба пролетариата с мировым империализмом возможно только тогда, когда пролетариату передовых наций удастся показать и доказать, что в интересах своего собственного освобождения он ведёт неуклонную и последовательную борьбу за национально-культурное и экономическое самоопределение трудящихся угнетённых национальностей, отнюдь не навязывая им своей воли, помогая им всеми средствами обеспечить за собой свободу национального самоопределения на пути к коммунизму. Необходима величайшая осторожность в подходе к местным национально-бытовым условиям. Необходимо умение разбить программу революционных преобразований на неизбежные исторические этапы.

3. Не может быть классовой организации трудящихся угнетённых наций без их национального самоопределения. Поэтому Коммунистическая партия и советская власть должны ставить своей непосредственной задачей, прежде всего, национально-культурное самоопределение угнетённых и эксплуатируемых. Только через такое национальное культурное самоопределение лежит путь освобождения тру-

дящихся угнетённых наций от их духовного порабощения эксплуататорскими верхами — беками, баями и другими, муллами на Востоке, путь борьбы против панисламизма, пантюркизма и других реакционно-буржуазных и феодально-буржуазных империалистических утопий. Проведение на деле официальным языком языка местного населения, внедрение в органы власти большинства представителей трудящихся коренных наций, развитие школьной сети, широкая постановка издательства на местных языках, усиленная подготовка кадров, квалифицированных работников из среды местного населения, организация Красной армии, одним словом, национально-культурное самоопределение угнетённых является руководящей линией советской и партийной политики в областях, населённых ранее угнетёнными национальностями. В особенности в среде отсталых народов коммунистическая партия играет роль важнейшего фактора национально-культурного самоопределения трудящихся. Поэтому там планомерные организации национальных секций при агитпропагандистских отделах, как для национального меньшинства, так и национального большинства необходимы. До сих пор этого нет. На деле во многих восточных окраинах партия представляет собой всё ещё партию ранее господствующего национального меньшинства. Если организуется агитпропагандистская работа среди народов Востока, то она проводится по признаку смешения всех их вообще в мусульманское целое, что является водой, заливаемой на мельницу панисламизма. Между тем, Коминтерн

решительно враждебен всему, что задерживает рост национальной культуры угнетённых. Работа агитпропагандистских отделов должна быть организована действительно по национальному признаку и в соответствии с национальным составом местного населения в смысле её ударности.

4.Империалистические хищники всегда искали себе опору в среде эксплуататорских элементов угнетённых наций, превращая их в проводников своей классовой политики национального гнёта. Такую роль, например, в Туркестане среди узбеков, сартов играл слой туземных торговцев, ростовщиков и земледельцев-баев, быстро возвысившийся с расширением влияния русского хлопчатобумажного капитала. Такую роль всюду в колониях играли и играет полубуржуазное полуфеодальное правительство, возникающее и и живущее милостью империалистической дипломатии. Изоляция этих элементов от влияния на массы, разоблачение их буржуазно-националистического обмана есть первый шаг к классовому самоопределению трудящихся. Вторым шагом должны быть экономическая организация бедноты профессионального кооперативного типа (союз трудового дехканства, киргизской бедноты), связанные с переходом к более высококультурным формам. Самое серьёзное внимание с этой целью необходимо обратить на формирование красноармейских частей из бедноты угнетённых национальностей. Реальное улучшение экономического положения угнетённой бедноты, укрепление её классовой организации — таков путь революционного преобразования остальных

общественных отношений и ликвидации остатков феодально-буржуазного быта. Этот путь самым кратчайшим образом ведёт к опор. отрав. хозяйства, капитал комм. системой мирового на основе товарищества русского сотрудничества между равноправными нациями.

Пометка: *К сведению. Не редактировано.*

Байтурсунов, Тюрякулов, Сафаров,
Джандосов, Ходжанов,
Асфандияров, Авдеев, Саматов, Алманов, Киров,
Садвакасов,
Букейханов Габдул, Досов, Омаров.

Ф. 141, Оп. 18, Д. 165, Лл. 2–7. Заверенная копия.

[illegible]

[illegible]

319

21-7072

327

320

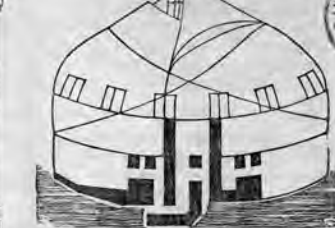
تۈرۈپتىن ئالماشتۇرۇلغان 21
تۈرۈپتىن ئالماشتۇرۇلغان 21

Подписная плата:
на 1 год 2 р. 50 к.
" 1/2 1 р. 50 к.
" 3 мес. 1 р. 50 к.
Объявления на 10 строк:
первая строка по тарифу 40 к.
остальные 15 к.

Дружеская типография в Д. Давидовской типографии
Адрес: Д. Давидовская типография
Второй год издания

چاپلىنىۋاتقان:
4 ھەپتە ھەر ھەپتە 2 ھەپتە 50
* ھەر ھەپتە 50 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە

اعلان بىناسى:
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

گەزىتىنىڭ ئورۇنلىرىدا جەمئىيەتتىكى خەتەر

تۈرۈپتىن ئالماشتۇرۇلغان 21
تۈرۈپتىن ئالماشتۇرۇلغان 21

Подписная плата:
на 1 год 2 р. 50 к.
" 1/2 1 р. 50 к.
" 3 мес. 1 р. 50 к.

Объявления на 10 строк:
первая строка по тарифу 40 к.
остальные 15 к.

Дружеская типография в Д. Давидовской типографии
Адрес: Д. Давидовская типография

Второй год издания

چاپلىنىۋاتقان:
4 ھەپتە ھەر ھەپتە 2 ھەپتە 50
* ھەر ھەپتە 50 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە

اعلان بىناسى:
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

تۈرۈپتىن ئالماشتۇرۇلغان 21
تۈرۈپتىن ئالماشتۇرۇلغان 21

Подписная плата:
на 1 год 2 р. 50 к.
" 1/2 1 р. 50 к.
" 3 мес. 1 р. 50 к.

Объявления на 10 строк:
первая строка по тарифу 40 к.
остальные 15 к.

Дружеская типография в Д. Давидовской типографии
Адрес: Д. Давидовская типография

Второй год издания

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

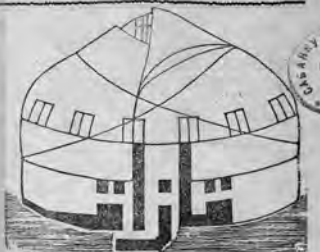
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50
بۇنىڭ ئۈچۈن 5 ھەپتە 50

گاز ہتاسی اور نیورگیا جیٹیسینہ ایک ہی جفا دی۔

جاریلوو بهاسی :
 چاندا 4 سوم، جاری چاندا 2 سوم 50 تین،
 "اج آندا 1 سوم 50 تین،
 سوم بهاسی 5 تین

اعلان بهاسی:
 ۱. ریت باسولڈ 1 نئی پٹانہ پٹیت
 حولی 13 ٹیپن 1 نئی پٹانہ 15 ٹیپن.
 2. ریت باسولڈ 1 نئی پٹانہ 15 ٹیپن.

آذربايجاننىڭ ئاساسىي قانۇنىدا
 تېمىنىڭ ماركىسى جەھەتتىن كېڭەيىتىلىش

Подписная плата:

на 1 год	4 р.
1/2	2 р.
3 мѐс.	1 р. 50 к.

Объемный на 4% сверх
 выданы тиражи на отпуску 30 п.
 паздны

سۆزىمىز قاتارلىقلاردا

Оренбург, Гринковская ул. д. Дмитриева редакция газеты „А
تورق اوردوگى توراكى «اوراق» نامى «اوراق» توراكى
Второй год изданий اكنجى حل چىللى

سورتقی خبرلار:

ایٹروپا سوغیسی

(۲) ϕ (۱) = ۱

اوتكەن 15 نەي ياتقار كۆي
چەس پۇرۇس، پادەم زىلانك
بەندەدە ابارداي اوزغەرس بول
چوق.

تاقىدا قاينا چاۋىپ اېدى، براق كىچىسى مېن فاپتارب ئاشخانىدا، بول بول چولمى قىزى قىيالىز دېگەن بولمى، چاۋىي اۋزى كىي اۋر اولار، ماپىرالاب قۇزىپ چىقى، دىر

گالېشېدا دې لايىسى دىن ۋېشك
سكى گە قاراي جۈرەنن آسۇردا دېر
ھىتىر، آفستېرا عسكەرىك قار-
سۇپىنا قاراماي، چامالاي سىگىرى يام
بارادى؛ چالغىزاقى بېركىد اولىكەندە
چاق عسكىرى كۈچەپ كېنەكەندە
بىزنىڭ آلىسكە بولمىد، عسكى

ہوئے۔ اچھ کوئندہ جوہار
آپتلان اور اندر رک بارندہ ماو
ہر 60 آفیسر، 2 ملک 400 سالدا
* اچھ نورال عسم 10 پورہت فو

کافکار آرمیا اشتایمان. 16/1
زاہر و روح ما کائیدا باشکا آواہ
کوبن سہرہس تاستانہ ان جاق آہ
چینگیت بارادی. ساری نامس اولک
سنہ گوزگہ کورینودہی اوزگەر
بوق. 15 نمر. باشکار کولی تورک

[illegible][illegible]

آرامات: سېرەمدەرنىڭ جالپى جىيىلىسى.

جیپس بولھان جوتی - سہیلی ،
ککڑ شہر دار بٹک یا بھجی ہائی بونیا
ن چاہندہ رکھتے چار بیسیان کیم جیپس
جیپس بولھانڈی بڑا بولھانڈا
دھو گھ ایکٹھس وٹ فافاز جھو روپ
جیپس جا گڈان جاپرو لادی .

[illegible][illegible]

(2) كۆلەر خەلقنىڭ ئىستېتىكىسىنى يېڭىتۇرۇپ،

[illegible]

ساقايتىن ايدىم بار! اولار جاز
يىدا-يىدا چار اتماس دېگەن ساقى
قەلەبىنى سىرلار. بىراق چۆرىدىن
چۆرىدىن كۆكلىمە قوۋغۇچى، ئۆزىگە
ئەيىبى خاس ھېچ نارسە جوق.
ئۆزى چىكىمە لار ۋە مەن سىمىدىن

[illegible]

بۇلارنىڭ ئىچىدە بولغانلىقىدا،
ن جوق. مەنس ئەھۋالدى
مەنس جانر. ئەپسانىلەر * بارى
ئۆزلىرىگە ئۆتكەن نېمەس مەنس
مەنس * مەنس بولمىغان. بۇلار
مەنس كۆپ. چۈشەندۈرۈش
بۇلارنىڭ ئىچىدە بولغانلىقىدا،

پشاور اور ارقی طرحہ، اوٹبرک
فرما بلوچان اور قادی، راستی
ماہی بلوچان اور قادی، اوس
تو جمع کامیاب است ۳۰ - ۳۱ -
بی. آ. س. پوسٹ کو سویل دی
مقامی : د حکومت استوگہ

سابق، روسيەنىڭ شىمالى-ئارال
ئان كېمىسىز دېگەن اوسلدا
بولغۇچىلاى. مەن اوپلامەن : سىر
سالقى غاز نامىنىڭ تەقەببىتىدە

25-نومبر 2019ء کو پورچوگال میں منعقد ہونے والے ورکشاپ کی میزبانی سائنس دانوں کی ایک بین الاقوامی ٹیم نے کی۔

TPD655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

2. نېچى يانوار

كېزەڭ	بۇ مەھسۇلاتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش مىقدارىنى كۆرسىتىدۇ.
ئاستا	بۇ مەھسۇلاتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش سۈرئىتىنى كۆرسىتىدۇ.
يولغا چىقىرىش	بۇ مەھسۇلاتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش تۈرۈمىنى كۆرسىتىدۇ.
دېتال	بۇ مەھسۇلاتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش قاتلامىنى كۆرسىتىدۇ.
خۇلاسە	بۇ مەھسۇلاتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش خۇلاسەسىنى كۆرسىتىدۇ.
بايقاش	بۇ مەھسۇلاتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش بايقاشىنى كۆرسىتىدۇ.
نەتىجە	بۇ مەھسۇلاتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش نەتىجەسىنى كۆرسىتىدۇ.

استندىك بىشۇ چار جېرى
كۆپكە كۆرسەنىپ، خەلقنىڭ
بىز بىلەن بىرلىشىپ، ئۆزىمىزنى
ئۆز ئارا بىرلىشىپ، ئۆزىمىزنى
ئۆز ئارا بىرلىشىپ، ئۆزىمىزنى

اف ر و - کارنامہ
اور پنا
اور
سپینک
مجلس
جورنل
مجلس

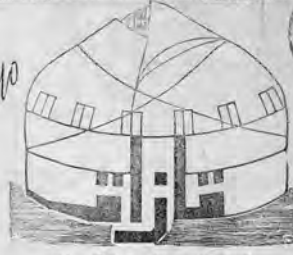
ہمارے ہی محکمہ دارل
فی تفرار میں جاری ہوا۔
ازراق ہو مایہی؛ یاد اقل
ہادشلق اور ندر دلت
اب، انوائفان آب آشپ

دېر پادشاهي مازنيسی
وس مجلسه ده ماراب،
پښک آلدیناالبن، سینان
زندای دادبدان سفاری
مان کورده پادشاهی مازنیسی
فر عابدی جبری؛ خلقدار
بولاق * اور پښک قلدرای

هېچ	بىش يېنى اوس پادشاه
مەقۇدەن	اۋون چارۋۇچى مىكەلار
نارسە	ئالما چارۋاسىنىڭ پلانى
سۈرتكە	بىر يېرىم دېس اۋون - بۇل
فكردى	ئىككىنچە زور ئۈچ قاپرات
ماناك	ئى.
اۋاك	چارۋۇچى مىكەلارنىڭ

سازمندیاری میں جو رتدک
دان باسفا، هیچ فائزاسی
پلرزدہ بولسای. ملوانای
بانوار 11نجی نومر

341

گازېتاسى ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى

تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى

تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى

تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى

تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى

تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى

تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى

تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى
تەبىئىيەت ئوردىنىڭ جەمئىيەت ئېچى قىلغىلى

[illegible][illegible]

ТӨРТІНШІ БӨЛІМ

ҒЫЛЫМИ ТҮСІНІК

ҒЫЛЫМИ ТҮСІНІК

«Оқу құралы. Қазақша алфбаға байаншы» мектеп мұғаліміне әдістемелік нұсқаулық 1921 жылы Түркістан мемлекеттік баспа істерін басқару мекемесі қолдауымен Ташкентте жарық көрген. Әдістемелік көмекші құрал Ұлт ұстазының ұстанымына сүйенсек, «мектептің жаны – мұғалім»-ге арналған. Мұнда қарапайымнан күрделіге қарай баланы баулу оқуға үшін неден бастап, қалай үйретуі керектігі жатық жазылған.

Нұсқаулықта қазақ әріптері төте жазу жолымен рет-ретмен беріледі де, әрбір харіптің тұсына таңбасы және сол таңбаның атауы жазылады. Және төменгі жағына оқытушыға түсінік, йағни, нұсқаулығы қатар ұсынылады. Сонымен қатар, соңына қазіргідей шұбыртпалы ұзынан-ұзын мәтіндер емес, қысқа әрі нұсқа оқушының ұғымына сай, түсінігіне лайық мәселен: Туысқан-туған атаулары, тұрмысқа қажетті киім, үй саймандары, ыдыс-аяқ, мал мен хайуандар атаулары және ас-тағамдармен қатар дене мүшелерінің атаулары т.б. қамтылады.

Бұл әдістемелік құрал әдіскер-ұстаздың қазақ мұғалімдері үшін жазған нұсқаулығы ағартушы ұстаз өзінің 14 жыл бойы бала оқытқан тәжірибесіне сүйене отырып, заман талабымен келген жаңа оқу жолын (усул сотие) қалай оқыту керектігіне мектеп оқытушыларына «Қазақ тіліндегі дыбыстар һәм олардың жазылу белгілері», «Дыбыспен жаттығу» деген аңдатулық мағлұмат береді. Кітаптың басты мақсаты – баланы сауатты сөйлеуге, оқуға, жазуға, жаңа емлені қиындықсыз қабылдауға дағдыландыру. Йағни, сөйлеу, оқу, жазу тілін жұмыс тәжірибесі арқылы таныту, үйрету. Бұл кітаптың 1-ші бөлімінде көбінесе, әріптер мен әріп таңбаларын түрлі орында жұмсалатын сөз бен сөйлем белгілерін жаза білуге үйрету болса, 2-ші бөлімінде осы өткендердің ауқымын кеңейте отырып, пысықтау мен бақылау жұмыстарын қатар атқару қарастырылған. Кітап көлемі шағын, 15 параграфтан тұрады.

«Сауат ашқыш. Сауатсыз үлкендер үшін». Кітаптың түпнұсқасында алғаш 1926-шы жылы Семейдің баспасынан жарияланғандығы айтылады. Негізінен, бұл кітап 1924-ші жылы Орынбор баспаханасынан 114-бетпен жарық көрген Оқулық ересек үлкендерге арнап жазылғандықтан дыбыс әдіс жолымен тәртіптелгені оқулықтың өн бойынан байқалады. Мұнда әрбір харіптің тұсына атау сөз беріледі де, соңына осы сөздерге арнайы сөз тіркестерін қоса береді. Бір ғажабы, бұл кітапта да «Қырық мысал» жинағындағыдай қырық тақырып қарастырылған. Тақырып «Торайғыр бидің тақпақтарынан» өріліп, «Қуанышты күн» деген Ғ.Сұлтанұлының шағын әңгімесімен аяқталады. Кітапқа Абайдың «Шырылдауық шегерткесі», Шорман жинағынан төрт танымдық әңгіме, Ы.Алтынсарин кітабынан: «Үш мерген», «Жәнібек батыр», «Қыпшақ Сейітқұл», Елдес Омаровтың «Қазақ салты» және «Дағдылы жол мен айлалы жол», Телжан Шонанұлының «Күн» (Толстойдан), «Тамшының тарихы» атты аудармалары, Қыр баласының (Әлихан Бөкейхан) «Дүние қандай?» т.б. ауқымды тақырыптағы түрлі әңгімелер мен алуан тақырыптағы шағын өлеңдер топтастырылған. Жалпы саны – 40 мәтін, оның ішінде 7 өлең, 2 аударма-тақпақ, 4 мысал-өлең, 25 әңгіме, 2 көркем аударма қамтылған. Оқулықтың 1926-шы жылғы басылымы «Тіл тағылымы» жинағына енген (Б.91–138).

А.Байтұрсынұлының көсемсөз шебері болғандығына, оның қаламынан шыққан сан алуан тақырыптағы мақалалары айғақ. Ал 1913–1918 жылдар аралығында Орынборда шыққан «Қазақ» газетіне басшылық етуі, онда: «Әуелі, газет – халықтың көзі, құлағы әм тілі» деп бар күш жігерін жұрт жұмысыны арнағаны тарихтан белгілі. Және бұл төртінші билік саналып жүрген үлкен ілімге жататын сала. Ғалымның публицистикадағы ұлан-ғайыр еңбегін жинап, сұрыптап, жүйелеп, игеру – бүгінгі ұрпақтың келелі міндеті. Өйткені, ғасыр басындағы қазақ зиялылары көтерген өзекті тақырыптар әлі күнге маңызы зор. Қазақ жұрты-

ның ылқым заманнан арманы – ел басқару жүйесіндегі құжатнамадағы іс қағаздары тілін қазақшалау болатын. Бұл әлі күнге шешімін таппаған даулы тақырып күйінде қалып отыр...

Тарихи тұлғаның аяулы есімі ақталғаннан кейін 1989 жылы «Шығармалары (өлеңдер, аудармалар, зерттеулер)», 1991 жылы «Ақ жол (өлеңдер мен тәржімелер, публицистикалық мақалар және әдеби зерттеу)», 1992 жылы «Тіл тағылымы (қазақ тілі мен оқуағартуға қатысты еңбектері)» атты таңдаулы жинақтары мен 1995 жылы «Айқап» журналы, 1998 жылы «Қазақ» газеті кітап болып қайта басылды. Бұл жинақтардың барлығы дерлік А.Байтұрсынұлының төл туындыларын төте жазудан қазіргі әріпке түсірумен құнды. Сондай-ақ осы кітаптар кейінгі басылымдарға бағыт-бағдар болғаны да анық. Мәселен, 1996 жылы «Жеті жарғы» баспасынан қаламгердің әр жылдары жазылған қоғамдық-әлеуметтік мәселелерді көтерген Заң тақырыбындағы мақалалары топтастырылып, «Жаңа низам» деген атпен кітап болып шықты. Құрастырушысы З.Қыстаубайұлы, алғысөзі С.Өзбекұлыныкі. Осы кітапқа енген 21 мақаланың барлығы дерлік 1991 жылғы жинақтың «Көсем сөз» бөліміне кірген 43 мақаладан сұрыпталып алынғаны байқалады. 2001 жылы «Қазақ прозасы: Хрестоматиясының» 2-томына да көсемсөздерінің «32»-сі енген. 2005 жылы «Раритет» баспасынан жарық көрген «Маса» жинағы ұлы тұлғаның ескірмейтін елшілдік ұран сөздерін топтастыра, 21 мақаланы қайта басқан. Кітаптың аңдатпасында: «Жинақ бұған дейін жарық көрген басылдармен салыстырылып, кезінде кеткен мәтіндік қателіктер түзетілді» деген ақпарат берілген. Кітапты 1991 жылғы басылыммен салыстырғанда айтарлықтай өзгерістер байқалмады, тек орналастыру реті ғана біршама мақала мазмұнына қарай топтастырылған.

1913 жылы көсемсөзшінің «Қазақ» газетінен бөлек, «Қазақша сөз жазушыларға» атты мақаласы «Шура» жур-

налына басылған. А.Байтұрсынұлы қалам ұстаған, қазақ оқығандарына өзінің тіл туралы, оның шығу тарихы туралы танымын ортаға салады. «Біздің түрік тілі әуелде бір тіл болып, сонан соң ел бұтақтап, өскенде, тіл де бұтақтаған. Түбірі бір болса да, түрі басқаланып түрік тілі арасына тарау-тарау жік түскен. Сондықтан бұл күнде неше бұтақ түрік тұқымынан ел болса, сонша тарау тілінде басқалық бар. Тілдің басқалануына себеп болған – әр түрлі бөтен жұрттармен сыбайлас болып араласқандықтан» деп шұбарлана бастаған қазақ тілінің өткенін, бүгінін, келешегін сөз етеді. Осылай тіл табиғатына қарай емлені ыңғайлау керек пе, әлде, емле түріне қарай тілді ыңғайлау керек пе дейді де өз ойын: «Емле – жазу үшін шығарған нәрсе. Олай болса тілді бұзып емлеге ыңғайлау емес, емлені тілге ыңғайлай керек» деп қорытады.

Бұл мақала мәтіні ғалымның қайта жарық көрген «Тіл тағылымы» (Б.395–399) және Қазақ прозасы (Б.465–467) атты жинақтарға енген.

Райхан Имаханбет,

*Ахмет Байтұрсынұлы музей-үйі жетекшісі,
«Тіл – құрал» оқу-әдістемелік, ғылыми-зерттеу
орталығының директоры*

ҚОСЫМША ДЕРЕК

А. Байтұрсынұлов.

Сарадасыздықты жоюын қазардың кіндік теңіз камысы.

Ауқуу қоралы

Жаңа жол мин ғарыш айтқан

Қазарға Ақба

Біздің кітап

Аулақандар "Ауған"

Издание Киргизской Центральной Чрезвычайной Комиссии
по ликвидации безграмотности.

1921 год.

г. Семипалатинск, вторая Государственная типография

Р. В. П. Тираж 120000 эк.

ایسکھرتوو:

باسیا خانامزدا سوزدك باس بوونندا قويىلاتن قابات نوقتا (پ)
بولماغاندقدان اونك اورنىتا منادای (ش) بىلگى قويىلدى.

آ-ر-ز^(*)

آ	آ	آ	آ	آ
ر	ز	ر	ز	ر
آزار	ا	ا		
آر	آز	آرا	آزا	آراز

آر. آرا. آراز. آز. آزا. آزار. زار.

(*) بۇل اۈچ خەرفىنى اوقۇۋچىلارغا اۇيرەتۈۋ'لۈچىن آۋەلى ھەر'بىرن بولەك - بولەك
'بر- ەبر جا پراق كاغزغا اۈلكەن ايتىپ جازۇۋ - سونان سولك' «آ» دان باستاپ ھەر'بىرن
اوقۇۋچىلارغا بولەك - بولەك كۆرسەتۈۋ. اوقۇۋچىلار ھەر'بىرن جا كامايىتىن بولۇپ بىلگەن سولك
آلغاغا قاراتىپ اوقۇتۇۋ. بۇر مىن جازاتىن اۈلكەن تاقىتاي بولسا، ھەر'بىرن بولەك - بولەك
تاقىتايغا جازىپ كۆزە تىسەدە بولادى.

ا ا ا

آ	آ	آلار	آر	زار
ل	لا	آرا	آرلا	زارلا
آل	آلا	آرال	آرلار	زارلار

آل. آلا. آلار. آر. آرا. آرال. آرلا. آرلار. آز. آزا. آزار.
زار. زارلا. زارلا.

س س س

آس	سئال	سامس	راس
آسا	ساللا	ساسار	سارا
آسار	آسار	ساز	آرلاس

ساز. آز. آس. آسار. آلسا آلار. سالسا سالار. آزسا آزار.

(*) بول جیرده آیتو کیره: گیی خرف نر کیلهسی خرفلارمین جالغاسادی
کیی خرفلار جالغاساییدی. «آ», «ره», «زه» جالغاساییتن خرفلار. «له» جالغاساتن
خرف. بۇغان خرف جالغاردا قۇیریقن کیسب قسقاتامز. مۇنان باسقا کیینگى جالغا
ساتن خرفلار تۇوراسندادا اوسینر آیتارغا.

ت ت ت

ساتار	تاس	تازا	آت
آرتار	تاتار	تار	آتا
تارتار	سات	تارا	تاز

آت سات. تال تارت. آس آسات. آلا آت. تاس تازا. آرال
تار. تاتار آت ساتار. سارت آلار.

(*)

و و

تور	زورلا	سور	اور
تورلا	اول	سورار	اوت
تورلار	اولار	زور	اوتار

آت اوزار. تور توزار. اورتا تولار. اولار آرتار. اول تارتار
اوراز اوسال. اورال اورار.

(*) «و» سوز باسندا کیلسه آلدینا تایاق قوییلادی: بول تایاق اوقلمایدی:
سویهۇ بولۇۇ «اۇچن قوییلادی دیبه» کیرهک.

ن ن ن

اون	تانا	سان	سونا
تون	نان	سانا	اوننان
آنا	نار	سانار	توننان

نان آز. نار زور. آتان آزان. اون نانا. آت آزار. تون
توزار. آسان آتار. آتاشان نار زور. آسانان اوسان اوزار.

ق ق ق

آق	تاقا	ساقال	قولقا
اوق	ساق	قاتار	قالقا
تاق	ساقا	قول	قالقان

قار آق. قارت ساق. قازان قارا. قازان توق. قوس آلاسا.
تونان قونار. آق قارا آزالاس. قازاق تانار قارالاس.

ب ب ب

اوب	بالا	بور	آزبار
اوبال	ساب	بوران	قان
بال	سابان	بار	قانباس

آت آلبار. نار بوتما. بولان بالما. نان قلىما. قار بورار. بوران بولار. بوقان باقان آلا. قوقان سابان سالار.

(*)

و و و

آروو	تاسوو	اول	قول
آلوو	قورقوو	اون	قولا
تابوو	اور	سور	قولان

آت آروو. تون توزوو. قازان آسوو. آس سالوو. آت قولا. باقان قۇلار. قۇنان آتتان آرزان. قار بوراسا بۇرقاق بولار.

(*) «و» تۇۇراسىدا آيتقاندى مۇندادا آيتارغا كىرەك، يعنى «ۇ» آلدىندا تاياق سۇيەۋ 'ۈچىن قويىلادى دېي.

ج ج ج

جان	آجار	جول	جاتاق
جانار	جول	جولقوۋ	آالجوۋ
جار	جولاق	جات	اولجا

اوت جانار. آت جاتار. قار جوق. قانجار نارۇۋ. جاتقار، جاتاق.
جاتاق آتاق. جۇرت جاتقان. جانجاقتا اوت جوق.

چ چ چ

آچ	چالاج	قاچ	چورتان
آچار	آلاج	قاچوۋ	چولاق
چال	آراچا	قاچان	چوچاق

آچۇۋ باس. چاچۇۋ چاچ. چولاق چاچ. چولاق آلاچا. چال
چارچار. چابان آت. قارا چانا. اون قۇلاج آرقان. اون قۇچاق
آرچا. بۇل آق چاباق. اول چورتان.

ى^(*)

آرى	قانى	جرتق	ارس
آرق	آلتى	اق	قن
آزق	سالتى	اس	قنى

اول بالچى. آسقى آلچى. جلقى آرق. اوت جاق. بالچى بال آچار.
بالچى بالق آلار. قاتن قابق آرچر. قس جاقسى، آسقى آزان.

م م م

تام	چامالى	مول	آلماس
تاماق	ماسا	مولى	موز
چام	ماساق	آلما	مورت

مال آمان. ماس جامان. تامچى تامار. مالنا آچچى. آلتن سالماقتى.
مامق جۇمساق. سرماق قاتتى. بالق قارماق قابار.

(*) دى، سوزدك باسقى بۇ ئىندازىدا بولمايدى. اونىڭ سۈيەنچ تايماغىغا
جازىلادى. تايماق دى، جازىماسا، اونىڭ بارلىق كۆرسەتمە دىيىپ اوقۇغۇچىلارغا تۈسەندۈرۈۋ.

غ غ غ

آغا	چاغم	تارغل	جالغز
آغاچ	آغن	آلغر	قالغان
تاغا	ساغم	چالغر	جالغان

آت تاغلالات. جورغا جورغلالات. اوغان قاراما، ماغان، قرا. اوغان
اون جاس، بۇغان توغز. اول اولاق. بۇل جزغچ.

د د

آدام	آدر	جلدام	باردى
آدال	آدم	آلدى	بالداق
آداسى	دوغا	قالدى	ساندىق

آدر آدام. دابل جول. جلدام جازۇۇ. اولار آداس. بىلار قۇرداس.
ماددى مالچى بائادى. بالا قارماق سالىدى، آلتى بالق آردى.

پ	پ	پ	پ
تاریور	توپر	آریا	آپا
آقیان	پول	پارا	آپان
بالاپان	پود	دوپ	اوپالا

آقمۇزۇ آپپاق. چاپاق چاپچاق. آسپان آچق. قورا باتپاق. جاس چاپراق.
قارا توپراق. آسپان زور. قاپاچ آلاسا. آریا آستق. سورپا تاماق.

گ گ گ

آك	اوڭ	سوڭغى	چاڭداق
تاڭ	اوڭدى	چاڭ	موڭدى
تاڭدا	سوڭى	چاڭى	موڭداس

قاسق-آڭ. دالا چاڭ. بالا توڭدى. ماتا اوڭدى. آت ماڭما.
آسق اوڭما. چاپان جاڭما. اونڭ آتى اوڭمار. مۇنڭ آتى مڭ جاسار.

ي ي ي

آي	تايلا	بويي	قي
آياز	اوي	بويلا	قيسقى
تاي	اويلا	آيوو	قيمين

آي جارق. آياز مەقتى، چايى سۇيۇق قاپچى قۇرال. توغاي تولغان چلقى. ساي مالغا سايا بولادى. قۇم جىمىلىپ تاس بولمىس. آيۇز آغاچ سايالايدى.

(*)

و و

آو	جاو	تايلاو	سوور
آور	جاون	بوواز	اوق
باور	جاوغان	اوق	اوس

آساو تاي. جۇۋان قاراغاي. آسقار ناۋ. جۇن جاۋب تۇر. تازدان بۇلاق آغادى ساۋلق ساۋن بولادى. قالاۋن تابسا قار جانا.

(*) داۋستى دېسە-ارداق سۆكتە «و» جارتى داۋستى بولادى. مەللا: ساۋلا دېگەن سۆزدە «اۋج بۇۋن ايمەس اۋكى بۇۋن»

دۇنيە آ

ءان	توس	سوز	اور
ءانم	ءتوس	ءسوز	ءاور
ءال	تورى	توز	اون
ءسانى	ءتورى	ءتوز	ءاون
ءسان	ءسوت	اور	اول
ءسانم	ءسوتى	ءاور	ءاول
ءسانك	ءتور	اون	وت
ءسانىمىز	ءتورى	ءاون	ءاوت
ءسانىڭىز	ءتورلى	توز	
	ءتوزى	ءتوز	

قاس اور. قامچى اور. اولك آياق. جاقسى اولك. وز ات.
 اق بوز. دوپتى اور. اوتتى اور. اق اون. آچق اون. مالىي
 مال باغب جور. اتك - تورى. اويدك تورى. توغانك تلى بولدى.
 قاسقر - الدى. بۇيدى داندى. قويان آلدى. آمماي تورت فاپ
 اون الدى.

بول جكككك بياگىسى دايككى؛ وز آلدىندا دايككى تۇرسا، اول
 سوزلك حرقلرى جكككك آيتىلدى دىب اوئووجىلارغا توسندىر كىرەك.

پ - ۵ - ۵

مىندە	ايلەك	ايل
سىندە	ايرتە	اير
تىرەك	ايزبە	ايز
جىردە	زىرلە	زىر
آۋە	بىرمە	بىر
آۋرە	جىمە	جىم

مىن، مىندە، مىنچە، اورە، تورە، ايس، ايسەر، چىچ، چىچە
 چىچەن، دىم، دىمەۋ، بىت، بىس، ايب، تىب، توبەت. بوتەن، تومەن
 تىين، جىير، مىس، مىسەل، مىچەل، ايسەب، يسەن، سىسەسەر.
 دىم آل. آتىڭا جىم آل. جىردە قار جۇقا. تىرەزە تىرلەب تۇر.
 'اۋج جىتى جىرما' بر. آلتى بىس اوز. 'تورت جىردە' تورتەۋ.
 نىچەۋ بولادى؟

ۛ ڪ ۛ

ایک	تیکہ	کیز	کیرہک
بیک	کیل	کیت	کیزہک
بیکن	کیر	کیم	کورکہ

كۈن چىقى. تۇمان سىرلىدى. اكەم كىيىمىگە كىردى؛ كىيىمگە كىلەر. سىرگە سىگىردى. كىيىمچەك تىزەك تىرەدى. كىيىمگە ئورغىيدى. نىمە قارىغىيدى. كىمە جۈزەدى. كۈيۈكەنتاي ئاچىدى. كىسەرتكى جۇرغالايىدى.

ک ا ک

كوك	توگی	ایگه	جیگه
کوگی	ایک	ایگر	جیگهن
توک	ایگوو	ایگن	جیگوو

كوب چۈرگەن بىلەن، كوب كۈرگەن ئالار. نۆۋىي بىرگە تۈتەيدى.
 ايكسەڭ اىگن، اچەرسن تىگن. بۇلنگەن ايلەن، بۇلدرگە آلمان. چۈرگەن
 آياققا چۈرگەن، ايلەندى. بىر كۈرگەن قىلس، ايكى كۈرگەن تانس.
 تۈسەگىڭگە قاراب آياققىدى كۈسل.

خ خ خ

خان	خالق	خودای	خادام
خانم	خوات	خایوان	خاکم
خاۋف	خورمەت	خابار	خازرەت

خاننىڭ كۈچى خالقدى. قاراڭغىدا خاۋف كۆپ، باسقانى خۇرمەتتەسەڭ
 اوزۇڭدى خۇرمەتتەر. چىر جۇزىدە تۇرلى خالق بار. آخىمەت، خامزا،
 ھامىت ادام آتقارى.

ف ف ف

آفات	كافر	غورف	موفتى
اوفات	سافار	فايدا	موسافر
فل	فكر	فارسى	فاتوا

قاف تاۋى ايرىتىگىدە كۆپ 'سويلەنەدى. آياقتىنىڭ زورى فل.
 قافراغا قارا سۇ كىرەك. سافارنىڭ اوڭ بولسۇن. فېدا قىلۇۇ دېگەن -
 قۇربان قىلۇۇ دېگەن 'سوز.

ه - ه - ه

توھمات	فاهم	ءھار
گاۋھار	زاھار	ءھام
موھم	جاھید	باھا
جاھل	جاھاز	ھاۋاس
اجتیهاد	جاھاننام	جیھان
	جاھانکەز	ھامان

ھار ھىدك ھادىسى باسقا. كىتاب باھاسى قىمەت ايمەس. چاقسى
 ھوزدى جانتاب آلۇۇغا جاھىد ايت. اۇيدك ھاۋاسى آۇر. مەين
 ھامان ايرتە تۇرامن. زاھار دىب اۇۇدى آيتادى. گاۋھار - آسل تاس.
 ھامەلب قاراغاندە دۇرس كورىنەدى. جاھانكەز دىب دۇنيا كىزۇۇچىنى
 آيتادى. جاھاز - بۇيم دىگەن ھوز.

قازاق تلىندە جۇمىسلاتىن خارفىدەر ھام بىلگىلەر:

آ. ا. ب. پ. ت. ج. ج. خ. د. ر. ز.
س. غ. ف. ق. ك. ل. م. ن. و. ه. ی.
۴. ۵. گ. می.

قازاق تلنده جومسالمايتن خارفدور هام بيلگيار:

ث. ح. ذ. ش. ص. ض. ط. ظ. ع.

خ، ف. ه. قازاقلۇق ئۆز تىلىدە بولماغان مەن ئۆزگە تىلىدە تازاقلۇق
 ۋە ئىبادەت سىگىشەن سۆزدەردە بولغاندىن قازاق تىلىدە جۇمىسالاتىن خاراقلەر
 تاپىنا قويىلادى.

داوستى دېسداردۇڭ تاڭبالارى: آ. و. ۋ. ي. ۴. ۵.

داوسسز دېسداردك تاكلالاري: ب. پ. ت. ج. چ. د. ر. ز. س.
غ. ق. ك. گ. ح. ل. م. ن.

دېسز تاڼبالار: ا. د. جڭچېكه لك دايه كچيسى آتالادى).

غ. ق. - الغى جنووان آيتىلادى.

ك. گ. ی. 4. 5. الفی جڳچڪہ آیتیلادی.

باسقالارى جۇمىساق بىلگى تۈرەسەنما جۇفان آيتىلپ، جۇمىساق بىلگى تۈرغاندا جىگىچكە آيتىلدى.

جرچى سىزدەرى.

I

آرغىماق جابى كورىنەر،
 آسا چاۋب بۇلانس؛
 آيقىن كول باتىپاق آتالار،
 آيدىنى قۇرب سۇوالسا:
 بايتەرەك ساباۋ كورىنەر،
 چاپىراغى تۇسۇپ قۇۋارسا.
 بىر آزغانا سويلەين،
 جاقسىلار سىزگە اۋناسا.

II

آرغىماق جايلاپ نە كىرەك؟
 آرتىنان جابى جيتىكەن سولك:
 آغايىن تۇۋغان نە كىرەك؟
 آگىدىسب كۇنى اوتىكەن سولك:
 قۇل تىلم، سويلەپ قال!
 قزىغىگىدى چىر كورەر،
 آجال قۇۋب جيتىكەن سولك:
 آيت دىيىتن آغا سىز قايدا؟
 آيتاتن آونى بىز قايدا؟
 بىر توبەنىڭ باسىنا
 تىغا سالىپ كىتىكەن سولك.

III

جاقسىدان جامان تۇۋادى
 بىر آياق آسقا آلغىسىز،
 جاماننان جاقسى تۇۋادى
 آدم آيتسا ئانغىسىز.

فاقر دادا فاقر بار
 بايغا كوغلان بېرگىسىز.
 بايلار دادا بايلار بار
 فاقرلارغا آلغىسىز.
 چىڭ مېنەن آيت دىسەڭ،
 اوسىنداي سوزدەن سويلەين
 قۇلاڭىڭنان قالغىسىز.

IV

جالپ - جالب ايتكەن چاپلاق
 چوقى چىرگە قونمايدى.
 آدم دېگەن چىڭىڭ
 داۋلەتتى تايىسا باسىنان
 آرواغى بولمايدى
 آقلىڭ بولسا چىر تىڭدا!
 چىر چىڭ نە دىب تولغايدى؟

ءجون سوراۋ.

كوب اچىندە سويلەگەن
 جاس چىڭت ساغان قاراسام،
 قارا - لاچىن تۇيغىسىن.
 آسلىڭىڭا كوز سالسام،
 قۇس آلاتىن قرغىسىن.
 قىز تىلىگە كىلىگەندە
 سار - ساداقىڭ اوغىنداي
 كۈلدەنەندەب زرغىسىن
 كۈرمەگەننەن سۇرايمىن

رۇۋىدى ئېلىدۇچى؟
زاماننىڭ بىرگە قۇرىمىن.

تاقىباقى سوزدەر.

اۋلىكەن كىرسەڭ قالدىدا!
آس قويلدى تىگەچكە;
اۋلىكەن بىلەر قالدىدا;
كۈبەڭ كۈدى كىگەسكە;
كىگەسكەندە نە دىيىدى؟
ئىرادى مويىن تىگەسكى;
بىر - بىرىنە سىرت قىلدى;
اۋىگە كىدەي كىلگەندە،
بىر آياق آس بىرمەسكە
بۇلىلدان چىچەن بىر قۇس جوق
بارەقدى - آق قاراسى;
مىلقدان تىن آجال جوق
ئىراقداي - آق جاراسى;
كۈڭلەڭ قالسا جاقىغا
آلىدىغىن آيتايىن
چىر مەن كۈكۈڭ آراسى.

ايكى تىزگىن جوق بولسا،
آندىڭ مويىن نۇرا آلايدى;
اۋزەنىكى - باۋ جوق بولسا،
ايرىگە كىسى مەنە آلايدى;
ايكى تارتىپا جوق بولسا،
آت اۋستىدە اير تۇرا آلايدى;

قامچى قانات،
قۇيسقان قۇۋات
ايكى قانچىغا تون ساقتايدى؛
تون جان ساقتايدى.

مولدا مېن سىيىردىڭ آيتساقى.

مولدا.

سابانغا كېلە بېردىڭ قاسقا سىيىر!
دالادا جايىلىپ "جۇر باسقا سىيىر.
جونىڭدى تۇرغان جېردە تىلەين-بە؟
باسىنىپ اۇرماغان سوك بولدىڭ "اۋىر.

سىيىر.

سابانغا كېلىپ تۇرمن قاسقا سىيىر؛
جايىلىپ جورگەنى راس باسقا سىيىر؛
نەسىنە ايتارچى بوب قورب تۇرسىن؟
ساباننىڭ تارىسى چوق جالغىز "تۇير.

مولدا.

قاراچى مۇنىڭ سوك ب تۇرغانىنا!
"اوزىنىڭ كوز سالمايدى قلغانىنا.
سابانغا جالغىز قۇچاق تىلەرگەنچە،
بارساچى ايگىنچىنىڭ قرمانىنا!

سىيىر.

جاي سويلەپ قاراين مېن آۋانىڭا،
تالاس چوق دۇرس آيتساڭ جوايىڭا؛
بېرگەندى ساۋاب-آق دىپ قاقساۋچى ايدىڭ
بۇل جېردە نە بوب قالدى ساۋايىڭا؟

مولدا.

قاراچى خايۋان نىڭ آڭگىمەس!

بۇل سوزدى قىسمارتلىق ار تەربىس.

اوزمەدە مېرگە نىبايدان آلدەم سۇراب

بېرەين ساۋاب * اۋچەن اونىڭ نەن؟

سىير.

آلسدان آڭ آتقاننىڭ بارى مېرگەن؛

آتادى مېرگەن آڭدى كوزى كورگەن؛

بىرۇڭگە بولمايتىن بۇل نارسە بولسا،

قالايچا اول مېرگەنباي ساغان بېرگەن؟

مولدا.

بېرەين مېندە ساغان سارقت دېسەڭ؛

آز - آزداب تاماڭنىڭ تارتىپ جېسەڭ؛

* اۋچ قاداق جارتى چىرەك جە ساپاننان!

بېرەين آخىرتدە آرتىق جېسەڭ.

سىير.

كوب ايكەن كورگەنمەن كورمەگەنم؛

قىيىنغا قانداي تاۋب سېرمەگەننىڭ

دېمەسەڭ بېردەم دېكەن قۇر آتاغى،

اوناندا جاقسى ايمەس - بە بېرمەگەننىڭ؟

اوساق آڭگىمەلەر.

آرسىز ايت.

كۇن اسسى ايدى. آت چۇك تارتىپ كېلە جاتتى. آرباننىڭ كۈلەككە سىندە

* ايت كېلە جاتىر ايدى. * تەن سالاقتانم، اينىتىگىب، سولقتاب، ايتادى:

«چۇك تەم آۇر، چول آلس، * تەلم چقىدى * بر قارس».

(اوزگەننىڭ * اسن اوزىنە جورۇۇ)

اوتيركچى تچقان.

تچقان ايت اۇيگە كردى. چيۇگە ھېچ نارسە تابالمادى. چاغراقدا
 «الۇۋلى جال، جاي قازى، قارتالار نۇر ايسى. اولاردى چيۇگە چاغراققا
 چغا-آلمادى. سۇيتىپ تۇرغاندا باسقا بىر تچقان كېلىدى؛ نە تسانىڭ؟
 دىپ سۇردى. باسقا تچقان آيتتى: «ايتىڭ بىرى بىرى جاسق،
 آرى ساسق؛ اوفى كم چىسن؟»

(قول چىتەگەن قورلاۋچىل)

جرتق چيلەك چيگىلەك.

بىر قاتن قۇدقدان سۇۇ آلب كېلە جاتتى. چيلەكى جرتق ايگەن.
 سۇۇ آغىب تىۋىسلغان ساين كوتىرۇۋۇگە چيگىل بولدى. اوغان قاتن
 قۇۋاندى. «اۋيىنە كېلىپ قاراسا، چيلەككە بىر قاسقداي سۇۇ قالبدى.
 (ايگەك آزدان - اونىك آز)

اويقىچىل.

بىر قازاق توغايغا چوب چاپا كېلىپ اۇيقداب قالدى. باق دۇنيانى
 ارالاب چۇرب قازاقدىڭ قاسىنا كېلىسە، اول تىراپ اۇيقتاب جاتى.
 سوندا باق تۇرب آيتتى: «مىنى اوڭى-ايتىنىڭ اسى! كۇن آچىدا
 چوبىن اورب، چەبىپ آلۇۋغا باسقارلار آسەب جاتى؛ بۇل مىناۋ اۇيقتاب
 جاتقانى. سۇيتەدى دە: «خۇدا، قۇرامايدى، باق قۇرامايدى دىپ، خۇداي
 مىن ماغان كىنا قويايدى.»

(دىسە خۇداي قۇراسىن - ايگەك ايتىپ سۇراسىن)

قازاقدار مىن قاسقۇر.

بىر قاسقۇر تۇن بولسا قوراغا چاۋب مازا بېرمەدى. تالاي قوزى،
 تالاي اۋلاقداردى آلب كېتىپ، چىپ چۇردى. قازاقدار تالاي قۇۋسادا

سوقىرماي جۈرەتتى. بىر كۈنى قاققانغا تۇسۇپ قالدى. قولغا تۇسكەن سولۇ قازاقدار اۇرا باستابدى. سۇندا قاققىر آيتىدى: «ئىگە اۇراسىندار؟ مەنىڭ جازىغىم سۇرلىغىم با؟» دېيىپ. — قازاقدار آيتىدى: «جوق، قاققىرىم سەينىڭ جازىغىڭ سۇرلىغىڭ ايمەس اۇرلىغىڭ». (اۇرلىق تۇبى قورلىق)

قارغا مېيىن قۇمۇرچا.

قارغا چولپەن سۇۇ ازىدەدى. دالادا سۇۇ مېيىن قۇمۇرچا تۇر ايىكەن. سۇۇ اولقى ايىكەن. قارغانىڭ مويىنى چىتىپىدى. قارغا قۇمۇرچاغا تاسىدار. دى تىرىپ «اۋستى — اۋستىمە سالا بېردى. تاس كوتەرب، سۇۇ بېتىمە چىدى. قارغا «اچىپ سۇۇسىمىن قاندىرى. (آر ئامىڭ آدىسن، باۋۇ كېرەك)

تالاس.

سار-تېچقان مېيىن كور-تېچقان جانجالدا سېدى. ايىكەۋى بىر تومپەنىڭ باسما چىپ، تالاسىب جاتىر ايىدى، بۇلاردى قارچىغا كوردى. جوغارىدا قالقتاب قاراب تۇردى. تالاس قىزىب، ايسىدەرى چىققان كېزدە، قارچىغا كېلىپ ايىكەۋن دە باس — سالىدى. (جاقىن تالاسا جاتقا جېم بولادى.)

ايىكى بالقىچى.

ايىكى بالقىچى تالق سۇزدى. سۇيرەب-چىقارۇۋغا تايانغاندا سۇزەكى آۋرلاي باستادى. «بىز بالقىچى تۇرۇپ: «سۇزەكى جامان» دېدى. ايىكىچى بالقىچى: «سۇزەكى جاقسى، سەين ارزۇ بوس تارتاسىن» دېدى. سۇيىتىپ ايىكەۋى كېرسىگە تۇسدى. اولار كېرىسىپ تۇرغانىدا، سۇزەكىدەكى بالقىدار كېتىپ قالدى. (كېرسىگەنىڭ كېسىرى تېلەسىنى كېتىرەر.)

آقلىدى سوقور.

سوقور تۇندە 'اۋىمە كىلە جاتىدى. قولىدا اۋستالغان چارىغى (فانارى) بار ايدى؛ برەۋ قاسىمان 'اوتىپ بارا جاتىپ: 'مىنى آخماق! 'اوزى سوقور، قولىدا چارق. سوقورغا چارقىدىڭ خادەق نە؟' دېدى، سوقور آخماق ايمەس ايسىدى چارق آلفانى؛ قاراڭغىدا برەۋ 'اوزى قاغىب كېتىپەس 'اۋچىن ايدى.
(اوزگەگە چارق قل اوزىگە قاتتىقاس)

كور-تېچقان مېن كرىپى.

كور-تېچقاننىڭ انىمەن كرىپى كىلىپ آز كۈنىگە قونس سۇرادى. كورتېچقان قونس يېردى. تېچقاننىڭ بالالارىنا كرىپىنىڭ قىلقىنى قالدالپ 'ايدان بالە بولدى. 'بر كۈنى تېچقان كرىپىگە آيتىدى: 'بر آز تۇردىڭ غوى ايندى 'انىمەزدى بوساتساڭ ايكەن: قىلقان قالدالپ، بالالارىمىزدىڭ مازاسى كېتىپ بولدى. سوندا كرىپىنىڭ آيتقانى: 'بۇل اورن ماغان جايلى، باسقا اورنىڭ كېرەگى چوق. ساغان جايىز بولسا، جايلى اورن ازە!'
(قوناق مېتى بولسا قوجاسىن بىلەر.)

جېبەك قۇرتى مېن اورمەكچى.

جېبەك قۇرتى جېبەگىن 'ايدىدى. اورمەكچى اورمەگىن 'ايدىدى. اورمەكچى جېبەك قۇرتىغا جۇمىسىدى سىلېر استەيسىن دېي كۆلدى: بېرى قارا! مېن قانچا 'ايدىردىم؟ مېنىڭ اورمەگىم سېنىڭ اورمەگىڭىم نېچە مارتىبا اۋزى، دېدى. جېبەك قۇرتى آيتىدى: 'اورمەگىڭ راس اۋزى؛ اوغان تالاسبايىن، براق اورمەگىڭدى تېككەدەدە آلمايىدى، جېبەگىمە آلتىن تولىيدى غوى دېيىپ.
(جاسەدەك كويىنەن آلدەك آزى آرتق.)

ساۋسقان مېن قۇزغىن.

آلا ساۋسقان بۇناقىدان بۇناققا قونىپ چىققىتى بېرىدى. قاسىداغى قۇزغىن اۋندەمەي جاي اوتىرىدى. سوندا ساۋسقان قۇزغىغا آيتىدى: «مېن نېگە اۋندەمەي اوتىرسىن؟ آلدە مېنىڭ سوزدەرىمە نانىماي اوتىرسىن؟» دېيىپ، قۇزغىن آيتىدى اوغان: «ايە سوزىڭە اونچا نازالىماي اوتىرمىن: كۆپ سويلاتىندەردىڭ چن سوزدەرى آز بولۇۋچى ايدى»

باقىسى.

«بىر قازاقدىڭ آقچاسى اۋرلانىدى. كىم آلغان بىلە آلماي باقسىنى چاقىرىدى. باقىسى اۋل آدامىنىڭ بىرن قالدۇرماي چىقىرىدى. ايتىكەدەرن چىچىكىزىپ، چالاڭ آياق قويىپ، آيتىدى: «مېن جەمدى چاقىرامىن: اول چالان بولۇپ كېلىپ آقچانى آلغان اۋرىنىڭ آياغىن چاغدى» دېيىپ. سونان سونىڭ قوبىزىن آلاپ، سارناپ-سارناپ اوتىرىپ «آل چاقىدى!» دېگەن ايكەن، اۋرى سىكىرىپ كېيىپ تۇرىدى.

(سېزىكتى سىكىرەد.)

بالقىچى مېن بالى.

بالقىچى بالى اۋستايىدى. «بالى» سۇۋغا قويا بېرىپ چالمايدى: «مېن ھازىر كېچىكەرمەن، مېنى آلغان مېن ساغان تۇسەر ئايدا آز. چىسەڭ اۋزىڭ جارىمايدى: سانسىڭ پۇلغا جارىمايسىن قويا بېرسەڭ مېن اۋسەمەن، اۋلىكەن بالى بولامەن. سوندا اۋستاسىڭ، چىسەڭ توياسىن، سانسىڭ پۇلغا مولىغان» دېيىدى. بالقىچى سوندا: «جوق. بالىقىم! اول ايسەب بىن مېن سېنى جېرە آلمايمەن. كۆپ فايدادان دامە ايتىپ، آز فايدادان ايرىلۇۋ اۋلىدىڭنىڭ «ئىسى ايمەس» دېيىدى.

سىپىرگە مېن تۈلكى.

سىپىرگە چۈلەپ سۇۋۇچىسى كېلىپتى. سۇۋۇچىغا ئالاب 'چۈرۈپ، سۇۋۇت-تۇۋىدى. سۇۋۇت تىك، چارلاۋىيەن. سىپىرگە تومەن 'تۈسۈپ، سۇۋۇدى 'اچىپ، 'امدان قانېپ، قارى چىقىپ، قامپىرى. قايتىن دېسە، 'اچى تەم تولىپ كېتىكەن اورگە چىغا ئالمايدى. چىغا ئالماي ماڭىرات تۇرغان داۋىسنى ئېسىتىپ، فاسىيا تۈلكى كېلىپ: مېن 'خەلققا سول كېرەك: ساقاللىق ئۇزىن، 'اقىللىق چولاق. چولاق 'اقىل اوڭاق سول: 'تۈسۈۋىدى بىلگەنسەن، 'اچۇۋىدى بىلگەنسەن، چىغارگىدى اوڭاقلىغانسەن' دېيىپتى.

قويان زارى.

ايكى قويان كىزدەسەپ، موڭداسىپتى: 'بىزدەن سورلى دىئادا جان بارما؟ 'آدامدا، 'آڭدا، ايتدە، قۇرسدا بارىدە بىزگە مەقتى، بارىنەندە قورقۇمۇز. تېمىنچا 'آغاچقا چىغا ئالمايمىز؛ تېمىنچا 'ان قازا ئالمايمىز. 'تېمىمىز ئوتىكر، تېمىنچەكە بانا ئالمايمىز. كۆيىنە جېم بولاتىمىز اوسى قورقاتىمىز؛ مۇنان بۇلاي اوسى قورقاتىمىز قوبالچى، دېيىپتى. سولاي دېيىپ تۇرغاندا قامىس سىلىر ايتە قالادى. قورقۇۋى قويمىز دېيىپ تۇرغان باترلار، تاراڭلاپ ايكەۋى ايكى جاڭقا قاچا جۈنەلەدى. (قورقاتىمىزدا تابان جوق، ئاباننىزدان جامان جوق.)

آرستان تېرىپسەن كېگەن ايسەك.

'بىر ايسەك باسقارلاردى قورقتىق 'اۋچىن آرستان تېرىپسەن كېمىدى. 'آدامداردا، 'مالداردا، 'آڭداردا - بارىدە 'آنادايدان قارسىن كۆرسە، زەرسى اۋچىپ، بىت بېتىنە قاچىپ، مازالارى كېتىپ چۈرىدى. 'بىر كۈنى جېل 'اۋرۇپ، ايسەك 'اۋستىنەن تېرى 'تۈسۈپ قالادى. ايسەك ايكەن جۇرت اېنىدى كۆرەنسە؟ ازاسى 'اوتىپ مازاسى كېتىپ، جۇرگەن، جۇرت جېمىلەپ

كېلىپ، ايسەكتى اۋرب سېلىق بىرەسەن؟ ايسەكتى اۋرب اولتۇرەن بولغان سۆڭ بەدۈ آيتىدى؛ «قويگدار! اۋرب ناغلاسندار آخماقدى؛ ايسىتى بولسا، اول ايسەك بولارما ايدى».

تورغاى مېن قارلىغاچ.

تورغاى جلاننىڭ جۇمرتقاسن تاۋب آلب، اۋياسىنا سالىب، باسىپ جۇرىدى.
بۇلاى استەب جۇرگەنن قارلىغاچ. كورب، تورغاىغا آيتىدى؛ «مۇناڭ نە،
بېچاراۋ! آقىلىڭ آلماسقان با؟ مۇنان نە خاير، نە چاقسىلىق كۆتۈب، آۋرەلەنەب،
جۇرسىن؟ اوسكەن سۆڭ جاماندىغى ايڭ آۋەلى اوزىگە تەدە. آيتىدۇ دېمە!
باسىڭا تېگەندە بەلەرسىن» تورغاى قارلىغاچ سوزن تسگداماي. جلان جۇمرتقاسن
باسا يېرىدى. كۆنى تولغان سۆڭ جۇمرتقادان جلان باسالاسى چەقىدى.
اۋوسىپ، اۋلكەيىب جلان برلب آلب آۋەلى باستاب تورغايدىڭ اوزىن
چاغىپ، ارلىتىرىدى.

سوندا قارلىغاچ كورب آيتىدى؛ آيتقانم كېلىمەي قالماس، كېرەققان
تەلجىدى آلماس، دېيىپ

جلاننىڭ باسى مېن قۇيرىغى.

جلاننىڭ باسى مېن قۇيرىغى تالاسىدى؛ آلدا جۇرۇۋ قايسىمىزغا
تەيىس دېيىپ. باسى آيتىدى؛ «سەين قالاى آلدا جۇرەسەن؟ كوزىڭ چوق
كورۇۋۇگە، قۇلاڭىڭ چوق ايسىتۇۋگە. ساغان ايرسەك بىز نە اۋتامز؟» دېيىپ.
قۇيرىغى آيتىدى؛ «كورم چوق، قۇلاغم چوق بولغان مېن كۆچ مېندە
غوى، آغاچقا اورالب جاتب آلسام، سەين قايدا باراسىن؟ اورىڭىنان دا جىلجى
آلماسسىن» دېيىپ. مىقتى بولساڭدا مېن ساغان ايرە آلمايىن دېيىپ، باس
آيتىدى، مېندە ساغان ايرەمەيىن دېيىپ، قۇيرىق آيتىسىدى. ايسكەۋى
آيرىلىپ يېت بەتتە كەتتە. قۇيرىق كۆپكە بارمايلاق بىر جارقاقا تۇسۇپ،
چىغا آلماي سوندا قالىپ، ساسىپ چىرىپ، جوغالىدى
مېغا. كۆپكەن دېنە آزباس، مىلىغا ايرىگەن ايل آزباس.)

اۆلەسكە اۇستالغى.

ايكى سارت ۋېر قازاق قۇس آتۇۇغا چىقىدى. اۇچەۋى ەر تۇرلى قۇس آت ب آت آت، اۆلەسكە كىچى بوابىدى. قازاق اۆلەستىرۇۇ چولدى سارتدارغا يىرگەن ايىكەن، قۇسدار ۋېر تۇرلى بولغان سولۇڭ جونى تاۋۇب سارتدار اۆلەستىرە المايدى. اولاد، بۇلاد، آيناالدىرىپ، بولە آلباى اۆلەستىرۇۇ جون قازاققا يىرىدى. قازاق: «بىمىلدا يىزگالەك!» دىپ، يىزگەلەككى آت جانىنا قويىدى. «بۇلاد، جاتىن دۇۋادى!» دىپ، اونىدا آت جانىنا قويىدى. «بىمىلدا قوش قاز» دىپ، قازدى ۋوز آلتىنا قويىدى. «اۆلەسمە ۋۇج اۆرەك» دىپ، اونىدا ۋوز آلتىنا قويىدى. «ايكى سارتقا ۋېر تارتار» دىپ، ۋېر اۆرەككى ايىكى سارتىك آلتىنا سالىدى. «آق-قۇۋدى باقر ايىكەك رتار» دىپ، آق-قۇۋدى ايىغىنا سالىدۇ.

سوندا سارتدار: «آتاب، آتاب آلتى؛ باتچاغاردىك اۆلەسى آدال ايىكەن»

دەيدۇ.

МАЗМҰНЫ

БІРІНШІ БӨЛІМ

Байаншы	3
----------------------	---

ЕКІНШІ БӨЛІМ

Сауат ашқыш	35
--------------------------	----

ҮШІНШІ БӨЛІМ

Мақалалар	195
«Қазақша сөз жазушылар дықатна» сөз жазушыға ...	196
Орынборг. 9-ншы иәнуар	208
«Аңдаспаған мәселе» турасында	209
«Айқап» жорналы	211
Губернатор өзгерілуі	212
Досмайыл қажыға ашық хат	214
Наурыз	221
Наурыз құтты болсын!	221
«Ел» газетасына ыштраф	223
Шарғи мәселе хақында	225
Қазақ һәм түрлі мәселелер	227
Бастауыш мектеп	231
Мектеп керектері	237
Бұ заманның соғысы	246
Алашқа	250
Бұ қалай?	253
2-нші феурал	253
«-ов» туралы	254
В.Л. Буртсев	256
Оренбург, 25-нші феурал	256
Жәрдем комитеті	260
Орынбор, 9-ншы март	261

Добавления к тезисам тов. В.И. Ленина по националь- ному и колониальному вопросу	281
Записка к тезисам по национальному вопросу В.И.Ленина	288
Тезисы партийно-советских руководителей киргизии по национальному вопросу	292

ТӨРТІНШІ БӨЛІМ

Ғылыми түсінік	347
Қосымша дерек	352

АХМЕТ БАЙТҰРСЫНҰЛЫ

Он екі томдық шығармалар жинағы

Қазақ және орыс тілдерінде

Бесінші том

БАЙАНШЫ САУАТ АШҚЫШ

Жауапты редакторы: *Райхан Сахыбекқызы*

Жауапты шығарушы: *Сұлтан Хан Аққұлы*

Редакторы: *Сағымбай Жұмағұл*

Корректоры: *Жансая Құрманәлі*

Техникалық редакторы: *Әділ Бауыржанұлы*

Көркемдеуші редактор: *Жәмила Айдос*

Суретші: *Дархан Айтжан*

ИБ №269

Теруге 15.03.2022 ж. берілді.

Басуға 06.10.2022 ж. қол қойылды.

Пішімі 84x108 $\frac{1}{32}$.

Қаріп түрі «Times New Roman».

Басылымы офсеттік. Шартты баспа табағы 20.

Таралымы 3000 дана. Тапсырыс №7072.

Тапсырыс берушінің файлдарынан

Қазақстан Республикасы «Полиграфкомбинат»

ЖШС-нде басылды.

050002, Алматы қаласы, М. Мақатаев көшесі, 41.

Бұл тапсырыстың мазмұнына баспахана жауап бермейді.